

Giới thiệu Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!

Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em! là câu chuyện teen về cuộc sống, yêu đương, tình cảm của tiểu thư tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới tập đoàn Lâm Hoàng. Học giỏi tất cả các môn. Có đôi mắt 2 màu: màu đen và màu hồ phách. Rất yêu gia đình. Từng là 1 cô nhi và dc gia đình Lâm Hoàng nhận nuôi. Giỏi về Taekwondo, Judo và kiếm, đặc biệt rất yêu mèo, tuy vậy cô lạnh lùng, ít nói chuyện và tạo cho mình một vỏ bọc cách biệt với xung quanh.

Nó luôn sống nội tâm bởi cái quá khứ đầy đau buồn, bao đêm qua đó là nỗi ác mộng ám ảnh cuộc đời nó bởi quá khứ đau buồn của mình và mặc cảm với hiện tại. Tình cờ nỗi u buồn đó lại là sức hấp dẫn vô bờ bên đối với anh người mang phong cách lạnh lùng của một thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

-Lâm Hoàng Thiên Di (nó) 17t: Tiểu thư tập đoàn Lâm Hoàng nổi tiếng nhất thế giới. Tính cách: lạnh lùng, ít cười. Học giỏi tất cả các môn. Có đôi mắt 2 màu: màu đen và màu hồ phách. Rất yêu gia đình. Từng là 1 cô nhi và dc gia đình Lâm Hoàng nhận nuôi. Giỏi về Taekwondo, Judo và kiếm. Đặc biệt, luôn đeo headphone mọi lúc mọi nơi và rất yêu mèo. Có một bí mật mà không ai biết. IQ: 200/200

-Lâm Hoàng Thiên Ngân (nhỏ) 16t: Nhị tiểu thư tập đoàn Lâm Hoàng nổi tiếng nhất thế giới. Tính cách: hòa đồng, vui vẻ, năng động. Học giỏi tất cả các môn. Luôn quan tâm tới gia đình. Em gái của Thiên Di. Rất yêu Di. Giỏi về Taekwondo và công nghệ thông tin. IQ: 199/200

-Trần Bích Lục 17t: Tiểu thư tập đoàn thời trang Black&White nổi tiếng nhất trên thế giới. Tính cách: tinh nghịch, vui tính, hòa đồng. Học đều tất cả các môn trừ Văn. Yêu thương gia đình. Bạn thân của Thiên Di. Giỏi về Judo, thời trang và súng. Là người chế ra các trò quậy phá trong lớp. IQ: 199/200

-Nguyễn Đỗ Gia Huy (hắn) 18t: Thiếu gia công ty bất động sản Gia Lâm. Tính cách: buồn vui thất thường. Học đều tất cả các môn. Giỏi về súng và kiếm. Mẹ mất từ khi mới sinh, ba tái hôn với người phụ nữ khác và sinh ra 1 đứa em trai. IQ: 200/200

-Nguyễn Đỗ Gia Hoàng (anh) 17t: Nhị thiếu gia công ty bất động sản Gia Lâm. Tính cách: hòa đồng, tinh nghịch, vui vẻ, hay buồn nhưng ít bộc lộ ra ngoài. Học đều tất cả các môn trừ Toán. Giỏi về chế biến các chất hóa học. Em trai của Huy. Sinh ra trong 1 lần ko dùng biện pháp an toàn với ba Gia Huy. Mang thai Hoàng dc 2 tháng thì mẹ Gia Huy mất nên bà cưới ba của Huy. Rất yêu gia đình. IQ: 198/200

-Dương Thiên Phú 18t: Thiếu gia của tập đoàn đá quý Crystal lớn nhất nhì thế giới. Bạn thân của Gia Huy. Tính cách: tinh nghịch, hòa đồng, vui tính. Là 1 playboy chính hiệu. Học đều tất cả các môn trừ Văn. Giỏi môn Boxing và súng. IQ: 197/200

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chào mừng tới VN

Tại 1 nơi nào đó ở Mỹ

- Bà nó ơi, bà có nghĩ rằng con Di với con Ngân đã đủ tuổi để về Việt Nam chưa bà. - Một giọng nói vang lên, không ai khác chính là Lâm Thiên Vũ, ba của Thiên Di và Thiên Ngân.

-Tui nghĩ đã tới lúc nó tiếp quản thị trường bên đó rồi. - Mẹ nó, Hoàng Mỹ Nguyệt nói

-Bà nói đúng. Nhưng mà nhờ 2 đứa không chịu qua bên đó thì sao? - Ông nói

-Hmmm... Hay là đợi nó ngủ rồi kêu vệ sĩ tới cổng nó tới máy bay? Hay là cho nó uống thuốc mê rồi đưa nó qua bên đó? Hoặc dùng biện pháp mạnh như dùng vũ lực thì sao? - Bà nói không chớp mắt

-Tui thấy dạo này bà hơi ác rồi đó. - Ông vừa nói vừa lấy khăn tay lau mồ hôi

-Vậy thì sao để 2 tụi nó qua bên đó? - Bà nói với vẻ mặt trầm tư suy nghĩ

Tối đây,bầu không khí bắt đầu im lặng.Ba nó thì vừa uống ly cà phê vừa suy nghĩ,còn mẹ nó thì viết cái gì vào tờ giấy.Đột nhiên,bà và ông lên tiếng:

-Hay là hỏi tụi nó đi?-2 người đồng thanh nói

-Ông/bà với tui dg thần giao cách cảm à?-1 lần nữa,hai giọng nói cùng vang lên

-Quả đúng là vk/ck của tui.-Lại thêm 1 lần nữa,2 người cùng nói

-Yêu ông/bà ghê!-2 người vừa nói vừa ôm nhau

Bầu không khí lãng mạn lên,trong khi 2 đôi vk ck dg ôm nhau thì có 2 đứa con gái dg đứng nhìn.

-Ba với mẹ từng cảm gớm!Sao ko lựa thời gian nào làm đi mà sao phải nhất thiết để 2 tụi con nhìn thấy cảnh tượng kinh khủng này?-Cô gái với mái tóc màu nâu hạt dẻ dg cột gọn lên thành búi,nước da trắng trẻo dg nói chính là nhỏ,Lâm Hoàng Thiên Ngân-Em nói đúng không chỉ?

-...-Cô gái có một miếng bịch mắt màu đen với mái tóc dài ngang ngực màu bạch kim hiếm,nước da trắng trẻo và hồng hào dg nói chính là nó,Lâm Hoàng Thiên Di

Nghe nó và nhỏ nói,đôi vk ck buông tay ra,ngồi xuống chiếc ghế sofa và nói:

-2 đứa lại đây bố mẹ biểu-Ông nói

-Dạ!-Nhỏ nói

Nhỏ nghe xong chạy nhanh tới chỗ ba và mẹ cô.Trong khi nhỏ tung tăng chạy thì nó đi nhẹ nhàng tới chỗ ngồi.

-Ba với mẹ kím 2 tụi con có chuyện gì?-Nhỏ nói với vẻ mặt vui vẻ

-À..Ừm..Đúng rồi,2 con sắp dc đi ra nước 1 chuyến-Ông nói với vẻ mặt đầy nghiêm nghị

-Nước nào vậy ba?Nhật?Úc?Anh?Thái Lan?hay...-Nhỏ vừa nói vừa cười

-Việt Nam.-Bà cắt ngang lời nói của Ngân

-Hả?-Nhỏ nhảy dựng lên

-Đúng thế,ba với mẹ cần tụi con ra VN 1 chuyến để lo việc bên bên.Với lại tụi con nghỉ lâu quá rồi nên các con cần làm việc lại.-Ba nó nói

-Nhưng mà ba,con ko muốn qua bên đâu!Cho con với chị hai ở lại đi mà!Đi..i!-Nhỏ meo meo nói

-Được,nhưng mà phải chấp hành 3 nội quy nếu ở lại đây!Một,tịch thu thẻ tín dụng,không dùng tiền từ khi ba mẹ cho phép! Hai,làm tất cả việc nhà!Ba không được đi chơi!Thế nào,2 tụi con chịu không?-Bà vừa nói vừa uống ngụm trà-Mẹ! Thôi mà-Nhỏ nhõng nhẽo xin

-Giờ muốn ăn đập hay sao!!!-Bà la

-Mẹ..e..e!-Nhỏ vang xin

-1..2..-Bà đếm

Chưa đếm tới 3 thì nó bịt miệng nhỏ lại,nói:

-Con với Ngân đi!Được chưa?-Nó nói với cặp mắt lạnh lùng

-Vậy mới là con gái yêu thích của của ba-Ông cười

-Chừng nào đi?-Nó hỏi

-Nửa đêm hôm nay đi,sau 2 ngày là tới VN.-Bà nói

-Vậy con với Ngân đi chuẩn bị!-Nói xong nó dắt Ngân lên phòng

~~~~~  
-Chị!Sao chị đồng ý hả!VN có gì vui đâu.-Nhỏ nói với vẻ mặt giận dữ

-Giờ chị hỏi,ở lại đây làm theo quy luật của mẹ hay qua bên bên dc tự do?-Nó nói

-Ờ thì...à...qua bên đó.-Nhỏ nói với vẻ mặt buồn

-Ukm!Biết thì tốt!Giờ lo dọn đồ đi.-Nó nói xong rồi đi tới tủ đồ

-Vâng!Em biết rồi-Nhỏ cười

~~~~~  
-Tui thấy con Di là khỏi lo nhất,nhưng còn con Ngân?-Ông nói

-Không sao đâu!Có con Di bảo vệ là khỏi lo nhất. Với lại 2 tụi nó ở trong nhóm"đỏ" mà,ai mà dám chọc tụi nó chứ-Bà cười nhẹ

-Bà nói đúng,tui lo hơi quá rồi!-Ông nói xong rồi móc điện thoại ra gọi đặt vé

-Ông nên thư giãn đi.Tụi nó chắc không sao đâu!-Bà đặt tay lên má ông

-Nhưng mà tui cảm thấy có điềm không lành cho lắm!-Ông nhìn bà

-Ông chắc mệt rồi,vô ngủ đi rồi còn tạm biệt tụi nó.-Bà nắm tay ông dắt vô phòng

Ông cũng nghĩ rằng ông lo hơi quá nhưng....có 1 điều mà ông không ngờ tới...Một thứ nguy hiểm...một tính mạng mong manh...một trái tim tan nát....

~~~~~  
-Tạm biệt ba mẹ,tụi con đi đây!-Nó và nhỏ nói

-Tụi con nhớ cẩn thận nha!-Bà lấy khăn tay lau nước mắt

-Nhớ giữ gìn sức khỏe nha con-Ông ôm bà

-Ba mẹ cũng vậy-Nó và nhỏ nói xong rồi xách vali đi

-Tạm biệt 2 đứa con gái yêu quý của mẹ.-Bà nói nhỏ

~~~~~  
Nó và nhỏ đang ngồi chiếc taxi hướng tới sân bay.Bầu trời hôm nay khá đẹp nên nó nghĩ rằng chuyến bay sẽ ổn.Lâu rồi mới được về VN nên nó không biết làm sao.VN là nơi nó có nhiều kỉ niệm nhất đối với nó.Hồi nhỏ,nó là 1 cô nhi sống trong nhà thờ.Nó lúc nào cũng lạnh lùng,ít nói và ít cười.Nó đã tưởng rằng ông Trời không thương nó nên nó thờ ơ với mọi thứ.Nhưng vào ngày đó,nó đã thay đổi.

Đó là một ngày mưa,trời mưa khá lớn.Lúc này nó đang 6t.Nó đang ngồi đọc sách.Nó rất thông minh từ khi còn nhỏ.Ba tuổi đã biết đọc nên các xơ rất yêu quý nó.Nó trầm tư đọc.Đột nhiên,nghe thấy tiếng xơ nói chuyện với ai,nó quay lại nhìn.Một cặp vợ chồng trẻ tuổi đang muốn nhận nuôi 1 đứa con gái nên đã tới đây.Người chồng đứng nói chuyện với Xơ,còn người vợ đang đi thăm xung quanh coi từng người.Nó không quan tâm cho lắm về việc nhận nuôi vì nó có đôi mắt 2 màu: bên phải màu đen còn bên trái màu hổ phách.Nó ghét đôi mắt này vì chính vì nhờ đôi mắt này nên mẹ ruột nó bỏ nó đi.Nên nó đeo một cái bịch mắt màu đen che con mắt màu hổ phách này.Đang đọc sách thì tự nhiên có khoảng 3,4 đứa con trai lại chỗ nó.Một đứa con trai trong nhóm đó tới đó và ném cuốn sách nó đang đọc xuống đất rồi nói:

-Sao mày không lo đi sửa soạn cho người ta nhận nuôi đi.-Người đứng trước mặt nó nói

-....-Nó im lặng

-Mày câm à-Người đứng bên trái nó nói

-Thôi đi mày,dù nó có sửa soạn cỡ nào thì không có ai thèm nhận nuôi nó đâu-Người đứng bên phải cười

-Mày nói đúng!Ai biết nó có đôi mắt quái nhị đó chi.-Người đằng sau cười to

-Cho tao xem lại đôi mắt quái nhị đó coi.-Người đằng trước lấy tay ném cái bịch mắt của nó xuống đất

-Chà...càng nhìn càng tò mò.Muốn đánh nó ghê-Người bên phải nói

-Đúng lúc tao đang ngứa tay.Haha-Người đằng trước nó nói

-Tao đếm tới 3 rồi đánh tập thể luôn nha-Người đứng sau nó nói-1....2

Nó lấy tay che cái mặt nó lại.Nó không biết võ với lại cơ thể nó rất yếu do không ăn đủ chất nên nó đành chấp nhận bị bắt nạt

Nó run.Nó sợ.Từ lúc sinh ra,nó luôn phải chịu đựng những cơn đau.Ông trời không công bằng.Luôn thiên vị cho những người hoàn hảo hơn nó.Nó chột khóc,khóc không ra tiếng.

-Dừng tay!-Một giọng nữ hét lên

-Ai dám kêu dừng tay!Muốn ăn đập chung với con này không mà nói!-Người đứng sau nó nói

-Cô kêu các con dừng tay!Với lại các con hồn quá!-Người hét dừng lại chính là người vợ đang tìm cho mình một đứa con gái

-A..a..tụi..i co..o..on..xin..lỗi..c..cô-Bốn người con trai chạy đi

Nó ngán đầu lên,thấy mấy tụi con trai chạy hết liền yên tâm.Chợt có người tới trước mặt nó nói:

-Con có sao không?-Người vợ lau nước mắt

-.....-Nó không nói gì

-Chà...đôi mắt con đẹp quá!Một bên màu đen một bên màu hổ phách

-.....-Nó im lặng

-Con có vẻ không thích nói nhì?

-.....-Vẫn im lặng

-Vậy con có muốn có gia đình không?-Người vợ cười nhẹ

-...-Nó nhìn người đang trước mặt nó.Lần đầu tiên có người muốn nhận nuôi nó.

-Thế nào?-Người vợ cười rồi xòe bàn tay ra

-.....D...d...ạ...-Nó nói nhỏ

Người vợ cười rồi dắt cô ra ngoài gặp chồng cô.Nó rất mừng.Nó sắp có gia đình mới.Một mái ấm thực sự.Khi nó chuẩn bị rời đi,xơ chạy tới chỗ nó và tặng nó sợi dây chuyền hình cây thánh giá được làm bằng bạc rồi xòe chào tạm biệt nó.

Người mà nhận nuôi nó chính là gia đình Lâm Hoàng.Khi nhận nuôi nó,ba nuôi nó đã mở một tập đoàn nhỏ tên Lâm Hoàng và tập đoàn này phát triển rất nhanh và thành tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới.Một năm sau khi nhận nuôi nó,mẹ nuôi nó đã sinh ra em gái nó,Lâm Hoàng Thiên Ngân.Mặc dù không cùng huyết thống nhưng nó rất yêu thương Ngân.Về sau nó bắt đầu học Taekwondo và Judo.Riêng phần sợi dây chuyền thì nó lúc nào cũng đeo trên người.Còn đôi mắt hai màu đỏ thì chỉ có thành viên trong gia đình biết.Mẹ nó đặt cho nó một miếng bích mắt màu đen riêng cho nó để nó đeo khi ra ngoài đường và mẹ nó chọn cho nó một ngày sinh nhật.Khi nó lên 10t,gia đình tặng nó một chiếc headphone màu đen-đỏ hãng Justbeats.Đó là món quà sinh nhật đầu tiên của nó nên nó lúc nào cũng mang trên người chiếc tay nghe đó.Lên 14t,nó lấy được bằng Đại Học Harvard và được công nhận người trẻ nhất lấy bằng Đại Học.Giờ nhớ lại,trong lòng nó rất hạnh phúc khi gia đình Lâm Hoàng nhận nuôi nó.Nó cảm thấy ông Trời rất công bằng.Nó vui.Nó nhìn Ngân,thấy nhỏ ngu nên lấy áo khoác đắp lên người nó rồi nói nhỏ:Ngủ ngon.

Nó và Ngân bước vào sân bay.Gần nửa đêm rồi mà vẫn còn đông.Khi nó bước vào,hàng ngàn con mắt hướng về tụi nó.Tóc màu bạch kim của nó được thả xuống,nó đeo miếng bích mắt đen,mặc áo thun đơn giản ghi chữ 'Life Suck',bên ngoài mặc áo khoác jean.Quần thì mặc quần jean rách ngay đầu gối.Giày thì nó mang Converse Chuck Taylor đen.Tóc nhỏ thì thả mái tóc màu nâu hạt dẻ xuống,nhỏ mặc áo crop top trắng quần short ren và mang giày Nike Air.Hiện giờ,theo tình hình thì nó và nhỏ là trung tâm chú ý của sân bay.Nhìn thấy cảnh tượng hiện giờ,nhỏ hỏi nó:

-Chị,sao ai cũng nhìn mình thế?Thấy đẹp quá nhìn à?-Nhỏ cười

-Chắc vậy!-Nó nói

-Thôi đi thôi chị,sắp tới giờ cất cánh rồi!-Nhỏ cười nhẹ

-Ừ!-Nó nói rồi nắm tay nhỏ tới chỗ soát vé

2 ngày sau....

-Trời ơi,đi máy bay hai ngày nản quá chị!-Nhỏ méo mếu nói

-Chị thôi.-Nó nói-À...nói cho e nghe một tin tốt

-Gì vậy chị-Nhỏ nhìn nó

-Nhớ con bạn thân chị không?-Nó hỏi

-Chị Trần Bích Lục phải không?-Nhỏ cười nói

-Đúng rồi,nó đó!Chị Lục về VN dc 3 tháng rồi nên xiu nó ra đón mình.-Nó nói

-Yeah!Chị Di muôn năm-Nhỏ vừa cười vừa ôm nó

Ra tới cổng sân bay Tân Sơn Nhất,thấy một cô gái tóc màu đỏ tươi được búi gọn lên,mặc chiếc đầm ngắn màu đen tôn lên 3 vòng chuẩn,lộ đôi chân trắng,mang giày cao gót màu đen đang vẫy tay với nó.Nhỏ thấy vậy,liền chạy tới ôm cô gái đó nói:

-Chị Lục ơi,em nhớ chị quá.-Nhỏ ôm chặt

-Chị cũng nhớ em đó Ngân.-Cô nói

-Lâu không gặp,Trần Bích Lục!-Nó cười nói

-Hai năm rồi còn gì-Lục cười to-À nè nghe nói biệt thự mày còn dư một phòng phải không?

-Ừ,đúng vậy đó.-Nó nói-Mày hỏi làm gì?

-Cho tao ở ké-Lục cười

-Nhớ trả tiền nước,tiền điện được rồi-Nó nói

-Bạn thân của mày mà vậy hả!!!!-Lục la to

-Giờ thôi-Nó cười nhẹ

-À tao thấy hơi lạ,thường thường mày hiếm ghi cười lắm mà,sao hôm nay mày cười dữ vậy?-Lục hỏi

-Nhớ lại kí ức nơi này thôi-Nó nói

-Hai chị kì quá à...!-Nhỏ làm nũng-Bỏ rơi em!Huhu..!Tồn công e bắt taxi

-Thôi được rồi,lên xe đi-Nó nói rồi lấy cái headphone đeo vào

Đi được nửa chừng thì Lục nhớ gì đó,quay lại nhìn nó rồi chỉ vào cái tai nghe.Nó hiểu cái ám hiệu có nghĩa lại gỡ ra.Nó liền gỡ ra rồi hỏi:

-Mày muốn nói chuyện gì?-Nó nói

-Hi hi thì...-Lục hét to-CHÀO MỪNG TỚI VIỆT NAM

Nó và nhỏ thấy vậy liền chạy lại ôm cô rồi đồng thanh nói:

-Cảm ơn mày/chị

VN,nơi chứa nhiều kí ức đáng nhớ,nơi chứa tình thương và nơi chứa bạn bè thân yêu!Có lẽ,về VN là ý tốt.Nhưng mà nó vẫn không biết rằng tương lai,tại chốn thân yêu này xảy ra một điều khủng khiếp đối với 3 tụi nó!

P/S: Đây là truyện đầu tiên mình viết(viết vì đam mê) :v nên lâu lâu sẽ có lỗi chính tả :v có gì mong các bạn góp ý kiến :3

À...còn về phần chương 1 thì...nếu các bạn thấy Di Di lúc đầu lạnh càng ngày về sau càng không lạnh lòng thì do Di Di nhớ lại mấy cái kí ức ảm áp ý mà.Đối với người thân như ba,mẹ,Lục,Ngân thì lâu lâu nó ảm áp xiu.Qua chương 2 mình sẽ cho các bạn thấy thế nào là con người lạnh lòng của Di Di :3 À đúng rồi, về phần xưng hô trong truyện như nó,nhỏ,.. thì lặp lại thấy hơi chán nên lâu lâu mình ghi bằng tên.

Mong các bạn ủng hộ truyện (dài dài) :v Thân

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lòng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chạm mặt nhau

Sau khi 3 người bắt taxi tới khu số 6 (khu dành cho dân giàu), tụi nó bắt đầu đi tới căn biệt thự Lâm Hoàng. Căn biệt thự được phủ một màu trắng tinh tẻ với chút hoa văn hình bông tuyết ở các góc. Ở giữa con đường mòn vào nhà nó, có một chiếc đài phun nước có hình 1 thiên thần trên đỉnh. Xung quanh con đường là những bụi hoa hồng đỏ tươi dưới ánh hoàng hôn.

Nó đang mở cửa thì chợt có tiếng nhạc vang lên. Nó liền quay đằng sau và chỉ vào túi nhỏ (tại rất thính nên biết tiếng nhạc phát ra từ đâu ấy mà). Nhỏ lấy chiếc 6S ra và nói:

-Ba gọi! Có trả lời không chị? - Nhỏ nhìn cái điện thoại hỏi

-Bắt máy đi. - Nó mở cửa rồi đi vô, cô cũng theo sau

-Alo. Ba à, ba gọi con có chuyện gì? - Nhỏ vừa đi vô nhà vừa nói

-Ba với mẹ đã sắp xếp cho con với Di cùng học trường L.T.M (Đây là ngôi trường chú nó mở, rất nổi tiếng về chất lượng dạy học, nhưng toàn hối lộ mới được vào). - Ông nói

-Con không muốn học lại cấp 3 đâu, con lấy bằng Đại Học M.I.T rồi mà - Nhỏ làm nũng - Với lại ai thèm học cái trường của cái người ham tiền đó chứ (ám chỉ chú nó)

-Ba lỡ đăng kí rồi, giờ rút lại không được - Ông nói - À, nếu con bé Bích Lục nó ở cùng với 2 con thì nhắc nó là mai đi học chung với con với Di

-Vâng. - Nhỏ meo mào nói rồi tắt máy

Nhỏ thấy nó với Lục đang ngồi trên sofa xem phim thì nhỏ chạy tới nói:

-2 chị nè, này ba em nói là ngày mai chúng ta đi học - Nhỏ nói nhỏ

-Cái gì??? - Lục hét - Sao chị bị dính vào

-Chắc có lẽ là cô chú Trần (ba với mẹ Lục) nói với ba em - Nhỏ nói

-Chán thế - Lục nói xong liền nằm xuống cái ghế sofa

-Hay là tận dụng hôm nay quẩy bữa cuối đi - Nhỏ nhí nhảnh hỏi

-Được đó - Lục liền ngồi dậy - Còn mày thì sao, Di?

-Tùy - Nó lạnh lùng trả lời

-Vậy thì đi thôi - Nhỏ và Lục hét. Có lẽ họ đã quen với sự lạnh lùng của nó

-Không thay đồ hả? - Lục hỏi

-Thôi thôi! - Nhỏ nói xong đi

-Hay là đi ăn trước đi - Nhỏ xoa cái bụng - Em đói rồi

-Ý kiến hay - Lục gật đầu nói

Tụi nó tấp vào một quán lẩu bò truyền thống ở gần nhà. Quán lẩu này mở được 4 năm và làm ăn rất phát đạt. Khi mà nó và nhỏ còn ở VN, 2 tụi nó là người nổi tiếng nhất ở xung quanh đây và đồng thời là khách Vip của quán này (tại vì ăn nhiều). Nhỏ tung tăng chạy vào trước:

-Chào mọi người, tụi em về rồi đây - Nhỏ hét

-Mấy em là ai - Mọi người ngơ ngác hỏi

-Gi kì vậy nè, em không chịu đâu - Nhỏ giả vờ khóc

-Tụi anh/chị giận thôi. Không ai quên tụi em đâu. Ai biểu quậy quá chi - Mọi người cười đùa

Bạn cũng sẽ thích

Nữ Hoàng Lạnh Lùng bởi GiangNguyen110

Nữ Hoàng Lạnh Lùng

Bởi GiangNguyễn110

23.7K 1.1K

CON NHÓC LƯU MANH bởi Du_Coin

CON NHÓC LƯU MANH

Bởi Du_Coin

43K 2.7K

Tình Yêu Của Băng bởi YBM_Nhi

Tình Yêu Của Băng

Bởi YBM_Nhi

15K 674

Cô Nàng Tiểu Thư Máu Lạnh ANH YÊU EM bởi BchTrmTrmNgc

Cô Nàng Tiểu Thư Máu Lạnh ANH...

Bởi BchTrmTrmNgc

16.1K 558

Thiên sứ địa ngục bởi nanami_kutte

Thiên sứ địa ngục

Bởi nanami_kutte

29K 1.4K

Angels Ice (Thiên thần băng giá) bởi tml1201

Angels Ice (Thiên thần băng giá)

Bởi tml1201

32.8K 1.8K

Tôi yêu em, thiên thần của tôi. bởi lamhanhi

Tôi yêu em, thiên thần của tôi.

Bởi lamhanhi

32.5K 1.8K

Vâng!Vậy cho e 1 suất như cũ-Nhỏ nói-Thằng Phong có ở đây không?

-Phòng Vip 1.Nó đang ăn với bạn nó-Một cô tiếp tân nói

-Vậy e đi trước,có gì dọn cho tụi em phòng Vip 2-Nhỏ đi

-Nè,sao em nổi tiếng dữ vậy-Lục hỏi

-Một thời dân chơi-Nhỏ cười rồi liếc sang nó.Nhìn thấy nó đang đeo chiếc headphone nên nhỏ mặc kệ

~~~~~
-Ê,nghe nói có 3 đứa con gái sắp chuyển vô trường mình thì phải-Người nói chính là anh,Nguyễn Đỗ Gia Hoàng.Anh có mái tóc under cut màu

vàng,mặc áo thun đen ghi chữ 'F*ck You'.Quần thì mặc chiếc quần jean rách có màu bụi,gày mang đôi Nick đen và đeo chiếc đồng hồ G-Shock đen(anh này mê màu đen.)

-Tao đoán chắc là hot girl-Người dg cười,một nụ cười đẹp chết người chính là Dương Thiên Phú.Phú có mái tóc lãng tử màu đen huyền,mặc áo khoác liền mũ(không có dây kéo)ghi chữ 'Youth 19'.Quần mặc quần jean đen với đôi giày Converse cổ cao xanh dương.

-Nếu là hot girl thì tao hốt hết-Người đang cười đều chính là hắn,Nguyễn Đỗ Gia Huy.Hắn có mái tóc tía layer màu nâu khói, áo thì mặc áo thun trắng với áo khoác đen bên ngoài.Hắn mặc quần kaki đen,gày mang đôi Converse đôi với Phú.

-Mấy anh mê gái gớm-Người đang giỡn là Phong,Lâm Minh Phong,em họ nó.Phong có mái tóc vuốt phồng màu nâu khói,áo sơ mi đen,quần tây đen với mang đôi vans đen.

-Haha, anh mày mà.-Hắn cười đắc ý

-Thôi em đi vệ sinh xíu nha-Phong đứng lên và đi ra khỏi cửa

-Thôi, kệ thằng Phong đi.Bàn về tụi con gái típ!Thấy con nhỏ kia nó.....-Phú nói

Rầm

Tiếng động lớn làm xen ngang câu chuyện của Phú.Đang vui tự nhiên có người gây sự.Tụi hắn quay lại nhìn vào cánh cửa bị đá bay.Cửa bị ai đá nên mới gây ra tiếng động lớn.Anh la lên:

-Bà cha thằng nào đập cánh cửa hả?!Bộ muốn oánh nhau à!-Hoàng la

Chợt...thấy tụi nó bước vào,Hoàng cười nói:

-Mấy cung à!Muốn gặp tụi anh thì chỉ cần gõ cửa nhẹ nhàng chứ đâu cần đá cái cửa tội nghiệp đâu?-Anh cười đều

-Tự tin gớm!Chị đây nhìn thấy cái bản mặt khi của anh mà muốn ói!-Nhỏ kênh mặt lên

-Tụi tui đẹp,ăn ở tốt lành mà gặp tụi anh,nhìn mặt đứu nào cũng muốn rạch mặt ra rồi chà muối ớt lên!Chắc là phê lắm!-Lục chế giễu

-Trời!Mặt tụi tui là mặt được thần thánh ban tặng nên có vẻ đẹp trai này!-Phú nói -Mấy người xem lại đi,có đẹp bằng tụi tui không mà nói?!

-Tụi tui sinh ra có cái vẻ đẹp làm cho đến cả thần thánh cũng phải mê-Lục nói

-Mấy người tự tin ghê nhỉ-Phú cười

-Đẹp thì phải tự tin!Chứ nhút nhát thì làm được gì?-Nhỏ cười đều

-Nhút nhát để cho ra vẻ thực nữ.Chứ nhìn mấy người xem,chả có cái gì gọi là nữ tính.Tụi cô nên đi qua Thái chuyển đổi giới tính đi là vừa-Hoàng nói

Nhìn 4 người đó cãi nhau,hắn cười thầm.Nhưng mà có 1 điều làm hắn tò mò.Cô gái đứng dựa tường đằng sau 2 người con gái kia là ai?Tại sao cô ta có mái tóc màu bạch kim?Tại sao cô gái đó không làm gì mà chỉ đeo Headphone để nghe nhạc?Tại sao cô gái đó có ánh mắt lạnh lùng?Tại sao cô gái đó che một mắt?

'Nhìn có vẻ bí ẩn!Hay gây sự với cô ta xíu nhỉ?'-Hắn suy nghĩ

-Ê con gái đeo tai nghe kia.Cô có nghe tui nói không-Hắn nói lớn làm cho vạ cãi nhau dừng lại

-Anh dám...-Nhỏ đang hét thì nó bước lên vỗ vai nó

-Sao?-Nó lạnh lùng trả lời

Hắn đứng hình 3s vì cái tông giọng nó.Băng giá,lạnh lùng,thờ ơ.

-Cô bỏ cái tai nghe của cô ra rồi chúng ta nói chuyện xíu.-Hắn chỉ vào cái headphone nó đang đeo

-.....-Nó im lặng

-Cô có nghe không hả?-Hắn nói

-.....-Vẫn im lặng

-Cô khinh tui đấy à?!-Hắn nói to

-.....-Lại im lặng

Lần này hấn bực.Lần đầu tiên có người bơ hấn.Hấn chột giật cái tai nghe cùng với cái máy MP3 của nó rồi nói:

-Cái tai nghe này xấu xí quá.Nhìn mà muốn đập nó ghê.-Hấn cười đều

-Chết rồi...gọi 911 nhanh chị Lục!-Nhỏ nói nhỏ

Nhìn 2 cô gái đang run,Phú và Hoàng đứng hình.Hồi nãy cãi nhau ghê lắm mà sao vì một con nhỏ bạn thôi mà sợ??

Chột,nó liếc nhìn hấn.Một ánh mắt vô cùng lạnh lùng nhìn hấn.Hấn nhìn thấy vậy liền nói:

-Nhìn bằng ánh mắt đó là có nghĩa gì?Bộ muốn chết...-Hấn đang nói giữa chừng thì cái tai nghe bị nó giật lại rồi ném về phía sau cho Lục giữ.May mà Lục bắt kịp không thì..

Hấn giật mình nói:

-Cô dám...?

Chột hấn thấy nó chạy lại hấn,hấn đứng hình.Nó liền nện 1 phát vào bụng hấn làm cho hấn cong người lại rồi nó lấy khuỷu tay đập vào lưng hấn(không phải ngay phổi).Sau đó,nó bóp cổ hấn.Hấn lúc này đang ngạt thở.Theo quán tính,tay hấn lấy cây kéo định rạch 1 đường vào mặt nó.May mà nó né kịp nên không bị trầy nhưng cái bịch mắt màu đen rơi xuống...Hấn lần đầu tiên nhìn thấy đôi mắt 2 màu,liền bất giác nói:

-M...m.ma..mắt..c...cô...-Hấn nói nhỏ

Nó liền thôi bóp cổ hấn rồi lấy tay che con mắt màu hổ phách lại.Nó đi tới bên tay hấn nói nhỏ:

-Nói ra vụ này là a lên chết.-Nói xong nó quay lại nhìn nhỏ

Nhỏ nhìn thấy tay nó che mắt nên móc túi xách ra đưa nó cái bịch mắt dự phòng màu đen đưa cho nó.Nó đeo vào rồi nói:

-Về!-Nói lạnh lùng nói

Ra khỏi phòng Vip 1 thì chột thấy Phong chạy lại ôm nó rồi nói:

-Chị về lúc nào thế?-Phong ngo ngác hỏi

-Đi về cái đám bạn e mà giải quyết kia.-Lục nói xong rồi đi

-Có chuyện gì xảy ra ở đây thế?-Phong hỏi

-Thằng Huy nó mém chết.-Phú đỡ hấn đứng lên

-Ai làm?Đề em đi xử-Phong hùng hổ lên tiếng

-Có 3 nhỏ con gái.Nhìn cũng đẹp nhưng hơi dữ.Một trong đám đó có mái tóc màu bạch kim,đeo headphone và bịch một mắt đánh thằng Huy vì tội giật cái headphone.-Anh lên tiếng

-....-Phong im lặng

-Sao thế?-Phú hỏi

-Anh...đụng nhầm người rồi...-Phong nói nhỏ

-Tại sao?Chỉ là tụi con gái thôi mà?-Hoàng nói

-Tại 3 chỉ là thành viên của team...à không là tỷ của em!-Phong nói

Hả-Hấn,anh và Phú nói cùng 1 lúc

-Người mà đánh anh Huy là chị họ em,Lâm Hoàng Thiên Di.1 người là bạn của Di,Trần Bích Lục là cô gái mặc cái đầm đen.Cô gái còn lại là Lâm Hoàng Thiên Ngân,em gái của tỷ tỷ.-Phong giải thích

-Thì sao?Đánh chị e được mà-Hấn nói nhỏ(vì Di cho anh ăn toàn 'món ngon')

-3 tỷ ấy đều đai đen môn võ.Thậm chí còn là sư phụ dạy võ cho em-Phong nói nhỏ

-Không thể tin được.Tụi nó có phải là con gái không vậy trời.-Phú ôm đầu

-Mà em nhắc tụi anh trước.Không đụng tới chị Di,nghiêm cấm lấy tai nghe,dây chuyền của tỳ,không được đụng vào tóc tỳ và không nên gây sự với tỳ ấy.Không thì...tụi anh biết hậu quả nếu đụng những việc trên.Còn 2 tỳ kia,muốn làm gì thì làm-Phong nhắc nhở-Giờ thì đưa anh Huy về nhà để tu dưỡng vết thương để mai vô trường chơi nữa chứ.Không thì mấy fan girl buồn lắm đó

-Biết rồi.Dìu tao về!-Hấn nói

-Lâm Minh Phong 17t: Em họ Thiên Di.Tính cách:vui tính,hòa đồng,năng động.Rất yêu quý Di,Ngân và Lục.Được Di dạy võ từ khi Phong 14t.Giỏi đấu tay đôi và học giỏi các môn(trừ Hóa).IQ:187/200

Tụi nó sau khi ra khỏi quán lẩu thì đi dọc bờ biển.May mà khu số 6 nằm gần biển.Tụi nó liền ngồi trên cát,ngắm trăng.Mới đây đã tối rồi,nhanh thật.Chợt,nhỏ cười lớn rồi nói:

-Nãy giờ cãi nhau với coi ít phim thấy vui quá-Nhỏ cười

-Chị thấy cũng hơi vui vui.-Lục nói

-Mà tụi nó ngu thật,dám đụng vào cái headphone của chị.-Nhỏ nói

-Ai biểu cái thằng có mái tóc màu nâu khói gây sự trước.-Lục cười nhẹ

-Đứng rồi!-Nhỏ gật đầu

Đột nhiên nhỏ đứng lên,nắm lấy tay Lục rồi quay lại hỏi nó:

-Chị,chơi không chị? -Nhỏ cười

-Không!Chơi đi.-Nói xong nó đứng lên đi chỗ khác

-Không có con Di sao vui!-Lục buồn bã nói

-Vẫn còn có em mà-Nhỏ tạt nước biển vào người Lục

-Con nhỏ này...muốn chết à!Được thôi,chấp em luôn.-Lục tạt nước lại

Trong khi 2 người đang chơi trên biển dưới ánh sáng Mặt Trăng,thì nó lấy điện thoại ra gọi cho ai:

-Một đôi găng tay da màu đen đến biệt thự Lâm Hoàng.1 tiếng nữa phải có-Nó lạnh lùng nói

-Vâng!-Ở đầu dây bên kia trả lời xong rồi cúp máy

Nó nhìn lên Mặt Trăng.Mặt Trăng đêm nay tỏa sáng trên màn đêm.Nó đưa bàn tay ra phía trước mặt.Một hình mặt trăng khuyết màu lam nhẹ trên mu bàn tay.Hình xăm này chỉ hiện rõ khi trời tối,còn nếu gặp trời sáng thì rất khó thấy.Ngắm hình xăm,nó nói nhỏ:

-Tôi đã trở lại.-Nói xong nó lại chỗ Ngân và Lục

Nhỏ và Lục đang nằm vật lộn trên bờ.Nếu nhìn từ xa thì cảnh tượng giống cặp đôi đang tình tứ,tiểu là không phải vậy.Thấy nó đang đi tới,nhỏ đứng lên hét to:

-Chị ơi!-Nhỏ hét

Nó đi lại và nói với nhỏ và Lục:

-Về-Nó lạnh lùng nói rồi quay lưng đi

Lục và Ngân chạy theo.2 người đã quá quen với cái tính lạnh lùng của nó

Trên màn đêm,có 3 người con gái đang đi trên bãi biển.1 người thì lạnh lùng đi trước,2 người chạy đuổi theo.

-Uida,đau quá!-Người đang than chính là nạn nhân của nó,Gia Huy

-Mà con nhỏ đó cũng thú vị.-Hắn cười đều-Hi vọng chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau

Nói xong hắn chớp mắt đi ngủ.Hôm nay quả là một ngày vất vả đối với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nổi giận

Sáng tại biệt thự Lâm Hoàng...

Kính Kong

Nó đang ngồi đọc sách thì nghe tiếng chuông cửa,nó lập tức đi ra. Từ xa thấy một người đàn ông khoảng 30t đội mũ,mặc đồng phục màu lam ôm một cái hộp.Là người đưa thư.Người đàn ông nói:

-Ra nhận bưu kiện đi cháu-Người ấy nói nhẹ nhàng

Nó đi ra mở cửa,lấy bưu kiện rồi kí tên.Sau khi kí tên xong,nó khóa cửa rồi đi vào nhà.Nó nhìn vào cái hộp có ghi chữ: Trường THPT L.T.M

Sau đêm hôm qua,nhỏ và Lục vì quá mệt nên nằm ngủ li bì.Vì vụ cãi nhau với 'tám biển' nên giờ 2 người hoàn toàn kiệt sức.

Nó bước lên tầng 1,tay vẫn cầm hộp bưu kiện.Nó đứng trước phòng nhỏ,đặt cái hộp xuống đất rồi mở cửa phòng nhỏ.Phòng nhỏ có màu hồng phấn làm nổi bật vẻ đáng yêu của nhỏ.Phía bên phải căn phòng là giường của nhỏ,bên trái phòng là tủ quần áo màu trắng.Kế bên tủ quần áo có một chiếc bàn gỗ to với nhiều ngăn.Trên chiếc bàn nó có khoảng 2 chồng sách với 1 chiếc Laptop HP màu đen.Đôi điện cửa chính chính là cửa sổ phòng nhỏ được trang trí với chiếc rèm màu xanh lam.

Thấy nhỏ vẫn ôm gối (bông) ngủ,nó tới kéo rèm cửa sổ ra.Ánh sáng Mặt Trời chiếu vào làm chói mắt nhỏ.Nhỏ liền lấy cái chăn hình con heo trùm kín cái đầu rồi nói:

-Chị ơi.Cho em thêm 5 phút đi.Em mệt quá-Nhỏ mơ màng nói

-.....-Nó lấy cái chăn của nhỏ ra

-Thôi mà chị.Tha cho.....-Nhỏ cảm nhận được sát khí liền ngồi dậy-Dạ...Em đi làm VSCN đây

Nói xong,nhỏ chạy vô nhà vệ sinh. Thấy vậy nó lấy trong hộp bưu kiện ra 1 bộ đồng phục để trên giường nhỏ rồi đi qua phòng Lục

Phòng Lục nằm kế bên phòng nhỏ nên khi nhỏ làm gì,Lục đều nghe hết,kể cả việc nó vào đánh thức nhỏ dậy.Nó gõ cửa.Chưa đầy 1 phút,Lục mở cửa rồi nói:

-Vào đi.-Lục cười.Nãy h nghe chuyện bên phòng nhỏ mà nổi hết da gà nên mới dậy sớm.

-.....-Nó bước vào phòng Lục

Phòng của Lục thì có màu tím nhạt.Đôi điện cửa chính là cái cửa sổ được trang trí bằng tấm rèm màu xanh lục.Sát bên cửa sổ chính là giường Lục.Bên trái là tủ quần áo màu gỗ,bên phải là cái bàn gỗ giống nhỏ.Trên bàn chỉ có 1 chiếc Laptop hãng Apple nổi tiếng.

-Mày qua phòng tao có việc gì?-Lục biết chắc chắn rằng ý định lúc đầu của nó là đánh thức cô dậy.Nhưng giờ cô dậy rồi thì nó kìm có việc gì?

-.....-Nó lấy 1 bộ đồng phục trong cái hộp bưu kiện ra đưa nó xong rồi về phòng thay đồ

Nhìn bộ đồng phục mình đang mặc cũng khá đơn giản.Chiếc áo somi tay dài trắng với chiếc cà vạt sọc xanh lam kết hợp với chiếc váy xếp ly nâu ngắn trên đầu gối 1 khoảng.Bên ngoài là 1 chiếc áo khoác màu lam đậm có hình chiếc huy hiệu ghi chữ L.T.M trước ngực phía bên trái.Nhỏ để mặt mộc(vì không thích son phấn).Hôm nay nó thả mái tóc màu bạch kim xuống,đeo chiếc headphone bình thường màu đen (do vụ tối qua nên nó để chiếc headphone đó trong phòng).Cổ đeo sợi dây chuyền cây thánh giá màu bạc.Giày mang Converse cổ cao trắng.Nó vẫn đeo miếng bịch mắt đen lên và đeo đôi găng tay da (tối qua nửa đêm nó ra lấy hàng) để che cái hình xăm.Chuẩn bị xong,nó xuống dưới nhà đợi Ngân và Lục.5 phút sau,cô thấy tụi nó xuống.Nhỏ mặc bộ đồng phục trường nhưng chỉ khác vài chỗ.Áo somi tay dài trắng với chiếc cà vạt được kéo lỏng của nhỏ được nhỏ kéo cổ tay lên tới khuỷu tay.Chiếc áo khoác được nhỏ quần bên hông làm nổi bật vẻ cá tính của nhỏ.Nhỏ hôm nay mang boots cao màu đen,trang điểm chút xiu.Mái tóc

màu nâu hạt dẻ được búi lên cao làm tôn lên vẻ thanh lịch. Còn Lục thì mặc bộ đồng phục kiểu cá tính giống nhỏ (đồng đội). Mái tóc được cột bình thường lên, làm nổi màu đỏ tươi của mái tóc. Cô mang đôi Nike Air đen và đeo một chiếc đồng hồ Baby-G trắng.

Nó nhìn nhỏ với Lục rồi nói:

-Đi thôi-Nó đi ra ngoài

Tụi nó đi ra ngoài thì chợt thấy 2 chiếc moto đen được dựng ở ngoài cổng. Nhỏ ngạc nhiên hỏi:

-Tôi qua chị cho người đem 2 'cục cưng' này tới đây với cái găng tay da chị đang mang à?-Nhỏ nhí nhảnh hỏi

-Ừ-Nó đáp rồi lấy 2 cái mũ bảo hiểm đưa 2 tụi nó-Ngần, nhảy lên xe chị. Lục chạy xe kia

-Ừ-Nhỏ với Lục đồng thanh trả lời

-Chúng ta đi thôi!-Nhỏ cười to

Trường L.T.M là một ngôi trường nổi tiếng về giáo dục. Ngôi trường này thường được lên các báo đài. Nhưng ít ai biết được sự thật đằng sau chính là 80/100% học sinh vô được đây đều là do ba mẹ họ chi một khoảng tiền lớn để họ vào đây học. Với lại hiệu trưởng trường này là người mê tiền nên chấp nhận các phụ huynh chi tiền vào đây học.

Trên một con đường có 2 chiếc moto màu đen đang tăng tốc chạy làm tất cả các xe cộ phải nhường đường. Gần tới trường thì nó, nhỏ và cô thấy các học sinh nữ đang hét to lên với cái vẻ mặt sung sướng. Tụi nó dừng lại, nhìn kĩ thì thấy có 3 người con trai đang đứng giữa đám con gái. Nhỏ nhìn thấy cái gì đó liền hét lên:

-Là đám người hôm qua kia 2 chị!-Nhỏ ngạc nhiên

-Bộ đám người đó học ở đây à?-Lục hỏi

-Chắc thế!-Nhỏ cười-Hay là tới 'chào hỏi' xúu nhì?

-Ok, mà thì sao?-Lục nhìn nó

-Tùy.-Nó nói

Tụi nó liền chạy thẳng tới trường.

-Á! Đẹp trai quá đi!!!!-Nữ sinh A hét

-Anh ơi làm bạn gái. ý lộn làm bạn trai em đi- Nữ sinh B hét

-Á.....-Tụi nữ sinh hét

Nhìn cả đám con gái hét lên, Phú lên tiếng:

-Mấy cưng ơi! Bình tĩnh xúu đi. Mấy cưng phải giữ gìn cái giọng đáng yêu cho hôm sau nữa chứ.-Phú cười

Á!! Anh Phú khen giọng tụi mình kìa!-Nữ sinh C 3la

Kết

Nghe tiếng thắng xe lại, mọi người bắt đầu im lặng rồi nhìn vào 2 chiếc xe. 2 chiếc moto to màu đen. Tụi nó thấy mọi người nhìn liền xuống xe. Thấy vậy, Hoàng tới chỗ tụi nó nói:

-Mấy người là ai?-Anh trùng mắt nói

Nhỏ và Lục bỏ nón bảo hiểm ra. Những lọn tóc bắt đầu rơi xuống làm tất cả những người con trai nhìn tụi nó. Còn nó thì đội chiếc nón snapback màu đen được kéo thấp xuống (che miêng bịch mắt) để giấu mái tóc nó và đeo chiếc tai nghe. Phú và Hoàng nhìn thấy thấy nhỏ và Lục liền la:-Tại sao mấy người tới đây!-Phú hét to

-Tụi tui học trường này nên mới tới đây!-Lục bình tĩnh nói

-Tui không thể tin được là mấy người chính là học sinh mới!-Hoàng âm ỉ nói

-Thì sao?Tụi tui là học sinh mới đó,thì sao?-Nhỏ trừng mắt nói

-Tui tưởng là học sinh mới phải thùy mị,nết na.Ai dè...chính là loại bà chằn!-Phú cười

-Ông...!!-Lục đang nói thì nó lại vỗ vai nó-Hừ!Mặc kệ mấy người,tui đi đây!

Nói xong,tụi nó bước vào trường.Tụi nó đi tới đâu thì mọi người đều nhường đường.

-Huy,có cần tao xử tụi nó về vụ mấy nhỏ đó làm hôm qua không?-Phú nhìn Huy

-Khỏi.-Huy bước thẳng vào trường.Vừa đi vừa cười rồi nói nhỏ-Thứ vị!

Sau khi vào trường,tụi nó hướng thẳng tới phòng hiệu trưởng.Vừa đi,nhỏ bực mình nói:

-Định 'chào hỏi' mấy người đó,ai ngờ thấy thẳng tóc đen nó 'chào hỏi' mình trước.-Nhỏ ngược nhìn trần nhà

-Nhớ tụi mình ăn ở 'tốt' lắm mà,tại sao lại học chung với đám người đó.-Lục hét

-Aishhh..!Xui xẻo quá!-Nhỏ bực mình giậm chân

-Tới rồi!-Nó lạnh lùng nói

Cửa phòng hiệu trưởng mở ra.Cánh đầu tiên mà tụi nó nhìn thấy khi bước vô phòng chính là chú nó,Lâm Thiên Minh,đang ngồi điểm tiền.Ông thấy tụi nó vào liền lật đật cất tiền vào học tủ rồi nói:

-À..mấy con tới rồi à..-Giọng ông có chút run run

-Dạ,thưa bác ham..à thưa bác đẹp trai!-Nhỏ cười

-Vậy tụi cháu học lớp nào?-Lục trừng mắt nhìn.Trong cuộc đời,cô ghét nhất là kẻ ham tiền

-À..ừm.-Ông mở học tủ ra kím rồi nói-Lớp...lớp...11a1..

-Cảm ơn.Vậy tụi con đi trước.-Nhỏ kéo tay nó và Lục đi

~~~~~  
-Học sinh..nghiêm!-Lớp trưởng lớp 11a1 nói

-Được rồi,các em ngồi xuống!-Cô giáo chủ nhiệm lớp nó chính là cô Thảo.Cô dạy môn Văn-Hôm nay chúng ta có học sinh mới!

-Chính là 3 cô hotgirl hồi sáng đó.Trời ơi,3 người đó đúng cá tính lun.-Nam sinh A nói

-Tao muốn cả 3 đứa đó là bồ tao.-Nam sinh B nói

-Ba đứa hồ ly đó có đẹp gì đâu!-Nữ sinh A nói

-Làm anh Phú với anh Hoàng của lòng tao cãi nhau.Buồn quá.-Nữ sinh C nói

Trong khi cả lớp xì xào thì nhỏ mở cửa bước vào.Khi thấy tụi nó vô,tụi con trai hò hét dữ dội,còn mấy cô gái thì ngồi nhìn tụi nó bằng ánh mắt hình viên đạn.

-Mấy em bắt đầu giới thiệu bản thân đi!-Cô Thảo nói

-Chào mọi người!Mình tên Trần Bích Lục.Mong các bạn giúp đỡ!-Cô cười nói-Chào các anh các chị,em tên Lâm Hoàng Thiên Ngân.Em 16t.Mong mọi người giúp đỡ em.-Nhỏ nhí nhảnh giới thiệu rồi nhìn nó-Đây là chị em,Lâm Hoàng Thiên Di

-Nghe tụi nó nói không!Toàn con nhà giàu không kia!-Nam sinh B nói

-Tao thấy cái con mà đang đội mũ nhìn giống giang hồ quá.Đi học mà đeo găng tay da với đội mũ.Thậm chí còn đeo tai nghe nữa.Vậy mà nó chính là tiểu thư của tập đoàn Lâm Hoàng.-Nữ sinh D nói

-Mày thấy cái con nhuộm tóc màu đỏ kia không?Tao ghét con đó quá.Nhìn cái màu tóc mà thấy ghét.-Nữ sinh A nói

-Tao thì kết nhị tiểu thư tập đoàn Lâm Hoàng.Nhìn dễ thương quá!Hợp gu của tao.-Nam sinh A nói

Nghe mấy tiếng bàn tán về tụi nó,cô giáo đập bàn.Lớp im lặng rồi nói:

-Các em tự lựa chỗ ngồi cho mình đi.-Cô nói-Rồi lấy sách Văn ra trang 59

Trong khi mọi người lấy tập vở ra thì tui nó nhìn xung quanh lớp. Thấy phía cuối lớp còn dư 6 chỗ ngồi nên tui nó xuống. Nó thì ngồi gần cửa sổ, nhỏ thì ngồi phía sau nó. Lục ngồi phía bên cạnh nó. Ngồi được 5 phút thì nghe tiếng cửa mở. Là mấy người đó. Nhỏ thấy vậy liền nói:

-Trời ơi,sao hôm nay nhọ quá vậy trời!-Nhỏ gục xuống bàn

-Không ngờ lại học chung với bọn người đó!-Lục than phiền nhìn nó. Nó quay đầu ra phía cửa sổ rồi ngủ.

Cô thấy vậy liền nói:

-Mấy em về chỗ ngồi lạ đi!-Cô nói-À,hôm nay có học sinh mới.Có gì mấy em nhớ giúp đỡ các bạn đó nha

-Hà???-Hắn,Phú và Hoàng nhìn xuống cuối lớp-Trời ơi,sao đi đâu cũng gặp tui nó hoài thế.

Tui hắn xuống cuối lớp rồi.Hoàng nói:

-Lại gặp mấy người!-Anh liếc nhỏ rồi nói-Ai cho cô ngồi ở đây?

-Tui cho đó thì sao!Bộ chết anh à.-Nhỏ liếc Hoàng

-Chết tui đó thì sao!-Hoàng cười

-Thì anh mà lo đi tổ chức cái đám tang đi!-Nhỏ chế giễu

-Cô...!-Anh trừng mắt-Hôm nay tha cho cô.

Nói xong,Hoàng ngồi kế bên nhỏ. Và sau đó,nhỏ lại bắt đầu cãi:

-Nói không lại thì nói ra đại đi.Biện hộ làm chi.-Nhỏ cười to

-Con gái con đũa như con trai.Tui thấy tội nghiệp cho đũa nào cưới cô trong tương lai.-Phú liếc nhỏ

-Anh dám...!-Nhỏ trừng mắt.

Trong khi 2 người ngồi cãi nhau,Phú và Lục ngồi kế bên cũng cãi nhau như lửa với nước:

-Nhìn cái tóc màu đỏ của cô mà tui muốn ói.-Phú châm chọc

-Nè!Ói đi.-Lục đưa 1 cái bịch ni-lông cho Phú

-Cảm ơn!-Cậu lấy cái bịch rồi lên đổ nước vào rồi giả tiếng-Oe ọe

Xong rồi đưa cho cô.Cô nhìn thấy liền tránh xa Phú.

-Ông ghê quá.Đem cái bịch tránh xa tui ra.-Lục giả bộ nói (cô còn thấy nhiều cảnh kinh dị hơn cái này)

-Nhìn dữ dằn lắm mà!Vậy mà sợ.-Phú trêu cô-Ai cũng có điểm yếu của riêng mình.-Lục trừng mắt nói

-Ồ la la.Nhìn ánh mắt của cô kia.Màu lục.Quả là hợp với cái tên của cô.-Phú cười

-Cảm ơn vì đã khen!-Lục liếc

-Tui khen cô mà cô dám liếc tui.Không biết lễ phép gì hết.Hình như ba mẹ cô không dạy cho cô phép lịch sự à!-Cậu chế giễu.Lúc này cậu không biết cô chính là tiểu thư của tập đoàn thời trang Black&White-Chắc ba mẹ cô là người không có học thức

Chợt mắt của Lục trùng vào mắt cậu.Phú nhìn thấy vậy liền đứng hình.Một ánh mắt tàn nhẫn,lạnh lùng.Cô nắm lấy cổ áo cậu rồi lạnh lùng nói:

-Tui CÁM cậu xúc phạm ba mẹ tui!Cậu có thể xúc phạm tui nhưng tui tuyệt đối cấm cậu đụng tới ba mẹ tui.-Lục trừng mắt

-B..bu...buông..t..ui..xuống...-Phú sợ sệt

Lúc này,Phú và Lục là tâm điểm của lớp.Lúc đầu cô giáo định phạt 2 người đó nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Lục thì cô đứng im 1 chỗ,không nói gì.Nhỏ và Hoàng chạy tới ngăn cô với Phú lại.

Nhìn thấy vậy,hắn vẫn im lặng nhìn nó đang ngủ.May là ngồi kế nó,chứ không thì này giờ chắc ngồi cãi nhau với 1 trong 2 nhỏ kia.Hắn nhìn nó.Nó vẫn đeo headphone,kể cả khi ngủ.Mặc dù hắn thấy hơi lạ vì hôm nay nó đội nón để giấu mái tóc với cái bịch mắt. Thậm chí,nó còn đeo găng tay da.Nhìn kĩ lại thì nó hôm nay đổi headphone.Mà headphone hình như rất quan trọng đối với nó thì phải?

Từ đầu,nó không ngủ.Chỉ gục xuống bàn nằm quan sát cảnh vật xung quanh trường.Nó có thính giác khá tốt nên nó nghe toàn bộ cuộc cãi nhau.Nó rất đau đầu.Nó quay đầu lại thì nhìn thấy hấn đang nhìn nó.Nó mặc kệ.Nhìn ra đằng sau thì thấy nhỏ không ngăn nổi cơn giận của Lục,nó đứng dậy,làm hấn giật mình.Nó đi tới chỗ Lục.Nhỏ thấy vậy liền lên tiếng:

-Chị!Ngăn chị Lục lại dùm em.-Nhỏ nói

Nó tiến lại bàn Lục,nắm tay Lục rồi kéo nó ra ngoài.Nhỏ thấy vậy liền chạy theo.Trong khi kéo Lục,cô nói to:

-Tui sẽ giết anh sau!-Lục hét

Sau khi cả 2 ra ngoài,hấn chạy tới hỏi Phú:

-Mày làm gì con nhỏ đó thế?-Hấn hỏi

-Ai biết.Tự nhiên nói xấu ba mẹ nhỏ đó thì nhỏ nổi giận.Còn đòi giết chết tao mới ác.-Cậu nói

-Tất cả tại mày thôi!-Hoàng nói

-Mấy người nói..xấu ba mẹ của Lục à...-Nam sinh A nói

-Có liên quan gì tới mày không!-Phú hét

-Kh...không..nhưng..mà..mấy..người.....chọc..nhầm..người...!-Nam sinh A sợ sệt nói

-SAO?-Hấn,Phú và Hoàng hét

-Mấy cô kia toàn là tiểu thư của tập đoàn lớn tiếng như Lâm Hoàng,tập đoàn thời trang Black&White.-Nữ sinh B nói

-Chết rồi!Hình như tập đoàn thời trang Black&White kí hợp đồng với công ty đá quý nhà tao!-Phú ôm đầu nói

-Chết mày rồi.Lo mà xin lỗi nhỏ đi!-Hoàng cười

Đứng từ xa,có một cô nữ sinh đang cười.Cô gái đó đang thì thầm:

-Xấu đi báo cho tỳ mới được-Cô gái ấy nói nhỏ

~~~~~  
-Buông tao ra!Hôm nay tao phải đánh chết thằng đó mới được!-Lục kéo tay mình ra khỏi tay nó

-Chị Lục!Bình tĩnh lại đi.Em biết anh đó nói xấu ba mẹ chị nhưng chị cần bình tĩnh lại.Không bị đuổi học đó.-Nhỏ nói

-Đã lấy bằng Đại Học rồi.Tự nhiên ép đi học lại.Tức chết đi được!-Lục ầm ừc nói

-Thì em với chị Di cũng vậy mà.Mà nói chung là chị bớt giận lại.Không thì biết hậu quả ra sao!-Nhỏ nói nhỏ

-Biết rồi!-Cô đánh vô tường 1 cái.Tại bức tường chỗ đó có 1 vết rạn nứt to.

Nó buông tay Lục rồi nói:

-Sân thượng!-Nó lạnh lùng nói

-Ok.-Nhỏ và Lục đồng thanh trả lời.

Rất xin lỗi vì đăng trễ! < Tại hôm nay nhà mình cúp điện 2,3 lần lận!Mong các bạn tha lỗi <

Trong chap này,có vài từ mình không biết viết sao nên ghi đại :> Mình rất đỡ vụ tả áo hay tả vật nên có gì các bạn góp ý cho mình > Á..đúng rồi.Mình sẽ giới thiệu sơ sơ về đôi mắt của từng nhân vật (mình quên tả ở vài chương trước <)

Lục có mắt màu xanh lục :>.Ngân thì có mắt màu tím.Huy có đôi mắt màu nâu cafe.Hoàng có đôi mắt màu xanh lam (hường từ mẹ).Phú có mắt màu đen huyền.Còn Phong có mắt màu xám (không phải bị mù hay gì đâu nha <,tại mẹ nó là người Pháp :>).

Trong chương sau,mình sẽ giới thiệu vài nhân vật phản diện(rất mưu mô và gian xảo).Hi vọng các bạn ném đá nhiều vào các nhân vật phản diện :> .Thân

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Lạnh lùng

Sân thượng trường L.T.M rất rộng. Ở trên đây không hề có lan can nên rất nguy hiểm. Chú nó, hiệu trưởng trường này đã niêm phong sân thượng trường. Nhưng... vì một hôm nhỏ lỡ nhặt được chìa khóa của chú nó tại phòng hiệu trưởng nên khu sân thượng đã trở thành địa bàn của tụi nó.

Nhỏ dùng chìa khóa mở cửa. Một bầu trời trong xanh đập vào mắt tụi nó. Một màu xanh lam rộng lớn. Nhỏ thấy vậy liền nhí nhảnh chạy tới:

-Lâu rồi không lên trên này chơi! Giờ nhớ lại thời huy hoàng quá!-Nhỏ đứng dang hai tay ra

-Cũng lâu rồi nhỉ?-Lục nhắm mắt rồi nở một nụ cười-Ở trên đây mát quá

-Hay tối này đi quậy không?-Nhỏ cười to

-Được đó! Di, còn mày?-Lục nhìn nó

-....-Nhỏ tháo nón ra, mái tóc màu bạch kim rơi xuống. Nó hạ tai nghe xuống cổ nó. Nó nhìn bầu trời. Vẫn âm ỉ như ngày đó....

-Tao coi đó như là một lời đồng ý.-Lục cười

-Hôm nay trốn học ở đây ngủ không? Dù gì tụi mình học xong chương trình ở đây rồi.-Nhỏ cười nhẹ

-Ừ! Vậy còn cặp sách tụi mình? Để ở trong lớp rồi. Chị không muốn gặp mấy người kia lúc này!-Lục liếc nhỏ

-Để em đi lấy!-Nhỏ giơ tay lên cao

-Nhớ đừng khai ra là tụi chị ở trên sân thượng!-Lục nói

-Vâng!-Nhỏ đi ra rồi đóng cửa lại. (không có khóa)

Nhỏ lén la lén lút núp vào góc tường gần lớp. May là mọi người tập trung ở căn tin hết rồi nên nó vô lớp lấy 3 cái balo của tụi nó. Nhỏ thì đeo balo da màu hồng phấn. Lục thì đeo cái balo da màu đen. Còn nó đeo cái balo da màu trắng.

Sau khi ôm 3 cái balo, nhỏ bước ra. Chợt nhìn thấy anh và Phú đứng ngoài cửa nhìn nhỏ. Nhỏ giật mình. Hoàng lên tiếng hỏi:

-Bộ tụi cô định trốn học à!-Hoàng cười đều-Mới vô học mà liền trốn học. Không sợ bị mất bài à?

-Mấy người cũng vậy thôi! Nói tụi tui chi! Mấy anh đó, không trốn học thì cũng ở trong lớp quậy như tụi tui à!-Nhỏ liếc-Giờ tránh đường cái.

Nhỏ liền đi thẳng, đẩy hấn và Hoàng ra. Chợt Phú nhảy ra chặn đường

-Tránh ra!!!-Nhỏ hét

-Con mắt xanh lục đâu?-Phú nói

-Ý anh là chị Lục hả?-Nhỏ kênh mặt-Chị Lục ở đâu thì kệ anh. Bộ chết anh à!

-Chết tui đó thì sao?? Nó đâu?-Phú trừng mắt

-Dám trừng mắt hả?-Nhỏ lùi lại vài bước, định đá vô bụng Phú thì Phong chạy lại hướng cú đá thay cho Phú

-Phong...anh có sao không?-Nhỏ thả balo xuống, chạy tới ôm Phong. Nhỏ quay đầu lại, trừng mắt nhìn Phú-Tại mấy người...nếu mấy người không gây sự với tui thì giờ này anh Phong không có bị thương!

-Xi..i..xin..l..lo..lỗi..-Phú nói nhỏ

-Không cần lời xin lỗi của mấy người.-Nhỏ liếc Phú rồi quay sang Phong-Có cần em điều anh vô phòng y tế không? Hình như cú đá của nhỏ rất mạnh nên Phong gật đầu, cho nhỏ đi vào phòng y tế. Nhìn thấy vậy, Hoàng lên tiếng:

-Sau mày cứ làm cho tụi nó giận hoài thế? Hết tiểu thư của tập đoàn thời trang Black&White, giờ tới nhị tiểu thư của tập đoàn Lâm Hoàng.-Hoàng tắc

lười

-Aishhh...im hết!-Phú hét to

-Tao đi chuộc lỗi dùm tụi bây nha.-Hắn cười rồi lấy 3 cái balo của tụi nó rồi đi

Đợi hắn đi khỏi tầm mắt,Hoàng nói:

-Hôm nay anh hai bị gì vậy trời.Tự nhiên tốt đột xuất!-Hoàng hỏi

-Chắc ăn nhầm thứ gì!-Phú giỡn-Thôi!Đi ra căn tin.Nãy giờ các cung đang chờ chúng ta!

-Ừ-Hoàng nói

-Con Ngân nó đi lâu quá.Không biết nó có bị gì không nữa?-Lục hỏi

-.....-Nó im lặng nhìn Lục

-Tao đi tìm nó cái.-Lục chạy ra cửa.

-....-Nó lấy cái nón che cái mặt nó lại,đeo headphone lên,bật nhạc hết cỡ rồi dựa vào bức tường kê bên cánh cửa mà ngủ.

Khi Lục mở cửa sân thượng ra,cô quên đóng cửa lại.Trong khi đó,hắn đi tìm tụi nó thì thấy cánh cửa sân thượng mở.Điều này làm hắn ngạc nhiên.Tại vì sân thượng được niêm phong sau 1 năm trường được thành lập.Hắn tò mò,bước lên cầu thang.Nhẹ nhàng mở cửa ra.Hắn chợt nhìn thấy một cảnh tượng tuyệt đẹp.Hắn ngỡ ngàng.Sân thượng rất đẹp mà bị niêm phong thì hơi bị uổng phí.Hắn bước lên phía trước ngắm cảnh.Khi hắn bắn vào,hắn thấy không có ai nên nghĩ rằng tụi nó ở nơi nào khác.

Hắn quay lại thì nhìn thấy nó đang dựa tường ngủ.Hắn rón rén lại,ngồi đối diện nó.Thấy nó lấy cái mũ che lại khuôn mặt,hắn từ từ kéo lên.Một khuôn mặt thuần khiết,không có sát khí,không có sự lạnh lùng,thờ ơ.Hắn cười nhẹ.Thấy miếng bịch mắt,hắn định chạm vào thì chợt...có một bàn tay nắm chặt cổ tay hắn.Hắn thấy nó mở mắt nhìn hắn bằng ánh mắt lạnh lùng.Hắn thấy vậy liền nói:

-Tui..không có làm gì cô đâu..Đừng..có hiểu nhầm!-Hắn lắp bắp nói

-.....-Nó tròn mắt nhìn

-Tui chỉ..đem trà mấy cái balo cho tụi cô.-Thấy nó nhìn thẳng vào mắt hắn,hắn quay đầu sang hướng khác

-Ngân đâu?-Nó nhấn đậm

-Ngân...nó đi đâu Phong vô y tế..!-Hắn nói

Nghe thấy vậy,nó chợt đẩy hắn ra.Lấy 3 cái balo rồi đứng dậy.Hắn thì bị đẩy một cách đau đớn.Thấy nó đứng lên,hắn nói:

-Có cần tui chỉ đường không?Dù gì cô cũng là học sinh mới.Chắc không biết đường đâu,nhì?-Hắn cười

-Khỏi!-Nó lạnh lùng bước ra ngoài

Hiện tại,đầu hắn có rất nhiều suy nghĩ.Tại sao tụi nó lại có chìa khóa cửa sân thượng?Tụi nó mới vô học mà sao rành trường như đã từng học tại đây?Tại sao nó lại giấu đi mái tóc với khuôn mặt?Tại sao nó lại đeo găng tay?Mà thôi kệ,hắn vứt tất cả những suy nghĩ trong đầu.Hắn đứng lên,nhìn lại xung quanh lần cuối rồi ra ngoài.

Phòng y tế....

-Thằng nhóc chỉ bị thương ở ngoài thôi.Không có gì đáng lo.Mà ai đánh nó ghê thế?-Cô y tế hỏi

-Dạ...do..anh Phong đi không nhìn đường nên vấp trúng cạnh bàn!-Nhỏ ngọc ngác nói

-Mấy con nên cẩn thận hơn.Thôi,cô đi đây.-Cô y tế đi ra ngoài

-Em...em..xin..lỗi!-Nhỏ cúi mặt xuống,tò ra vẻ tội lỗi

-Anh không sao đâu!-Phong cười-Bộ tỷ định trốn học ak?

-Học qua chương trình rồi,anh quên rồi sao?Nên giờ học lại thấy chán lắm.-Nhỏ cười

-Ừ,vậy tỷ đâu?-Phong hỏi

-Sân thượng!-Nhỏ cười nhẹ

-Anh tưởng tỷ không lên đó nữa chứ?Bộ tỷ đã quên vụ...đó?~Hắn cúi mặt

-Chắc..vậy..-Nhỏ buồn

-Chuyện đã qua rồi,thôi đừng buồn nữa!-Phong xoa đầu nhỏ

-Hi hi!-Nhỏ cười khúc khích

Tách

Ở đâu đó có tiếng chụp hình.Theo trực giác,nhỏ quay lại la to:

-Ai ở ngoài?-Nhỏ la

Người bên ngoài nghe thấy liền chạy.Đang chạy thì người đó đụng trúng nó làm cho người kia té.Nó nhìn phù hiệu.À..thì ra một đàn chị lớp 12.Cô gái đó nhìn thấy nó liền chửi:

-Bộ mày mù à!Không có mắt để nhìn hay sao hả?-Cô gái đó chửi-Mày nên đi móc mắt luôn đi!

Nó nghe vậy liền nắm lấy cổ áo cô gái đó.Mọi người xung quanh hoảng hốt.Cô gái đó la lên:

-Mày điên rồi à!Mày mà đụng tới tao thì đụng tới...-Cô gái đó chưa nói hết câu thì bị nó bóp cổ

-C...C...u...uu.cứu..!-Cô gái đó vùng vẫy kêu cứu

Mọi người xung quanh liền sợ sệt.Có người đứng yên coi,có người lấy điện thoại ra quay phim,có người chạy méc giám thị.Nó thả cô gái đó xuống.Cô gái đó liền sợ sệt bỏ trốn.Nó thấy có một chiếc máy ảnh.Nó nhặt lên liền thấy bức ảnh Phong đang xoa đầu nhỏ.Nhỏ cầm chiếc máy ảnh đi tới phòng y tế

Cạch

Tiếng cửa mở làm nhỏ và Phong giật mình.Thấy nó bước vào với 3 chiếc balo và 1 cái máy ảnh,nhỏ nói:

-Cảm ơn chị vì đem 3 cái balo tới đây!-Nhỏ nói-Vậy chị cầm cái máy ảnh để làm gì?

-...-Nó ném cái máy ảnh tới chỗ nhỏ.Nhỏ cầm lên thấy bức hình.Nhỏ liền hỏi:-Ai chụp?

-Lớp 12.-Nó bình tĩnh nói

-Sao mấy bà đó chụp hình?Chả lẽ..đòi gây sự?-Nhỏ nghiêm túc hỏi nó

-...-Nó lắc đầu rồi lấy cái balo da màu trắng của nó -Chị về.

Nó đi ra khỏi phòng y tế được vài bước rồi gặp Lục.Nó biết Lục định nói gì thì nó xen ngang:

-Phòng y tế-Nó lạnh lùng nói rồi đi

~~~~~Ra khỏi cổng trường được vài bước thì có 4 cô nàng lớp trên.Một cô trong đám đó bước tới hỏi nó:

-Mày là đứa dám quyết rũ anh Huy của tao hả?-Cô nàng đó chính là hotgirl của trường(nhưng đã không còn chức nữa khi tụi nó vô học),Dương Minh Nguyệt.Nguyệt có mái tóc màu đen uốn dài ngang eo.Áo thì hở 2 nút làm lộ một nửa bầu ngực (silicon).Váy thì được cắt ngắn lên tới đùi.Mặt thì toàn son phấn.

-Nó dám đánh tao luôn á.-Người đang nói chính là người chụp tấm hình đó,Lâm Gia Như.Cô nàng này thì mặc đồng phục giống Nguyệt.Như có mái tóc màu hồng được cắt ngang vai.Mặt được trang điểm cực đậm

-Học sinh mới mà chảnh chó!-Người đang chửi nó chính là Dương Minh Ngọc,em gái của Minh Nguyệt.Cô có mái tóc màu nâu khói được cột lên thành búi.Đồng phục thì cũng mặc giống như 2 người kia.Mặt cô cũng có vài lớp phấn như Nguyệt.

-Tao cho mày chết!!-Người đang dọa nó là Lưu Ngọc Ly.Cô có mái tóc màu xanh lam được thắt bím để ở vai bên trái(khúc này không biết tả sao mà tóc được làm giống Elsa)

Nó thờ ơ nhìn.Mặt người nào cũng có một tấn son phấn cộng với đồng phục mặc như gái điếm.Nó nhìn mà muốn thương cho mấy người này.Nó không nói gì,quay lưng lại đi.Chợt nhỏ Nguyệt lên tiếng:

-Sợ quá bỏ chạy à?Tĩnh đi méc anh Huy hay sao thế?Tao nói mày nghe,anh Huy là hôn phu tương lai của tao.Tao tuyệt đối cấm mày đụng tới Huy!-Nguyệt hét to

-....-Nó lạnh lùng nhìn rồi quay lưng đi tiếp

-Con chó cái này...mày dám bơ tao hả?!-Nguyệt la to

-....-Nó vẫn tiếp tục đi tới chiếc moto của nó

-Con điếm....mày dám bơ chị tao hả!!-Ngọc chạy tới nắm lấy cái nón nó rồi ném qua chỗ Nguyệt.

Mọi người chợt đứng hình.Mái tóc màu bạch kim rơi xuống,được làm nổi bật trong ánh nắng.Ly thấy thế liền hét:

-Thì ra...mày dùng tí nhan sắc này quyết rũ hôn phu tương lai của Nguyệt hả?!-Ly la

Nó quay người lại.Đập vào mắt mấy người đó là khuôn mặt trắng trẻo,không son phấn như tiên nữ giáng trần.Nhưng điều mà mấy người kia giật mình chính là miếng bịch mắt màu đen.Nó trừng mắt nhìn.Đầy sát khí!Như chợt hiểu ra một vài chuyện gì đó liền cười to,nói:

-Thì ra...đây chính là lí do mày đánh tao.Ai da,tội mày thế?Bị mù một con mắt rồi hả?-Như cười đều

-Có cần tao thương cảm mày không hả con B*tch kia?-Nguyệt cười

Nó trừng mắt nhìn.Rồi quay lại,trèo lên moto rồi rồ ga mà đi về.

-Tức chết đi được!!Con điếm đó!!!-Nguyệt ném cái nón nó xuống đất rồi giẫm lên-Có ngày mày sẽ chết vì dám đụng tới anh Huy của tao!

-Nhìn đi chị.Con đó bị mù 1 mắt mà.Hình như còn bị câm nữa. Với lại chị xinh đẹp,con nhà giàu.-Ngọc nhìn

-Đúng rồi đó mày!Nhìn đi!-Ly nói

-Thôi!Giờ đi kím anh Phong với tao đi.-Như háo hức

Á chị Như....hồi nãy ở phòng y tế,em chụp được tấm ảnh một nhóc bạn của con hồi nãy được anh Phong xoa đầu với ôm nó.Nhìn có vẻ thân thiết.-Ngọc nói

-Con điếm.....!-Như nghiêng răng

-Bạn của con điếm đó toàn hồ ly tinh.Đội một ngày nào đó đi rồi chị em mình trả thù nó!-Ly cười đều

-Về lớp!-Nguyệt nói rồi 3 người kia theo sau

Nó phóng moto tới bên cạnh bờ biển gần nhà nó.Nhìn bãi biển,lòng nó yên ổn hơn.Hôm nay nó rất nhừ đầu,hình như bị sốt nhẹ do đêm qua.Đậu lại đây,nó ngồi trên moto nhìn bầu trời.Mất cái nón nên tóc nó bay theo gió.Có vài người xung quanh chụp hình nó.Có vài người thì nhìn nó.Có vài người thì chỉ chỗ nói nó là giang hồ vì nó đeo một miếng bịch mắt với đôi găng tay da.Có vài người nói xấu nó rằng nó đang ở độ tuổi học sinh mà theo thói hư tật xấu.Nó mặc kệ,tháo chiếc găng tay bên tay phải ra,nhìn hình xăm.

Hắn đang đi dạo bên bờ biển thì chợt thấy bóng người giống nó.Lại gần hơn thì thấy cái bịch mắt với cái headphone đang để ở chỗ là biết 100% là nó.Hình như nó đang coi gì ở bàn tay phải.Mặc kệ,hắn lại gần chào hỏi nó:

-Hi!-Hắn cười

-....-Nó nghe thấy giọng nói quen thuộc liền đeo lại chiếc bao tay da của mình rồi quay đầu lại.Thấy hắn,nó lạnh lùng nhìn.

-Cô có vẻ ít trả lời nhỉ?-Hắn cười,một nụ cười chết người nhưng nó không hề bị ảnh hưởng

-....-Nó im lặng

-Bộ tai nghe cô quan trọng lắm hay sao mà mới có đụng xú mà đánh tôi muốn chết thế?-Hắn gọi lại chuyện hôm qua.

-...-Nó trừng mắt

-Tôi xem đó là đồng ý.Mà tại sao cô phải che giấu khuôn mặt với mái tóc của mình?Tại sao cô đeo găng tay?Sợ bị kì thị hay bị bắt nạt à?Mà khoan,ai mà dám bắt nạt cô.-Hắn cười to

-....-Nó ngồi ngay nhẵn trên chiếc moto của mình.Chuẩn bị rồ ga lên thì hắn lên tiếng:

-Hình như cô ở gần đây.Tôi toàn bắt gặp cô ở xung quanh khu này.À đúng rồi!Ở gần đây có khu số 6 mà.Tôi đăng trí quá.-Hắn chế giễu-Hôm nào qua nhà cô một bữa,được chứ?

-...Ồn ào!-Nó nói rồi móc trong túi mình ra rồi ném vào hắn.Nó liền rò ga lên đi.

Hắn nhìn lại trong tay.Là một hộp băng keo cá nhân.Hắn cười.Cô nàng này cũng không có lạnh lùng cho lắm

-----
Cảm ơn vì đã vote truyện cho mình.Mặc dù rất ít người nhưng mình rất biết ơn các bạn :3 Yêu ghê .v

Đồng thời cũng cảm ơn con bạn thân nhất của mình vì đã vote thường xuyên .v (aka Mie .v)Yêu lắm nhất .v À,mình cũng cảm ơn 1 người (aka Nữ .v) vì đã giúp mình đặt tên nhân vật phụ | Thaks >

Mình nghĩ khi mấy bạn đọc xong chương này thì sẽ đặt ra câu hỏi như sao:"Thiên Di đáng lẽ là một nhân vật lạnh lùng,thờ ơ với mọi việc xung quanh.Nhưng mà tại sao trong chap này,nó đánh con Như?".Mình trả lời rằng là do con Như nó chọc tới đôi mắt nó.Thiên Di sẽ rất tức giận nếu như ai nói đến đôi mắt nó.Nó rất ghét bị ai đụng vào tai nghe và ghét ai có tình gây sự với nó.

Thêm 1 lưu ý nữa là lâu lâu,khi mình viết mấy câu chữ thì mình sẽ thêm mấy câu nói tục .v

Mong các bạn ủng hộ truyện!Thân :3

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Q.O.D

Tại biệt thự Lâm Hoàng...

-Chị hai!Em về rồi đây!-Nhỏ nhí nhảnh nói

-Tao về rồi!-Lục nói

-Nón chị đâu rồi?~Nhỏ hỏi

-Hồi nãy chị thấy có một đám người lóp trên gây sự với Di.Hình như bị Di cho ăn bọ nên mấy bà tức điên lên.Còn cái nón snapback của mày á,bị bà tóc đen giẫm lên rồi bỏ vào thùng rác rồi!Có cần tao đi xử bà không?~Lục nghiêm túc nói

-Khỏi!-Nó lạnh lùng trả lời

-A đúng rồi!Hồi nãy em nói anh Phong là tối nay tụi qua qua bên một chuyến!~Nhỏ nhí nhảnh-Đi chuẩn bị đồ thôi

-Ok-Lục cười

~~~~~  
Tối...10h:43

Nó bước xuống nhà với bộ đồ trong cực cá tính.Nó mặc áo thun cổ cao tay dài bên trong.Bên ngoài là chiếc áo khoác cổ lông.Dưới là chiếc quần jean rách ngay đầu gối.Nó mang đôi Converse cổ thấp đen.Lần này nó thả mái tóc màu bạch kim của mình.Nó để chiếc headphone của mình ngay cổ,đeo đôi găng tay hồ ngón.Nó đeo miếng bịch mắt màu đen rồi đi ra ngoài.(Hình trên là hình Di đêm nay đó >)

Đang đi thì Lục kêu nó:

-Chờ tao với!-Lục mặc chiếc áo hoodie màu trắng ghi số '32' bằng màu đen.Quần thì cô mặc chiếc leggings màu đen.Cô mang đôi giày Nike Air trắng.Cô thả tóc xuống làm tăng thêm phần nổi bật.Cô đeo chiếc kính mát màu đen và đeo chiếc đồng hồ Casio đen.

-Đợi em nữa!~Nhỏ thì mặc áo phong dài màu đen in chữ 'F\*uck Life\*' với chiếc quần leggings.Cô mang đôi Air max.Mái tóc màu nâu hạt dẻ của nhỏ được thả.Cô đeo chiếc kính mát giống Lục nhưng là màu vàng nâu

Nhỏ chạy tới chiếc moto của nó.Nó đưa nhỏ một chiếc nón bảo hiểm.Nhỏ lấy,đội vào và nhảy lên chiếc moto.2 chiếc moto bắt đầu rò ga lên và phóng nhanh về phía trước.

~~~~~

Quán bar Q.O.D (Queen of Death). Đây là quán bar thuộc về hắc bang và do chính 3 người tội nó mở. Nhưng sau khi đi Mỹ 2 năm, quán bar đã nhường lại cho Phong quản lý.

2 chiếc moto dừng xe cách quán bar 20 mét. Nó liền đưa cho Ngân với Lục 2 chiếc mặt nạ. Nhỏ móc trong túi ra hộp đựng lens. Nhỏ thì đeo đôi lens màu nâu khói để che đôi mắt màu tím lại rồi đeo chiếc mặt nạ màu đen che mất 2/4 khuôn mặt, chừa phần miệng lại. Lục thì đeo cặp lens màu đen rồi đeo chiếc mặt nạ màu đỏ che mất 2/4 khuôn mặt giống nhỏ. Còn nó thì không đeo lens mà đeo chiếc mặt nạ trắng che hết khuôn mặt. Tuy nhiên, chiếc mặt nạ của nó có một điểm đặc biệt chính là ở ngày từ mũi lên tới đỉnh mặt nạ phía bên trái của nó được tô đen làm tăng vẻ huyền bí. Lục 3 bình xịt tóc ra. Nó thì xịt màu đen. Nhỏ thì xịt màu xanh dương còn Lục thì xịt màu nâu khói. Sau khi chuẩn bị xong, 2 chiếc moto bắt đầu phóng tới trước cửa bar

Kết

Tiếng phanh xe kêu to làm cho 2 tên lính bảo vệ quay lại nhìn. Tội nó bước xuống xe và tháo mũ ra. 2 tên lính kia hét to:

-Mấy người là ai mà dám làm ồn ở chốn này! Bộ mấy người tưởng mấy người là ai? -Một tên lính nắm lấy vai nhỏ -Chẹp... hình như là lính mới! Không ngờ anh Phong tuyển chọn người kiểu gì. -Nhỏ tròn mắt nhìn tên lính

-Cô dám nói xấu quản lý hả? -Tên lính kia chạy tới định cho nhỏ ăn một cú vào mặt thì có bàn tay ngăn lại. Bàn tay đó chính là Lục

-Mới có nói một tí là đã nổi giận! -Lục cười rồi bẻ ngược tay tên lính đó lại

-Á... buông tay ra...! -Tên lính đó la hét

-Yếu thế! Chị đây ngứa tay mấy hôm nay rồi nên phiên cung làm vật giải ngứa cho chị nhé? -Lục cười đều

-Cô kia, ai cho phép cô đụng vào bạn tôi! -Tên lính kia định nện một cú vào bụng Lục thì nhỏ lấy tay chặn lại

-Coi bộ coi trọng tình nghĩa anh em quá nhỉ? -Nhỏ cười

-Chị đếm tới 3 là đá nha. -Lục cười -1.....2.....3!!

Râm

Mọi người trong quán bar đều giật mình khi nghe tiếng ồn lớn. Ánh mắt ai cũng hướng về cánh cửa. Có 2 người đàn ông đang nằm xiu dưới đất. Còn có 3 người con gái bước vào.

-Mấy người là ai mà dám náo loạn quán bar này hả! -Một người đàn ông nói to

-Thằng Phong đâu! -Lục nói to -Kêu nó ra gặp!

-Cô là ai mà dám kêu quản lý của chúng tôi vậy hả! Muốn chết lắm rồi à! -Một người con gái nói

Nó bước lên, vỗ vai nhỏ và Lục. Nó liền tháo cái bao tay hồ ngón bên phải rồi đưa lên cao. Một hình xăm hình mặt trăng khuyết màu lam nhẹ trên mu bàn tay phải nó. Ai ai cũng đứng hình rồi có một tên Bartender (người pha chế rượu) ở độ tuổi trung niên hét to:

-Chủ bang Q.O.D đã về! -Ông cười to

Mọi người khi nghe câu đó liền hò hét lên. Phong bên trong nghe tiếng hét lớn liền ra ngoài xem. Thấy 3 cái mặt nạ quen thuộc thì kêu:

-3 người đã tới rồi à. Vô đi! -Phong cười -Cải trang đến nỗi em không biết là tội chị luôn!

-À Phong, em nên tuyển người canh cửa lại đi! 2 người kia mới bị tội chị xử đẹp hết rồi. Người gì đâu mà yếu quá! -Lục nhìn ra phía cửa -Nhớ tuyển thằng nào khỏe khỏe xù để canh bar

-Ok. -Phong nói rồi kêu một vài người tới dọn sạch đồng 'rác' ở cửa -Hôm nay chúng ta có khách quý đó nha! Mau vào phòng họp chào hỏi đi!

-Ok -Nhỏ nói

-À...chị Di, có lẽ chị nên bỏ đôi găng tay với chiếc headphone ra đi. Người gặp lần này là một người khác quen! -Phong nghiêm túc nói

Nghe vậy, nó liền tháo đôi găng tay hồ ngón và chiếc headphone bỏ vô tủ dành riêng cho nó. Nhỏ và Lục thấy hơi lạ, liền hỏi Phong:

-Ai thế? Bộ bọn chị gặp mấy người đó rồi à? -Lục nhìn Phong

-Xù đi rồi biết! -Phong cười

-Nói đại đi anh!!-Nhỏ làm nũng

-Anh bảo xúu đi!-Phong kéo nhỏ đi vừa cười

~~~~~  
Phòng họp tại quán bar này khá rộng.Có 2 cái sofa nối liền nhau.Phòng họp có 1 bộ máy karaoke riêng.Thậm chí còn có cả nguyên 1 bàn pha chế rượu.Trên bức tường có một tấm hình.Trong tấm hình có 4 người con gái đang đeo mặt nạ và 2 người con trai đứng ở 2 phía.Vì là buổi tối nên tấm hình không nhìn thấy rõ.Hé cửa ra,tại nó thấy có 3 hình dáng quen thuộc đang ngồi trên chiếc sofa.Nhỏ liền níu tay Phong nói nhỏ:

-Chẳng phải là mấy người đó sao?Sao lại mời tới đây!-Nhỏ bực mình

-3 người đó là bang chủ với phó bang ở bên team The King đó!-Phong nói nhỏ

-Hà????-Lục ôm đầu nói-Số tui mình xui thế???Sao đi đâu cũng gặp bọn người đó thế!!!

-Hiện giờ 3 người cải trang về bên ngoài rồi phải không?-Phong hỏi-Giờ thay đổi cách nói chuyện đi.Đừng để cho 3 người kia thấy.Chị Di,lần này nói nhiều hơn xúu được không?

-Tùy-Nó lạnh lùng nói

-OK,con Ngân với chị làm được.-Lục bình tĩnh nói

-Vậy được.1...2...3..diễn!!!-Phong giong

\*Cạch\*

Nhỏ mở cửa bước vào.Thấy 4 người tui nó,Phú đứng lên nói:

-Chào!-Phú đưa tay ra

-Xin chào!-Nhỏ bắt tay

-Mấy vị chắc là bang chủ và phó bang của The King nhỉ?-Lục cười

-Đúng!Và tui tui qua đây có công việc cần bàn với team Q.O.D!-Hắn nhìn về hướng nó đứng.Nó thấy vậy liền nói

-Vậy các vị cần bàn việc gì?-Nó dùng tông giọng bình thường để không bị phát hiện(thường ngày nó dùng tông giọng lạnh lùng để nói chuyện)-Phong,cho 1 ly Vodka,1 ly Martini và 1 ly Gin.

-Vâng!Vậy còn mấy anh?-Phong hỏi

-1 Vodka,2 X.O-Hoàng cười

-OK!Đợi 10 phút.-Phong đi tới bàn pha chế

Trong khi Phong đang pha chế,tui nó và tui hắn ngồi xuống để bàn công việc.

-Hiện giờ,bang Immortal (bắt diệt/bắt tử) đang phản lại các hắc bang khác.Cách đây 1 năm,sau khi nghe bang chủ của bang Q.O.D mất tích cùng với các phó bang thì bang Immortal đi khiêu chiến với các bang khác.Trong đó có bang Q.O.D và bang The King.Cách đây 1 tháng,bang Immortal tự xưng mình là bang hùng mạnh nhất.Hiện giờ,không ai dám đấu đá lại bang này!-Hắn nghiêm túc nói

-Vậy là bang Immortal từ đầu đã lừa tất cả các hắc bang khác!-Lục đập tay xuống bàn-Chết tiệt!

-Vậy giờ chúng ta phải làm sao?-Nhỏ khoanh tay

-Phải lập kế hoạch!Hiện giờ đừng manh động mà hành động!-Nó nghiêm túc nói

Trong khi mọi người suy nghĩ thì Phong đem đồ uống ra.Nó lấy ly Vodka rồi uống nguyên một hơi.Nhỏ và Lục thấy vậy liền hỏi:

-Mấy bị sao mà uống nhiều hơn mọi khi thế?-Lục hỏi

-Nguyên ngày hôm nay toàn gặp chuyện gì đâu không nên nhức đầu!-Nó trừng mắt nhìn Ngân và Lục

-À...!-2 người dường như hiểu được,liền im lặng

-Phong!-Hắn nói

-Gi? -Phong hỏi

-Có thấy 3 người này hơi giống tỷ tỷ của em không? -Hấn uống một ngụm X.O

-Đâu có! -Phong lập tức trả lời- 3 tỷ ấy chắc đang ở nhà ngủ hay làm party rồi! -Vậy à..? -Hấn nhìn nó- Anh thì thấy rất giống! Mặc dù cách trò chuyện với về bề ngoài hơi khác nhưng anh cảm thấy rất quen thuộc

-Chắc anh nhìn nhầm rồi- Nó nhìn hấn

-Ồ.. vậy tui xin lỗi! -Hấn cười

-Vậy người mà anh nhắc tới là ai? -Nhỏ giả vờ hỏi

-Gần đây có 3 người con gái từ Mỹ về đây! Một người thì lạnh lùng, đeo bạch mắt. Một người thì như con nít, lúc nào cũng nhí nha nhí nhảnh. Một người thì chọc tới gia đình là nổi khùng. -Phú cười

-Vậy thì mấy anh thử nhận xét về 3 người đó xem? -Lục giả vờ cười

-Cái người như mấy đứa con nít thì tăng động. Lúc nào cũng cười và làm nũng. Mà khi bực thì chửi như điên! -Hoàng cười- Nhưng mà...tui lỡ làm nhỏ giận. Chắc giờ nhỏ đang chửi thầm tui.

Anh nói rất đúng. Hiện giờ, nhỏ đang chửi thầm anh rất rất nhiều.

-Cái người yêu gia đình thì điên điên, khùng khùng. Cái tên thì hợp với đôi mắt. Con đó sợ dơ nhất! Mới dọa có chút xiu mà muốn khóc. -Phú cười to

-...Người yêu cái sạch...nhỉ? -Lục nhin chửi

-Chắc thế! -Phú mỉm cười

-Còn cô gái lạnh lùng thì khá lạnh. Ít nói. Lúc nào cũng đem theo chiếc headphone bên mình. Khoảng 2 hôm trước, tui gặp người đó. Mới nói xấu cái headphone của nhỏ có chút xiu thì nhỏ đánh tui muốn chết. Nhưng mà khi đó, tui thấy một thứ đằng sau chiếc bạch mắt đó. Cô gái nó khá đẹp. Nếu không có chiếc bạch mắt thì chắc là một thiên thần. Hình như nhỏ đó có mái tóc màu bạch kim tự nhiên. -Hấn cười- Nhưng nhỏ không lạnh lùng như tui nghĩ. Tui cảm thấy có một chút ấm áp bên trong tâm hồn. Tui thấy nhỏ khá thú vị.

-....- Mọi người đều hấn

-Sao thế? -Hấn hỏi

-Ái chà chà..sao mà khen con nhỏ đó ghê thế? -Hoàng cười

-Trúng tiếng sét ái tình rồi phải không? -Lục bạch miệng cười

-Ghê ghê! -Hoàng khoác tay lên vai hấn

-Thì tui bây cũng vậy thôi! Khi nãy tao nhìn tui bây kể về 2 người kia, mặt ai cũng cười. Không phải cười bình thường mà giống như cười hạnh phúc đó! -Hấn cười đều

-Cái gì!!! -Phú và Hoàng đồng thanh

-Thấy chưa? Tật giật mình! -Hấn cười to

-...Anh/mày dám..! -2 người lao vào hấn. Phú thì kẹp đầu hấn lại. Còn Hoàng thì kí đầu hấn

-Ai da..đau! -Hấn kêu

-Hahaha! -Lục và nhỏ cười- Mấy người nắc cười ghê! Vì 3 đứa con gái mà cả 3 đánh nhau

Nghe thấy vậy, tui hấn ngồi ngay ngắn lại. Hấn nói:

-Cho xin lỗi vì sự khiếm nhã của tui tôi. -Hấn nói

-Không sao! -Nó nói rồi nhìn đồng hồ ở góc tường: 11:30-Đến giờ tui tôi về

-Vậy chào tạm biệt. -Hoàng nói

Tui nó đứng lên thì nghe tiếng hấn nói:

-Mấy cô tên gì? -Hấn hỏi

-Citrine (loại đá quý màu vàng)-Nó suy nghĩ hồi lâu rồi nói

-Ruby(đá quý màu đỏ)-Lục nói

-Amethyst(đá quý màu tím)-Nhỏ nói

-Cảm ơn!Vậy...mấy cô có thể cho bạn tôi thấy được khuôn mặt không?-Hắn tò mò

-It's a secret!-Lục đưa ngón trỏ lên miệng ám chỉ giữ việc giữ im lặng rồi bước bước đi.Nó quay lại nói Phong:

-Giữ kín việc 3 tụi này quay về!Không cho bang khác biết!-Nó nói rồi đi

-Ok!-Phong trả lời

Nhìn 3 tụi nó đi mất,hắn mới nói:

-Khá thú vị!-Hắn cười

-Tao thấy 3 người đó hơi quen?Hình như là 3 tụi mới chuyển vào!-Phú suy nghĩ

-Phong,3 người đó là ai?-Hoàng nói

-Tự mình phá giải bí mật thì mới thú vị!-Phong cười rồi đi ra ngoài

-Có lẽ tụi mình nên tìm hiểu thêm về 3 người đó!-Phú cười

Hắn thì đứng nhìn chiếc đồng hồ rồi cười.Hắn nói nhỏ:

-Sớm muộn gì cũng bị anh vạch trần thôi!-Hắn cười rồi đi ra ngoài

~~~~~

-Cuối cùng thì cũng về tới nhà!-Nhỏ nhảy lên sofa

-Mấy người đó ghê thật.Mém nữa bị lộ thân phận!-Lục lau mồ hôi trên trán

-.....-Nó nhìn ra ngoài cửa sổ.Mặt Trăng khuyết.Nó đưa tay về hướng Mặt Trăng.Nhìn hình xăm trên bàn tay rồi quay về phòng.Đi được vài bước thì nó thấy chóng mặt.Nó chợt ngất xỉu.Nhỏ và Lục thấy vậy liền chạy tới kêu:

-Di!Mày có sao không?Di!-Lục vỗ má nó

-Chỉ có sao không?-Nhỏ đưa tay lên trán nó-Sốt rồi chị Lục!

-Diu nó lên phòng chị!-Lục nói rồi đỡ nó dậy

-Ok-Nhỏ lấy tay nó khoác lên vai nhỏ

Và thế là xong chương 5 :v .Viết chương này khá mệt :v.Viết chương này mà bị rớt mạng hoài < viết được nửa chừng thì nó reset lại :v đúng bực :!<

Sau đây là quá khứ của hắc bang Q.O.D.Bang Q.O.D rất nổi tiếng vào mấy năm về trước.Lúc đó,chủ bang là một người con gái khá trẻ.Nhưng sau một lần tai nạn,Di lên làm bang chủ.Bang Q.O.D kết nạp bang Immortal và trở thành bạn bè thân thiết với bang Immortal.Sau khi Di với tụi nó ra Mỹ thì bang Immortal phản bội bang Q.O.D và lợi dụng việc Di không còn ở trong nước,chủ bang Immortal trở thành người có quyền lực nhất.

Cảm ơn vì đã ủng hộ truyện của mình :!> Thân.

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Sốt

-Ta hết cách rồi!Chỉ còn cách này mới thắng được bọn chúng!-Một người con gái có mái tóc màu đen huyền được cột lên.Cô gái đó đeo chiếc mặt nạ màu đen che 2/4 khuôn mặt.Cô có đôi mắt màu đỏ của máu.

-Nguy hiểm lắm chị!-Nó đang đeo chiếc mặt nạ của nó,tay cầm một thanh kiếm samurai.

-Đừng lo,chị sẽ ổn!-Cô gái đó ôm nó vào lòng.-Topaz!Đi với chị

-Ok!-Người con trai tên Topaz nói

-Chị đi đây!Em nhớ chăm sóc Lục dùm chị!-Cô gái đó bước đi.Trên tay cầm 2 khẩu súng lục.

Cô gái và anh chàng đó không bao giờ trở lại nữa

Bầu trời màu cam...Màu của hoàng hôn..Có lẫn chút đỏ...Màu đỏ của máu..Ngày hôm đó là ngày đau buồn nhất của nó...Ngày buồn nhất của tất cả mọi người....

Nó đang đứng trên một vũng máu...Tay thả thanh kiếm dính máu xuống....Nó ngồi xuống....Trời bắt đầu mưa...

Nó đang cõng một cô gái dưới mưa....Cô gái đó bị thương nặng..Nhìn thấy cô gái đó,tất cả mọi người hoảng hốt....Nhỏ và Lục nhìn thấy,tháo chiếc mặt nạ ra rồi bắt đầu khóc...

Chiếc xe cấp cứu đang chờ 2 sinh mạng bé nhỏ dưới trời mưa...Nó nhìn về hướng chiếc xe cấp cứu...Nó tháo chiếc mặt nạ ra...Khuôn mặt có đôi mắt 2 màu đã bị ướt đầm nước mưa...lấn nước mắt...

~~~~~  
-.....-Nó chợt tỉnh dậy,khuôn mặt đầy mồ hôi.Thì ra là giấc mơ.Một giấc mơ đã từng xảy ra trong quá khứ!Thấy nó đang nằm trên phòng Lục,nó liền đứng lên đi ra.Thấy nó đang mặc bộ đồ đầm trắng,nó nhăn mặt lại.Cuộc đời nó,nó ghét nhất mặc đầm với váy.

\*Cách\*

Nó mở cửa phòng bước ra.Nó ôm cái đầu đang đau nhức của mình đi xuống lấy một ly nước.Nó thấy có 5 hình dáng đang ngồi ở phòng khách đang đùa giỡn.

-Cô đó!Người ta tới nhà để đưa bài tập thi đuổi người ta đi!-Hoàng nói

-Đây là nhà của tôi!Tôi có quyền!-Nhỏ kênh mặt lên

-2 người suốt ngày cãi nhau hoài!-Lục cười-Như chó với mèo

-Nhìn như 2 người đang hẹn hò với nhau!-Phú cười to

-ĐẤU CÓ!!-Nhỏ và Hoàng đồng thanh

-Mà con nhỏ bịch mắt đâu?-Phú hỏi

-...-Nhỏ và Lục im lặng.Sở dĩ nó rất ghét người ta nói ra nó bị gì nên dặn nhỏ và Lục không nói gì về nó hết.

Hắn đang ngồi trên chiếc ghế sofa nhìn xung quanh nhà.Nhà khá to như nhà mình,ở ngoài còn có một cái hồ bơi riêng.Hình như chủ nhà này rất thích màu trắng.Nhà bếp cũng khá rộng.Nhìn lên thì thấy có 4 phòng.Mỗi phòng đều có một màu riêng.

\*Bịch\*

Nghe tiếng động ở chân cầu thang,mọi người quay đầu lại thì thấy nó bị vấp chân té.Nhỏ thấy vậy liền chạy tới đỡ nó:

-Chị không sao chứ?-Nhỏ hoang mang hỏi-Sao chị ra khỏi phòng?

-Mày có sao không?-Lục chạy lại-Cái đầm chết tiệt!-Nó nhăn mặt,nói nhỏ

-Tại tui tao không dám qua phòng mày lấy đồ nên lấy đại đồ tao cho mày mặc.-Lục nói

-...-Nó đứng dậy đi về hướng nhà bếp.Nó thấy rất nhức đầu.Đang đi thì nó trượt chân té.Nó tưởng mình sẽ có một cục u trên đầu ai dè nó cảm thấy có ai đang ôm nó.Mở mắt ra thấy hắn đang cười.Nó trừng mắt vùng vẫy.

-Cô hình như bị sốt thì phải?-Hắn đặt tay lên trán

-Buông tôi ra!-Nó trừng mắt

- Yên nào con mèo con nóng này!-Hắn cười

-Anh dám.....!!-Nó định chửi thì nó có cảm giác rất đau ở ngay cổ họng-....

-Cô bị tắt tiếng rồi!-Hắn nói rồi nhìn Lục-Phòng Di ở đâu?

-Phòng số 2 từ trái qua-Thực ra đó là phòng cô!Phòng của nó thì nó tuyệt đối cấm ai vào trừ nó

Hắn bế nó lên.Nó đánh vài phát vô ngực hắn nhưng hắn mặc kệ bế nó vào phòng của Lục.

~~~~~  
-A đi nào con mèo nóng này!-Hắn trêu.Tay hắn cầm cây nhiệt kế

-A...n...n.h..anh..d..á..m..-Nó gần giọng lên thì cây nhiệt kế đã vào miệng nó.Nó biết trong tình trạng này nó không làm được gì nên nó nằm im

Sau 5 phút,hắn lấy cây nhiệt kế ra!Hắn nhìn vào cây nhiệt kế rồi nói:

-39 độ!Sốt hơi cao.-Hắn tặc lưỡi

-...-Nó trừng mắt nhìn hắn

Hắn nhìn xung quanh phòng rồi đưa ra nhận xét:

-Phòng khá đẹp!Em trang trí phải không?-Hắn cười.

"Đây là phòng của Lục chứ không phải của tôi.Muốn khen thì đứng trước mặt Lục mà khen!"Nó nghĩ.Chợt nó thấy có gì đó hơi lạ,nó lấy cây viết và một tờ giấy gần đó.Nó ghi cái gì vào rồi đưa cho hắn.Hắn cười:

-Em có vẻ khá thông minh!-Tờ giấy đó ghi "Lớn tuổi?" tức là ám chỉ tụi hắn- Tụi tôi học trễ một năm!

-...-Nó nhìn lên trần nhà

Hắn chợt nhìn thấy một tấm hình.Bên trong bức hình đó có 4 cô gái đang đứng ở bờ biển.Nó,nhỏ,Lục và một cô gái tóc đen với chiếc mắt kính màu đen.Cả 4 người đều mặc bikini làm lộ ra 3 vòng chuẩn của từng người.Lục và cô gái đó đang khoác tay nhau rất thân thiết.Còn nhỏ đang làm ngón tay hình chữ V.Nó thì khoác lên vai nhỏ.

Kế bên bức hình 4 người con gái là hình cô gái tóc đen với nó.Nó không đeo kính,không đeo miếng bịt mắt làm lộ ra đôi mắt 2 màu của nó.Cô gái tóc đen không đeo kính làm lộ ra đôi mắt màu đỏ tươi.2 người khoác tay lên vai nhau.Cô gái tóc đen cười to làm lộ ra hàm răng trắng.Còn nó thì cười nhẹ.Lần đầu tiên,hắn thấy nó cười.Nhìn nó cười thật là đẹp.Chợt..tim hắn lỡ 1 nhịp...Hắn giật mình,đưa tay lên ngực.Hắn mặc kệ,liền nhìn nó hỏi:

-Cô gái tóc đen là ai thế?-Hắn hỏi

Nó chợt giật mình.Nó nhìn hắn.Cô gái tóc đen đó là người rất quan trọng đối với 3 tụi nó.Nhưng...cô gái đó...Cô chợt nhớ tới quá khứ....Cô rất sợ khi nhớ tới quá khứ...Nó run.Nó không muốn nhớ lại...Rất đau...Hắn nhìn thấy nó đang run liền hoang mang hỏi:

-Cô có sao không?-Hắn lo lắng-Nè,cô có sao không?

-...-Khuôn mặt nó vô cảm

-Câu hỏi đó....làm cô đau..?-Hắn nói nhỏ

Nó chợt nhìn hắn....Một ánh mắt đau buồn...Một ánh mắt chứa đựng những nỗi đau...Nó muốn khóc..nhưng nó đã hết nước mắt....

Hắn thấy nó vậy liền ôm nó.Nó ngạc nhiên.Nó cố gắng đẩy hắn ra nhưng hắn vẫn ôm nó.Hắn nói nhỏ:

-Xin lỗi!-Hắn nói-Chắc cô có một quá khứ rất đau buồn!

-...-Nó không nói gì

Hắn dừng việc ôm nó lại.Hắn dịu nó nằm xuống.Đợi nó ngủ rồi mới ra ngoài

~~~~~  
Hắn đang đi xuống cầu thang thì nghe tiếng vỗ tay ở khắp nơi.Phú và Hoàng nói:

-Chúc mừng!Giờ mày đã có hoa để lấp đầy chậu của mày rồi!-Phú cười

- Ghê nha anh hai! Có bạn gái sớm hơn em! - Phú cười to

- Anh đó! Dám làm đau chị tôi là tôi giết nguyên dòng họ anh luôn! - Nhỏ trừng mắt nói

- Nhớ chăm sóc Di tốt! - Lục giả vờ lau nước mắt

Hắn đỏ mặt. Hắn liền nói:

- Tao.. với Di có làm gì đâu!! - Hắn nói

- Tụi tao thấy hết rồi! Đừng có biện hộ! - Phú cười ranh mãnh

- Gì mà ôm nhau, 2 ánh mắt chạm nhau, vân vân.. - Hoàng chọc

- Tụi bây này giờ theo dõi hả!! - Hắn hét lớn- Tụi bây lại đây, tao phải đánh một trận mới được

Hắn nói xong rồi đuổi theo Phú với Hoàng như chơi đuổi bắt. Thấy vậy, Lục nói:

- Im đi. Để cho Di ngủ! - Lục nói

Tụi hắn dừng cuộc chơi lại! Rồi hắn hỏi:

- Di thích ăn cháo gì? - Hắn nói

- Ghê nha! Định làm một ông chồng đảm đang hả? - Phú trêu

- Thằng kia.... về nhà tao xử mày sau! - Hắn liếc

- Đi nó thích ăn cháo hào. - Lục nói- Mà tù lạnh hết hào rồi! Đi siêu thị chung với tụi tôi không?

- Đi chứ!! - Tụi hắn đồng thanh

- Ai chở? - Nhỏ hỏi

- Để tôi chở! - Hoàng cười

- Anh mà biết lái xe? - Nhỏ châm chọc

- Tất nhiên! - Anh lấy bằng lái xe ra

- Tạm tin anh lần này! - Nhỏ liếc

~~~~~  
Siêu Thị AEON....

- Trời ơi!! Hôm nay Nike ra nhiều mẫu quá!! Em muốn mua ghê!! - Nhỏ nhí nhảnh nói

- Hôm nay Calvin Klein ra nhiều áo mới kia!! Gucci cũng đang sale kia! - Lục chỉ khắp nơi

- Converse ra mẫu mới kia! Mua cho chị không? - Nhỏ hỏi- Cũng gần tới sinh nhật chị Di rồi- Đúng rồi! Còn khoảng 2,3 ba ngày nữa tới sinh nhật Di rồi! - Lục nói- Mà Converse Di mua nhiều quá rồi! Nên mua cho nó cái khác đi!

- Chắc vậy..! - Nhỏ nói

Nghe 2 tụi con gái bàn về chuyện mua sắm, Phú nói:

- Tôi nghĩ 2 người không phải con gái chứ? - Phú ranh mãnh cười

- Bộ anh tưởng tôi là con trai hả? - Lục liếc Phú

- Đúng vậy! Con gái phải thùy mị, nết na. Ai như mấy người, tiểu thư của các tập đoàn lớn mà bạo lực, dữ như bà chằn! - Phú cười to

- Làm như là tiểu thư thì phải thuộc loại con gái đó chắc! - Nhỏ hứ một cái

- Thì tiểu thư thì đa phần thuộc loại con gái đó mà! - Phú nói

- Anh thiệt tình.... hết cách nói! - Nhỏ kênh mặt

-À mà nè....cho tôi hỏi?-Hấn nói

-Hỏi gì?-Lục nói

-Trong phòng Di,có bức hình chụp nhóm của mấy người.Mà có thêm một cô gái tóc đen.Cô gái đó là ai?Vội lại khi tôi nhắc tới cô gái đó,Di nó sao sao?
-Hấn nói-Cô gái đó...

Chứ nói hết câu thì Lục chạy tới nắm cổ áo hấn.

-Anh nhắc người đó với Di?!!-Lục tròn mắt nhìn hấn

-À...đúng là vậy!!-Hấn lấp bắp nói

-ANH KHÔNG ĐƯỢC NHẮC ĐẾN CÔ GÁI ĐÓ TRƯỚC MẶT DI VÀ CẢ TỤI TÔI!!!-Lục trừng mắt nói.Khuôn mặt đầy sát khí.

Nói xong,Lục thả hấn xuống rồi kéo tay nhỏ đi tới quầy hải sản để mua hào cho Di.Hấn ngạc nhiên.Hoàng thấy thế liền nói:

-Hài thật.Tội ông anh đáng yêu của tôi ghê.Bị con Di đánh một lần chưa sợ à!-Hoàng châm chọc

-Tao có biết đâu!!-Hấn hét

-Cố gắng mà làm hòa đi!Tụi mình còn gặp tụi nó dài dài!-Nói xong,Phú với Hoàng bỏ đi!

Hấn thờ dài nhìn tụi nó đi.Hấn quay đầu lại nhìn thấy cửa tiệm giày Converse.Nghe 2 tụi kia nói rằng Di có rất nhiều loại giày này.Hình như thích suru lắm thì phải?Hấn bước vào cửa tiệm đó.

10 phút sau,hấn bước ra ngoài.Tay cầm một hộp giày Converse.Nhìn vào chiếc hộp,hấn nở nụ cười rồi đi tìm tụi hấn.

~~~~~  
-Không ngờ anh Huy tò mò đến vậy!-Nhỏ thờ dài-Hèn gì chị Di để cho hấn ôm

-Chắc nhắc tới người đó nên nó buồn..-Lục buồn bã nói-Nó không dễ quên giống chị.

-Sao chị không cất tấm ảnh đó đi?-Nhỏ nhìn Lục

-Quên!-Lục nói

-Ê...chờ tôi với!-Phú chạy tới chỗ nhỏ

-Đi gì mà nhanh thế?-Hoàng nói

-Sao không đi với thằng kia?-Lục liếc

-À....ai biết thằng Huy nó đi đâu chứ?Thôi kệ nó đi!-Phú cười

-Ừ!Vậy đi lẹ,không thì hết hàng tươi!-Nhỏ nói

Quầy hải sản của AEON rộng hơn các khu hải sản của các siêu thị khác.Hàng biển rất tươi,ăn ngon nên rất nhiều người tập trung tới mua.Nhất là quầy hào biển.-Đồng quá đi!-Nhỏ chán nản nói

-Ồ đây hơi đông!Khó chen vô lắm đây!-Phú tặc lưỡi!

-A...có cách rồi!!-Lục lên tiếng-Vậy nè....

4 con người chụm đầu lại.Nghe xong,ai cũng gật đầu rồi đi ra mỗi hướng khác nhau.

-Á!!!Trai đẹp kia!!!Đẹp trai quá đi!!-Nhỏ nói lớn làm ai cũng hướng về nó-Nhìn kia!!

Là Hoàng,anh đi tới với cặp mắt kính đen to.Tất cả chị,em,cô,bác,dì đều chạy tới ngắm!

-Trời ơi!!Có thêm trai đẹp nữa kia!!!!Hôm nay là người tuyệt vời nhất!!Mỹ nam!!-Lục hét to chỉ về hướng Phú

Phú thì vẫn đi bình thường,không trang bị thêm vật gì.Ai ai cũng bu xung quanh 2 chàng trai này.Kế hoạch quá hoàn hảo.Vì người mua toàn con gái nên dùng 'mỹ nam kế' nên chắc chắn hiệu quả!Kể cả người lớn tuổi.

Lợi dụng thời cơ,nhỏ và Lục lên vào.Tới quầy hào,nhỏ kêu:

- 1 kí hào, chị ơi!- Nhỏ nói

-...- Cô bán hàng nhìn Phú và Hoàng. Mê trai quá

- Chị ơi?- Nhỏ đưa tay ra trước mắt cô bán hàng

- À.. em mua nhiều kí?- Cô định hình lại

- 1 kí!- Lục nói

- Đây.. của em đây! Tất cả 200k (cái này chém :|. không biết đúng hay không)- Cô đưa túi đựng hào

- Dạ, tiền đây chị, khỏi thôi!- Nhỏ đưa rồi chuồn nhanh

Lục ra dấu hiệu cho Phú và Hoàng hiểu là đã xong nên cố gắng tìm đường thoát.

~~~~~  
Trong xe oto của Phú, hần đang ngồi chờ 4 người kia. Thấy tụi nó đang chạy về hướng này liền mở cửa nói:

- Làm gì lâu thế!- Hần nhăn mặt

- À.. bận xúi việc!- Phú cười

- Giờ đi về thôi! Chị Di chắc giờ này dậy rồi.- Nhỏ nói

- Ê Huy, này mua cái gì vậy? Giày hả?- Hoàng thấy hộp giày

- Quà sinh nhật!- Hần cười

- Ghê nha, mua quà sinh nhật sớm cho Di kia!- Phú trêu

- Thích chị Di à?- Nhỏ nghiêm túc hỏi

- Có thể.- Hần cười

- Ghê quá nha!! Công bố luôn kia!- Hoàng cười

- IM ĐI!- Lục hét

- Ghen à!- Phú châm chọc

- Ta không phải les!- Lục liếc

- Vậy thì sao hét lên?- Hoàng hỏi

-...- Lục im lặng

- Chị Di... tổn thương... hơi bị nhiều!- Nhỏ nói nhỏ

- Hà?- Hần hỏi

- Quá khứ của.. Di... không tốt... Hồi đó nó lạnh lùng nhưng khi gặp người đó thì nó hiền lại. Nhưng giờ người đó... bị thương nặng.. đang nằm trong bệnh viện.. nên nó lạnh lùng trở lại..- Lục nói nhỏ-...- Ai cũng im. Đường như ai cũng hiểu 1 phần nào đó của nó

~~~~~  
- Chưa về tới khu số 6 thì trời đã chuyển mưa! Xui thật!- Phú nói

- Chết tiệt! Phải về nhanh!- Lục nói

- Tại sao?- Hần hỏi

- Bớt nhiều chuyện thì mới sống lâu!- Nhỏ nói

- Trời kiểu này chắc là bão rồi!- Hoàng nhìn ra ngoài

-Coi chừng cán trúng con chó kìa!-Nhỏ cầm vô lăng

-Buông ra!Không đụng trúng cột đèn kìa!-Phú nói

-Á...á...á!-Mọi người hét

Nó tỉnh dậy.Nó để tay lên trán.Đã bớt sốt!Nó ngồi dậy,cầm lấy tấm ảnh rồi nhìn ra cửa sổ.Trời mưa.Mưa rất to.Nó nói nhỏ:

-Ngày đó cũng trời mưa to như vậy!-Nó nhìn xuống tấm ảnh rồi đứng dậy đi qua phòng nó

\*Âm\*

Tiếng sấm sét kêu to,nó đứng lại một chút rồi đi tiếp.Nó có cảm giác như có ai ở ngoài cửa.Nhưng mặc kệ,nó mở cửa phòng bước vào.

Tắm xong,nó mặc chiếc áo hoodie trắng với chiếc quần short màu đen.Nó đeo miếng bịch mắt lên.Nó nghe thấy tiếng tụi hấn nên lần này nó đeo thêm đôi găng tay da.Nó lau khô tóc rồi bước xuống nhà.Nó thấy nhỏ và Lục đang lau khô tóc,chắc là mới tắm xong.Còn Phú với Hoàng thì đang mặc vài bộ đồ của Phong.Thấy nó xuống,tụi nó nói:

-Dậy rồi à?-Lục mặc áo phông tay dài màu trắng với chiếc quần đùi

-Chị ơi hôm nay có món tù của chị á!-Nhỏ mặc áo phông tay dài trắng với chiếc quần đùi giống Lục

-Cô lại đây ngồi nghỉ xú đi!-Phú mặc chiếc áo thun đen với chiếc quần jean của Phong

-Ngồi nghỉ xú đi rồi bọn tui nấu cháo cho cô ăn.-Hoàng thì mặc chiếc áo ba lỗ trắng với chiếc quần lửng màu nâu của Phong

-...-Nó ngạc nhiên nhìn.Sao hôm nay thấy tụi hấn tốt bụng thế.

-Có cần tôi bế cô tới không?-Một giọng nói vang lên sau lưng nó.Là hấn.Hấn mặc chiếc áo hoodie màu đen kết hợp với chiếc quần jean bụi rách gối của Phong.Hấn đang lấy khăn lau tóc.

-....-Nó nhìn chằm chằm hấn

-Vậy tôi coi đó là lời đồng ý.-Hấn choàng chiếc khăn ngay cổ rồi bế cô lên

-..Thả..tôi..ra!-Nó vùng vẫy

-Con mèo này hay đi lung tung nhì?-Hấn mặc kệ lời cô nói rồi bế cô tới chiếc sofa

Hấn từ từ hạ nó xuống.Nó trừng mắt nhìn hấn.Hấn thấy vậy nói:

-Không cảm ơn tôi hả?-Hấn trêu

-Không có ai kêu anh bế tôi!-Nó lạnh lùng nói

-Vậy sao khi nãy nhìn tôi với ánh mắt cầu xin?-Hấn cười

-...Anh..dùng..khăn..của..tôi!-Nó viện cớ

-Là khăn của cô?Hèn gì thơm mùi bạc hà.-Hấn cười

-...-Nó im lặng

\*Âm\*

Tiếng sấm sét lại vang lên.Nó đứng hình 3s.Hấn thấy vậy liền chăm chọc:

-Cô sợ sấm?-Hấn cười

-..Không..!-Giọng nó có chút run run

-Thôi đi 2 người!Tình cảm quá mức rồi!-Phú trêu

-...-Nó trừng mắt nhìn Phú

-Rồi rồi!Xin lỗi cô!-Phú cười

-Đúng rồi chị!Chị có cho tụi hần ở lại qua đêm không?-Nhỏ hỏi

-Tại hồi nãy con Ngân nó nghịch vô-lãng nên xe nó đâm thẳng vào cột đèn và kết quả,chúng tôi không có xe để đi về!-Hoàng nói

-Vội lại ở gần đây không có tuyến xe buýt nên...cho ở lại 1 đêm được không?-Phú năn nỉ

-....-Nó suy nghĩ một hồi rồi gật đầu nói-Không giờ trò là được!

-Yeah!Cho rồi!-Phú nhảy lên

-Miễn là mấy người không quậy phá căn biệt thự này!-Lục nói

-Ok!-Hần cười rồi nhìn nó

Nó nhìn ra ngoài cửa sổ.Mưa vẫn không dừng.Khuôn mặt nó vô cảm.Nó nhìn một hồi rồi nói nhỏ chỉ đủ nó nghe:

-Vẫn giống cái ngày hôm đó!-Nó vô cảm nói

-----  
Phù...cuối cùng cũng xong chương 6!Đúng một :v

Nếu mấy bạn thấy hơi lạ vì tại sao Di hôm nay nó ít lạnh lùng hơn mọi khi thì mình sẽ nói rằng nó bị sốt!Khi bị sốt,cơ thể rất mệt.Nên khi hần giờ trò với nó,nó không có sức để kháng cự nên nó im lặng cho hần bề.Chứ nếu thường ngày thì nó đá cho hần bay luôn rồi :>. Còn hộp giấy thì hần giấu ở đâu đó > Viết chương này mà thấy gato quá đi <

Và sau đây là đôi lời cho bạn mình (aka Pán đà, :>) cảm ơn vì đã hóng truyện tạo 24/24 :v.Mỗi ngày đều ib nói'Chứng nào có chap mới'hay 'Ra lẹ đi má'.Rất rất cảm ơn :v vì đã nhắc nhở tao :v Lâu lâu tao lười viết hay lười suy nghĩ thì mày nhắc tao cái là tao có động lực :v Cảm ơn mày :> Đồng thời cũng cảm ơn bạn My :> đã khen tao viết hay.Mày cũng là động lực để tao viết :>. Và tất cả mọi người đều là động lực của tớ viết >Thaks all :3

Chương sau chỉ là ngủ qua đêm bình thường thôi chứ không có làm trò đời bại gì đâu :v nên đừng có suy nghĩ nhiều :v.Thân

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 8: Qua đêm

\*Ầm\*

Tiếng sấm kêu không ngừng.Nó cứ nhìn ra cửa sổ.Hần thấy vậy liền hỏi:

-Sao cô sợ sấm?-Hần hỏi

Nghe hần nói vậy,Lục chạy tới lấy tay bịt miệng hần lại.Hần bất ngờ,không biết chuyện gì đang diễn ra.Lục thì thào vào tai hần:

-Cấm hỏi mấy câu liên quan tới trời mưa!-Lục trừng mắt

Nói xong,Lục buông tay ra đi vào nhà bếp phụ nhỏ nấu ăn.Hần nhìn nó,ánh mắt vô cảm ấy vẫn nhìn ra ngoài.Nó chợt nhớ tới một việc.Nó đứng lên,đi về phòng.Hần thấy nó đi,liền nắm tay nó rồi nói:

-Cô đi đâu?-Hần hỏi

-...-Nó chỉ về hướng phòng Lục

-Cô lên lấy đồ?-Hần nhìn cô

-...-Nó im lặng.Cô cố gắng làm hần buông tay cô ra.

-Cô muốn đi một mình?-Hần hỏi

-...-Nó gật đầu.

Hắn thấy nó gật đầu liền thả tay nó ra.Nó thì bước lên,đi về phòng Lục.Hắn thở dài.

-Ghê nha!-Hoàng chạy tới,khoác tay lên vai hắn

-Bảo vệ 'bà xã' ghê nhỉ?-Phú châm chọc

-Tin tao cho mỗi người ăn một cú đánh của tao không?-Hắn nói

-Tha cho tao!-Nói xong,Phú kéo tay Hoàng rồi chạy

-Đứng lại!!!-Hắn rượt theo

Trong căn biệt thự,có 2 người con trai đang chạy trốn và 1 người con gái...à nhầm con trai dí theo.Lục nhìn thấy cảnh tượng đó,cô cười ra nước mắt:

-Haha!17t rồi mà còn chơi đuổi bắt!-Lục ôm bụng,cười

-Chính xác hơn là tụi tôi 18t trừ thằng Hoàng ra tại vì nó 17t-Phú đứng lại,nói

-Bị ở lại lớp?Học ngu thế?-Nhỏ châm chọc

-Học trễ 1 năm!Riêng thằng Phú là trường hợp đặc biệt,nó học sớm 1 năm.-Hắn nói

-Tưởng học ngu quá nên ở lại!-Nhỏ cười to

-Cô dám...!-Phú trừng mắt-Làm như cô lấy bằng Đại Học rồi!

-Tôi lú...!-Nhỏ đang nói thì bị Lục bịch miệng

-À...thôi mặc kệ con Ngân đi!Vào ăn!-Lục cười rồi thì thầm-Em mém nữa làm lộ ra rồi!

-Có bằng Đại Học rồi thì nên khoe ra,có sao đâu!-Nhỏ thì thầm

-Em nên nhớ,em với Di đang giữ ả danh tính đó!Nếu em nói ra,có thể bọn người đó điều tra về tụi mình!-Lục nói nhỏ

-Vâng!Em biết rồi!-Nhỏ nói xong rồi đi lên lầu kìm nó

Hắn thấy hơi lạ.Nhỏ này giờ ở nhà bếp làm đồ ăn mà biết Di ở đâu.Hắn suy nghĩ.Lục thấy hắn làm vậy liền tới chỗ hắn,nói nhỏ:

-Nếu cái đầu của ông đang suy nghĩ tại sao Ngân nó biết Di ở chỗ nào thì...-Lục ghé sát vào tay hắn-Ngày mưa nó lúc nào cũng dành một ít thời gian ở trong phòng làm gì đó.Đến cả gia đình còn chưa biết nó đang làm gìNói xong,Lục đi về phía nhà bếp.Hắn thấy ngỡ ngàng.Không ngờ một con người lạnh lùng như nó mà cũng có vài điểm yếu.

~~~~~  
-Chị,xuống ăn nè.Có đồ ăn rồi!-Nhỏ gõ cửa phòng Lục.Nhỏ biết,nếu có người ngoài thì nó tạm thời ở trong phòng Lục

-...-Nó mở cửa ra.Nhỏ thấy nó đang mang đôi găng tay da lại bất ngờ

-Nhớ này em thấy chị đeo đôi găng tay đó mà sao tháo ra rồi đeo lại?-Nhỏ hỏi

-Che-Nó đi xuống.

Nhỏ không hiểu nó nói gì.Biết là che hình xăm nhưng mà chả phải việc đó hơi lộ liễu?Bọn hắn nhìn thấy thì chắc phải rất tò mò vì sao ở nhà mà vẫn đeo găng tay.Nếu việc bị lộ thì chỉ có cách...

Nhỏ đang suy nghĩ thì nhìn vào căn phòng của Lục.Nhỏ cười rồi đóng cửa lại.Giờ nhỏ đã hiểu tại sao nó lại nói câu đó.Nhỏ bước xuống dưới.

-Mày xuống rồi à!-Lục thấy nó liền cười

-Lại đây ăn đi!-Hoàng vẫy tay kêu nó

-...-Nó nhìn thấy vậy liền bước tới bàn rồi ngồi xuống

Bàn nó rất rộng,chứa đủ 6 con người.Dưới là sơ đồ:

Nhỏ|-----|Hoàng

Lục |-----|Phú

Nó |-----|Hắn

~~~~~'

Trên bàn có rất nhiều món ăn.Món nào cũng nhìn trông ngon mắt.Gồm:2 tô lớn để chứa cơm,1 nồi canh rong biển,cua rang me,gỏi cuốn,trứng cuộn,một nồi lẩu thập cẩm nhỏ,một đĩa salad,một đĩa sườn nướng phô mai và 1 tô cháo hào dành riêng cho nó.

-Nhiều thế?Không biết ăn hết không nữa!-Phú mắt chữ A miệng chữ O

-Chưa chắc!Nhìn ngon thế này là tao muốn ăn hết tất cả!-Hoàng chảy nước miếng

-Chảy nước dãi kia!-Nhỏ chỉ-Ồ dơ gớm!

-Ồ dơ mới sống lâu!-Hoàng cười

-Chắc sống lâu!-Nhỏ lườm xéo

-Ê,không được ăn trước!-Lục lấy đôi đũa chặn bàn tay của Phú lại

-Đang đói mà!-Phú năn nỉ-Cho ăn đi

-Không được bóc tay ăn!Đi rửa tay!-Lục hét

-Như bà mẹ chồng khó tính!-Phú vừa đi vừa lăm nhăm

-Anh nói cái gì!!-Lục trừng mắt

-À..không có gì!-Phú cười

-Anh Phú nói chị Lục là như bà mẹ chồng khó tính.-Hoàng cười-Vậy thì anh Phú tự nhận mình là con gái kia! (không biết phải giải thích tại sao :| thông cảm=]])

-Thằng ranh này!-Phú chạy lại kí đầu Hoàng

-Á...Em xin lỗi!!-Hoàng hét lên

-Hahaha!!-Nhỏ cười-Hai người như đứa trẻ lên 3.

-Cô nói cái gì!-Hoàng trừng mắt

-À...nói anh xinh gái,được chưa?-Nhỏ cười-Cảm ơn....khoan!!-Hoàng nhảy dựng-Ai xinh gái hả!

-Anh đó chứ ai!-Nhỏ lườm xéo-Đáng đời!

-Cô....-Hoàng tròn mắt-Hôm nay tạm tha cho cô!

-Hứ!-Nhỏ kênh mặt

-Em đừng chấp 2 đứa con nít!-Lục trêu-Chấp chi cho nó mệt!

-Đúng rồi!Cảm ơn chị vì đã cho em lời khuyên!-Nhỏ cười

-Cô nói ai là con nít??-Phú nói

-Mấy anh!-Lục châm chọc

-Cô....!

-Haha!-Nhỏ cười

Trước khi bữa ăn bắt đầu thì 4 người kia cứ cãi nhau.Nó thờ dài.Hắn thấy nó vậy liền hét to:

-Dừng lại!-Mặt hắn nghiêm túc!-Ngồi ăn!

4 người dừng lại!Họ bắt đầu ăn.Nhưng cuộc chiến này vẫn chưa kết thúc..

-Trúng cuộn của tôi!!!Sao anh dám cướp!-Lục nhìn thẳng vào mắt Phú

-Ai kêu cô chậm tay!!-Phú cười rồi định lấy miếng sườn nướng phở mai thì Lục cướp

-Ai cho cô lấy miếng sườn của tôi!!-Phú trợn mắt nhìn Lục

-Như anh đã nói,ai chậm tay thì không có ăn!-Lục lườm

-Cô...-Phú nghiêng răng-Hừ..tha cho cô hôm nay!Đi học lại tôi sẽ trả thù sau

-Ê,tô canh đâu?-Nhỏ nhìn xung quanh

-Đây nè!Tôi đang cầm!-Hoàng chỉ

-Canh là của chung,ai cho phép anh chiếm lấy riêng!-Nhỏ trừng mắt

-Nhanh tay thì lấy thôi!-Hoàng cười đều

-Anh dám...!

Nhìn tụi nó,hắn muốn phì cười nhưng phải nhịn.Lúc nào cũng cãi nhau.Không cãi nhau trong một ngày là không chịu nổi à!Bỏ tay tụi này luôn!

Hắn ngược lên,thấy nó ung dung ăn tô cháo.Mà hắn để ý một điều,sao lại phải đeo găng tay ở nhà?Hay là nó đang che giấu một cái gì đó?Mà nhìn nó cũng thú vị.Khi ăn với khi ngủ,khuôn mặt nó không có sát khí nên nhìn rất dễ thương như con mèo con.Hắn chợt nhận ra rằng sao mình lại thích ngắm nó?Mới đầu gặp nó,hắn thấy nó khá thú vị.Không ai dám đánh anh tụi vậy.Nhưng sau khi tiếp xúc với nó,hắn cảm thấy nó không lạnh lùng cho lắm.Cảm thấy bên trong tâm hồn,có một chút ấm áp.Hắn cười.Có lẽ hắn thích nó mất rồi!

Nó vẫn ngồi ăn,mặc kệ 4 người kia cãi nhau.Nhưng nó có cảm giác rằng có ai đang nhìn mình.Nó mặc kệ,ngồi ăn tiếp.Không biết tại sao hôm nay nó thấy món này ngon hơn thường ngày.Có thể cô bị cảm nên khẩu vị có chút thay đổi hay là tại..hắn?Cô chợt lơ 1 nhịp tim.Cô bất ngờ.Cô thích hắn?Không không!Cô không muốn thích bất kì ai.Cô không muốn bị tổn thương nữa.Quá khứ là đã đủ rồi.Những người cô yêu thương đều đã bỏ cô mà đi.Cô không muốn lặp lại sự việc lần 2.Cô đã hứa rằng,cô sẽ không yêu thương bất kì ai nữa.Có Ngân,Lục với ba mẹ là đã đủ rồi!

Nó ăn xong,đứng dậy và đi tới ghế sofa.Nó ngồi xuống,nhìn lên trần nhà.

Hắn thấy vậy liền ăn thật nhanh.Hắn đứng lên,hướng tới nó.Nhìn thấy nó ngắm cái trần nhà,liền cười mỉm.Hắn đứng sau lưng cô,nhìn lên trần nhà.Hắn bắt ngờ!Trên trần nhà,có một vài bông hoa tuyết được vẽ rất đẹp.Hèn gì nó thích ngắm đến vậy.Hắn liền hỏi:-Nhà cô có vẽ ẩn giấu rất nhiều thứ nhỉ?-Hắn cười

....-Nó ngồi ngay ngắn lại

-Tai nghe cô đâu?-Hắn hỏi

-Phòng!-Nó trả lời ngắn gọn

-Tại sao cô lại đeo găng tay trong khi đang ở nhà?-Hắn nhìn nó

....-Nó im lặng

-Hay..tại có tụi tôi nên cô mới đeo?-Hắn hỏi

....-Nó không nói gì

-Chắc có lí do riêng nhỉ?-Hắn cười nhẹ

...-Nó tiếp tục im lặng

-2 người đang làm cái gì thế?-Phú chạy tới

-Trong tình hình gấp!-Hoàng cười

-Á!Chị ghê quá!Có trai bỏ em!-Nhỏ làm nũng-Chị kì quá à

-Mấy ghê nha!Có bỏ trước tao!-Lục châm chọc

....-Nó mặc kệ

-Ê tao có phim hay nè,coi không?-Hoàng giơ tay lên

-Thẻ loại?-Lục hỏi

-Ma!-Hoàng cười

-Không coi!-Nhỏ nói

-Sợ à!-Hoàng châm chọc

-Không phải!-Nhỏ phồng má lên

-Vậy sao không dám coi?-Hoàng cười

-Sợ a đi ra quần khi thấy cảnh con ma hù!-Nhỏ lêu lêu

-Cô...!Được!-Hoàng cười-Tôi sẽ cho cô xem bản lĩnh đàn ông của tôi!

-Ok!-Nhỏ kênh mặt

-Còn cô,có coi không?-Phú hỏi Lục

-Coi chứ!-Lục nói

-Tưởng cô sợ chứ?-Phú châm chọc

-Để xem ai sợ hơn ai!-Lục lườm xéo Phú

-Cô có coi không?-Hoàng hỏi nó

-...Tùy.-Nó đồng ý

-Phim hôm nay là.....The Conjuring!Nghe nói phim này ghê lắm nha!-Hoàng nói

-Hừ,coi đại luôn đi!-Nhỏ trừng mắt

-Ok!Ai khóc trước là thua!Người thắng được quyền yêu cầu người thua làm bất cứ thứ gì!-Phú cười đều

-Chơi luôn!-Nhỏ và Lục đồng thanh

-Ráng chịu nha!-Phú châm chọc

~~~~~

-Á...Ghê quá!!!!-Lục lấy tay che mắt lại

-Huhu!!!!-Nhỏ mếu máo

-Cô..ô..cô..k.h..óc...ro..ôi..-Phú lấp bắp nói (vì sợ quá nên nói vậy :))))

-Che tao lại!!!!-Hoàng trốn sau lưng Phú

-Á!!!!!!!!Tắt TV đi!!!-Lục hét

-Cái điều khiển để ở đâu mất tiêu rồi!!-Hắn nói

-Chết tiệt!!!-Hoàng chửi

-Á!!!-Nhỏ khóc-Tắt đi mà!!Huhu!

-Con ma nó hiện lên rồi kia!!!-Hoàng ôm Phú-Cứu em,Phú!-Anh....còn...chưa...cứu.n..ôi.bản...thân!-Phú run

Hắn nhìn thấy tụi nó vậy liền bịch miệng cười!Hắn quay sang nhìn nó,thấy nó ung dung coi phim.Có vẻ nó không sợ!Nó thì nghĩ rằng cái phim này chả sợ gì hết.Thấy nó cũng khá thú vị.

Ầm *Cụp*

Tiếng sấm vang lên làm cho nguyên căn biệt thự mất điện!Tụi nó thấy vậy liền hét lên:

-Á!!!-Nhỏ,lục,Phú và Hoàng đồng thanh.

-Cúp điện rồi!-Hắn lấy điện thoại ra,bật đèn pin lên (cái này mấy cái dt nào cũng có =]])

-Sao gặp ngay lúc này vậy trời!!-Phú hét lên

-Hình như tới sáng mai mới có điện lại!-Hoàng nói

-Mai là chủ nhật nên không sao!-Lục nói

-Ồ đây có nên không?-Hoàng hỏi

-Hình như có!-Nhỏ đứng dậy,cầm cái điện thoại để chiếu sáng đường đi-Đợi em một chút

-Tối!-Nó bất giác nói

-Em sợ bóng tối hả?-Hắn nói

-...-Nó không nói gì

-Chết!-Lục nói nhỏ

-Cái gì?-Phú nghe thấy Lục đang nói gì đó

-Đưa cái này rồi kêu Di ăn!-Lục đưa Phú một cục kẹo

-Tại sao phải...?-Phú đang nói thì bị Lục đẩy đi

-Xiu đi rồi tôi kể!-Lục nói

Phú tò mò.Tới chỗ Di rồi đưa cục kẹo.Di thấy thế liền lấy rồi nhai cục kẹo đó.Một lúc sau,nó ngủ trên vai hắn (tại Huy nó ngồi kể bên Di á nên khi nó ngủ,nó gục xuống về hướng Huy).

Hắn thấy tò mò liền hỏi Lục:

-Cục kẹo đó là gì?-Hắn hỏi

-Đợi Ngân về đi rồi nói!-Lục nói

-Em về rồi đây!-Nhỏ trên tay cầm 3 cây nến

-Tới đây!-Lục kêu nhỏ

-Ok!-Nhỏ cầm nến đi tới

Đợi nhỏ thắp sáng hết tất cả cây nến rồi hắn mới hỏi:

-Cục kẹo đó là gì?-Hắn hỏi

-Ý anh là sao?-Nhỏ nhìn hắn

-Cục kẹo đó á!-Lục nói

-Chị có chắc là muốn kể với tụi hắn không?-Nhỏ nghiêm túc nói-Chị Di mà biết là sẽ giận á!

-Giờ chị hỏi em nè. Thường thì mấy người không thân yêu cầu tụi mình làm gì thì con Di nó sẽ từ chối!Vậy sao Di nó đồng ý cho tụi hắn ngủ qua đêm trong khi tụi mình không thân với mấy người đó?-Lục nói

-Tại vì em nên mấy anh mới ngủ qua đêm ở đây!-Nhỏ trả lời

-Nhớ vụ bên Mỹ không?Cái vụ mà có thằng nhóc tầm 14t xin cho ở lại một đêm trong khi nhóc đó bị ướt từ trên xuống dưới,không có người thân,không có xe.Nó còn không cho thằng nhóc ở lại nữa nói chỉ mấy người này!-Lục chỉ vào Phú

-Chị nói đúng..-Nhỏ gật đầu-Vậy có nghĩa là...

-Đúng!Chúng ta nên kể với bọn họ.Nếu bọn họ nói ra thì giết thôi chứ làm gì.-Lục cười (chị ác ghê :3)

-Ok!-Nhỏ hít một hơi thật dài rồi nói-Đó..là kẹo ngủ!

-Hả????-Hắn trợn mắt

-Kẹo ngủ???Bộ con nhỏ đó bị gì sao phải uống thuốc ngủ?-Phú nói

-Từ ngày đó...nó sợ bóng tối...-Lục nói

-Ngày gì?-Hoàng hỏi

-Nói nhiều đó đủ rồi!-Nhỏ nói-Giờ đánh bài không???

-Ok!!!!-Phú,Hoàng và Lục đồng thanh

-Tao không chơi!-Hắn nói

-Trông vợ ngủ chứ gì!!Ghê!!!-Hoàng cười

-Bớt đi!-Hắn cười

-Anh liệu hồn dám làm đau Di là chết với tôi với con Ngân!-Lục trừng mắt

-Ok ok!!Biết rồi thưa mẹ vợ!-Hắn châm chọc

-Ghê nha!!!!Công khai luôn rồi kia!!!-Phú cười

-Liệu hồn a đó!!-Nhỏ liếc

Trong khi 4 người kia chơi,hắn ngồi ngắm nó ngủ.Nhìn nó ngủ như một thiên thần.Hắn chợt thấy đôi tay đang được che dấu bởi đôi găng tay da kia.Hắn tò mò.Hắn nhẹ nhàng cầm tay nó lên,tháo chiếc găng tay tay phải nó lên.Hắn bất ngờ.Trên mu bàn tay nó có....một vết sẹo dài.Giờ hắn hiểu tại sao nó lại giấu bàn tay nó đi.Hắn thấy buồn thay cho nó.Đeo lại chiếc găng tay,hắn hôn lên trán nó rồi nói:

-Chúc ngủ ngon!-Hắn cười rồi chìm vào giấc ngủ cùng với nó.

Hắn không biết rằng từ đầu Ngân luôn nhìn hắn.Nhỏ cười rồi nói nhỏ:

-Chị chuẩn bị tốt lắm!-Nhỏ cười rồi quay lại chơi

Trong giấc mơ của nó,nó đang đi trên một cánh đồng hoa cúc trắng.Không bịch mắt,không găng tay,chỉ một chiếc đầm trắng với đi chân trần.Tóc nó được thả xuống,bay trong gió.Nhìn nó như một thiên thần.Trên cánh đồng ấy,có một người con trai đang cười.Nụ cười ấy rất đẹp làm xao xuyến tâm hồn nó.Nó chợt mỉm cười.Nó bước tới,nắm tay chàng trai đó rồi bước về phía trước.

Có lẽ đây là giấc mơ đẹp nhất của nó nhưng nó không biết được rằng,đây là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng nó mơ một giấc mơ tuyệt đẹp này.....

Xong chương 7 rồi :v Yeah!

Khi mình đang viết chương này,mình đã nghĩ rằng không biết trong tương lai,mình viết được bao nhiêu chương nhỉ?Cái này còn tùy vào cái óc sáng tạo của mình.Có lẽ là thế :).Lâu lâu cái óc nó hại chủ :v

Cảm ơn vì đã ủng hộ truyện của mình :> Cảm ơn tụi bạn cò hó :v cảm ơn gia đình vì đã ủng hộ mình :3

Thân.

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Hồ bơi

Sáng chủ nhật tại biệt thự Lâm Hoàng...

Nó mở mắt ra,nhìn ra ngoài cửa.Trời đã sáng rồi.Nó quay đầu lại thì nhìn thấy hắn đang ngủ.Nó khẽ đứng dậy,lấy cái áo khoác của nó đặt lên người hắn rồi đi về phía nhà bếp.Nó nhìn thấy chiếc găng tay bên phải của nó hơi lỏng.Nó tháo ra thì thấy một vết sẹo dài.Nó mở vòi nước lên,đưa tay phải của nó

vào.Một hồi sau,vết sẹo biến mất chỉ còn lại một hình xăm hình Mặt Trăng khuyết.Tối qua,nó ngồi trong phòng Lục để vẽ một vết sẹo lên tay nó để che hình xăm để phòng hờ có ai tháo găng tay nó ra.Và nó đoán đúng.Có người tháo chiếc găng tay ra.

Rửa xong,nó bắt đầu cột tóc lên thành búi,đeo tạp dề và bắt đầu nấu ăn.(nhìn vậy thôi nó biết nấu ăn đó nha :v nấu ăn cực ngon :v)

Người thấy mùi đồ ăn,nhỏ thức dậy.Thấy nó đang trong bếp nấu ăn,nhỏ cười rồi ngủ tiếp.Nhỏ không biết rằng,nãy giờ nó ôm Hoàng.Còn Lục thì nằm ngủ ngon lành,tay để lên trên ngực Phú,chân thì gác lên trên bụng Phú.Hắn thì ngồi ngủ ngon lành.

Sau khi nấu ăn xong,nó đi gọi tụi nó dậy.Nó lấy điện thoại ra,bật đại một bản nhạc nào đó rồi chỉnh âm lượng cao nhất.1...2...3....

-Á!!!!-Nhỏ ngồi bật dậy,bịch lấy tai-Ồn quá!!!!

-Tắt đi!Điếc lỗ tai quá!-Lục dụi mắt,ngồi dậy

-Mới sáng mà ồn quá...!-Phú ngồi dậy,ôm lấy Lục-Cho anh thêm 5 phút đi em yêu..!

-Biến thái!!!Cút!-Lục đá Phú ra làm Phú tỉnh ngủ

-Hơ hơ...có chuyện gì thế?-Hoàng ngồi dậy

-Buồn ngủ quá!-Hắn dụi mắt

-....-Nó trừng mắt nhìn rồi chỉ vào nhà tắm-Vệ sinh cá nhân!

-Vâng vâng...Em biết rồi!-Nhỏ đứng dậy,đi về phía nhà tắm.Lục đi theo

Tụi hắn cũng đứng dậy,đi.Đi vào nhà vệ sinh để đánh răng.

Bữa sáng gồm có một bánh waffle được rưới mật ong lên cho nhỏ với một ly sữa,một cái bánh sandwich cá ngừ với một ly sữa cho Lục.Của tụi hắn thì có 3 ly cà phê và 3 đĩa gồm trứng rán,bánh mì,thịt xông khói phổ biến.Còn nó thì một sandwich trứng phô mai với một ly với một ly nước cam.

-Lâu rồi chị mới nấu ăn cho tụi mình!-Nhỏ ngấu nghiến miếng bánh waffle-Vẫn ngon như thường lệ!

-Di làm đồ ăn ngon quá!-Hoàng ngạc nhiên rồi nhìn nhỏ-Ngon ngon của con heo nhiều!

-Ai cho anh nói tôi là heo!!!-Nhỏ tròn mắt

-Tôi đâu có nói cô đâu!-Hoàng cười

-Anh.....

-Thôi bớt cãi nhau dùm tao cái!-Lục hét

-Vâng...!-Nhỏ ăn tiếp

-...-Nó đang nhâm nhi miếng sandwich thì nó nhìn lên.Nó thấy hắn đang tập trung ăn.Nó chợt nghĩ lại,mắc mớ gì mình lại nhìn hắn.Nó ăn thật nhanh rồi uống hết ly nước cam.Hắn thấy vậy liền nói:

-Coi chừng mắc nghẹn!-hắn cười

-...-Nó liếc hắn rồi đứng dậy đi tới chiếc sofa-Bộ thường ngày ăn xong là Di nó ra sofa ngồi à?-Hắn nhìn Lục

-Thường là vậy!-Lục nói

-Thói quen của chỉ rồi!-Nhỏ cười

-Đã hơn cái thói ham ăn ham ngủ của cô là được rồi!-Hoàng cười

-Anh.....!-Nhỏ trừng mắt nhìn Hoàng

-Thấy tôi đẹp nên ngắm à?-Hoàng cười đều

-Đẹp thật!-Nhỏ gật đầu-Đẹp như con Milu bên Mỹ của tôi!

-Cô...!-Hoàng ức chế

-Haha!!Bị đem ra so sánh với chó!-Hấn cười

-Hứ!-Hoàng đứng dậy,bước về hướng Di

-Cho em ngồi kế chị nhé?-Hoàng cười rồi liếc về hướng hấn với ánh mắt 'Em chuẩn bị cướp Di của anh'

Hấn thấy vậy liền bực tức,đập bàn rồi bước tới ngồi bên cạnh nó.Hoàng thấy vậy liền cười.

-Anh làm gì thế?-Hoàng cười

-Anh ngồi ở đây thôi!-Hấn cười lại-Bộ không được à?

-Cứ ngồi đi.Không ai cấm anh hết!-Hoàng liếc hấn

-...-Nó thấy không khí trở nên ngột ngạt nên nó bước ra ngoài

-Chờ em với chị!-Nhỏ thấy vậy liền chạy theo

-Ế!Tao đi nữa!-Lục chạy theo

Đội ba đưa tụi nó đi,Phú đi tới chiếc sofa

-Tụi bây đó!Hai anh em gì mà không hòa thuận nhau gì hết!-Phú cười

-Kệ!Ai biểu anh hai chọc em!-Hoàng cười

-Do con Ngân nó chọc trước chứ bộ!-Hấn lườm xéo-Bộ óc của mày để trưng à!

-Em đâu có hoàn hảo đâu!-Hoàng lườm lại hấn-Em sẽ trả thù con Ngân!

~~~~~

Nó đang ngồi trên bờ hồ bơi,thả chân xuống nước.Nhỏ và Lục cũng làm vậy.Nhỏ chợt nhớ cái gì đó rồi lên tiếng:

-Lâu lắm rồi chị mới ra đây.-Nhỏ nhìn nó

-Cũng 2 năm rồi!-Lục nhìn bầu trời

-...-Nó nhìn xuống mặt hồ

-Hôm nào...đi qua Mỹ để thăm.....không?-Lục nhìn nó

-Có...thế.-Nó nói nhỏ

-Lâu rồi không gặp,em cũng nhớ...-Nhỏ nói

-....-Nó nhìn bầu trời

-Vậy đội chừng nào rảnh rồi đi.-Nhỏ cười-Chắc kh.....Á!!!

Nhỏ bị ai đó đẩy xuống nước nhưng tay nhỏ đang nắm tay Lục và Lục nắm tay nó nên cả 3 người đều rơi xuống nước.

Bầu trời khi nhìn dưới nước rất đẹp như ngọc Sapphire.Nó bơi lên mặt nước.Thấy Lục và nhỏ cũng bơi lên.Thấy tụi hấn đang đứng ở trên bờ cười.Nhỏ hét to:

-Thằng cha nào làm!!!-Nhỏ hét

-Tôi làm đó thì sao?-Hoàng cười-Ai biểu cô so sánh tôi với chó!-Bên Mỹ,loài chó được xem là bạn thân!!!-Nhỏ la-Anh có ngu không thế?

-Ặc.....!-Hoàng gãi đầu

-Hứ!-Nhỏ tròn mắt nhìn Hoàng

-Tội ngu!Haha.-Phú cười

-Ông cũng ngu thôi!-Lục cười

-Cô.....đứng lại cho tôi!!-Phú nhảy xuống nước

-Haha,boi chậm như rùa!-Lục boi thật nhanh

-Tức chết đi được!-Phú cố gắng boi

-Cho em xuống chơi với!!!-Hoàng nhảy xuống

-Nhìn anh là tôi biết anh cũng thuộc họ hàng rùa!-Nhỏ cười to

-Boi đua đi rồi hãy nhận xét tôi!-Hoàng lườm xéo

-Chấp luôn!-Nhỏ gật đầu

-...-Nó đang nằm ngửa lên mặt nước,nhìn bầu trời.Nó nhắm mắt lại.

Hắn thấy vậy liền nhảy xuống,boi lại chỗ nó.

-Cô có vẻ thích ở một mình?-Hắn nằm bên cạnh cô

-...-Nó im lặng

-Cô khá đẹp,biết không?-Hắn cười

-...-Nó liếc hắn

-Chứng nào sinh nhật cô?-Hắn nghiêm túc hỏi

-...Mai..-Nó nói nhỏ

-Ồ...!-Hắn cười-Cô muốn gì?

-.....-Nó nhắm mắt

-Cô không muốn thứ gì hết hả?-Hắn ngạc nhiên

-....Ừ!-Nó nói

-Á!!!Chị cẩn thận!!!-Nhỏ hét to

Nó quay đầu lại thì thấy Hoàng boi với tốc độ nhanh hướng tới nó.Nó trở mặt không kịp thì Hoàng đụng trúng nó.Nó rơi xuống đáy hồ.

Nó đang ở gần đáy hồ.Khó thở.Nó rất khó thở.Nó cố gắng boi lên nhưng tay cả người nó đang rất đau vì bị Hoàng 'tông' trúng.Nó không boi nổi nữa.Nó sẽ chết ư?Không!Nó vẫn còn muốn sống.Nó phải sống để gặp lại người đó!Nó một lần nữa,cố gắng boi lên.

Hắn rất sốt ruột,nãy giờ sao nó chưa lên.Hắn thấy lo quá liền lặn xuống.Cố gắng mở mắt,hắn thấy nó đang cố gắng boi lên.Hắn liền boi nhanh xuống chỗ nó.

Nó bắt đầu thấy rất thiếu oxi.Nó khó chịu.Nó cảm nhận được ai đang cầm tay nó.Mở mắt ra,nó nhìn thấy hắn.Hắn thấy nó rất khó thở,hắn không biết làm sao.Chỉ còn một cách....

Hắn ôm lấy mặt nó và bắt đầu..hôn nó.Nó ngỡ ngàng.Nó định đá hắn nhưng nó cảm thấy thoải mái hơn vì có oxi.Thì ra hắn đang giúp nó.Hắn kéo tay nó rồi boi lên mặt nước.

-Có sao không chị!!!-Nhỏ boi tới

-Mày có sao không?-Lục hỏi

-Em có sao không Di?-Hắn quay đầu lại hỏi nó

-...-Nó chột xiu

-Di!Di!Di!!!-Hắn nói

-Chị!!!!-Nhỏ hét

~~~~~  
Nó đang nằm trên giường của Lục,nhỏ ngồi kế bên.-Hoàng!Ông mà lo xin lỗi Di đi!-Lục trừng mắt



-Biết rồi!-Hoàng gục đầu xuống

-Về nhà anh cho mày một trận mới được!-Hấn nói

-....-Hoàng im lặng

-Em...xin lỗi!Do lỗi của em!-Nhỏ meo máo-Nếu không tại em rú anh Hoàng bơi đua thì đâu có chuyện này.

-Không sao!-Lục ôm nhỏ

\*Kính Kong\*

-Đề em đi xuống mở cửa!-Nhỏ lau mắt

5 phút sau,nhỏ mở cửa phòng ra.Ai cũng ngạc nhiên vì thấy Phong đang đứng kế bên

-...-Phong nhìn thấy nó đang nằm trên giường liền nhăn mặt-Ba mẹ chi mà biết là chết mấy anh luôn đó.

-...-Tụi hấn im lặng

-Bỏ tay luôn!-Phong lắc đầu rồi nhìn xung quanh-Đây không phải là phòng của...

Lục lấy tay bịch miệng Phong lại.

-Ra ngoài với chị một tí!-Lục nhìn Phong với ánh mắt đầy sát khí

-Này Phong nói đây không phải là phòng của ai?-Phú hỏi

-À.....anh Phong nói nhầm ý.Đừng bận tâm!-Nhỏ cười-Thôi xuống thay lại đồ đi.Đồ của mấy anh khô hết rồi

-Ok-Tụi hấn đồng thanh

~~~~~  
-Ủa?Sao mấy anh lại ở đây?-Phong hỏi

-Hôm qua nhờ con Ngân nên tụi này mới ở đây!-Hoàng chỉ vào nhỏ

-Ồ...!-Phong nói rồi nghĩ lại điều gì đó,anh nhăn mày lại-Hôm qua...anh có làm gì với mấy tỷ không?

-Chỉ là...đụng chạm cơ thể tí thôi.-Phú tỉnh bơ nói

-CÁI GÌ!!!!!!-Phong hét to

-Ý nó nói là do tối qua chơi bài tới khuya quá nên tụi này ngủ cạnh với tụi nhỏ.-Hoàng giải thích

-Hết hồn!-Phong nói-Tưởng mấy anh làm chuyện...đó..

-Trong đầu mày đang nghĩ gì thế!!-Phú hét to

-...-Mọi người ai cũng đỏ mặt khi nghe Phong nói

-À..xin lỗi..!-Phong cười

-À đúng rồi,ngày mai sinh nhật Di đó!-Lục nói-Có nên chuẩn bị không?

-Có chứ!-Phong nói-Chắc tổ chức tại sân thượng của trường

-Sân thượng???-Phú và Hoàng ngạc nhiên-Chẳng phải nơi đó bị niêm phong lại rồi sao?

-Con Ngân nó trộm chìa khóa nên giờ sân thượng thuộc quyền sở hữu của tụi tôi!-Lục chỉ nhỏ

-Kính dữ!-Phú nói

Cạch

Nó mở cửa bước ra.Nó nhăn mặt nhìn Lục.Lục thấy nó liền nói to:

-Mày có sao không?-Lục hét

-...-Nó gật đầu rồi chỉ vào cái đằm trắng nó đang mặc

-À...tao tắm đùm mày luôn rồi đó!-Lục bình thản nói-....-Tụi hấn đỏ mặt.

-...-Nó gật đầu rồi đi xuống

-Di...cho tôi xin lỗi!-Hoàng gục đầu xuống

-....-Nó lắc tay cho qua

-Thật hả?-Hoàng mừng

-...-Nó gật đầu!

-Yeah!-Hoàng hét to

-Sao chị tha cho thằng đó dễ dàng vậy?-Nhỏ phồng to má lên

-Đúng đó!Chúng ta nên đập nó 1 trận!-Lục cười

-Thích làm gì thì làm!-Nó nói rồi ngồi lên chiếc ghế sofa

-Hehe!-Mặt nhỏ và Lục tỏ ra đầy sát khí

-Tha cho em đi!-Hoàng năn nỉ

-Chẹp...muốn tha phải không?-Nhỏ hỏi

-Đúng!-Hoàng lùi lại

-Vậy làm osin cho tụi tôi đi!-Lục cười đều

-Cứu em với 2 anh!-Hoàng nhìn hấn với Phú

-Tự chịu!-Hấn cười

-Haha,bị bỏ rơi!-Nhỏ cười

-Cô dám..!-Hoàng nắm cổ áo của nhỏ

-Anh.....!!-Nhỏ tức

-Tôi sao?-Hoàng cười-Sợ à?

-Không!-Nhỏ nói rồi lấy chân đá vào bụng anh 1 cú làm anh ngã về phía sau-Anh mới là người đang sợ!

-Cô.....!-Hoàng ôm bụng

-Giờ làm osin trong vòng 1 ngày hay ăn 10 cú của tụi tôi?-Lục cười

-...Osin..!-Hoàng nhịn

-Tốt!-Nhỏ cười rồi xoa đầu anh-Good..dog!

-....-Hoàng đứng dậy rồi đi ra cửa chính

-Haha!Hay lắm!-Lục cười

-Vậy mới là em!-Nhỏ tự hào

-Thôi,tụi tôi về nha.Có gì mai gặp lại!-Phú cười rồi bước ra

-Biến!-Lục trừng mắt nhìn Phú

Sáng hôm sau.....

Từ ngày tụi nó vào trường,số lượng fan đứng tụ tập ở trước cổng tăng lên đáng kể.

Kết

Tiếng xe moto của tụi nó dừng lại.Tụi con trai thấy vậy liền hò hét lên.Tụi nó cởi nón bảo hiểm ra.3 khuôn mặt mỹ nhân hiện ra trước mắt.Hôm nay nhỏ thả mái tóc màu nâu hạt dẻ xuống,phong cách mặc đồng phục vẫn như cũ.Lục thì hôm nay cột mái tóc màu đỏ của mình lên thành một chùm đuôi ngựa.Còn nó thì hôm nay không đội mũ,thả mái tóc màu bạch kim làm nhiều người ngạc nhiên.

-Á!!!!-Tụi fan nữ hét lên

Tụi hấn xuống hiện ở phía sau tụi nó.Nhỏ quay lại,cười đều:

-Osin xuất hiện rồi à!-Nhỏ cười-Osin đi mua...

-Cô nói nhỏ thôi!-Hoàng bịch miệng nhỏ lại làm cho tụi fan nữ ghen tị.Trong đó có Dương Minh Ngọc.-Á!!!-Hoàng la vì bị nhỏ cắn vào tay

-Ai kêu anh dám lấy cái tay bẩn thiu bịch miệng tôi!-Nhỏ kênh mặt

-Cô...!-Hoàng nói thì Phú lên vỗ vai

-Nhìn đi nhóc!-Phú cười

-Hừ..!-Hoàng lườm xéo nhỏ

-Đi lẹ dùm tôi.Nãy giờ tụi tôi toàn bị tụi fan của mấy người nhìn chăm chăm hoài!Khó chịu!-Lục liếc tụi hấn rồi bước vào trường

Nhỏ thấy vậy liền nhí nhảnh chạy theo.Nó thì ung dung đeo headphone bước vào trường.

Lục và nhỏ đang chuẩn bị bước vào lớp thì..

*Cạch**Ầm*

Nó kéo tay Lục và nhỏ lại.Lục hết hồn nhìn xuống đất.Thấy có một cái xô đựng đầy những viên gạch.Định ám sát?Nhỏ thấy vậy liền chạy lên bực nói:

-Ai làm vậy!-Nhỏ hét

-.....-Mọi người trong lớp im lặng

-AI LÀM!!-Nhỏ gằn chữ ra,nặt đầy sát khí

-.....-Vẫn im lặng

Chợt có một con dao mini phóng tới chỗ nhỏ đang đứng.Nó thấy vậy liền lấy tay phóng con dao mini màu đỏ của mình tới.2 con dao chạm nhau làm rơi xuống đất.Lục bước tới,cầm con dao kia,dơ lên cao nói:

-Ai dám ám sát tụi tôi!Khai mau!-Lục tức giận

-Khai ra thì tụi cô làm gì?Méc giám thị chắc?-Một đứa con gái cười

-Cô...!-Lục nghiêng răng

-Tôi thì sao?Đẹp quá hả?-Cô gái đó cười đều

-Cô là người đi méc người lớp 12 về vụ đánh nhau trong lớp hôm bữa!-Nó lạnh lùng nói

-Cô....bằng chứng đâu?-Cô gái đó tức giận

-...-Nó cầm điện thoại lên,mở 1 đoạn clip,trong lúc Lục đánh nhau với Phú thì cô gái đó đứng từ xa cười

-Chết tiệt!-Cô gái đó nói nhỏ

-Giờ có bằng chứng rồi đó,giờ sao?Đi méc nữa à?-Nhỏ kênh mặt lên-Thật là thảm hại.

-Cô..!-Cô gái đó lao lên,tay cầm một con dao mini

-Đừng nóng vội!-Lục cười,tay cầm bàn tay đang cầm dao của cô gái kia rồi bẻ ngược tay lại.Cô gái đó đau đớn hét lên,buông con dao xuống.Mọi người ai cũng sợ sệt.

-Loser!-Lục cười

-Tha...c..h..o...t...t...ôi...-Cô gái đó nói nhỏ

-Tôi nên rạch mặt cô luôn cho rồi!-Lục cười đều.Đang sau,có một người con gái rón rén bước lên định bóp cổ Lục thì đã có một con dao bay tới

Cô gái đằng sau thấy thế liền né.Và kết quả,để lại một đường vết thương khá dài và khá sâu

-Choi đánh lên là không tốt!-Nhỏ cười rồi móc trong túi ra 10 con dao mini.Mọi người nhìn thấy liền sợ sệt lùi lại.Nhỏ phóng 10 con dao đó về phía 10 bạn nữ.10 cô gái đó trên mặt đều có vết thương.Nhỏ cười,nói:

-Chết rồi!Lỡ tay làm hư cái khuôn mặt đầy son phấn của mấy cô rồi!-Nhỏ cười rồi trừng mắt nhìn tụi nó-Kêu con chó cái Nguyệt ra đây đấu tay đôi chứ đừng lén lút làm vậy!Không chừng mấy cô không còn gặp lại ba mẹ của mấy người nữa đâu nha!

-D..d..ạ..-Một cô gái ôm mặt đi ra ngoài

-Sao em biết là con b*tch đó đứng đằng sau?-Lục cười,hỏi

-Còn ai có thể sai khiến tụi nó nữa?Vớ lại,mấy tụi nó hồi bữa gây sự với chị Di nên em dám chắc chắc là tụi nó!-Nhỏ đứng khoanh tay nhìn bãi chiến trường

-Tốt!-Lục cười rồi nhìn nó-Chuẩn bị chưa?

-Tùy.-Nó nói

-Vậy hôm nay sẽ là bữa tiệc sinh nhật đầm máu nhất!-Nhỏ cười

-...-Nó nhìn nhỏ.Mọi năm đều như vậy riết quen.Toàn vào ngày sinh nhật của 1 trong 3 tụi nó,sẽ có một bữa tiệc đầm máu.Thường thì là nhỏ hưởng nhiều nhất nhưng năm nay tới nó.

Nó nhìn ra ngoài cửa sổ,bầu trời trong xanh.Nó nói nhỏ đủ cho mình nó nghe:

-Chúc mừng sinh nhật,Di!-Nó nói xong rồi đi ra khỏi lớp

Cho mình xin lỗi mấy bạn!Vì tội lo coi phim mà quên viết truyện < Biết vậy mình không coi phim cho rồi=]]

Tối hôm qua mới viết được có một nửa thì mình đâm ra lười suy nghĩ.Nên bây giờ mới đăng truyện ıv Cho xin lỗi một lần nữa <

À..nếu mấy bạn hỏi sao tụi nó đi học mang theo dao mini thì mình sẽ trả lời là...đề phòng?Tại hồi tụi nó ở bên Mỹ,tụi nó toàn bị ám sát không nên đi đâu cũng mang theo 1 khẩu súng lục,15 con dao mini ıv (nếu bạn thấy quá ATSM thì mình hỏi bạn,nếu mấy bạn bị người ta ám sát hoài,mấy bạn có mang theo vũ khí đề đề phòng không?Tất nhiên là có chứ.)Mấy vũ khí đó,tụi nó giấu ở khắp người.Trong túi quần (váy này có túi nhá),trong cặp,dưới đùi(cái hộp mà quân đội đeo thì phải,cái hộp màu đen nhỏ được đeo ngay đùi để đựng súng á),ngay lưng váy(cái này thì cần bỏ áo ra khỏi quần để che con dao lại),bla bla bla... ıv

À,nếu biết cách chữa bệnh lười thì nhớ chỉ mình ıv .Thân

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Sinh nhật đầm máu

-C...c..hị...-Cô gái đó nói với Nguyệt-Co..n..đ..ó...nó...kêu..chị..r..a...đ..á..u.....t..tay...đôi...

-Con chó cái!-Nguyệt nghiêng răng

-Hồi sáng,em còn thấy con Ngân nó quyết rũ anh Hoàng của em đó!!-Ngọc làm nũng-Chị phải trả thù nó cho bọn em!

-Hừ...mấy tụi nó không biết tụi mình là con cái của gia đình nào.Đụng nhằm người rồi-Như cười đều (thân phận tiểu thư của tụi nó được cả lớp giữ bí mật tại hồi bữa tụi nó lên nói rằng ai mà khai ra thì chết...)

-Tụi mình nên ra đấu tay đôi luôn đi!Sợ gì.Có ba mẹ tụi mình bảo kê rồi!-Ly nói

-Hmm...gần tới ngày kỉ niệm trường rồi phải không?-Nguyệt hỏi

-Đúng!-Ngọc nói

-Vậy tụi mình hãy ra điều kiện cho mấy tụi nó!-Ly nói

-Nếu tụi nó không làm?-Như hỏi

-Thì chặt hết tay chân!Kêu ba mẹ mình bảo kê!-Nguyệt cười đều

-Quả là chị của em!-Ngọc ôm Nguyệt

-Chà...tôi sẽ xem cô làm gì đây,Di.-Nguyệt cười

~~~~~  
\*Cạch\*

-Thì ra tụi cô ở đây!-Phú nói

-Biết vậy khóa cửa luôn cho rồi!-Nhỏ lườm xéo

-Sao mấy cô không vô học?Sao cái lớp học lộn xộn thế?-Hấn hỏi

-Hỏi hôn phu tương lai của anh á!-Lục liếc hấn

-Sao..cô biết?-Hấn ngạc nhiên

-Bữa,hôn phu của anh tới cảnh báo chị tôi nè!-Nhỏ nói-Hôm nay còn kêu tụi con gái tới ám sát tụi tôi!

-Nhớ hôn phu của anh hiền lắm mà?Tiếc là...mặt toàn son phấn,bom silicon.-Hoàng cười

-Con gái có nhiều mặt lắm!-Nhỏ nói-Giống như trước mặt tụi anh là tiên nữ,đằng sau là ác quỷ.

-...-Hấn im lặng

-Vậy là....loại người âm mưu,thù đoạn?-Phú hỏi

-Đúng!-Lục gật đầu

-Em biết ngay mà!Nhìn cái bản mặt giả nai đó là biết!-Hoàng cười đắc ý

-Vậy...mấy cô có sao không?-Phú hỏi

-Chỉ là đang chờ một bữa tiệc sinh nhật đẫm máu!-Nhỏ cười

-Có cần tôi giúp đỡ không?-Hấn hỏi

-Thôi khỏi.Tụi tôi thích tự làm hơn!-Lục cười

-A..đúng rồi!Gần tới ngày kỉ niệm ngày khai trường rồi đó.Tụi cô có tham gia không?

-Tham gia cái gì?-Nhỏ hỏi

-Dance Battle thứ 10 của trường.Nghe nói phần thưởng lần này đã lắm đó!-Hoàng cười

-Ok!-Nhỏ và Lục đồng thanh

-Còn Di?-Hấn hỏi

-Tùy.-Nó lạnh lùng trả lời

-À..đúng rồi!-Hoàng nhớ ra cái gì đó liền chạy ra ngoài.2 phút sau,anh đem một cái bánh sinh nhật vô

Nó nhìn thấy liền ngạc nhiên.Rồi nó nhìn hấn.Hấn thấy nó nhìn liền cười.-Chúc mừng sinh nhật!-Hoàng cười

-Sinh nhật vui về nha chị!-Nhỏ ôm lấy nó

-Mừng sinh nhật mày nha!-Lục cười

-Sinh nhật vui về nha,em yêu!-Hấn cười

-Sến quá đi!-Phú châm chọc

-Haha!Hay lắm anh trai!-Hoàng cười rồi đặt bánh sinh nhật xuống

Phú lấy trong túi mình ra một hộp quẹt để thắp 18 cây nến.

-Chị!Chị định ước gì?-Nhỏ cười

-...-Nó nhắm mắt.Nó chỉ muốn những ngày tháng này kéo dài mãi thôi.Không còn đổ máu,không còn đau buồn,không còn nước mắt.Nó mở mắt ra và thổi hết 18 cây nến trên bánh

-Sinh nhật vui về!-Mọi người đồng thanh

-Giờ tới tiết mục ăn bánh!-Nhỏ cười,cầm con dao cắt bánh

-Quả đúng là con heo!-Hoàng lắc đầu

-Tôi không phải heo!!-Nhỏ tức giận

-Haha!Heo.-Phú cười

-Anh cũng đâu có gì khác!-Lục cười

-Cô...!-Phú nghiêng răng

-Tôi nói đúng không,heo?-Lục cười to rồi chạy

-Đứng yên cho tôi!-Phú đi theo Lục

-Ngu gì đứng lại!-Lục cười

-...-Nó nhìn 4 con người đó rồi lắc đầu-Như cặp đôi

-KHÔNG!!-4 người đồng thanh

-Haha!Vợ anh nói đúng quá!-Hấn ôm bụng cười

-Tôi không phải người yêu của hấn/cô ta!-4 người đồng thanh

-Haha,giỡn thôi!Vậy mà cũng tin-Hấn cười

-...-4 người đó đỏ mặt

Hấn chạy lại gần cửa để lấy hộp quà đưa cho nó.Hấn bước lại chỗ nó,ngồi xuống kế bên.Hấn đưa hộp quà trước mặt cô rồi nói:

-Quà sinh nhật!-Hấn cười

-...-Nó nhìn hấn rồi cầm hộp quà mở ra.Bên trong là đôi Chuck Taylor All Star II Yth/Jr màu đen.Nó ngạc nhiên,chẳng phải đôi này mới ra sao? (Cái này mình nói đại : )

-Thích không?-Hấn cười-Nghe nói em thích suu tầm giày Converse nên mua cho em 1 đôi.

-...-Nó gật nói rồi nói nhỏ-Cảm ơn!

-Không có chi!-Hấn cười

Nhìn 4 con người kia cãi nhau,nó cắt bánh rồi lấy 1 phần cho nó và 1 phần cho hấn.2 người đang ngồi ăn thì 4 người còn lại chạy tới:

-Ăn không rú em gì hết!-Nhỏ làm nũng  
-Ăn một mình đau bụng đó!-Lục cười  
-Ghê!Không khí lãng mạn dữ!-Phú cười to  
-Cho em ăn ké với!-Hoàng nói

Đó là ngày sinh nhật vui nhất của nó.

~~~~~  
-Cả lớp im lặng!Đề cô thông báo!-Cô Thảo (nếu không nhớ thì đọc lại mấy chương trước :v) nói

Nhìn thấy lớp im lặng,cô cầm phấn ghi lên bảng chữ 'Dance Battle'.Ghi xong,cô quay xuống nói:-Còn 4 ngày nữa là tới cuộc thi Got Talent lần thứ 10 của trường.Lần này là nhảy tập thể.Nên bây giờ,ai xung phong chỉ đạo?-Cô nhìn xung quanh

-Tụi em!-Nhỏ giơ tay lên cao
-Tốt!Giờ chúng ta cần thêm vài bạn nam!-Cô nói
-...-Lớp im
-Vậy thì cô mời...3 chàng hotdog của trường...à nhầm hotboy của trường.-Cô cười
-Haha!-Nhỏ cười vô mặt Hoàng
-Chết tiệt!-Hoàng nghiêng răng
-Haizz...sao phải tham gia cái chương trình nhằm nhí đó chứ?-Phú thở dài
-Đáng đời!-Lục cười
-...-Hắn thì im lặng ngắm nó.Anh không quan tâm cho lắm về cuộc thi này.
-Ê,xú xuống căn tin một chuyến không?Lâu quá rồi không vào!-Lục cười nhìn nhỏ
-Để làm gì?-Nhỏ hỏi
-Ngửa tay ấy mà!-Lục cười
-Ok!-Nhỏ cười rồi quay lên kêu nó-Chị,xú xuống căn tin nha chị!
-...-Nó gật đầu
-Mấy cô định làm gì thế?-Hoàng hỏi
-À...chỉ là quây xú thôi!-Nhỏ cười
-Cho tham gia ké!-Phú cười
-Ok!-Nhỏ nói

~~~~~  
Căn tin trường.....

-Ê,ai hi sinh để làm trò này!-Lục hỏi  
-Để tôi cho!-Phú cười  
-Chắc không?-Lục hỏi  
-Chắc!-Phú gật đầu  
-Vậy cho ông làm nhân vật chính!-Lục cười rồi đưa cho Phú một bịch đồ  
-Cần thêm 2 người bị nạn!-Lục hỏi-Ai xung phong?

-Em/tôi!-Nhỏ và Hoàng đồng thanh

-Vậy giao chức nhân vật phụ cho 2 người!-Lục đưa cho 2 người một cái bịch nhỏ màu đen

-Kế hoạch sẽ hay lắm đây!-Lục cười

15 phút sau....

-Chuẩn bị xong rồi phải không!Vậy 1..2...3...diễn!!-Lục cười

Tại căn tin,mọi người ai cũng cười đùa vui vẻ.Tự nhiên có 2 người đi tới.Ai cũng nhìn.Đó chính là Hoàng và Ngân.2 người đó vừa đi vừa ôm ngực mình lại.Chợt miệng của 2 người phun ra máu.Ai cũng hoảng sợ.Nhỏ và anh bắt đầu gục xuống dưới đất.Anh nói nhỏ:

-Ch...h...ạy...đ...đ...i...!-Anh nói xong liền nhắm mắt lại.

Đằng sau đi tới,có một anh chàng mặc một bộ đồ của dân I.S . Tay phải cầm một thanh súng đồ chơi,tay trái cầm một quả boom.Mọi người thấy thế liền hét lên:

-Bối...bối người ta!! I.S định nổ tung trường mình!-Nữ sinh F hét to

-Á!!!Chạy đi!-Nam sinh D nói to

-I.S giết hoàng tử trường ta cười!!Á!!!Con không muốn chết đâu!-Nữ sinh C lên tiếng

Phú là người đang đóng giả dân I.S . Cậu cười,rồi quăng quả boom đó.-Boom tới kìa!!Tìm chỗ núp đi!-Nam sinh D hét to

Thế là mọi người ai cũng chạy tìm chỗ núp.Từ đằng xa,Lục,hắn với nó đang đứng nhìn.Lục cười rồi nói:

-1...2....3!-Lục cười

\*Ầm\*

Tiếng boom nổ làm phá hư căn tin trường.Nhưng đó không phải boom thật.Đó chỉ là boom hóa học do Lục chế tạo,không làm tổn hại đến mọi người.Thường thì quả boom này chỉ dùng để hù dọa.Thấy vậy,Lục đi tới chỗ tụi nó.Đứng ở giữ đồng hỗn loạn,cô cười:

-Haha!-Lục cười to-Thế nào,vui không?

-Vui cái \*beep\*-Ly bước ra-Tại tụi cô mà làm tổn hại nhà trường!

-Có sao đâu?Chi chút tiền là được chứ gì!-Lục cười đều

-Cô....bọn cô là hồ ly.Dám kéo anh Phú vào chuyện này!-Ly hét to

-Do thằng Phú xung phong mà!-Lục cười rồi nhìn sang Phú

-Do tụi xung phong!-Phú nói

-Chắc chắc là do tụi cô yểm bùa bọn họ!-Nguyệt bước ra

-Đúng thế!Chà khác mấy con đ\* đứng đường!-Ngọc bước ra theo

-Ai thêm yểm bùa tụi tôi?-Hoàng đứng dậy

-Mấy con điểm đó!Tại mấy tụi nó!Nếu không có tụi nó thì anh đâu có như vậy!-Ngọc chạy lại ôm Hoàng

-Buông cái bàn tay bẩn thỉu của cô ra!-Hoàng trợn mắt

-Tĩnh lại đi Hoàng!Anh bị tụi nó yểm bùa rồi!-Ngọc cố gắng ôm chặt

-Xi,ai thêm yểm bùa!-Nhỏ đứng dậy-Nhìn ngửa mặt!

-Cô nói cái gì?!!!-Ngọc ngừng ôm,tiến lại chỗ nó-Con hồ ly tinh này..!

Nói xong,Ngọc giơ bàn tay lên,định tát nhỏ.Nhỏ thấy vậy liền cười.Nhỏ nhanh tay cầm tay Ngọc rồi bẻ ngược ra đằng sau.

-Thế nào?Đã không?-Lục cười



-Á...Buông tôi ra!!-Ngọc hét

-Con đ\* kia,mày buông em gái tao ra!-Nguyệt chạy lại,móc trong túi ra một con dao găm

\*Pằng\*

Viên đạn bay tới,làm con dao rơi xuống.Nguyệt ngạc nhiên.

-Thằng nào bắn!!!Tao sẽ giết chết thằng đó!-Nguyệt nhìn xung quanh

-Tôi!-Nó bước tới,tay cầm 1 khẩu súng lục,theo sau là hấn

-Con hồ ly tinh chết tiệt này...Mày tin tao làm cho gia đình mày không còn đường sống không hả?-Nguyệt hét

-Cứ việc!-Nó lạnh lùng nói

-Nói tên công ty mày ra!-Nguyệt cười đều

-Lâm Hoàng!-Nó bình tĩnh nói

-Con chó cái....Mày dám bịa đặt hả!-Nguyệt trợn mắt nhìn nó rồi cười-Chẳng qua mày sợ tao làm hại cái gia đình chó đẻ của mày nên mày mới bịa đặt à?

-....-Lần này nó tức giận vì dám nói xấu gia đình nó.Nó rút ra một con dao khác.Lục nhìn thấy liền chạy lại.Nó định ném con dao đó vào mặt Nguyệt thì Lục nắm chặt cổ tay nó,thì thầm-Để tao xử lý.Mày nên dùng con dao tẩm thuốc này vào dịp khác.-Lục nói.Cô biết là con dao này không phải tẩm thuốc.

-...-Nó bỏ vào túi.

-Sao,mày sợ à?-Nguyệt cười

-Không!Chỉ là thay thế người.Vì sợ cô không giữ nổi cái mạng của cô đó!-Lục cười đều

-Hừ,tôi sợ cô chắc!Anh em đâu,lên!-Nguyệt nói

Khoảng 30 tên bước tới.Nhìn có vẻ to con.Bọn người đó cười rồi nói:

-Cô em!Nhìn em khá đẹp.-Một tên nói-Em nên đầu hàng sớm đi để bảo toàn cái mạng đó.

-Lên!-Lục cười đều

-Cô em nói nha!-Một tên nói

Bọn người đó xông lên.Lục móc ra 2 khẩu súng lục.Pằng,pằng,pằng...Những phát đạn kêu lên.20 tên gục xuống.Cô thả 2 khẩu súng xuống rồi móc ra 1 con dao găm.Cô chạy thật nhanh tới,chém bọn người đó.Đó là một cảnh tượng đầy máu.

Từ đầu đến cuối người Lục toàn máu.Mọi người đều ngạc nhiên nhìn.Có người liền ới khi nhìn thấy cảnh tượng đó,có người chạy trốn,..Lục cười,trừng mắt nhìn Nguyệt:

-Yếu xiu!-Lục cười đều-Còn không đụng tới 1 sợi tóc tôi nữa.

-Cô....là ác quỷ!-Nguyệt run

-Đúng!Một con ác quỷ!-Lục cười

-Haha!-Nguyệt cười to-Tiếc là 1 trong 3 ác quỷ sắp chết tới nơi!

Lục nhìn xung quanh,nhỏ thì đang đánh Ngọc.Cô thì tạm thời an toàn. Vậy còn...nó?Lục thấy nó ở phía sau.Chợt có một bóng người chạy tới chỗ nó.Lục thấy vậy liền la to:

-Dì!Cẩn thận!-Lục la to

Nó đang đeo tai nghe,đi về.Chợt nó cảm giác được một thứ gì đó,nó rút con dao của mình ra,quay lại đâm vào bụng người đằng sau.Người đó chợt buông con dao mini xuống,tay ôm bụng.Người đó chính là Ly.Ly đau đớn.Nó nhìn Ly.Ly liền nhìn lên,thấy khuôn mặt đầy sát khí kia liền nói:

-Tôi..đã..u..n..n..gờ...c...ô...n...é...được...đ...òn...của...t...ôi!-Ly đau đớn nói

-...-Nó mở miêng bịch mắt lên nhìn Ly.Ly thấy đôi mắt nó liền hoảng sợ

-Cò..ô....là....quý...-Ly run

-Tôi là quý.Đến Chúa phải đầu hàng tôi nữa kìa!-Nó cười đều.Một nụ cười đầy sát khí.Nụ cười chỉ có Ly thấy được-Con dao đó có nọc độc cực mạnh.3 từ trước khi chết,nói nhanh!

-Tôi..giết..cô!-Ly cầm một con dao hương tới mắt nó.Nó nhìn thấy được liền né.

-Chết!-Nó nói rồi lấy con dao trong tay Ly đâm vào tim Ly.

Ly cảm thấy đau đớn cực độ.Cô cảm thấy..không còn cảm giác nào nữa.Cô đã chết!

Nó nhìn thấy Ly tắt thở thì liền đeo lại miếng bạch mắt.Nó cầm tay Ly,kéo cô vô căn tin

-Á!!!!Ly chết rồi!!!-Ngọc nhìn thấy cảnh tượng đó liền hét

-Ly....!-Nguyệt run sợ khi thấy nó kéo xác chết -...-Nó quăng cái xác cho Nguyệt.Nguyệt thấy vậy liền sợ sệt bỏ chạy.Ngọc với Như chạy theo Nguyệt.Lục và nhỏ thấy vậy liền thở dài:

-Mày làm hơi quá!-Lục lắc đầu

-Nên tha nó một chút chứ!-Nhỏ thở dài

-Cô...tụi..cô..-Phú bất ngờ

-Có gì?-Lục hỏi

-Tụi cô giết người!-Hoàng ngạc nhiên

-Thấy bình thường mà!-Nhỏ cười

-...-Hắn nhìn nó.Hắn cười.Hắn biết ngay chính là tụi nó-Đó là điều bình thường mà!

-SAO?-Phú và Hoàng đồng thanh

-Đúng không,Amethyst?-Hắn nhìn nhỏ

-Hả?Phó bang chúa của Q.O.D?-Hoàng bất ngờ

-Haha!Không ngờ bị phát hiện nhanh đến thế!-Nhỏ cười

-Vậy tụi cô chính là...-Phú nói

-Đúng!-Lục gật đầu

-Sao anh biết điều đó?-Hoàng hỏi

-Nhớ hồi bữa mình qua đêm ở nhà tụi này không?-Hắn kể-Lúc 2 người đang đánh bài,tao tháo găng tay của Di ra.Trên mu bàn tay nó có một vết sẹo dài.Nhưng nhìn kĩ thì vết sẹo đó là do Di vẽ.Dưới lớp vẽ là một hình xăm hình Mặt Trăng khuyết màu lam tượng trưng cho Q.O.D!

-Mày tinh mắt thế!-Phú cười-Tao biết ngay mà.

-Vậy giờ sao?Sắp tới Dance Battle rồi còn gì?Giờ nguyên cả trường sợ tụi cô lắm luôn á!-Hắn nói

-Tôi đã chuẩn bị trước rồi.-Lục cười rồi đi vào lớp

Đợi mọi người đi hết,nhỏ mới lấy điện thoại ra gọi điện cho Phong

-Anh Phong!-Nhỏ làm nũng

-Anh nghe rồi!Tôi dọn bãi chiến trường phải không?-Phong cười

-Đúng!Vậy em cúp máy nhá!-Nhỏ tắt điện thoại rồi đi vào lớp

~~~~~  
Cạch

Khi thấy tụi nó vô, ai ai cũng sợ sệt khi thấy tụi nó. Lọc thấy vậy lười cười to:

-Mấy người sợ? -Lọc cười- Nếu không đắc tội với 1 trong 3 tụi tôi thì mấy người sẽ sống yên ổn.

-...-Cả lớp gật đầu

-Vậy giờ chúng ta bàn về vụ Dance Battle sắp tới! Như cô đã nói, tụi tôi chỉ đạo! -Nhỏ cười- Nên hi vọng tụi mình sẽ hợp tác với nhau.

-À...tôi dặn lại một điều. Tuyệt đối giữ kín thân phận tiểu thư của tôi. Dù có chết cũng không nói! -Lọc trừng mắt

-...-Mọi người gật đầu

-Vậy là đồng ý nhá! -Nhỏ cười

-Trên bảng là địa chỉ phòng tập của tụi tôi. Trong vòng 4 ngày. Học xong là bước tới phòng tập. Dù có đi chơi hay đi học đều bắt buộc phải tới! -Lọc cười

-Và nên nhớ...không đi thi sẽ có hình phạt! -Nhỏ cười

Tụi hắn nhìn thấy cảnh tượng này liền lắc đầu. Quà là...ác quỷ đội lớp thiên thần.

~~~~~  
Tại lớp học của Nguyệt...

-Chết tiệt! Tụi nó giết Ly của ta rồi! -Nguyệt đập bàn

-Huhu! Ly ơi...-Như mếu máo

-Mình phải trả thù cho Ly! -Ngọc tức giận

-Hừ..em nói đúng! Chúng ta phải khiến cho bọn chúng sống không bằng chết! -Nguyệt trợn mắt

-Lần Dance Battle này, chị sẽ phải cướp Huy về và cho tụi nó một bài học! -Ngọc cười

-Em đánh roi lá thư đó chưa? -Nguyệt hỏi

-Rồi! -Ngọc cười

-Tốt! -Nguyệt cười đều- Giờ chỉ cần đánh bại tụi nó!

~~~~~  
Nó cầm lá thư lên, đọc sơ qua. Nhỏ thấy vậy liền hỏi:

-Ai viết? -Nhỏ tò mò

-...-Nó đưa cho nhỏ và Lọc đọc.

"Dance Battle lần này, nếu tao thắng thì mày sẽ nghe theo ý tao. Nếu tao thua, tụi tao sẽ nghe theo mày!"

-Hmm..bức thư mang tính chất xàm quẩn! -Lọc nói

-Bộ tụi nó tưởng tụi nó sẽ thắng ư? Nằm mơ tiếp đi! -Nhỏ cười

Nó đọc lại bức thư đó. Hiện giờ, trong đầu nó đã có một kế hoạch. Nếu ai đối xử với nó tốt nó sẽ tốt lại, ai đối xử nó ác thì nó ác lại.

Cho sr vì ra chap trễ. Hiện tại, mình đang rất bận.

Bà cha thằng nào report nik fb của bà làm nik bà bị khóa. Bà đây tìm ra là tới đốt nhà người luôn đó == Biết vậy, bà đây không kb với người lạ nữa!!

Nói chung nik fb của mình rất là quan trọng!!! Mất nó, mình mất ý tưởng luôn làm mình không suy nghĩ được gì khi viết chương này nên mong các bạn tha lỗi cho mình.

Thân.

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Dance Battle

Video trên thì chừng nào mình nói bật là bật nha :))))

Sáng tại biệt thự Lâm Hoàng...

-Hmm...nhìn được không?-Nhỏ cười rồi chỉ vào một thứ

-Được!Độc nhất luôn đấy chứ!-Lục cười

-Vậy đi thôi!-Nhỏ tung tăng chạy ra ngoài.

~~~~~

Cách

-Hi mọi người!-Nhỏ cầm một cái hộp bước vào với một nụ cười

-....-Cả lớp im lặng

-Sao thế?Vẫn còn sợ vụ hôm qua à!-Nhỏ buồn

-K...k.hông...ch.í...l...à...-Một học sinh nữ đứng lên nói lấp bắp

-Không có sao đâu!-Lục cười tươi-Ai đối xử tốt với tui thì tui tốt lại,còn ai ác thì...

-Cho bọn tui xin lỗi!-Mọi người trong lớp đứng lên!- Vì đã bán đứng 3 người!

-Không sao!-Nhỏ cười rồi đặt hộp xuống bàn giáo viên.-Tôi biết lí do mà,chẳng qua là do Nguyệt hù dọa gia đình mấy bạn đúng không?

-Đ..đúng..!-Một học sinh nam nói nhỏ

-Hi hi!Chuyện đã qua rồi thì nhớ bỏ qua nha!-Nhỏ cười

-C...cả..m..on..-Ai cũng cúi người xuống

-À...tôi có một tin buồn và một tin vui.Muốn nghe cái nào trước?-Lục cười

-Tin buồn!-Cả lớp đồng thanh.

-Hôm qua,bà Nguyệt gửi bức thư có tính chất đe dọa-Lục nói rồi đọc bức thư-"Dance Battle lần này,nếu tao thắng thì mày sẽ nghe theo ý tao.Nếu tao thua,tụi tao sẽ nghe theo mày!"

-Vậy thì sao?Có liên quen tới tui tui?-Một học sinh nữ đứng lên hỏi

-Từ "tui mày" không phải ám chỉ tui tui mà là...-Lục nghiêm túc nói

-Vậy có nghĩa là bọn mình sẽ phải nghe theo Nguyệt?-Một học sinh nam nói to

-Đúng!Vì vậy chúng ta phải thắng cho bằng được.Nếu không mọi người sẽ bị bắt nạt!-Nhỏ nói

-...- Cả lớp im lặng

-Sau đây là tin vui!-Lục cười-Tụi tui đã chuẩn bị đồng phục dự thi và chuẩn bị những bài học dạy cho mọi người!(ý nói dạy nhảy á)

-Tôi đọc tên ai thì người đó lên nhận nhá!-Nhỏ cười tươi...Bla...bla...bla (nhiều người lấm nên lười chế tên)

-Cuối cùng,3 tên hotdog kia đâu!-Nhỏ nhìn xung quanh lăm

-3 người đó chắc cúp học rồi!-Một học sinh nam nói-Lúc nào chả vậy!

-Hmmm...vậy mặc kệ!-Lục nói

-Đúng rồi,tất cả đi thử áo đi!Con trai để áo trong đây,đi ra ngoài đứng cạnh cửa phòng hờ có kẻ theo dõi!Còn con gái đứng bên trong thay!-Lục cười

-Nhưng lờ...mấy người đó mạnh thì sao...-Một học sinh nam hỏi

-Có Di rồi!-Lục cười rồi chỉ nó.Nó đang đứng đeo tay nghe-Ừ!-Tất cả học sinh nam ra ngoài cùng nó.

-Rồi!Thay áo đi.Nếu ai thấy rộng hay chật thì nói tôi!-Nhỏ cười

20 phút sau...

-Đẹp quá!Vừa mình luôn nè!-Nữ sinh A nói

-Mặc thấy thoải mái quá!-Nữ sinh B nói

-Sao mấy bạn biết size của mấy tụi này!-Nữ sinh C hỏi

-Bí mật!-Nhỏ đưa ngón trỏ lên miệng

-Hay là...mấy bạn theo dõi tụi mình?-Nữ sinh F cười

-Đúng!Thấy mấy bạn dễ thương quá nên theo dõi!-Lục cười tươi

-Haha!-Mọi người trong lớp cười

Đồng phục nhảy của lớp 11a1 chính là bộ áo bóng rổ (giống như trong video ở trên).Màu đen có vài viền sọc dọc màu vàng.Đằng sau có ghi tất cả các số thứ tự.Mặc rất thoải mái,dễ cử động.Và điều đặc biệt chính là tất cả quần áo này do chính cô Trần (mẹ Lục,chủ tịch của tập đoàn thời trang Black&White)thiết kế riêng cho lớp.

Ở ngoài lớp....

-Chán quá!Đáng lẽ tụi mình được coi tụi con gái thay đồ rồi!-Nam sinh B thở dài

-Sao tụi con gái cười thế?-Nam sinh C hỏi

-Mặc kệ tụi nó đi!-Nam sinh A nói

-...-Nó đang đứng nhìn xung quanh thì chợt thấy có một bóng đen đang núp gần đó.Nó kêu lên-Ra đi!

-Có chuyện gì thế?-Nam sinh F nhìn nó

-Hơ hơ...chào chị...!-Phong bước ra

-Làm gì?-Nó lạnh lùng hỏi

-Sao..con trai lớp chị đứng ở đây?-Phong hỏi

-Tụi con gái đang thay đồ bên trong!-Nam sinh A lên tiếng

-Vậy à...-Phong buồn bã

-Nói gì nói đại!-Nó nói

-Hihi..chuyện là...tụi anh Huy...bị bệnh...-Phong nói nhỏ

-...-Nó trợn mắt lên

-Vậy sao giờ.Không có mấy thằng đó sao nhảy?-Nam sinh J ôm đầu

-Học xong chờ chị!-Nó nhìn Phong

-Ok!-Phong gật đầu rồi bước đi

Cạch

-Con trai vô thay áo nè!-Lục nói

-Ok!-Tất cả học sinh nam bước vào,học sinh nữ sau khi thay lại bộ đồng phục trường là bước ra khỏi lớp.

10 phút sau...tại lớp...

-Wow!!Nhìn men vl!-Nam sinh A cười

-Đã quá!Lần đầu tiên mặc áo bóng rổ!-Nam sinh B cười to

-Thấy nào!-Lục bước vào

-Tuyệt!-Tất cả đồng thanh

-Vậy thì tốt!Mỗi người đem bộ đồ về nhà đi!-Lục cười rồi bước ra ngoài-Nhớ là đừng để cho lớp khác thấy.

-Ok!-Ai cũng cũng thay bộ đồng phục nhảy ra rồi mới cất vào cặp

Nhưng đâu ai biết được rằng....trong lớp 11a1 có một chiếc máy quay phim được giấu ở góc tường.Và chiếc máy quay phim đó thuộc quyền sở hữu của Nguyệt!Tại lớp Nguyệt

-Haha!Tụi nó đâu ngờ rằng tụi mình đang quay phim nó.-Ngọc cười

-Nhìn đồng phục của tụi nó cũng đẹp.Hay là...copy tụi nó đi!-Như cười

-Cũng được!Nguyệt nói-Lỡ như bị nói là copy đồng phục người khác thì sau?

-Thì nói cái này là của tụi mình thiết kế trước!-Ngọc cười-Có tiền là có quyền.

-Haha!-Nguyệt cười đều

~~~~~  
-Chị!!Ồ đằng đây nè!-Phong đứng ở cổng trường

-Ê,nó kêu bà để làm gì?-Lục hỏi

-Đi thăm!-Nó quay đầu lại nói-Nhớ dạy cho lớp!

Nói xong nó lấy chiếc moto của nó cùng với Phong chạy đi.

\*Kết\*

Sau 30 phút chạy xe,chiếc moto màu đen của cô dừng trước căn biệt thự Gia Lâm.Căn biệt thự có màu trắng.Xung quanh thì trồng những khóm hoa Lan.Ở gần đó,có một cây cổ thụ to.Có vẻ đã trồng nhiều năm trước.Đặc biệt hơn,trên cây có một chiếc xích đu màu trắng.Nhìn cảnh tượng này rất là thơ mộng.

Phong bước vào,nhấn chuông cửa.

\*Kính Kong\*

-Ai đấy!-Hoàng mở cửa

-Tao đây!-Phong cười rồi chỉ vào nó-Với chị Di.

-À...vợ đến thăm chồng!-Hoàng cười

-...-Nó trừng mắt nhìn Hoàng

-Thôi thôi!Đi vào!-Phong cười

Cách bày trí bên trong căn biệt thự này cũng y hệt cách bày trí của căn biệt thự Lâm Hoàng.Thấy nó nhìn xung quanh,Hoàng nói:

-Y hệt căn biệt thự của chị phải không?-Hoàng cười-Căn biệt thự này với căn biệt thự Lâm Hoàng đều do mẹ tôi bày trí!

-...-Nó nhìn Hoàng rồi đi lên lầu

\*Cạch\*

Cánh cửa phòng hần mở ra.Đập vào mắt nó chính là một hình ảnh rất....kì quái..Hần không nằm trên giường,hắn đang ngồi cầm cái XBox 360 controller chơi game.Tóc thì bù xù,quần áo thì xộc xệch.Mặt thì đeo khẩu trắng Vâng!Đây chính là hình ảnh của mỹ nam nhà ta.

-Anh hai!Vợ anh đến thăm nè!-Hoàng cười

-...-Hần vẫn ngồi chơi

-...-Nó tròng mắt

-HUY!-Phong hét

-...-Hần vẫn im lặng chơi

Đi ra.-Nó nói--Hoàng với Phú đi tới địa chỉ này!

Nó lấy trong túi ra một tờ giấy

-Ok!-Hoàng cầm tờ giấy rồi bước ra ngoài

-Giao cho tỷ chăm sóc anh Huy nhá!-Phong cười

\*Cách\*

Nó đứng nhìn hần.Nó thở dài rồi bước lại rút dây điện của máy XBox 360 ra.Hần thấy không chơi được nữa liền chửi lên:-Bà cha thằng nào dám phá tao!Tao sẽ đốt nhà mày rồi phanh thây mày ra!-Hần hét

-Tôi!-Nó bình tĩnh nói

-À....là em...-Hần ngạc nhiên nói-Cho...xin lỗi..

-...-Nó chỉ về phía giường của hần

-À....muốn làm hả?-Hần cười-Sao nóng với thế?!!

-...-Nó đỏ mặt nói..Nằm nghỉ..

-Ồ..!Tuồng em muốn chứ.Chán thế!-Hần thở dài bước tới giường

Sau khi nằm xuống,nó đưa cho hần một vỉ thuốc.Hần nhúm mày lại:

-Không uống!-Hần nói

-Uống!-Nó nghiêm túc nói

-Không uống!-Hần làm nũng

-Uống!-Nó tròng mắt nhìn hần

-Chùng nào em móm cho anh đi rồi anh mới uống!-Hần cười ranh mãnh

-...-Nó đỏ mặt-U..ống!

-Đứng anh đi!-Hần cười

-Không!-Nó trả lời

-Vậy thì khỏi uống!-Hần cười

-...-Nó thở dài-A..

-A!-Hần há to miệng ra

-...-Nó đút thuốc vào miệng hần rồi đưa ly nước

Cảm ơn!-Hần cười-Mà sao em tới đây?

-Nhảy!-Nó nhìn hần

-À...!-Hắn gãi đầu-Vậy...em tới đây dạy nhảy cho anh?

-....-Nó gât đầu-4 ngày!

-Có nghĩa là em dạy riêng cho anh?-Hắn cười

-Ừ!-Nó lạnh lùng nói

-Em biết nhảy?-Hắn hỏi

-..-Nó gât đầu

-Wow!Em ghê thật!-Hắn cười đắc ý

-..Cảm ơn..-Nó nói nhỏ

-Vậy chừng nào bắt đầu?-Hắn hỏi

-Hết sốt!-Nói chỉ vào trán hắn

-Vậy em phải chăm sóc anh rồi!-Hắn cười

-Tùy!-Nó bình tĩnh trả lời

-Mà giờ chán quá~!-Hắn làm nũng-Hôn anh đi!

-Không!-Nó trừng mắt

-Sao thế?Tuồng em thích anh chứ?-Hắn cười

-...-Nó bước ra ngoài

Hắn thấy nó bước ra liền nắm tay nó kéo lại.Nó mất thăng bằng ngã vào người hắn.Nó thấy vậy liền ngạc nhiên,nói:

-Buông tay ra!-Nó nằm trên người hắn,vùng vẫy như chú cá mắc cạn(so sánh quá chuyên nghiệp :v )

-Em biết đấy,anh cũng là đàn ông.Cứ làm như vậy thì anh sẽ không chịu được nữa đâu đó!-Hắn cười ranh mãnh

-...-Nó đỏ mặt nói-Vậy...buông tay..ra...

-Quay mặt lại nhìn anh cái đi!-Hắn châm chọc

-Chết tiệt!Buông!-Nó nghiêng răng

-Quay lại nào!-Hắn cười

-Tôi sẽ giết a..um.um...-Nó đang nói giữa chừng thì hắn ngồi dậy hôn nó.Nó xấu hổ,đẩy hắn ra.-Chà..môi em ngọt đấy!-Hắn liếm môi-Khá kích thích!

-...-Nó lấy tay che miệng lại

-Nụ hôn đầu với nụ hôn thứ 2 của em đều bị anh cướp!-Hắn cười-Giờ em là của anh!

-Chết đi!-Nó ném cái gối vào hắn rồi bước ra khỏi phòng

-Dễ thương quá!-Hắn cười tươi-Á xì...thôi,mệt quá.Đi ngủ cái.

~~~~~

Nó hiện giờ đang rất rất rất rối.Sao nó lại đỏ mặt?Chỉ là nụ hôn thôi mà..có gì đâu?Mình muốn giết chết hắn quá!Mà sao hồi nãy,tim mình đập nhanh thế? Chẳng lẽ mình..thích hắn thật?Hắn là người thứ 2(sau người thân thiết với nó) thấy được con mắt bên kia,làm mình không bình tĩnh được,nói chuyện nhiều.Thôi mặc kệ,lần này coi như mình trả nợ vụ hắn lần trước cứu mình ở dưới nước.

Một lúc sau...

Cạch

Nó mở cửa bước vào,trên tay cầm một tô cháo hành nóng hổi.Thấy hắn đang nằm ngủ,nó đặt tô cháo xuống bàn học của nó.Nó nhìn xung quanh phòng

hắn.

Phòng khá rộng được sơn màu trắng. Bên phải là chiếc giường kingsize của hắn. Bên cạnh chiếc giường là cái bàn học bằng gỗ. Bên trái là 1 cái tủ đồ bụi. Kế bên tủ đồ là phòng tắm riêng của hắn.

Nó nhìn hắn rồi lấy tay để lên trán hắn. Khá nóng. Nó đi lấy khăn đã được ngâm nước nóng (khúc này không biết ghi sau) để lên trán. Giờ chỉ cần ngồi chờ hắn tỉnh lại.

Hắn chợt tỉnh dậy. Thấy có cái gì ướt ướt trên trán, hắn lấy tay sờ thử. Là một cái khăn, có ai để lên trán hắn. Hắn nhìn xung quanh thì chợt thấy nó đang nằm ngủ ngay mép giường hắn. Hắn cười rồi bế nó lên giường hắn. Hắn nhìn thấy tô cháo đã nguội, hắn cầm tô cháo đó, xuống bếp để hâm lại.

Một tiếng sau...

Nó cảm giác có cái gì mềm mềm, dễ chịu. Nó chợt bật dậy. Thấy mình đang nằm trên giường hắn, nó bước xuống. Không thấy hắn, nó liền bước ra ngoài.

Cạch

-Dậy rồi à? -Hắn đang ngồi trên chiếc ghế sofa màu đỏ -Ngủ ngon không?

-...-Nó trừng mắt nhìn

-Chùng nào dạy tôi nhảy? -Hắn hỏi

-Bây giờ! -Nó bước xuống -Chuẩn bị đi

-Ok! -Hắn đứng dậy.

4 ngày sau...

Cuộc thi Dance Battle của trường L.T.M rất nổi tiếng. Tất cả mọi người đều rất muốn vào. Vì lần này là lần thứ 10 nên có các những người nổi tiếng tới. Như mẹ của nó và nhỏ, bác Trần (mẹ Lục) và một vài người khác..

-Chào mừng các học sinh và các khách mời tới tham dự cuộc thi Dance Battle lần thứ 10! -Anh MC nói

-Yeah!!!! -Các học sinh hò hét

-Sau đây, tôi xin nói luật lệ của cuộc thi lần này! -Anh MC nói -Thứ nhất, không được gian lận. Thứ hai, ép buộc là thành viên của lớp. Thứ ba, không được copy động tác nhảy. -Và sau đây là vòng loại! -Anh MC hét to

(bỏ qua việc tả vòng loại, tứ kết, bán kết)

-Chúng ta đã tới vòng chung kết của cuộc thi!!!! Xin mời đội lớp 11a1 và lớp 12a3 (lớp bà Nguyệt)

Cả 2 đội bước ra thì toàn thể khán giả xì xào tạo vì đồng phục tham dự của lớp nó giống y hệt đồng phục của lớp 12a3

-Mấy cô bắt chước! -Nhỏ nói

-Xi! Có ai làm bằng chứng không? -Ngọc cười đều

-Đợi sau khi kết thúc đi rồi chúng tôi nói! -Lục cười

-Haha! Nhà nghèo mà còn bày đặt! -Nguyệt cười to -Đúng là cái lũ mất dạy, bộ ba mẹ của mi không có học thức hay sao mà dạy con thế này hả?

-...-Nó tròn mắt nhìn tụi nó

Tại khu ghế ngồi của khách mời đặc biệt...

-Con bé kia là ai mà dám chửi con của tụi mình? -Bà Trần nghiến răng

-Hình như đó là con gái của tập đoàn Dương Thị! -Bà Hoàng tức giận

-Chỉ là cái công ty bé xú đó thôi hả? Chẹp... chúng ta nên dạy dỗ mới được! -Bà Trần cười

-Và sau đây, cuộc thi bắt đầu!!!! -Anh MC hét

(Bật video lên,ngay và lun :v nhớ chịu khó kéo lên :v À,đội lớp 11a1 là bên trái video nha :v P/S: Di mặc áo số 06,Lục mặc áo số 10,Ngân mặc áo số 10.Huy thì mặc áo số 02,Phú áo số 01,Hoàng áo số 03.Đặc biệt trong video,chị mặc áo số 06 với anh mặc áo số 02 rất thân :3 anh mặc áo số 01 là bạn thân anh mặc áo số 2 :v.Còn chị mặc áo số 10 thân với chị mặc áo số 6 :v nên mình xếp sắp áo số mấy theo mấy anh chị trong video :v.Còn nếu hỏi là tại sao mình biết thì mình coi từ hết các video rồi :v)

Keng

-Cuộc thi kết thúc!-Anh MC nói-Tiết mục của 2 lớp rất đặc sắc và rất hay phải không các vị?Giờ tới lúc ban giám khảo chấm điểm!

Ban giám khảo xì xào một vài phút rồi nói

-Chúng tôi xin chọn lớp....11a1!!!!-Ban giám khảo nói

-Lớp ta thắng rồi kìa!!!!!!-Nữ sinh A hét to

-Yeah!!!-Nam sinh B nói

-Cảm ơn 3 bạn nha!-Nữ sinh C chạy lạy ôm tụi nó

-Cảm ơn rất nhiều!-Mọi người chạy tới ôm

-Hi hi!-Không có chi!-Nhỏ cười

-Chết tiết!-Nguyệt nghiêng răng rồi nói to-Sao các vị lại chọn lớp tụi nó??Tụi nó bắt chước đồng phục lớp em nè!

-Cái này thì...không có bằng chứng!-Một vị giám khảo đứng lên nói

-Nhà tụi nó thì nghèo.Nhìn bộ đồng phục là biết hàng dỏm!Chắc là mua ngoài chợ.Còn đồng phục tụi em đang thiết kế riêng!-Nguyệt chỉ vào tụi nó-Xin hãy suy nghĩ lại!

-Hmm...!-Các ban giám khảo suy nghĩ

-Đề tôi!-Một giọng nói vang lên

Tất cả ánh mắt đều hướng về giọng nói đó.Đó chính là bà Trần,chủ tịch tập đoàn thời trang Black&White lên tiếng.-Tôi biết cái nào là hàng nhái!-Bà Trần khiêm tốn nói

-Vậy mời bà xem xét!-Các vị giám khảo nói

-Con bé kia với Lục ra đây!Bà Trần nói

2 người bước ra.Nguyệt liếc Lục với con mắt "Chết mày rồi con!".Bà Trần nhìn bộ đồng phục của Nguyệt rồi nhìn bộ của Lục.

-Vâng!Tôi đã biết kết quả!-Bà Trần nói-Bên lớp 12a3 chính là hàng...nhái!

-HẢ?????-Mọi người ngạc nhiên

-Nhưng mà cô,tụi nó nghèo lắm!Ba mẹ nó chắc là làm hốt rác hay vé số.Bộ của tụi cô là thật!!-Nguyệt năn nỉ

-Cô dám nói tôi làm hốt rác??-Bà Hoàng bước ra

-Co..n...không..có..nói!-Nguyệt lắp bắp rồi quay sang tát vào mặt Lục-Tại mày hết đó con chó cái!!!

-Cô dám tát con gái của tôi!Cô là ai hả?-Bà Trần chạy tới ôm Lục-Con có sao không con gái?

-Không sao mẹ!-Lục cười

Tất cả mọi người ngạc nhiên,đó chính là con gái của chủ tịch tập đoàn thời trang lớn nhất thế giới.

-Hả?-Nguyệt ngỡ ngàng

-Lục!!!Có sao không Lục!!-Nhỏ với nó chạy lại

-Chị không sao đâu!Còn khỏe lắm!-Lục đứng dậy

-Mà má chị đồ rồi kìa!-Nhỏ ôm mặt Lục

-Không sao!Chỉ bị vết thương ngoài da!-Lục cười

-Tụi bây...-Nguyệt bức tức.Trong mắt Nguyệt lúc này,chi có phần nộ-Mày chết đi!!

-Á!!!!-Nhỏ bị Nguyệt nắm tóc kéo ra

-Buông em gái tôi ra!-Nó trợn mắt nhìn Nguyệt

-Không thì sao?-Nguyệt cười đều-Tất cả tại tụi bây!Nếu không tao đã có được tất cả!!

Nguyệt nói xong định tát nó một cái thì bà Hoàng chạy lại đỡ cái tát đó thay cho nó.Tất cả mọi người ngạc nhiên.Cô gái tên Nguyệt đó mới tát....vợ của chủ tịch tập đoàn Lâm Hoàng ư???

-Cô..cô...-Nguyệt ngỡ ngàng

-2 con có sao không!-Bà Hoàng ôm nó và nhỏ

-Mẹ ơi!!!Huhu!!-Nhỏ mếu máo

-Cô!!!Dám tát con gái tôi!Lại còn dám cảnh báo con gái tôi!-Bà Hoàng trợn mắt nhìn Nguyệt

-C..on...không..cố..ý...-Nguyệt biện hộ

-Cô đó!Dám chửi tôi với chị Hoàng là không có giáo dục!-Bà Trần nói

-C..on..không..biết...!-Nguyệt mếu máo

-Tôi sẽ báo với ba mẹ cô về vụ việc này!-Bà Hoàng lấy điện thoại ra gọi cho ông Vũ (ba nó)-Hai con đợi ở đây xíu nha!

Nói xong,bà Hoàng đi ra chỗ khác để nói chuyện

-Cô dám nói tác phẩm của tôi là hàng chợ hả?-Bà Trần trừng mắt

-C...o....n..-Nguyệt mếu máo

Tất cả mọi người ngạc nhiên.Đồng phục của lớp 11a1 do chính chủ tịch may cho.-Cô còn dám copy tác phẩm của tôi nữa!-Bà Trần đứng dậy,tát vào mặt Nguyệt một cái-Cái này vì con gái tôi!

-....-Nguyệt rung rung nước mắt

-Các con lại đây!-Bà chỉ vào lớp 11a1-Nhờ tụi con chăm sóc 3 đứa này dùm,cô có việc!

-Vâng!-Tập thể lớp tới chỗ tụi nó

-Cô tên Nguyệt phải không?-Bà Trần hỏi

-...D..ạ...!-Nguyệt nói nhỏ

-Tên Nguyệt là tên đẹp thế mà cô không biết trân trọng.-Bà Hoàng bước vào sau khi kết thúc cuộc gọi điện-Tôi nhớ tôi cũng tên Nguyệt mà!

-Haizz...!-Bà Trần lắc đầu-Cô nên nhớ!Đụng vào con gái của tôi và con gái của chị Hoàng là đụng tới tụi tôi!

-Tôi còn nghe nói cô còn bắt nạt con gái tôi khi ở trường nữa!-Bà Hoàng trợn mắt nhìn lớp 12a3-Ai tên Ngọc với Như bước ra đây!

Như với Ngọc run run bước ra.

-Tôi cảm thấy cô đụng vào con gái của tôi nữa!-Nói xong bà tát cho mỗi người một cái-Mấy cái tát này vì con gái tôi!

-...-Như với Ngọc rung rung nước mắt

-Đi thôi!-Bà Trần nói với bà Hoàng-Chúng ta không nên ở đây!Có gì ba mẹ chúng nó sẽ xử lí!

Nói xong,2 người đi ra.

-Cô có phải là người đã đính hôn với con trai tôi?-Một người phụ nữ bước tới,không ai khác chính là mẹ của Huy và Hoàng

-..V..âng..!-Nguyệt nói nhỏ

-Tôi sẽ hủy hôn ước này!Thật đáng thất vọng khi biết bộ mặt thật của con cưng của tập đoàn Dương Thị-Nói xong,người đó bước ra ngoài
Vâng!Đây là ngày Nguyệt,Ngọc,Như sẽ nhớ mãi!

~~~~~  
-Lục,Ngân,2 bạn có sao không?-Nữ sinh A nói

-Không sao!-Lục cười

-Tụi tôi...xin lỗi!-Mọi người cúi người với tư thế 90 độ-Vì đã hiểu nhầm 3 người!Thật ra 3 người chính là người tốt bụng nhất!

-Hi hi!-Nhỏ cười-Thôi!Đứng ngay ngăn lại đi!Chúng ta nên vui mới phải

-Cảm.ơn!-Nữ sinh C nói

-Dù gì chúng ta cũng đứng nhất mà!-Nhỏ cười

-Phần thưởng là chuyến đi 3 ngày 2 đêm tới Úc!-Lục cười

-Hả???Chẳng phải là tới Nha Trang sao?-Nam sinh A nói

-Ba mẹ của tụi tớ chi tiền!-Lục cười-Do một phần vì Nguyệt tất tụi tớ,một phần vì mọi người đoàn kết!

-Tụi tôi...đoàn kết??-Nữ sinh C hỏi

-Đúng!Nãy mẹ tớ coi từ đầu đến cuối rồi!Mọi người khi thi đấu nhìn rất vui vẻ,hòa đồng!Chứ không phải kiểu ganh đua giành phần thưởng!-Nhỏ cười

-Thì ra....-Nam sinh A nói-Vậy cảm ơn mấy bạn!

-Không có chi!Mấy bạn nên cảm ơn Di mới phải!-Lục cười-Mấy động tác đó do Di nghĩ ra!

-Cảm ơn Di nhiều!-Cả lớp đồng thanh

-Chúng ta nên chụp hình lại để làm kỉ niệm!-Phú hào hứng nói

-Ok!!-Mọi người đồng ý

-Nào,tạo dáng đi!-Phú cười-Sau 5 giây thì chụp!

-1...2...3...4..5! Tách!

Và thế là một bức ảnh tập thể được ra đời.Trong ảnh,ai cũng cười tươi.Nhỏ thì tạo chữ V,Lục thì cười tươi.Phú và Hoàng thì khoác tay nhau.Nó thì ôm chiếc cúp,hắn đứng ở đằng sau nó cười.Nhưng ít ai phát hiện rằng....nó đang cười.Một nụ cười rất thơ mộng.Khiến cho tất cả mọi người ngất ngây.Đó là ngày khó quên nhất trong lòng tụi nó và tụi hắn.

-----  
Hú!!! :v cho xin lỗi!!!!Vì vụ mất acc fb thôi mà mất hứng viết luôn :v Nhớ lúc mới đầu viết thì 1 ngày ra 1,2 chương nhưng giờ cách 1 ngày ra 1 chương :v

Hmm....có cái video thôi mà mình tìm quá trời :v mới đầu là mình định ghi là got talent :v nhưng sửa lại thành Dance Battle :v Mình cũng thích đọc tiểu thuyết của mấy bạn khác viết.Nhưng đa phần mình thấy toàn là cuộc thi chọn ra hotboy hay thi hát này nọ (thường là vậy) nên mình chọn một cách khác,ít ai nghĩ đến :v Vâng!!Mình rất thích chơi đọc và lạ!!

Hí hí :> chắc giờ ghi tên ra quá,chứ ghi chữ "Thân"hoài thấy chán :<

Lục (hay Thy đều được > Lục là cái biệt danh :v chứ Thy là tên thật :v )

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 12: Australia (P.1)

-Á!!!!-Lục hết

-Có sao không chị??-Nhỏ đá cửa phòng Lục,xông vào

-Chị...không có đồ mặc!!!-Lục meo máo nhìn nhỏ

-Tuồng chuyện gì!!-Nhỏ thở dài-Mặc cái áo "đỏ" đi.Em với chị Di cũng định mặc cái áo "đỏ".Lâu quá rồi không mặc!

-Nhưng mà...chị để ở đâu trong đồng đồ này rồi!Không tìm thấy!!-Lục chỉ vào một nơi.Nơi đó chính là một bãi quần áo của cô được xếp chất thành một đồng!

-Ai kêu chị mua nhiều đồ quá chi!-Nhỏ lại thở dài

-Aish!!!Lại đây kim phụ chị coi!!-Lục hết

-Vâng!-Nhỏ cười rồi "xới" đồng quần áo đó lên

Nửa tiếng sau....

-Trời ơi!!!Cái áo của chị có chân không thể?Tìm hoài mà không thấy!!-Nhỏ ôm đầu

-Ai biết!!!-Lục nói

-Tìm tiếp!!Chùng nào em tìm được mới ra khỏi cái phòng này!!-Nhỏ hăng hái nói

\*Cạch\*

-Ủa?Chị vào đây có việc gì?-Nhỏ nghe thấy tiếng mở cửa liền quay lại xem thì thấy nó

-...-Nó ném một cái áo vào người nhỏ

Nhỏ cầm cái áo đó lên coi.Nhìn một hồi rồi hỏi nó:

-Chị tìm cái áo này ở đâu thế?-Nhỏ hỏi-Nãy giờ em với chị Lục tìm mà không thấy!

-Phòng giặt ủi!-Nó nói

-Trời!!!Làm tao tìm muốn chết đây nè!!-Lục thở dài-Ngày mai mày có mặc cái áo "đỏ" không?

-Ừ!-Nó nói rồi bước ra phòng

-Công nhận chị Di tìm đồ giỏi thật!-Đội nó đi ra ngoài,nhỏ mới lên tiếng-Tìm cái gì cũng thấy mà sao hai chị em mình tìm món nào cũng không thấy thế?

-Chắc là do ăn ở!-Lục cười

-Chắc vậy!Thôi em về nha.Chị tìm thấy rồi!-Nhỏ cười

-Ừ!Bái bai!-Lục vẫy tay

-Ngủ ngon nha chị!Nhớ mai dậy sớm!-Nhỏ đứng dậy bước ra

-Câu đó chị nhắc em mới đúng!-Lục cười to

-Thiệt tình!-Nhỏ phồng má to-Mai em sẽ chứng minh cho chị xem!

Nói xong,nhỏ bước ra ngoài,đóng cửa phòng Lục lại.

Thế là hết một ngày một mỗi của tụi nó.Vào ngày mai,trò vui sẽ bắt đầu.

~~~~~  
Sáng hôm sau....

Reng reng reng

Tiếng chuông báo thức vang lên.Nó chợt tỉnh dậy tắt cái đồng hồ báo thức.Nó bước xuống giường,tiến thẳng vào nhà vệ sinh để làm vệ sinh cá nhân.Sau khi làm xong,nó thay bộ đồ,kéo chiếc vali to tướng màu trắng của nó bước ra khỏi phòng.

Nó đứng trước cửa phòng Lục. Giờ này còn chưa dậy nữa. Sắp trễ chuyến bay rồi. Nó liền gõ cửa phòng.

Cốc cốc Lục không có ra, nó lại gõ cửa một lần nữa.

Cốc cốc *Cạch*

Cửa phòng mở ra. Lục đang lơ mơ mở cửa. Đầu tóc rối bù xù, quần áo xộc xệch. Không còn hình tượng hotgirl của thường ngày nữa.

Lục thấy nó đứng trước cửa chợt nhớ ra một điều gì đó. Lục nói:

-Mày xuống làm đồ ăn sáng đi! Có gì tao đi đánh thức em gái mày dậy!-Lục nói, cô không còn nửa tỉnh nửa mơ nữa

-Nhanh.-Nó nói xong quay lưng bước xuống nhà bếp.

Nó đang bung ra 3 tô ngũ cốc thì chợt nghe thấy tiếng la của nhỏ

-Á!!!!-Nhỏ chạy ra khỏi phòng. Từ trên xuống dưới, nhỏ không còn một chỗ nào khô ráo-Chị!!!! Cứu em! Chị Lục tạt nước vào người em!!

-Tạt nước để đánh thức em chứ gì nữa! Sắp tới giờ rồi!-Lục bước ra, tay cầm cái xô nhỏ

-Sao chị không nhắc em!!-Nhỏ chạy vào phòng

-Tại em không chịu dậy sớm thôi!-Lục nói rồi đặt cái xô trước cửa phòng nhỏ.-Chị xuống ăn trước!

Lục vừa kéo cái vali màu đen vừa bước tới bàn ăn, nói:

-Sao nó không chịu học tập cái tính dậy sớm của mày chứ!-Lục cười

-...-Nó vẫn ngồi ăn

-Dù không cũng huyết thống nhưng cả 2 đã bên nhau 17,18 năm rồi còn gì.-Lục ngồi xuống

-Kệ.-Nó nói

-Mày đúng là lạnh lùng ghê!-Lục cười rồi cầm cái muỗng lên ăn

-Chỉ là bên ngoài!-Nó nói xong, cầm tô ngũ cốc của nó bước đi

-...-Lục mỉm cười. Cô biết nó rất ấm áp nhưng mà ít bộc lộ ra. Phần lạnh lùng chỉ là vỏ bọc bên ngoài của nó.

-Ăn mà không chờ em!-Nhỏ lật đật kéo cái vali màu hồng chạy xuống

-Ai kêu em chậm!-Lục cười-Ăn nhanh để còn kịp thời gian!

-Ok!!!-Nhỏ chạy lại, ngồi xuống ăn

15 phút sau...

-Chuẩn bị đầy đủ chưa?-Nó hỏi

-Rồi!!-Nhỏ và Lục đồng thanh-Laptop, quần áo, đồ bơi, kính râm, chìa khóa phòng, giày dự phòng, kem chống nắng, mặt nạ để để phòng, một vài món vũ khí.

-....-Nó gật đầu rồi nói-Đi!

Cả 3 bước tới con Lamborghini màu trắng của tụi nó. "Cục cưng" này rất ít khi tụi nó dùng tại vì tụi nó thích xài moto hơn. Sau khi cất 3 chiếc vali to đựng ở cốp xe, tụi nó bắt đầu lăn bánh. Nó lái xe, Lục ngồi kế bên và nhỏ ngồi đằng sau (vì nhỏ hay ngủ gật nên nhỏ giành nguyên phần đằng sau)

-Tới sân bay Tân Sơn Nhất thôi!!!-Nhỏ cười to

-Yeah!!!-Lục cười theo

Sân bay Tân Sơn Nhất...

Sau khi tụi đó để xe ở bãi đậu,tụi nó bước vào làm cho bao nhiêu con mắt hướng về người tụi nó.Nó thả mái tóc màu bạch kim của mình ra,mặc chiếc áo hoodie croptop (không biết thì lên hỏi google) màu đen ghi chữ " U Mad?" màu trắng với chiếc quần short jean rách.Nó mang đôi giày Chuck Taylor All Star II Yth/Jr màu đen của hần tặng hôm sinh nhật.Cô đeo đôi găng tay da hở ngón và miếng bịch mắt màu đen.Nhỏ thì búi mái tóc màu hạt dẻ lên,mặc chiếc áo hoodie croptop giống nó với chiếc quần legging đen.Nhỏ đang mang đôi Air Max màu đen.Lục thì thả mái tóc màu đỏ tươi xuống,mặc áo giống nó và nhỏ,kết hợp với chiếc quần jean rách.Cô mang đôi Converse cổ cao màu đen.-Ở đây nè!!!-Nữ sinh A đứng từ xa hét lên

-Tới liền!!-Nhỏ chạy lại

-Đi lấy vé với tao!-Lục nói với nó rồi đi lại chỗ bán vé,nó đi theo sau

-Chị bán hàng ơi!-Lục chạy lại nói

-Gì??-Cô thu ngân nhìn với ánh mắt khinh thường rồi suy nghĩ-"Người gì đâu nhuộm tóc mà thấy ghét.Mặc đồ thì như đi ăn đám tang.Tướng đẹp là lên mặt à?Nhìn là biết con cái không có giáo dục!"

-À..em đặt trước vé rồi!Phiền chị đưa em!-Lục cười.Khi cô nhìn thấy ánh mắt khinh thường của bà chị thu ngân là biết chị ta đang nghĩ gì

-Vé gì!!!Không có giáo dục hay sao mà ăn nói vậy hả??-Bà cô liếc Lục

-25 vé tới Úc!-Lục cười đều

-Cái gì???Cô...cô...là...tiểu thư của tập đoàn Lâm Hoàng???-Chị đứng kế bên ngạc nhiên

-Bạn kế bên em mới là tiểu thư của tập đoàn Lâm Hoàng!-Lục chỉ nó rồi cười-Em là tiểu thư của tập đoàn thời trang Black&White!

-Xin lỗi người ta đi kia!!-Chị đứng kế bên nói nhỏ với bà thu ngân

-X..x..in...lỗi...tiểu...th..ư!-Bà thu ngân lắp bắp-V...é...đ...ây..

-Cảm ơn!Nhớ ăn nói đàng hoàng lại nhá!Bộ mấy người nhìn thấy cách ăn mặc của tụi tôi là đâm ra ghét nên không thèm bán vé à?!Tôi phải báo lại với ba tôi mới được!-Lục nghiêm túc nói-Tôi nhớ là ba tôi mở cái sân bay này.

-Mong tiểu thư tha lỗi!-Các chị thu ngân cúi người xuống

-Tôi sẽ nói với ba tôi trừ lương mới được!-Lục nói

-...-Mọi người im lặng

-Đi!-Nó đặt tay lên vai Lục

-Hừ!!-Lục đi

Gia đình Lục cũng có quyền lực như gia đình của nó.Mẹ Lục là chủ tịch của Black&White.Ba Lục là giám đốc các chi nhánh sân bay từ Bắc xuống Nam từ Hà Nội tới đảo Phú Quốc.

-Chị!!Lại đây nhanh!!-Nhỏ hét to

-Tới liền!-Lục chạy tới

-Sao hôm nay mấy người mặc từ trên xuống dưới toàn đen không thể?-Phú cười-Dự đám tang ai à?

-Đám của mấy người đó!-Lục châm chọc

-Nhớ cúng cho tôi 3 cây nhang nha!-Phú trêu

-100 cây cũng được!-Nhỏ chen vào

-Cảm ơn!-Hoàng cười-Không ngờ mấy người tốt bụng đến vậy!

-Tốt bụng đó giờ!-Nhỏ lườm xéo

-Haha!-Hần cười-Lúc nào mấy người cũng cãi nhau hết đó!Như cặp vợ chồng son ấy!

-Không có!!!-4 người đồng thanh

-Ê!3 cái áo của 2 bạn mặc là cái "đó"?-Nữ sinh B hỏi

-Đúng!-Lục cười

-Cái "đó" là cái gì?-Phú hỏi

-3 cái áo của tụi tôi mặc là hàng hiếm của tập đoàn nhà tôi!Ra mắt thị trường có 10 cái mà 4..à không...3 cái tụi tôi lấy trước!-Lục cười-Nhưng mà thấy cũng như mấy hàng chợ!-Phú chăm chọc

-Hừ!Mấy hàng đó toàn hàng nhái!Black&White ra mẫu áo này đầu tiên!-Lục cười đều

-Oh!!-Mọi người đồng thanh

-Thôi đi nào!-Nhỏ cười to-Tối giờ rồi!

-XUẤT PHÁT!!-Cả lớp cười to

~~~~~  
Chuyến bay từ đây tới Úc mất khoảng 1 ngày nên mọi người đa số ngồi ngủ hết.

Lớp nó ngồi ở khoang vip (1 vé/5-10 triệu chứ nhiều =]]] ahiihi :v ).Nó ngồi ở gần cửa sổ.Kế bên là Lục.Ghế trước là hần với Phú.Ghế sau là nhỏ với Hoàng (tại vì hai đứa lên máy bay là ngủ liền nên cho ngồi kế :3 ).Tại lúc này là ban đêm,máy bay vẫn đang hướng tới Úc.Nó đang nằm ngủ dựa vào vai Lục,còn Lục thì ngồi đọc báo chí.Hần đột nhiên đứng dậy nhìn xung quanh.Thấy ai cũng ngủ rồi nhìn nó.Nó đang ngủ như một con mèo con.Hần chợt cười rồi nói nhỏ với Lục:

-Lục!Đôi chỗ được không?-Hần thì thầm

-...-Lục trợn mắt lên nhìn hần

-Tôi không làm gì Di đâu!-Hần cười

-Chắc không?-Lục trừng mắt

-Nãy thằng Phú nói cô là bà chằn lửa kia!-Hần cười-Rồi còn nói là một cô ế suốt đời này nọ.

-Đôi chỗ!-Lục nghiêng răng-Tôi lên xử thằng kia!

-Ok!-Hần cười rồi nói với Phú-Xin lỗi nhá anh em!Tao lỡ bán mày rồi!

-Cái gì???-Phú trợn mắt

-Bái bai!-Hần chạy xuống chỗ Lục

-Cái thằng này nói gì vậy tời??-Phú ngơ ngác

-À hm!-Lục đứng đằng sau Phú

-A...chào!-Phú ngạc nhiên

-Nãy thằng Huy nói tôi hết rồi!-Lục nói

-Ý cô là....nó kể hết???!-Phú ngạc nhiên

-Đúng!Giờ muốn tôi làm gì ông?Đập hay giết?-Lục cười.Nụ cười đầy sát khí

-Lựa chọn thứ 3....không làm gì hết!-Phú cười

-...-Lục bực rồi ngồi kế bên Phú

-Cô làm gì thế?-Phú hỏi

-Bạn của ông đi theo gái rồi!-Lục cầm tờ tạp chí lên đọc

-Hử??-Phú nghiêng răng-Thằng bạn thân chết tiết này!Dám bán đứng anh em!

-Lời cuối cùng trước khi chết!-Lục cười

-Hmmm...bà mập quá!-Phú cười

-....-Lục ném tạp chí xuống và bay qua đánh Phú



-Á!!Đau!!Em biết lỗi rồi!!-Phú nghiêng răng-Tha lỗi cho em!!Em xin lỗi chị

-Chừa nè!!-Lục tát vào mặt Phú,đánh vài cú vào bụng

Vâng!Hai anh chị này rất..."hiền"

Trong khi ghé đằng trước nó rất "sôi động" thì nó tựa vô cửa sổ máy bay ngủ.

Hắn giờ đang yên vị tại chỗ ngồi của Lục. Thấy nó đang ngủ,hắn từ từ để đầu của nó lên vai hắn (khúc này không biết ghi sao).Nó cựa đầu mình lên vai hắn như một con mèo,hắn cười rồi hôn vào trán nó.Hắn rất thích nó,muốn dành trọn đời cho nó,muốn làm nhiều thứ với nó.Hắn ngắm nó một hồi rồi ngủ tựa vào đầu nó.~~~~~"

Nó chợt mở mắt.Nó ngồi ngay ngắn lại rồi nhìn ra cửa sổ.Trời đã sáng.Rồi nó nhìn sang Lục.Nó thấy ngạc nhiên vì người ngồi ngay chỗ Lục là hắn.Vậy có nghĩa là tối qua nó dựa vào vai hắn ngủ?Má nó chợt ửng hồng lên.Nó..mắc cỡ.

Mặc kệ cái suy nghĩ đó,nó móc từ trong túi ra một miếng bịch mắt màu đen khác.Nó tháo cái nó đang đeo ra.Một khuôn mặt thiên thần hiện ra với đôi mắt 2 màu đặc biệt.Nó nhớ có một lần nó đi bác sĩ kiểm tra con mắt này hồi 10 tuổi.Bác sĩ bảo cái này do gen duy truyền.Mẹ ruột của nó khi mang bầu nó đã ăn hay uống cái gì làm đổi màu của một đôi mắt nó.Bệnh này bác sĩ cũng bó tay.Nó cầm miếng bịch mắt trên tay.Nó có thói quen là đổi bịch mắt sau 1 lần đi ngủ (trừ buổi trưa).Nó nhìn ra ngoài cửa sổ với đôi mắt màu hổ phách.

Hắn tỉnh dậy,nhìn sang nó. Thấy nó tháo miếng bịch mắt ra nhìn ra ngoài cửa sổ,hắn cười rồi thì thầm:

-Em biết không?Tháo miếng bịch mắt ra,em đẹp lắm!-Hắn nói vào tai nó

Nó chợt quay lại,thấy hắn đang cười

-Đây là lần thứ 2 thấy con mắt kia của em!-Hắn cười-Nhìn nó thật tuyệt!

-Không tuyệt như anh nghĩ!-Nó nhìn hắn nói

-Tại sao?-Hắn hỏi

-Con mắt này...thấy tất cả..-Nó đeo miếng bịch mắt màu đen mới lên

-Tất cả?-Hắn hỏi-Là thấy gì?

-Từng cử động.-Nó nhìn ra phía bên ngoài

-Giống..slow motion?-Hắn ngạc nhiên

-...-Nó gật đầu

-Sao em không phẫu thuật?-Hắn cười-Cũng có thể loại bỏ nó mà

-Không chữa được.-Nó thờ dãi-Nếu phẫu thuật,tỉ lệ bị mù mắt này là 98%

-...-Hắn im lặng nhìn nó rồi cười-Thấy em nói nhiều hơn mọi khi nhĩ?

-...-Nó đỏ mặt-..N...hiều...chuyện!

-Gần tới nơi rồi!-Hắn cười

-Lục?-Nó hỏi

-Ngồi kế bên Phú!-Hắn nói-Vợ chồng nên ở bên nhau!

-...-Nó lườm xéo hắn.Nó biết câu này không chỉ ám chỉ Lục với Phú mà còn ám chỉ người khác.

~~~~~  
Sân bay quốc tế Sydney là sân bay thương mại hoạt động liên tục nhất thế giới, phục vụ hơn 26 triệu hành khách/năm và có thể tăng lên 68 triệu khách/năm năm 2020.Sân bay này rất nổi tiếng (cái này không biết là đúng không nữa)

-Wow!Đẹp quá!!Lần đầu tới Úc!-Nữ sinh F nói

-Đẹp thật!Từ đây có thể thấy biển nè!-Nam sinh D chỉ

-Vậy chúng ta sẽ ở khách sạn nào?-Nữ sinh B hỏi

-Đợi một chút!-Lục móc túi ra một chiếc điện thoại-Mấy bạn đi lấy vali trước đi.Tôi gọi điện xú!

-Ok!-Cả lớp đi

-Alo!-Đầu dây bên kia nói

-Baba!-Lục cười

-Gi thế con gái yêu?-Người ở đầu dây bên kia chính là ba của Lục

-Tụi con tới sân bay Sydney rồi!Vậy tụi con sẽ ở đâu?-Lục hỏi

-Đợi ba xú!-Ba Lục nói-Hm....Sofitel Sydney Wentworth.

-Ok baba!Thanks ba nhiều!-Lục cười-Con cúp máy nha!Hôm nào con qua Mỹ thăm ba với bác Vũ (ba nó)

-Cảm ơn con!-Ba Lục cười rồi cúp máy

-Khách sạn gì vậy chị?-Nhỏ kéo 2 cái vali của Lục và nhỏ tới

-Sofitel Sydney Wentworth-Lục cười

-Vậy xuất phát thôi!!-Nhỏ cười

-Đi thôi!!!!-Mọi người đồng thanh

Cho sorry vì không đăng trong 2 ngày trước < tại mình bận đủ công việc hết á =]] mấy hôm nay nhà mình mưa to nên phải ngồi canh để lấy đồ vô + trông đứa em =]] với việc thiếu ý tưởng nên ép buộc mình phải đọc vài truyện tiểu thuyết để tăng nguồn cảm hứng :v mình không có lấy ý đâu nha :v Và một lần nữa,mình có châm ngôn : "Chơi đọc và lạ".Trời mưa làm kiến vô nhà chế quá trời < làm mị phải cầm cái laptop đi tìm chỗ nào ít kiến mới viết được =]] Vâng!Mình cực sợ con trùng =]] kể cả kiến :v Ahihi =]]

Mình đọc mấy quyển kia toàn ghi đi Mỹ hoặc đi biển nhưng xưa rồi diễm =]] (không có xúc phạm) Đi Úc lên ngôi :v tại mình chưa bao giờ đi Úc =]] và rất muốn đi Úc mà không được < Ahuhu =]]

Lục

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Australia (P.2)

Khách sạn Sofitel Sydney Wentworth là khách sạn 5 sao ở gần nhà hát Sydney.Khách sạn này có hình vòng cung và được xây từ rất lâu về trước.Tại khách sạn,có nhà hàng buffet,một hồ bơi rộng lớn,một quán cafein,....(mấy cái mình kể là mình chỉ xem qua hình ảnh <) nên giá cả rất mắc.

-Đẹp quá!To quá!-Nam sinh C ngạc nhiên

-Mà tụi tớ ở đây có sao không?Thấy hơi ngại.-Nữ sinh A nói

-Không sao!-Lục cười (dân giàu có khác <)

-Giờ vô nhận phòng thôi!-Nhỏ cười

~~~~~

(Bỏ qua khúc tới quầy tiếp tân lấy thẻ phòng,tại dốt anh văn :v)

-Hm....3 người 1 phòng.Tuy nhiên có một phòng 4 người!-Lục nói,tay cầm 1 xếp thẻ phòng

-Vậy để tụi tớ chung 1 phòng!-Nữ sinh A,B,C,F nói

-Ừ!-Lục gật đầu-Nam nữ ở riêng!Không được ở chung!

-Ok!-Mọi người đồng thanh nói

-Có gì tụi tớ qua từng phòng thông báo!-Nhỏ cười-Giờ thì...xách vali tiến tới phòng mình thôi!

Một lúc sau....Tại phòng 1503

Cách

Mở cửa bước vào,đập vào mắt tụi nó là một khung cảnh rất đẹp.Căn phòng được sơn màu trắng làm cho căn phòng tỏ ra vẻ thanh lịch.Rất đẹp mắt!

(Bật video lên :v tại thiếu dữ liệu về phòng trong khách sạn này nên mình không thể tả.Mình đành lấy một video quay ở New York Hotel :v ai có chơi minecraft chắc biết 2 anh chị này :3 Vâng!Mình là một gaming :v mình là gái nha :v mà mình thích chơi game :v)

Phòng có một chiếc giường cỡ kingsize nên 3 tụi nó nằm vừa (Body thon nó vậy =]]).

-Đã quá!!!-Nhỏ chạy nhảy

-Coi chừng té!-Lục cười

-...-Nó nhìn xung quanh.Cũng được.

-Haizz!Giờ chán quá!!-Nhỏ ngồi xuống sofa

-Thay đồ đi còn đi ăn nữa kìa!-Lục mở vali ra

-Ok!!-Nhỏ đứng lên

~~~~~  
Tại phòng 1502...

Căn phòng cũng y hệt phòng 1503.Tụi hấn đang ngồi trên sofa.Hấn thì ngồi làm việc trên laptop,Hoàng thì ngồi coi tivi với Phú.

-Ê tụi bây!Lại đây coi cái này đi!-Hấn nói

-Cái gì?-Hoàng và Phú quay lại nhìn vào laptop hấn.2 người thấy cái gì đó liền ngạc nhiên-Cái đó là...

-Ừ!-Hấn thở dài-Chúng ta nên báo Citrine à nhầm Di.

-Nhưng mà...lỡ không được thì sao-Hoàng nhìn hấn

-Đành chịu thôi!-Hấn nói

-Sau khi về nước,chúng ta bắt đầu?-Phú hỏi

-Càng nhanh càng tốt!-Hấn bình tĩnh nói-Thay đồ đi.Chúng ta đi ăn sáng!-Ok!!

Một lúc sau....

\*Cách\*

Sau khi khóa cửa phòng xong,tụi hấn bắt đầu di chuyển.Hoàng chợt nói:

-Chúng ta có cần chờ mấy người đó không?-Hoàng hỏi

-Chứ không phải chờ Ngân của lòng em à?-Phú châm chọc

-Đâu có!!-Hoàng đỏ mặt

-Nói xạo vừa thôi!Nó hiện rõ trên mặt em kìa!-Phú chi

-À....Ủm...t.hật...r...ra...có....hoi...th...h...ích...-Hoàng lắp bắp

-Ghe!-Phú cười-Cưng biết yêu rồi nha!

-Anh cũng thế với Lục thôi!-Hoàng cười

-...-Phú im lặng

-Đúng không?-Hoàng nhìn Phú

-Người đó...dữ như gi,ai mà thêm!Người gì đâu như bà chằn lửa.-Phú nói

-Vậy hả?-Có một giọng nói phát ra từ đằng sau,không ai khác chính là Lục.

-Đ...â...u...có...-Phú biện hộ

-Hi hi!Đợi đi,chị đây sẽ xử sao!-Lục cười

-Tội anh thật!-Nhỏ từ đâu chạy tới

\*Cạch\*

Nó đóng cửa phòng.Đi được vài bước thì thấy tụi hấn với nhỏ và Lục.

-Đi!-Nó nói to

-Tới liền!-Nhỏ chạy tới

---

Tại nhà hàng buffet...

-Ngon quá!!-Nhỏ đang ôm bụng-No muốn chết!

-Lâu rồi không được ăn như vậy!Đã thật!-Lục cười

-Bộ mấy cô đang chết đói hay sao thế?-Phú nhìn Lục rồi chỉ vào một chồng đĩa trên bàn-Ăn như heo.Bởi vậy mới mập!

-Anh dám...!!!-Lục tròn mắt nhìn Phú

-Lêu lêu!-Phú lè lưỡi ra rồi chạy

-Đứng lại!!-Lục chạy theo

-Haha!Y hệt cặp đôi!-Hấn cười

-Nói hay lắm!-Hoàng cười

-Em cũng vậy mà!-Hấn liếc nhỏ

-Tin tôi móc mắt anh ra không?-Nhỏ đe dọa

-Chấp cô luôn đó!-Hoàng cười

-Anh chán sống rồi!-Nhỏ đứng dậy

-A..a...tha cho em!-Hoàng chạy

-Tôi mà bắt được anh là anh chết!!-Nhỏ dí theo Hoàng

-...-Nó ngồi nghe nhạc nhìn theo nhỏ

-Vậy là còn em với anh thôi!-Hấn cười tươi

-Tôi về phòng!-Nó đứng dậy

-Ê..chờ tôi với!-Hấn đuổi theo

---

\*Cạch\*

Nó mở cửa bước vào,hắn theo sau.

-Không sợ tôi làm gì em à?-Hắn cười ranh mãnh-Thách.-Nó đi tới bếp,rót 2 ly rượu X.O rồi bước ra ngoài phòng khách

-Haha!Cô rất thú vị-Hắn cầm lấy ly rượu rồi uống 1 ngụm-X.O?

-...-Nó gật đầu

-Cô biết rượu tử của tôi?-Hắn cười-Điều tra tôi kĩ thế?

-Rượu đó tôi hay uống!-Nó uống 1 ngụm X.O

-Sao bữa vào phòng họp tôi thấy cô uống Vodka?-Hắn hỏi

-Đổi vị.-Nó nói

-À đúng rồi.Tôi cần thông báo cho bằng cô một chuyện!-Hắn nói-Bang Immortal đã gửi thư khiêu chiến với bang Q.O.D và bang The King.Người đứng đầu bang đó còn nói là nếu không gặp thì 2 bang sẽ thuộc quyền sở hữu của Immortal.

-Tôi nhớ nhờ Phong nói với bang là giữ kín chuyện tại tôi về nước mà?-Nó trầm tư suy nghĩ-Hay là..có kẻ nội gián?

-Có lẽ thế!-Hắn nghiêm túc nói

-Chết tiệt!-Nó móc cái điện thoại ra gọi cho Phong

-Alo-Phong nói

-Có kẻ nội gián!-Nó nghiêng răng nói

-Em biết rồi!Em đang xử lý hắn.-Phong nói-Nhưng...phát hiện hơi chậm

-Nhận được bức thư từ Immortal rồi phải không?-Nó lạnh lùng nói

-Vâng!-Phong nói-Có lẽ chị về đây là hành động luôn!

-Chuẩn bị đi.-Nó cúp máy

-Chúng ta phải làm càng nhanh càng tốt!-Hắn nói-Có lẽ sau khi về nước là 1 ngày sau đi chiến.

-Tôi sẽ thông báo với Ngân và Lục!-Nó nói

-Thôi tôi về nha!-Hắn đứng dậy đi ra khỏi phòng 1503

-...-Nó cầm ly rượu lên uống rồi bước ra khỏi phòng

~~~~~"

Bây giờ đã là buổi trưa.Một buổi trưa đầy sự vui vẻ...

-Chị!-Nhỏ vẫy tay

-...-Nó bước tới

-Này tao hỏi rồi!Cả lớp được tắm ở hồ bơi!-Lục cười-Vậy bơi không?

-Lỡ da đen thì sao?-Nhỏ phồng má to

-Kem chống nắng!-Lục cười

-Ừ ha!-Nhỏ cười-Vậy đi thông báo với cả lớp đi!

-Đề chị đi!Có gì 2 người thay đồ tắm trước đi!-Lục bước đi

-Mới ra khỏi phòng mà!-Nó nhìn Lục bước đi

-Này giờ chị ở trong phòng?-Nhỏ hỏi

-...-Nó gật đầu-Bàn chuyện với Huy.

-Tĩnh tứ dữ!-Nhỏ cười

-Bang Immortal gửi thư khiêu chiến!-Nó nhìn nhỏ

-...-Nhỏ im lặng-Vậy...có cần về nước gấp không?

-Không biết..nhưng mà ta nên về sớm 1 ngày.-Nó bình tĩnh nói

-Chắc thế...Mà chị thông báo cho chị Lục chưa?-Nó hỏi-Xấu nói.-Nó chợt nhớ cái gì đó rồi hỏi-Có đem áo sơ mi trắng không?

-Có!-Nhỏ cười rồi nắm tay nhỏ kéo đi-Lên thay đồ!

-...-Nó đi theo nhỏ

~~~~~

Tại hồ bơi....

-Đã quá!!Giờ này bơi là đã nhất!!!-Nam sinh B đang bơi giữa hồ nước

-Sướng quá đi!!-Nữ sinh A nằm ngửa trên mặt nước

-Yeah!!-Nam sinh A nhảy xuống

-Haha!-Nữ sinh F cười to

Dưới ánh nắng của Mặt Trời,mọi người đều vui vẻ bên hồ bơi.

-Ê,thấy tụi nó không?-Phú đang mặc chiếc quần bơi đen,đeo chiếc kính râm màu vàng nâu,trên tay cầm một ly cocktail.

-Chắc thay đồ rồi.-Hắn đeo chiếc kính râm màu đen,tay cầm ly Gin và đang mặc quần bơi

-Em muốn ngắm tụi nó trong lúc mặc bikini quá!-Hoàng mặc chiếc áo sơ mi có hoa văn,không cài nút.Dưới là chiếc quần bơi,tay cầm ly Vodka.

-Cái thằng này...!-Phú cười

-Anh cũng vậy chứ bộ!-Hoàng nhìn Phú-Ai mà chả muốn nhìn tụi con gái mặc bikini.

-Sao không nhìn tụi nữ sinh lớp mình kia!-Hắn cười

-Không có 3 vòng chuẩn!-Hoàng uống một ngụm Vodka

-Mà công nhận là 3 nhỏ kia có 3 vòng chuẩn.-Phú cười-Bữa trước khi thi nhảy,lúc tập động tác thì thấy tụi nó ai cũng có 3 vòng chuẩn!

-Haha!-Hắn cười to-Quả đúng là anh em

-Haha!-Phú cười

-Cười mưng rợn quá!-Một giọng nói phát ra từ đằng sau

-Ai?-Phú quay lại nhìn thì chợt....mặt Phú đỏ lên.

-Nhìn cái gì?-Người đó chính là Lục nhà ta.Lục mặc bộ bikini đen.Phần áo thì dây được cột ngay cổ làm lộ bờ lưng trắng trẻo.Phần dưới thì ngay hông được cột chắc.(Không biết nói sao :)

-....-Phú đứng hình.-Đ...đ...ẹp...q...u...á....

-Anh nói cái gì?-Lục hỏi

-...Không có gì...-Phú quay mặt ra chỗ khác

-Nhìn cô khá gợi cảm-Hắn cười

-Thì bikini phải gợi cảm mà!-Lục cười

-Ngân đâu?-Hoàng hỏi

-Xấu xuống liền!-Lục bước lại ngồi cạnh Phú-Cho tôi ngồi ở đây được không?

-Đ...đ...ược...-Phú lấp bắp nói

-Haha!-Hoàng cười rồi thì thầm với hấn-Lần đầu tiên em thấy anh Phú mặc cỡ!Dù có gặp người mẫu mặc bikini đi nữa thì ông đâu có mặc cỡ.

-Xấu đi rồi mày biết thế nào là mặc cỡ!-Hấn uống một ngụm Gin

-Là sao?-Hoàng hỏi

-Chị!!Nhanh lên!-Từ đằng sau,tiếng nhỏ vang lên làm hấn và Hoàng quay lại.

-....-Hoàng chợt đứng hình.Nhỏ chỉ mặc một bộ bikini bình thường màu hồng nhạt,không kiểu cột dây,không kiểu hở hang(ý nói là 1 mảnh =]] hình như là vậy tại mình không rành về bikini).Hoàng chợt ửng hồng lên-Thấy chưa?-Hấn cười-Em cũng vậy thôi!

-Đợi Di ra đi rồi anh biết!-Hoàng ngấm nhỏ

-Chị!!Ra đi!!-Nhỏ kéo tay nó ra-Em biết lâu rồi chị không mặc bikini mà có áo bên ngoài nên không có sao đâu!

-...-Nó vẫn đứng núp

-Bỏ tay chị luôn!-Nhỏ thờ dãi-Đừng bắt em phải dùng cái này.

-...-Nó im lặng

-Chị đừng có giận em nha!-Nhỏ chạy vô rồi dùng tất cả lực đẩy nó ra.

-Phụt...!-Hấn phun rượu ra khi thấy nó bước ra

-...-Nó đứng ở ngoài.Nó mặc bộ bikini trắng với kiểu giống Lục.Bên ngoài nó mặc một chiếc áo sơ mi trắng dài tới đùi nó.Mặc dù mặc áo sơ mi bên ngoài nhưng hấn vẫn thấy 3 vòng của nó.Nó đang đeo miêng bịch mắt màu trắng với đôi găng tay Cotton trắng.Lần này nó không đeo chiếc headphone Justbeats mà nó đeo chiếc tai nghe trắng bình thường (ý nói là tai nghe điện thoại á)

-Đi thôi!Chị Lục đang chờ tụi mình-Nhỏ kéo nó đi tới Lục

-Thấy chưa!Anh cũng vậy thôi!-Hoàng nhìn hấn.

-...-Hấn vẫn không rời mắt khỏi nó

-Ở đây nè!!-Lục vẫy tay với 2 tụi nó

-Tới liền!-Nhỏ kéo tay Lục,chạy tới

-Cho tụi tôi ngồi kế nhá!-Nhỏ cười,nhìn Hoàng

-Cứ việc!-Hoàng uống một ngụm Vodka

-Sao mặt đỏ thế?-Nhỏ nhìn Hoàng

-....Khô...ng...c...ó...!-Hoàng quay mặt ra chỗ khác

-Nói đại đi!-Nhỏ đưa tay ôm mặt Hoàng rồi quay về hướng nhỏ(không biết viết sao :| ý nói là đưa cái đầu của Hoàng quay qua hướng nhỏ á :|)

-...-Hoàng đỏ mặt khi nhìn vào mắt nhỏ.Chợt,anh chảy máu mũi

-Ê,có sao không?Sao chảy máu mũi rồi?-Nhỏ ngạc nhiên

-Tại thấy em mặc vậy đó!-Hấn cười

-...-Nhỏ đỏ mặt-...Bớt...giỡn...

-Nói thật!-Hấn cười to

-Hứ!Em dẫn Hoàng vào phòng nghỉ ngơi!-Nhỏ đứng lên,kéo Hoàng đi theo

-Yếu 'sinh lĩ.-Phú cười

-Haha!-Hấn ôm bụng cười

-Haizz..thích nhỏ nói đại đi!-Lục thờ dài

-Là sao?-Phú nhìn Lục

-Ngân ghét nhất là mấy đứa vòng vo.-Lục cười

-Thì ra là vậy!-Phú gật đầu-Mà sao cô biết thằng Hoàng nó thích?

-Chẳng phải việc đó quá rõ ràng?-Lục lấy ly nước chanh, uống một ngụm-Lúc cãi nhau thì toàn Hoàng gây sự trước. Việc gì cũng liên quan tới nhỏ. Chẳng phải là muốn Ngân chú ý?

-Rất thông minh!-Phú cười

Trong khi Phú và Lục nói chuyện thì nó ngồi im lặng, nghe nhạc.

-Sao em thích đeo tai nghe thế?-Hắn nhìn nó

-...-Nó quay qua nhìn hắn-Thói quen.

-Từ nhỏ?-Hắn hỏi -....-Nó gật đầu

-Thì ra là vậy...-Hắn cười-Ba mẹ cô không nói gì hết à?

-Ba mẹ nuôi không nói gì hết.-Nó nói

-Cô....từng là cô nhĩ?-Hắn ngạc nhiên

-Ừ!-Nó nói-Nghe xơ nói là ba mẹ tôi bỏ tôi đi khi thấy con mắt kia.

-...-Hắn im lặng

-Mà thôi, chuyện quá khứ rồi!-Nó đứng dậy- Tụi tôi định mai về nước, có về chung không?

-Hm...-Hắn suy nghĩ-Có.

-Vậy sáng mai đi!-Nó nói rồi quay sang Lục-Lục, chuẩn bị!

-Ok!Mà có chuyện gì thế?-Lục đứng dậy

-Xiu nói!-Nó bước về phòng

~~~~~  
-Thì ra là vậy!-Lục nói-Chúng ta cần về sớm để chuẩn bị hành động.

-Sáng mai đi!-Nó nói

-Vậy..còn lớp?-Nhỏ hỏi

-Ở lại chơi ở đây rồi về sau.-Nó nói-Chị sẽ trả tiền.

-Vậy ok!-Nhỏ nói

-Giờ đi dọn vali đi!-Lục bước vào phòng ngủ

~~~~~  
Sáng hôm sau...

Cạch

Tụi nó lần lượt kéo vali ra khỏi phòng rồi bước xuống quầy tiếp tân.

-Đề tao đi nói với bà tiếp tân cái.-Lục đi về hướng quầy tiếp tân

-Bộ chị đặt vé về nước chưa?-Nhỏ hỏi

-Rồi!-Nó nói

-Xong rồi!-Lục chạy tới chỗ tụi nó đứng-Tao giao cả lớp lại cho bà đó rồi.

-Vậy giờ chờ tụi hần cái.-Nhỏ nói

-Xin lỗi vì xuống trễ!!!-Một giọng nói vang lên.Đó chính là Hoàng

-Chậm như rùa!-Nhỏ chầm chọc

-Cô.....!!!-Hoàng nghiêng răng

-Thôi đi!Chúng ta còn phải đi nhanh!-Hần bước lên,vỗ vai Hoàng

-Đứng đó!-Phú cười

-Lẹ dùm đi mấy ông cụ!-Lục bước ra

-Haha!-Nhỏ cười-Cụ!!

-Đi!-Nó đi theo Lục

-Ok!!Đợi em với!-Nhỏ chạy theo.

-Ủầy!Sao không đợi tụi tôi!-Phú và Hoàng chạy theo

-...-Hần từ từ bước ra.

Họ không biết một thứ gì đang chờ đợi họ.Một thứ rất nguy hiểm...

Ahihi :v ta đã trở lại và tề hạo hơn xưa <: Mấy hôm nay hết ý tưởng trầm trọng nên có thể dự kiến là chương end là 15 hay 16 :v hoặc ít hơn <: cái này tùy.Đang viết truyện này tự nhiên có ý tưởng truyện mới =]] bó tay cái não mị luôn :v Mấy bạn có thể nó mình lười viết nhưng nghiêm cấm nói mình viết truyện không đăng hoàng.Một chương mình đều viết từ 2000-3000 từ lận nha!!!Còn mấy truyện khác dài vì một chương có khoảng 1000-1500 từ (không cố ý chệ) còn vài truyện viết dài như truyện "Thiên thần,thuộc về một ác quỷ" của chị Luci thì ngoại lệ :v chị lớp 10,11 nên nhiều ý tưởng :v trông khi mình mới có 14 tuổi <: Ahuhu =]] Cũng có vài chuyện dài khác (đa phần là copy từ trang khác qua đây) nên ít người viết truyện 1 chương dài hơn 2500 từ mà nhiều chương (dài nhất là tới 55 chương =]] mấy người đó là thần thánh =]]).

Mình sẽ cố gắng để kéo dài tới 20 chương (hi vọng là vậy).Đồng thời mình xin cảm ơn tới bạn mình =]] trong lúc mình đang bực mình thì bạn đó là vật xả giận cho mình =]]

Lục :v

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Hành động

Sân bay Tân Sơn Nhất.....

Bây giờ là đã là buổi chiều tại Sài Gòn.Bọn nó và bọn hần đang xuống sân bay.Ai ai cũng nhìn tụi nó.

-Haizz...sao mỗi lần ra sân bay là bị nhìn như động vật quý hiếm thế vậy trời?-Lục thờ dài

-Tại mình đẹp!-Nhỏ cười

-Tự tin thế?-Hoàng chầm chọc-Chẳng phải cô xấu nên người ta nhìn à?

-Anh.....!!!-Nhỏ nghiêng răng-Hừ,không chấp!

-Thôi đi!-Lục cười-Chúng ta còn phải chuẩn bị.

-Đứng đó!Bớt cãi.-Phú nói-Còn nhiều thời gian mà,để từ từ rồi tính.

-Haha!-Lục cười-Nói rất hay!Bắt tay.

Thấy Lục đưa tay ra,Phú đỏ mặt rồi bắt tay.Tay cô rất mềm và rất ấm áp khiến Phú rất dễ chịu.

-Anh có bỏ tay ra không?-Lục nhìn Phú

-À...xin lỗi.-Phú giật mình khi nghe Lục nói,liền bỏ tay ra

-Giờ đi!-Nhỏ hét to-Xuất phát!!!

~~~~~  
\*Rầm\*

-Ai làm náo loạn chốn cung nghiêm....nhằm náo loạn nơi này!!--Một tên lính nói

-Bang chủ với phó bang đấy,có được không?-Nhỏ bước vào,đã đeo chiếc mặt nạ lên.Trên tay cầm 1 túi màu đen to

-Cho em xin lỗi!Mời các tỷ vào!--Tên lính cúi người xuống

-Tốt!--Lục đeo mặt nạ,tay cầm 1 cái balo đen-Phong đâu?

-Bên trong phòng họp!--Tên lính nói

-Đi!--Nó đeo cái mặt nạ,tay cầm 2 cái túi thể thao màu đen bước vào phòng họp.

Phòng họp...

\*Cạch\*

-Tỷ về sớm thế?-Phong thấy tại nó bước vào liền đứng dậy

-Chuẩn bị đồ!--Nó nói

-Mà đợi xiu!--Phong chạy đi lấy một thứ gì đó-Đây,chị đọc đi!

Nó liền cầm lên.Đó là một bức thư.Ngay chỗ mở (ý nói cái chỗ mà đóng,mở bức thư á =]] không biết gọi sao),có một dấu mộc màu đỏ hình đầu lâu có một cây kiếm xuyên qua.Dấu mộc đó là bang Immortal.Nó liền mở,rút thư ra nhìn.

"Thân gửi Citrine,bang chủ Q.O.D

Chắc các vị đã biết tôi,bang chủ Immortal.Hi vọng các vị còn nhớ một cậu nhóc hay chạy theo bang các vị hồi xưa chứ?Haha,cậu nhóc đó giờ đã trở thành ác quỷ,một ác quỷ thật thụ.Tôi nghe nói các vị hợp tác với bang The King để chống đối tôi.Thật là đáng buồn.Tôi tin chắc các vị sẽ phải hối hận.Tôi sẽ cho 2 lựa chọn,một là hợp tác với chúng tôi,hai là chết.Haha!Mong các vị lựa chọn kĩ càng

Chúc các vị có buổi tối vui vẻ với chúng tôi.

Bang chủ Immortal,Lopaz

P/S: Tối nay,tại nhà máy X lúc 7:00.Mong các vị có mặt.À,không cho dùng lính cứu viện nha,không thì cuộc chơi kết thúc."-Chết tiệt!--Lục đập mạnh vào bàn-Uổng công mình nuôi dạy thằng Lopaz giờ nó gửi thư khiêu chiến.

-Nó hình như quá chủ quan!--Nhỏ nói

-Hiện giờ tất cả các bang đều hợp tác với Immortal nên thế lực rất đông!--Phong nói

-Nhưng mà chưa chắc đã thắng ta với The King!--Nhỏ cười đều

-Cái này tùy vào may mắn!--Phong lắc đầu

-Cái thằng Lopaz!!!!Tao mà bắt được mày là tao phải dạy dỗ lại mày mới được!--Lục vò nát lá thư từ tay nó

-...-Nó vẫn im lặng-Phong,mở kho!

-Ok!Đợi em xiu!--Phong nói

Phong bước tới quầy pha chế trong phòng họp rồi kéo một chai rượu ra.

**\*Cách\***

Một căn phòng nữa hiện ra kế bên quầy pha chế. Chai rượu mà Phong kéo ra chính là chìa khóa vào căn phòng bí mật. Tại nó thấy thể liền bước vào.

---

Căn phòng bí mật rất rộng. Toàn bộ được phủ một màu xám, được chia thành 3 căn phòng khác nhau. Nhỏ bước vô căn phòng bên trái, Lục bước vào căn phòng bên phải và nó bước vào căn phòng ở giữa.

Nhỏ bước vào căn phòng bên trái. Căn phòng này được phủ một màu xám đen. Hai bên phòng đều có những thiết bị tin vi được treo lên tường. Chính giữa có một cái bàn với một chiếc laptop trên đó. Nhỏ bước tới, gõ vài thứ gì đó lên laptop rồi cầm chiếc laptop lên, bỏ vào cái túi đen rồi bước ra khỏi phòng.

Lục bước vào căn phòng bên trái. Căn phòng này rất tối vì chỉ có một màu đen. Hai bên căn phòng có hàng ngàn cây súng như AK47, súng lục, súng ngắn,..... được để trên những cái tủ gỗ. Chính giữa căn phòng thì có một cái tủ gỗ cao đựng hàng triệu những viên đạn như đạn độc, đạn thường,... Cô bước tới lấy 4,5 khẩu súng lục, 2 cây AK47 với khoảng 50 hộp đạn độc bỏ vào cái balo rồi đeo lên người, bước ra ngoài.

Căn phòng mà nó bước vào được sơn một màu trắng xám. Hai bên căn phòng không có gì. Ở chính giữa căn phòng có 3 giá đỡ kiếm. Nó bước tới, lấy 2 cây thanh katana dài bỏ vào 2 cái túi thể thao và một thanh katana ngắn... Nó cầm 2 cái túi, bước ra.

- Chuẩn bị xong chưa 2 người? - Lục hỏi

- Xong!! - Nhỏ cười

- ... - Nó gật đầu

- Giờ qua nhà mấy người kia! - Lục nói - Có gì đi chung

- Ủ! - Nhỏ gật đầu

- Phong chỉ đường cho chị! - Lục nói

- Ok! - Phong móc trong túi ra một tờ giấy rồi nói - Bản đồ đây chị.

- Cảm ơn! - Lục cầm lấy - Đi thôi!

---

Biệt thự Gia Lâm..

**\*Kings Kong\***

Nghe tiếng chuông, Phú liền chạy ra mở cửa. Khi thấy tụi nó đứng ở ngoài, Phú nói:

- Mấy cô chờ tụi tôi xíu! - Phú bước vào - Haizz... sao tụi này chuẩn bị lâu thế? - Nhỏ thở dài - Con trai mà điệu như con gái!

- Biết vậy tới trễ một chút! - Lục nói - Mà sao mày đem 2 thanh katana lận, Di?

- Chẳng lẽ chị dùng... chiêu đó? - Nhỏ hỏi

- Chắc vậy! - Nó nói

- Nhưng mà thường mày không dùng quá 1 cây mà! - Lục nói

- Bất an. - Nó nhìn Lục

- ... - Lục im lặng tại vì tin nó. Nó có thể cảm nhận điềm lành hay điềm xấu.

- Vậy lần này chúng ta phải cẩn thận! - Nhỏ nói

- Chờ bọn tôi lâu chưa? - Một giọng nói vang lên, đó chính là Hoàng

- Chờ lâu muốn dài cổ luôn nè!! - Nhỏ lườm xéo Hoàng

- Xin lỗi! Tại tụi tôi cần chế vài thứ! - Phú cười

-Mấy cô có nhận được thư?-Hấn hỏi

-Có!-Lục nói-7 giờ tại nhà máy X.

-Y hết!-Phú nói

-Vậy nhớ cẩn thận!Có gì hỗ trợ lẫn nhau.-Nhỏ bước đi

-Ừ!-Mọi người đồng thanh

~~~~~  
Nhà máy X....

-Ngân,thử coi lính tập trung ở đâu?-Lục núp ở gần đó,tay cầm 2 khẩu AK47 nói nhỏ với Ngân

-Đội một chút....Ở bên ngoài cổng có khoảng 30 tên,bên trong có hơn 100 tên.-Nhỏ nhìn laptop-Mấy người đó có cầm vũ khí thì phải?

-Vậy giờ đánh trực tiếp hay sao?-Phú cầm 2 khẩu súng lục

-Chắc thế!-Nhỏ cất laptop vào túi.

-Thấy ít người quá!Có phải hơi dễ không?-Hoàng hỏi,một tay cầm khẩu AK47,một tay cầm một quả boom hóa học có chứa chất độc chết người do anh chế tạo

-Có thể đó là bẫy!-Hấn nói,tay cầm 2 khẩu súng tiểu liên Uzi(có gì lên google là biết :v)

-Nói chung là phải phòng hờ!-Lục cầm 2 thanh katana dài trên tay

-Giờ đếm tới 3 là xông lên!-Phú đếm-1...2...3

Khi đếm tới 3,tụi nó xông lên.Mấy tên lính canh ngay cổng thấy vậy liền móc súng ra bắn tụi nó.Tụi nó thấy vậy liền né.Lục nổ súng lên,bắn mấy tên lính đó.

-Yếu xiu!-Lục cười-Tiến vào nhà máy.

Két...

Tiếng mở cửa nhà máy phát ra.Bên trong có khoảng 200 tên,có vài tên cầm dao,có vài tên cầm súng.Bọn nó liền xông thẳng vào.Mấy tên lính đó bắt đầu xả đạn tứ phía.Hoàng liền ném quả boom hóa học vào trung tâm bọn lính.

Bùm...

Hơn một nửa lính đã chết.Bọn nó tiếp tục đánh.Nó thì 2 tay cầm 2 thanh katana chém lia lịa (không biết nói sao :v).Lục thì bắn liên tục.Nhỏ thì chỉ đấm với đá vào những chỗ hiểm (ý nói mấy chỗ như trái tim này nọ chứ ko phải cái.đó :v).Hấn và Phú thì đứng đó hỗ trợ cho nó và Lục.Hoàng thì liên tục ném boom (mình không biết tả mấy cái cảnh hành động <: ahuhu=]]).Sau 1 tiếng..

-Đúng là,bang Immortal có vấn đề không vậy trời?-Lục nói-Toàn cử mấy người yếu xiu

-Mà sao bang chủ chưa ra mặt?-Nhỏ cười-Chắc sợ rồi!

-Không có sợ đâu!-Một giọng nam cất lên

-Lopaz!!!-Lục nghiêng răng khi nghe thấy giọng nói đó

-Đúng là em đây!-Lopaz bước vào nhà máy.Một khuôn mặt hoàn hảo nhưng chứa đầy nỗi uất hận.

-Mày!!!!!!Mấy bao nhiêu năm bọn tao chăm sóc mày mà mày lại phản bội!!!!-Nhỏ hét to

-Haha!!Em thích nghe cái giọng đó của chị quá!-Lopaz cười hiểm-Nghe rất sướng tai.

-Thằng chó chết!!-Lục rút khẩu súng lục ra,bắn vào hướng Lopaz

-Chị dễ mất bình tĩnh ghê!-Lopaz né-Em giờ đâu phải ngày xưa.Không còn một cậu nhóc yếu đuối.

-Tao sẽ giết mày!!!-Nhỏ xông lên,đánh vào Lopaz

-Mấy cái chiêu này chán quá!-Lopaz chợt xuất hiện ở đằng sau lưng nhỏ,lấy con dao đâm vào bụng nhỏ

-Sao...có thể..?-Nhỏ nói lấp bắp rồi gục xuống đất

-Ngân!!!-Hoàng chạy tới

-Áy chà chà...con mời tự dâng lên cho thú ăn thịt!-Lopaz đâm vào bụng Hoàng

-Ngân...!-Hoàng gục xuống,ôm lấy Ngân

-Chết rồi mà còn tình cảm..thấy sến dễ sợ!-Lopaz cười đều

-Tao thề là tao sẽ giết mày!!!-Lục nổ súng về hướng Lopaz

-Còn yếu!-Lopaz cười-Bắn tụi nó đi!

Lúc này,ở trong góc có 2 người cầm thanh súng ngắm bắn vào vai và bụng Lục

-Đồ...ồ...k...h...ồn...-Lục gục xuống,xung quanh là máu

-Haha!!!-Lopaz cười to

Phụt

-Á....!!-Lopaz ôm lấy cánh tay phải.Nó đã chém đứt cánh tay phải của Lopaz.

-...-Nó đứng đó,cầm 2 thanh katana dính máu

-Choi..đánh lên...-Lopaz lấp bắp nói

Pằng pằng

Nó liền lấy thanh kiếm đỡ đạn.Hắn móc 2 quả boom ra ném vào 2 góc tường,nơi 2 tên lính cầm 2 cây súng ngắm

-Ahaa....Hay lắm....!-Lopaz ọc máu ra-Nhưng....mắc bẫy rồi....

Nó ngửi thấy mùi thuốc nổ.

-Huy,Phú né mau!!!!-Nó liền chạy thật nhanh tới chỗ Hoàng với Ngân,kéo 2 người ra khỏi nhà máy..Phú thì bế Lục lên chạy,hắn chạy theo sau.

Bùm..bùm...bùm

Bên trong nhà máy,tất cả mọi thứ đều cháy rụi.May mà tụi nó thoát ra

-Khụ khụ...-Nó ho

-May mà ra kịp..Không thì..-Hắn nói thì chợt hét lên-Á!!!

Nó với Phú nhìn,thấy hắn bị đâm gần ngay tim bởi Lopaz

-Tao tưởng mày chết rồi chứ,thằng chó!!!-Phú nghiêng răng

-Tôi sống dai lắm!-Lopaz cười rồi bắn vào bụng Phú-Tạm biệt!

-...-Nó đứng dậy

-Haha!Cuối cùng thì chúng ta cũng được đối đầu với nhau!-Lopaz nói-Tôi rất muốn trả thù chị,trả thù cho anh Topaz..

-Ngươi hiểu nhầm rồi!!!Topaz do cứu chị...-Nó nói

-Không!Tất cả tại ngươi...nếu ngươi thay thế Topaz thì anh Topaz vẫn còn đứng ở đây!!-Lopaz nghiêng răng

-...-Nó im lặng

-Haha!Thấy chưa.Người im lặng có nghĩa là người đồng ý.-Lopaz móc một khẩu súng lục ra-Để xem người hiểu thế nào mất đi người mình yêu nhất

Khẩu súng của Lopaz hướng vào đầu của hắn.Nó ngạc nhiên.Chuẩn bị bóp còì,nó tháo mặt nạ ra,tháo miếng bích mắt ra và chạy tới chỗ hắn.Con mắt màu vàng của nó sáng lên.Nó thấy!Nó thấy mọi cử động.Nó thấy hướng đi của đường đạn.Nó biết viên đạn sẽ trúng vào đầu.Lopaz bóp còi,viên đạn phóng ra,nó cố gắng chạy lại thật nhanh.Nó liền lấy thân mình đỡ cho hắn.Viên đạn...trúng vào tim nó.Nó ọc máu ra.

-Haha!Thật ngu xuẩn!Dám thay thế mạng sống của mình cho một người con trai!-Lopaz cười đều-Để cho người hưởng thêm vài phát nhé.

Lopaz liên tục bắn vào bụng nó.Máu càng ngày càng ra nhiều.Nó cố gắng lấy thanh katana ngắn mà nó giấu ở sau lưng ra,dùng hết sức lực còn lại,chạy thật nhanh tới Lopaz.Lopaz thấy vậy liền đứng hình 3s.Trong 3s đó,nó đã chém đứt cánh tay còn lại của Lopaz.

-U'.....!_Lopaz quỳ xuống

-...-Nó nhìn Lopaz rồi gục xuống vì mất máu quá nhiều

Cộp cộp

Đó là tiếng của đôi bốt khi đi trên mặt đường.Tiếng bước chân càng ngày càng vang lên.Lopaz nghe thấy liền cố gắng quay đầu lại.

-A.....A...n.....-Lopaz ngạc nhiên

-Chà..lâu ngày không gặp mà ra nông nỗi này,còn phản bội tổ chức nữa.-Người phụ nữ cười-Có nên xử không ta?

-Haizz....dù gì nó cũng là huynh đệ của anh,để anh xử lý cho!-Người đàn ông kể bên nói-Lính đâu,bắt nó lại!

-Vâng!-Một vài tên lính bắt Lopaz lại

-Còn tụi nó?-Người phụ nữ nói nhỏ

-Dù gì tới lúc chúng ta nên trả ơn!-Người đàn ông cười-Đem tụi nó vô bệnh viện,nhanh!!Kéo mất máu.

-Vâng,boss!-Tên lính nói

-Hi vọng tụi nó thắng từ thần!-Người phụ nữ thở dài rồi bỏ đi

-Hi vọng!-Người đàn ông đi theo

Hú hù :v Đã xong chương 13 :v chắc một mị viết truyện mới mị nên viết 1 chương khoảng 1000-1300 từ quá <: chứ giống như truyện này 1 chương viết hơn 2000 từ thì kết thúc sớm.<: cũng dễ hết ý :v Hài thật <:

Mấy hôm nay đúng mệ :v Giờ nghỉ lại thì thấy rằng hồi mới đầu viết thì 1 ngày ra 1 chương còn giờ 2 ngày ra 1 chương :v ahilhi =]] mà tới tháng 7 ta học thêm lại rồi <: nên có thể ít thời gian.Vào năm học thì mị drop truyện tại ôn thi qua lớp 10 :v Ahuhu =]]

Nói chung là năm nay là năm mệt nhất của đời mị =]]

Ma Sơ Valak =]] (chắc mấy bạn biết đến nhân vật ma này trong The Conjuring 2 :v Troll xiu :v)

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tiềm thức

(Lời kể của nó)

Màu đen.Xung quanh tôi đều là màu đen.Không có một chút ánh sáng chiếu rọi.Tôi,Lâm Hoàng Thiên Di,là một con người lạnh lùng nhưng vì một thằng con trai mà chết?Thật nực cười.Người mà tôi bảo vệ chính là Nguyễn Đỗ Gia Huy,một thiếu gia của một gia đình có quyền lực sau gia đình (nuôi) của tôi.Tại sao tôi lại bảo vệ cái con người đó?Tôi cũng không biết tại sao.Có lẽ tôi yêu hắn?Tôi không biết là tôi có thích hắn hay không.Mà khi tôi thấy Lopaz chuẩn bị nổ súng vào đầu hắn,tôi lại có cảm giác sợ hãi,cái cảm giác sợ mất đi người mình yêu thương nhất.Vì hắn mà tôi dùng con mắt bên kia của mình.Tôi...có lẽ đã thích hắn.Một người từng căm ghét tình yêu như tôi,một người sợ yêu thương người ta...đã trót yêu một người?Có lẽ là vậy.

Trong khi suy nghĩ,tôi đi lên phía trước.Không có cái gì hết.Toàn là một màu đen.Nhưng tôi vẫn giữ niềm tin,vẫn cố gắng bước lên phía trước.Tôi chợt thấy phía trước có ánh sáng,tôi liền chạy lên.

Một cánh đồng hoa cúc trắng.Rất đẹp.Tôi thấy khung cảnh này rất quen,cực kì quen thuộc,g giống như giấc mơ đó.Tôi nhìn xung quanh,chỉ có một mình tôi.Tôi băng qua cánh đồng hoa thì liền thấy một cây cỏ thụ giống như ở nhà Huy,cũng có một cái xích đu màu trắng.Tôi tới,ngồi lên chiếc xích đu.Chiếc xích đu màu trắng ấy tự động đẩy tôi lên.Giờ tôi mới để ý rằng,tôi mặc một chiếc đầm màu trắng đơn giản.Chiếc đầm này không có hoa văn,không có

bất kì vật gì được trang trí lên.Đằm dằm tới đuôi tôi,tay áo thì sát nách.Tôi không mang giày,không đeo miếng bịch mắt,không đeo găng tay và không đeo chiếc headphone.Tóc tôi được thả xuống.Nhìn tôi như một thiên thần,một thiên thần thuần khiết.

Trong khi tôi được đẩy lên đẩy xuống ở trên xích đu thì tôi thấy một thứ gì đó.Một bóng người đang ở đằng xa.Tôi lập tức nhảy xuống,lặng lẽ đi tới.Ngày càng gần,tôi càng ngày thấy mấy hình bóng đó rất quen.Đó chính em gái tôi,Lâm Hoàng Thiên Ngân.Mặc dù không cùng huyết thống nhưng chúng tôi rất yêu thương lẫn nhau.Ngân nó không nói gì hết.Nó thấy tôi đang đi tới liền kéo tay tôi đi.Tôi liền đi theo nó.

Khung cảnh ngày càng thay đổi.Không còn là một cánh đồng hoa nữa,chính là bãi biển ở gần khu số 6.Ngân nó kéo tôi.Chợt tôi thấy Lục,con nhỏ bạn thân tôi đang nói chuyện với ai.Tôi nhận ra rằng,người đó rất quen thuộc. Thấy tôi và Ngân tới,Lục vẫy tay chào.Cô gái đang nói chuyện với Lục cũng chào tôi.Tôi không thể tin được...tôi được gặp chị ấy....

Đó là chị ruột của Lục,Trần Bích Lam.Chị ấy có mái tóc màu đen được búi lên gọn gàng.Chị có đôi mắt màu đỏ tươi,một màu đỏ của máu.Chị chính là người tôi yêu quý nhất.Đồng thời,chị cũng là chủ bang của Q.O.D hồi mới lập.Trong tai nạn 2 năm trước,tôi đã đánh mất chị ấy...giờ chị đang sống thực vật với anh Topaz tại bệnh viện.Chính vì cú sốc mất đi người yêu quý,tôi cùng Ngân và Lục qua Mỹ sống.

Tôi nhìn chị,chị cũng nhìn tôi rồi cười tươi.Mọi người đều ngồi xung quanh Lam.Họ nói cái gì đó mà tôi không nghe rõ.Nhưng cũng mặc kệ tại vì....những điều họ nói,tôi đều biết....Thời điểm lúc này chính là một sự kiện trong quá khứ của tôi.Quá khứ đẹp nhất của tôi.

Trong khi tôi bận suy nghĩ về cái quá khứ,bọn họ đứng lên.Tôi biết là sẽ làm gì tiếp theo.Họ sẽ chụp hình.Tôi đứng lên theo ,cũng tạo cái dáng chụp ngày hôm ấy chụp hình nhưng mà lần này tôi sẽ cười tươi hơn.Một nụ cười thuần khiết ít thấy của tôi.Chợt tôi thấy một người phụ nữ mặc chiếc đầm trắng giống tôi đi tới.Người phụ nữ ấy rất đẹp,cũng có mái tóc màu bạch kim giống tôi.Cô ấy kéo tôi đi.Tôi ngoan ngoãn đi theo người phụ nữ ấy.

Khung cảnh một lần nữa thay đổi.Không phải một cánh đồng hoa,không phải một bãi biển mà là một phòng sinh.Trên chiếc giường ấy,có một người phụ nữ.Người phụ nữ ấy chính là người phụ nữ tôi gặp lúc này.Cô ấy đang cố gắng sinh đứa bé ra.1 tiếng...2 tiếng...2 tiếng...trời qua,cuối cùng cô ấy cũng sinh xong.Đó là một bé gái hết sức xinh xắn.Tôi lại nhìn kĩ thì đứa bé ấy có đôi mắt 2 màu giống tôi.Chẳng lẽ...đó là tôi?Vậy đó là...mẹ tôi?Tôi ngạc nhiên.Đó chính là mẹ ruột của tôi.Tôi mặc kệ những suy nghĩ đó,liền đi theo cô.

Cô rất thương đứa trẻ ấy.Hình như cô không có chồng nên cô phải chăm sóc đứa trẻ một mình.1 tháng dần dần trôi qua rất nhanh trong đây.Một hôm,tôi thấy cô dọn đồ của đứa trẻ ấy.Tôi không biết cô làm gì.Cô đem đứa trẻ ấy ra ngoài.Bên ngoài,trời đang mưa tầm tã.Cô đang che chở đứa bé ấy.Thấy cô dừng tại một nơi.Chẳng phải đó là nhà thờ,nơi mà cô được nhận nuôi?Cô ấy đang giao đứa trẻ cho xơ rồi nói một cái gì đó.Sau khi giao đứa trẻ cho xơ,cô liền chạy đi.Tôi liền chạy theo cô.

Trong một góc đường,cô đang đi vừa ngó xung quanh.Hình như cô đang cảnh giác.Đột nhiên có một người con đàn ông bước lên.Người đàn ông đó nói với cô:

-Đưa con đâu!-Người đàn ông đe dọa

-Ông muốn kiểm con gái của chúng mình chứ gì?-Cô nói

-Đúng đó thì sao?-Người đàn ông đó gật đầu

-Con của chúng mình cũng không tha!Lúc mang bầu nó,tại ông ép tôi uống thứ hóa học đó mà con mình nó trở nên kì lạ,khác người!-Cô nghiêng rằng-Mà giờ ông muốn kiểm nó để nó làm con chuột bạch cho ông?

-Haha!Tôi làm gì là quyền của tôi!-Người đàn ông đó cười-Dù gì nó cũng là sản phẩm của tôi tạo thành mà.

-Ông sẽ phải trả giá!!-Cô nói rồi móc ra một khẩu súng lục-Chết đi!

-Cô...c...ô...-Người đàn ông sợ sệt.

Pằng

Viên đạn bay thẳng vào đầu người đàn ông ấy.Ông ấy từ từ gục xuống.

-Tôi...đã dành hết tuổi trẻ để yêu anh..mà anh lại mê cái khoa học,đem tôi với con ra làm vật thí nghiệm...tôi...hận...anh!!-Cô nói rồi đưa khẩu súng lên đầu rồi tự sát

Dưới trời mưa,có 2 con người đang nằm trên mặt đất.Xung quanh đều là những vũng máu.

Tôi bất ngờ.Ba tôi là một nhà khoa học điên.Mẹ tôi vì tôi nên mới giết ba tôi và tự kết liễu bản thân?Vậy ra....mẹ tôi chỉ cố gắng bảo vệ tôi,bảo vệ cái mạng của tôi.Mẹ tôi liền bước tới đứng bên cạnh tôi.Khung cảnh bây giờ chỉ toàn một màu trắng.Mẹ tôi cười rồi nói:

-Con hãy sống tốt!Mẹ thật mừng khi con được nhận nuôi bởi một gia đình tốt bụng-Mẹ tôi ôm lấy tôi-Mẹ yêu con nhiều lắm

-Con...cũng yêu mẹ...-Tôi meo mào

-Con nên nhớ,đừng vì bảo vệ những người xung quanh mà quên mất phải bảo vệ chính bản thân mình.-Mẹ tôi lau nước mắt-D.ạ..-Tôi nói

-À...hình như con có bạn trai nhỉ?-Mẹ tôi cười

-...-Tôi đỏ mặt...Chắc...thế..

-Con của mẹ lúc lớn dễ thương quá!-Mẹ tôi nựng tôi-Nếu có gì thì con tới chỗ mẹ tâm sự nha.Mẹ được an nghỉ tại nghĩa trang X.

-V.âng...-Tôi nói-Vậy..bây giờ con đang ở đâu?

-Tiềm thức của con!-Mẹ tôi cười-Con rất dũng cảm khi bảo vệ mọi người.

-Chắc tại con giống mẹ!-Tôi cười

-Con nên nhớ,hãy cười nhiều lên.Đừng đánh mất tuổi trẻ.Dù có khó khăn đi nữa,hãy nhớ cười!-Mẹ tôi cười nhẹ-Đã tới giờ con phải đi!

-Nhưng...con chưa muốn.-Tôi nói

-Thôi đi nào!-Mẹ cười-Mẹ lúc nào cũng ở bên con hết đó!Nếu con muốn gặp thì hãy uống một ly cacao nóng trước khi ngủ thì sẽ gặp mẹ!

-...-Tôi nhìn mẹ-Cảm ơn mẹ..

-Con hãy vui vẻ!-Mẹ cười

-...-Tôi nhìn mẹ lần cuối rồi bước đi

Đội tôi đi rồi thì có một người bước tới bên cạnh mẹ tôi.Đó chính là từ thần.

-Anh thấy con bé có sao không?-Bà nhìn từ thần rồi cười

-Anh thấy tương lại sắp tới con bé sẽ phải chịu khổ rồi!-Từ thần nhìn bà

-Không thể tin được,người chồng xấu xa của tôi sau khi chết chính là thần chết.-Bà cười

-Nhưng vì đó mà anh biết em phải chịu nhiều cực khổ-Từ thần cười-Cho anh xin lỗi,vì đã đem 2 mẹ con ra làm vật thí nghiệm.Xin lỗi vì quá ham mê khoa học.

-Thôi đi nào.Anh xin lỗi em cả ngàn lần luôn rồi đó!-Bà cười

-Chính xác là 392 lần!-Từ thần cười với bà

-Em đã tha lỗi cho anh rồi nên thôi xin lỗi!-Bà cười

-Lần này con mình may mắn nên không gặp anh.May mà đưa đến bệnh viện kịp-Ông nói-Anh có thể cảm nhận được lần tới con mình gặp anh.

-Em thấy lo cho nó quá!-Bà thở dài

-Anh sẽ cứu nó.Anh còn nợ nó một cái mạng vì đã làm hủy hoại con mắt của nó.Nó đã gần chết!-Ông nói

-Anh nhớ nha!-Bà cười rồi bước đi

-Biết rồi!-Ông đi theo

(Tôi đây lời kể của nó hết nha :3 mẹ là ma,ba là thần chết,con là sát thủ? hay đùa lạnh lùng v gia đình rất rất rất độc :3)

Nó chợt mở mắt ra.Lướt nhìn xung quanh là một màu trắng với mùi thuốc sát trùng.Nó chợt cử động nhẹ,thấy toàn thân ê nhức.

-D...D...i...nó tỉnh lại rồi!!!!-Nghe tiếng Lục là lên,nó quay sang nhìn

-Đi báo bác sĩ ẹ!!-Lục nói với nhỏ

-Ok!!-Nhỏ chạy thật nhanh ra ngoài

-....-Nó vẫn im lặng nhìn mọi người

-Em có sao không?-Hắn bước lại

-...-Nó lắc đầu-Bất tỉnh được mấy ngày?

-1 tháng.-Phú đứng ngay cửa sổ,nói

Cạch

Nó thấy một vị bác sĩ đi vào.Đằng sau là nhỏ với ba mẹ (nuôi) nó

-Bác sĩ,con tôi có sao không?-Bà Hoàng hỏi

-Con bé không sao!-Bác sĩ ân cần trả lời rồi bước ra khỏi phòng

-Ba mẹ về Việt Nam hồi nào thế?-Nó hỏi

-Từ lúc con nhập viện!-Ông Vũ nói

-Con bé ngốc này,làm mẹ lo muốn chết!-Bà Hoàng lau nước mắt

-Không sao mà mẹ!Con khỏe lắm!-Nó nói

-Con mà làm giống vậy nữa là mẹ từ con luôn đó!-Bà Hoàng cười

-Con biết rồi!-Nó nói-Ba,mẹ cho con chút riêng tư để nói chuyện với bạn.

-Được!-Bà Hoàng với ông Vũ bước ra ngoài

Đợi 2 ông bà ra ngoài thì nó mới nói:

-Tụi bây khỏe chưa?-Nó hỏi

-Khỏe rồi!-Lục cười

-Rất khỏe!!-Nhỏ hét to

-Tạm được!-Phú và Hoàng đồng thanh

-...-Hắn thì nhìn nó

-Sao thế Huy?-Nó hỏi

-X...x...in...lỗi...!-Hắn nói-Tại anh mà em bị thương.

-Em chỉ bảo vệ những người em yêu thôi!-Nó cười nhẹ

-M...mm...àý cười kia.....-Lục ngạc nhiên

-Ừ thì sao?-Nó nhìn Lục

-Lâu rồi em chưa thấy chị cười đó!-Nhỏ cười

-Thấy bình thường!-Nó nói

-Mà hồi nãy cô tự nhận cô thích thằng Huy?-Phú hỏi

-.....-Nó đỏ mặt-...Chắc..thế...

-Ghe!!!!Công khai luôn kia!!!!-Tụi nó đồng thanh

-...-Hắn đỏ mặt nhìn nó-...Thật...hả?..

-Ừ!-Nó nhìn

-Có phải nói xạo không?-Hắn nghi ngờ

-Không có nói xạo!-Nó cười

-Có chắc không?-Hắn hỏi tiếp

Cạch

-Tin Đi đi.Nó không bao giờ nói dối đâu!-Một giọng nữ vang lên làm tất cả mọi người quay người lại.

-C...c...hì...-Lục ngỡ ngàng

-Chị về rồi đây!!!!-Cô gái đó cười to-Trần Bích Lam ta đã trở về!!!!

Mình đang cạn kiệt ý tưởng quá <: chắc có thể vài ngày nữa sẽ end truyện này <: Chắc mình nên viết ít chữ lại :v chứ gồm tất cả ý tưởng vào một chương để hết truyện quá <: Thy ơi là Thy,sao nào mày có hạn thể vậy trời!! (đang tự kỉ =]])

Hm...mới đầu là mình định ghi là mẹ ruột của nó chết bởi ba nó rồi một nó đi trả thù bố ruột.Mà nghĩ đi nghĩ lại thì...nói sao ta.Thấy nó nhảm? Tại vì ba mình cũng có công tạo ra mình (à hmm...cái này....từ lớp 8 trở lên mới bit =]] sau khi đọc xong chương 9 sách Sinh 8 :v) nên giết chính ba ruột của mình thấy tội tội nên đổi!!Mẹ làm ma tốt,đi theo bảo vệ Di.Ba nó sau khi chết thì hóa thành thần chết.Rồi ba nó biết lỗi nên mẹ với ba nó vẫn ở bên nhau (mà với xương hình như rất hợp =]]) công nhận mị thích chơi độc và lạ thật =]]

Lục

P/S: từ lúc 8h sáng mị ngồi trên máy viết mà muốn đau cả cái lưng =]]

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Quay về

-Chị...chẳng phải chị ở...bệnh viện với anh Topaz hả?-Nhỏ ngạc nhiên

-Xuất viện cách đây 1 tuần rồi!-Lam cười-Hì hì,may mà có chị không thì mấy em đi gặp thần chết hết rồi đó.

-Vậy lúc đó chị....cứu tụi em?-Nó hỏi

-Đúng!Với anh Topaz nữa!-Lam nói-Không ngờ Lopaz lại phản tổ chức.Bây giờ giao cho Topaz xử lí Lopaz rồi!

-.....-Nó im lặng

-Thằng Lopaz chết tiệt!-Lục nghiêng răng-Em thề là em sẽ chặt 2 tay nó!!!

-Con Di nó chặt hết 2 tay rồi!-Lam chỉ vào nó

-Vậy thì em chặt 2 chân nó!!!-Lục cười

-Haha!!Lâu không gặp mà em vẫn vậy!-Lam cười rồi dang hai tay ra-Lại ôm chị cái coi!

-Haha...chị cũng vậy thôi!-Lục ôm Lam vào

-Hmm...ai là bồ của em trong 3 đứa này?-Lam chỉ vào tụi hấn

-...Đ...đ...âu..có!!-Lục đỏ mặt

-Haha!Em nghĩ em qua mặt được chị à?-Lam cười rồi chỉ hấn-Thằng này hả?

-Bồ Di!-Lục nhìn nó

-Wow!!Di có bồ!-Lam cười nhìn nó đang đỏ mặt-Ghê nha!!

-Vậy còn thằng này?-Lam chỉ Hoàng

-Không phải!-Lục nhìn nhỏ

-Chứ thằng đó là bồ ai?-Lam hỏi rồi nhìn nhỏ-Chẳng lẽ.....bồ Ngân?

-.....-Nhỏ chột ửng hồng

-Hi hi...Giờ thôi!-Lam dường như biết cái gì đó rồi chỉ Phú-Còn thằng này.

-...Không phải!!-Lục nhìn qua chỗ khác

-Phản ứng chậm 1 giây!-Lam cười-Thôi đi nào.Tự nhận đi!

-....Không phải!!!!-Lục nói to rồi chạy ra khỏi phòng

-Haiz...cái tính khó bỏ.-Lam thở dài rồi nhìn Phú-Cậu kia,đi an ủi nó đi?

-...H...hà...???-Phú ngạc nhiên-Sao phải là em?

-Nếu Lục bị nói trúng trung tâm thì nó sẽ mắc cỡ mà chạy ra ngoài!-Lam cười-Tốt nhất là em nên đi an ủi.

-...N...nhưng..-Phú lắp bắp

-Cậu cũng thích nó nhì?-Lam cười-Nên biết tôi lớn hơn mấy cậu tận 2 tuổi.

-Cô...20 tuổi?-Hắn hỏi

-Ừ!-Lam nhìn hắn

-Vậy...em nên ra an ủi Lục?-Phú hỏi

-Đúng!-Lam cười

Nghe xong,Phú chạy ra ngoài đuổi theo Lục...

-Còn Ngân với 2 cậu kia,ra ngoài một chút!-Lam nói

-Ok!-Nhỏ kéo tay Hoàng theo-Đi!

-....-Hoàng đỏ mặt,đi theo

-Chị không làm hại Di đúng không?-Hắn hỏi

-Chỉ bàn chuyện con gái thôi!-Lam cười

-....-Hắn nhìn Lam rồi bước ra ngoài-Em sẽ đứng canh ở ngoài *Cách*

Sau khi hắn bước ra,nó mới nói:

-Chị cần nói chuyện gì?-Nó hỏi

-Chị xin lỗi!-Lam nói-Vì đã bỏ tụi em lại với cái hội rắc rối này.

-Không sao!-Nó cười nhẹ-Em cũng xin lỗi chị!

-Em không cần đâu!-Lam cười rồi nắm tay nó-Giờ mọi chuyện kết thúc rồi!

-Chắc vậy!-Nó nhìn Lam-Chị...em có chuyện cần nói!

-Sao hả em?-Lam hỏi

-Em...tìm được mẹ ruột rồi!-Nó nói

-....-Lam im lặng-Ồ..đâu?

-Trong tiệm thức....-Nó nhìn ra ngoài cửa sổ

-Ý em là....lúc em bắt tinh?-Lam nhìn nó

-Ừ!-Nó nói-Em cũng biết được lí do tại sao có con mất này!

-....-Lam im lặng

-Cha ruột em...là một nhà khoa học điên.Trong lúc mang thai,ba em ép mẹ em uống 1 loại hóa chất nên tạo thành con mất này.-Nó nói-Sau đó,ba với

mẹ em mất.

-Chị hiểu rồi!-Lam cười nhẹ-Vậy giờ sao?

-...-Nó nhìn Lam-Chắc...sẽ làm...bạn...gái..H....uy//

-Hi hi!-Lam cười-Không ngờ em cũng có lúc mắc cỡ.

-Em cũng là con người chứ bộ!-Nó nói

-Mà cho chị xin lỗi nha.Tại chị mà em phải sống dưới cái lớp vỏ lạnh lùng.Nếu không thì 2 năm nay e sống hạnh phúc rồi!-Lam nói

-...-Nó nhìn Lam

-Di!Chị có kế hoạch này hay lắm nè!-Lam cười-Chị sẽ ép thằng bỏ con Ngân nói ra rằng nó thích Ngân.

-Sao được? -Nó hỏi

-Vậy nè....-Lam thì thầm vào tai nó

-Nhưng...cái này cần người giúp đỡ.-Nó nói

-Thằng bạn trai em với tụi con Lục á!-Lam cười-Chị đảm bảo là ai cũng hợp tác với chị!

-Vậy tùy chị!Em ngủ!-Nó nói rồi lấy chăn đắp cao lên người.

-Haha!-Lam cười rồi đứng dậy ra khỏi phòng

Cạch

-Cậu vô chăm sóc Di!-Lam nói-Làm nó tổn thương 1 một chút là chị giết cung!

-Vâng!-Hắn bước vào

-Haizz...-Lam thở dài-Mình có cảm giác không lành về thằng nhóc này.Để xem trong tương lai nó làm gì.

Nói xong,Lam đi tìm Lục.

~~~~~

-Lục!!-Phú hét to-Cô ở đâu

Phú này giờ chạy quanh bệnh viện mà không thấy Lục.Lúc này,cậu rất mệt.Phú đi thêm một vòng nữa.Thấy đằng trước có một cô gái có mái tóc màu đỏ đang ngồi.Đó chính là Lục.Phú liền chạy tới.

-Lục!!-Phú vỗ vai Lục

-...-Lục vẫn im lặng

-Haizz...-Phú ngồi cạnh Lục-Biết này giờ tôi lo cho cô lắm biết không?-...-Lục chột đỏ mặt-L...ll...o...?

-Ừ.Lo cho cô đó đồ ngốc!-Phú cười

-....-Lục im lặng

-Mà sao cô chạy đi?-Phú hỏi

-...Không...c...có gì...-Lục nói lắp bắp

-Vậy à?-Phú cười-Tôi nghe nói là cô mắc cỡ.

-Đâu có!!-Lục quay sang Phú

Lúc Lục quay sang,Phú đã hôn Lục một cái.Đó là nụ hôn đầu tiên của cô.Cô đỏ mặt.Chột,Phú ôm cô rồi hôn tiếp.Cô cố gắng đẩy Phú ra nhưng anh ôm chặt cô.Lục định mở miệng hét nhưng khi cô mở,lưỡi của anh luồn vào miệng Lục.Cô bây giờ rất rất mắc cỡ.

-Thế nào?-Phú thả Lục ra,cười

-....-Lục ôm mặt mình-N..nụ...hôn...đ...đầ...u...

-Ngọt không?-Phú nhìn cô

-....-Lục trợn mắt nhìn Phú

-Cô đỏ mặt kia!-Phú châm chọc

-Anh....-Lục định xông tới đánh Phú thì Phú đã ôm cô lại.Cô đánh vào lưng anh-Buông tôi ra!!

-Thôi nào!-Phú ôm chặt cô,mặc kệ những cú đánh từ Lục-Anh yêu em!

-...-Lục dừng lại.-Anh...nói yêu tôi..?

-Ừ!-Phú cười

-...-Lục ngạc nhiên.-Em...e...m...cũng...th...í...ch...

-Em nói gì?-Phú ngạc nhiên

-...-Lục mắc cỡ-Không..nói lại lần 2!

-Haha!Anh nghe hết rồi!!-Phú cười

-Chết tiết!!Bà đây phải cho cung một trận mới được!!-Lục đứng dậy,mặt đỏ rang.

-Lêu lêu!-Phú chạy đi.

-Đứng lại!!-Lục hét

Trong khi 2 người đuổi bắt nhau,Lam đứng đó nhìn.

-Haha!!-Lam ôm bụng cười-Giờ này mấy tuổi rồi mà còn như vậy?

-1 tuổi!-Lục lè lưỡi-Lêu lêu.

-Lại đây!Chị giao một nhiệm vụ rất quan trọng!-Lục nói

-Gi thế chị?-Lục bước tới

-Chị có kế hoạch giúp Hoàng tử tình với con Ngân!-Lam cười-Mấy đứa tham gia không?

-Mà sao chị phải làm như thế?Không đề từ từ à?-Phú hỏi

-Muốn có 3 cặp trong ngày hôm nay!-Lam cười to

-...-Lục đỏ mặt-Chị...nãy giờ thấy?

-Chính xác!!-Lam nói-Phú,cung rất chuẩn men!

-Cảm ơn vì đã khen!-Phú cười

-Vậy kế hoạch như thế nào?-Lục nói

-Vậy nè...-Lam thì thầm với Phú và Lục

~~~~~  
-Ngân ơi!!-Lục chạy tới chỗ mấy bán hàng tự động,nơi mà nhỏ đang đứng

-Gi thế chị?-Nhỏ mở lon Pepsi rồi uống một ngụm

-Chị có cái này hay lắm nè!!-Lục cầm lấy lon Pepsi rồi kéo tay nhỏ lên sân thượng.Tại sân thượng.....

\*Cách\*

Tiếng mở cửa ra.Trước mắt nhỏ và Lục là một khung cảnh rất bình yên.Đó chính là hoàng hôn.Hoàng hôn là khung cảnh mà nhỏ thích ngắm nhất nên nhỏ hay mặc kệ xung quanh chỉ để ngắm hoàng hôn.

-Đẹp quá!-Nhỏ nhìn về phía Mặt Trời đang lặn

-Lại gần ngay mép thấy đẹp hơn.-Lục kéo nhỏ tới chỗ ngay mép vách.Sân thượng bệnh viện này không có ban công với lại bị cấm lên nên Lục phá cửa.

-Ừ..ừ...-Nhỏ lơ mơ trả lời

-Đứng ở đây!Cấm bước lên phía trước!Không thì té xuống chết đó!-Lục để nhỏ đứng ngay gần mép

-Ừ...-Nhỏ vẫn nhìn khung cảnh Mặt Trời lặn

Nhìn thấy nhỏ đang bận,Lục lên lấy bột ớt bỏ vào lon Pepsi rồi đưa cho nhỏ uống.Thấy Lục đưa nước,nhỏ cầm lên uống.Nhỏ chọt phun ra.

-Chị...cay...cay..cay!!!-Nhỏ ứa nước mắt.Nhỏ đặc biệt không biết ăn cay.Mỗi lần ăn cay thì nhỏ đều khóc.

-Em cứ đứng ở đây đi.Để chị đi lấy nước!-Lục chạy đi

-...-Nhỏ tiếp tục ngắm khung cảnh mặc kệ mình chảy nước mắt vì cay

\*Cạch\*

Nghe tiếng mở cửa,nhỏ quay lại

-Chị....-Nhỏ ngạc nhiên khi thấy người mở cửa không phải chị mà là Hoàng-Anh...làm gì ở đây?

-...-Hoàng nhìn thấy nhỏ đang đứng ngay mép "bờ vực" (ý nói là ngay mép bệnh viện,cái chỗ mà người ta hay đứng tự sát á :v ) với lại thấy nhỏ đang khóc thì liền chạy tới ôm

-Anh...làm gì vậy!!-Nhỏ vùng vẫy-Thả tôi ra!

-Thả ra để em tự sát hả?-Hoàng ôm chặt

-Tôi..không có...-Nhỏ chưa nói hết câu thì Hoàng hôn nhỏ-Ừm...um..

Nhỏ bất ngờ khi biết Hoàng hôn mình.Nhỏ cố gắng đẩy anh ra.

-Anh khùng à??-Nhỏ nói to-Tự nhiên cường hôn tôi!!

-Xin..lỗi!-Hoàng nói nhỏ

-Bực mình!-Nhỏ mắc cỡ,nói nhỏ-Đó là nụ hôn đầu của tôi!Đền cho tôi đi!

-...-Hoàng nhìn nhỏ-Đền gì?

-Tiền!-Nhỏ nói

-Bộ..không muốn anh à?-Hoàng cười đều,ôm lấy eo nhỏ

-Ai...thèm muốn anh??-Nhỏ nói lấp

-Anh yêu em,Ngân!-Hoàng nhìn thẳng vào mắt nhỏ

-Hử???-Nhỏ ngạc nhiên-Anh...anh nói gì...???

-Anh yêu em!-Hoàng cười nhẹ-Yêu tới muốn phát điên vì em!

-....-Nhỏ mắc cỡ

-Em có yêu anh không?-Hoàng nhìn nhỏ

-...C..ó...thể...-Nhỏ nói nhỏ

-Anh coi đó là lời đồng ý!-Hoàng cười rồi hôn nó thêm một lần nữa-Mà sao em tự sát?

-Em có tự sát gì đâu?-Nhỏ ngờ ngạc nói-Vậy...ai dụ tội mình à?-Hoàng nói rồi cười-Mà thôi mặc kệ.Anh giờ chỉ muốn đắm chìm trong đôi môi quyết rũ của em thôi

Sau đó,Hoàng hôn nhỏ.Nhỏ lần này không đẩy Hoàng ra mà còn đáp trả lại

\*Tách\*

-Wow,bức hình rất đẹp!-Lam bước vào,tay cầm cái máy ảnh.

-Chị!!!-Nhỏ đỏ mặt

-Hình rất đẹp!Đáng để đóng khung!-Lục bước vào sau,kế bên là Phú

-Xí...khoan đã...vậy mấy người bày ra kế hoạch này?-Hoàng hỏi

-Chính xác!-Lam cười-Chỉ để chụp bức hình này.

-Chị Lam!!!-Nhỏ hét to

-Đừng hét to.Ai chị cũng chụp hết á.-Lam cười-Lục với thằng Phú,em với thằng đó tên gì.

-Vậy là 2 người cũng thành đôi?-Nhỏ ngạc nhiên

-...Đ.đúng...-Lục nói nhỏ

-Chúc mừng chị!!!-Nhỏ chạy tới ôm Lục

-Chị cũng chúc mừng em!!-Lục cười

-Chúng ta còn thiếu một tấm!-Lam cười-Mấy em chuẩn bị chụp lên chưa?

-...-Mọi người suy nghĩ rồi cười-Ok!Đi thôi

~~~~~  
Tại phòng bệnh của nó

Hắn ngồi trong nó trong lúc ngủ.Khi tháo miếng bịt mắt ra,trong nó ngủ như một thiên thần.Hắn khẽ cười,nắm chặt tay nó.Hắn không biết sao mà thích ngắm nó trong lúc ngủ.Nhìn rất là bình yên.Hắn chọt hôn nó.Không phải ngay trán,không phải ngay má mà là ngay môi.

Cạch

-Hoho!!Bức ảnh này đáng giá lắm đây!-Lam bước vào,cười ranh

-Chị...sao tới đây..Mà còn lại chụp hình nữa chứ-Hắn đỏ mặt

-Giờ muốn đưa cho Di hay là giữ bí mật?-Lam cười

-...-Hắn suy nghĩ-Bí mật

-Lựa chọn tốt!-Lam cười

-Haizz..không ngờ anh trai lại hôn lên!-Hoàng thở dài

-Em thì biết gì!-Hắn nhìn Hoàng

-Haha!Hai anh em thôi đi!Cứ cãi nhau hoài!-Phú nói

-Chùng nào bác sĩ mới cho ra viện?-Nó hỏi

-Giờ muốn ra hả?Chị xin cho!-Lam cười

-Được hả chị?-Nhỏ hỏi

-Hù dọa tí là được à!-Lam cười

-Vậy Ok!!-Nhỏ cười

~~~~~  
Biệt thự Lâm Hoàng...

-Ôi trời ơi!!!Nhớ nha quá!!-Lam chạy vào ôm cái ghế sofa-2 năm mà căn biệt thự chả có gì mới!

-Thì tụi em đi Mỹ mà.-Lục nói

-....-Lam im lặng

-Phòng chị em vẫn giữ nguyên như cũ.-Lục cười

-Cảm ơn vì tụi em đã giữ phòng lại!-Lam cười

-Không có chi!-Nhỏ cười

-Mấy đứa muốn coi hình không?-Lam cười

-Muốn!!-Nhỏ nói to

-Hình của tụi em nè!-Lam đưa hình cho từng người

Bức hình của Lục là chụp dưới tán lá cây của bệnh viện.Lục và Phú đang ngồi hôn nhau dưới gốc cây.Có vài nhánh lá rơi xuống làm tăng thêm phần sống động và tạo nên hình ảnh thu nổi bật.Hình của nhỏ được chụp dưới ánh Mặt Trời.Hoàng và nhỏ đang hôn nhau.Có vài con gió thổi qua làm mái tóc của hai người tung bay trong hình.Còn hình của nó thì có 2 tấm Tấm thứ nhất là hấn đang nắm chặt tay nó trong căn phòng bệnh.Tấm thứ hai là tấm hấn hôn lên nó.2 bức ảnh này rất yên tĩnh.Xung quanh là màu trắng của phòng bệnh với chút ánh hoàng hôn từ cửa sổ.

Những tấm hình ấy chính là quà của Lam.Một món quà đầy ý nghĩa và đầy kỉ niệm được lưu lại.Một kỉ niệm tuyệt đẹp trước khi từ thân đến gặp nó....

-----

Nghĩ đi nghĩ lại thì mình rất rất mất ý < Đang suy nghĩ truyện này thì chợt nghĩ ra ý tưởng cho truyện mới =]] i hate you,brain =]] :v

Sau đây là trích một đoạn của bác sĩ với Lam :!> tại đoạn này mình không thích ghi vào.

(Flashback :v )

-Bác sĩ,cho bệnh nhân Thiên Di xuất viện sớm được không?-Lam hỏi vị bác sĩ

-Được!-Vị bác sĩ đồng ý

-Hở??Thường thường gặp mấy bệnh viện khác thì phải dùng đến vũ lực mới cho.Mà sao bệnh viện này lạ thế?-Lam hỏi

-Tôi..quen con bé đó.-Vị bác sĩ ân cần trả lời-Tôi là người đỡ đẻ cho mẹ ruột nó.Nhìn thấy đôi mắt là tôi biết chắc chắn là nó.Khi sinh nó ra,tôi đã hỏi cô bé(mẹ nó)là tại sao nó có đôi mắt kì lạ.Thế là cô bé đó kể hết cho tôi nghe.Tôi rất thông cảm cho con bé.

-...-Lam im lặng

-Sau đó nghe tin cô bé đó tự sát với chồng.-Nói tới đây,vị bác sĩ nhỏ giọng lại

-...-Lam nhìn vị bác sĩ-Tôi thông cảm

-Tôi hi vọng con bé sẽ sống hạnh phúc.Nhưng ông trời...-Vị bác sĩ nói nhỏ-Hồi trước,tôi có quen con bé.Con bé là người tốt bụng nhất tôi từng gặp.

-Tôi hiểu.-Lam gật đầu

-Thật may là đứa bé ấy giờ đã có một gia đình tuyệt vời.-Vị bác sĩ cười nhẹ-Nên giao cho con,chăm sóc đứa bé ấy dùm bác.

-Con hứa!-Lam nắm chặt bàn tay của vị bác sĩ

-Cảm ơn con!-Vị bác sĩ cười nhẹ-Đợi đây xíu,bác đi làm giấy xuất viện.

(End Flashback :v )

Đó là lí do Lam đưa hình cho 3 tụi nó để có chuyện gì đi nữa thì vẫn có tấm hình bên cạnh để gọi nhớ những người thân mình!!! :v

Mưa (tại mấy hôm nay nhà mình mưa tầm tã :v sáng dậy lạnh đến quéo luôn :v )

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.



## Chương 17

Mình có một thông báo nho nhỏ.Sau đây mình sẽ nói.

Sáng hôm nay là ngày đẹp trời.Trời trong xanh,mây trắng không có có mưa nên tâm trạng rất vui.Mình cầm 2 ly nước,2 bịch snack qua phòng vi tính ( ý là thủ sẵn đồ ăn á :v ).Bật máy lên, vào Wattpad.Ghi được chữ chương 16 thì tự nhiên mình thấy sao sao.Cảm giác nó vô vị vì thiếu ý tưởng.Mình nhìn màn hình khoảng 10 phút thì thấy chán nản nên mình kiếm truyện đọc để có ý.Đọc hoài đọc mãi mà đầu vẫn không nghĩ được gì.Thế là mình chơi game.1 tiếng,2 tiếng trôi qua, mình vẫn không có nghĩ được gì.Thế là mình dẹp, nghĩ viết 1 bữa (nếu đọc tới đây các bạn hỏi là nếu nghĩ viết 1 bữa vậy tại sao có lần mình viết 2 ngày mới rab1 chương? Tại vì ngày thứ nhất mình viết được một nửa ngày thứ 2 mình viết phần còn lại.).

Nên....có thể chừng nào có ý lại mình sẽ viết tiếp :vCái này không phải lười suy nghĩ đâu nha!!!!

Nắng (tại hôm nay không có mưa :v ahilhihi :v)

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 18: Bình yên?

Sáng tại biệt thự Lâm Hoàng.....

Bây giờ là khoảng 6 giờ sáng,ai ai cũng ngủ,kể cả nó.

Trong căn biệt thự,có 4 con người đang rón rén đi.2 trong 4 người thì vào bếp,2 người còn lại thì làm việc nhà.

Tại phòng nhỏ....

Nhỏ khi ngủ thấy được mùi đồ ăn thì liền ngồi dậy.Nhỏ nhìn cái đồng hồ.Mới có 6:30.Nhỏ liền ngạc nhiên.Thường thường nó dậy khoảng 7 giờ mà bây giờ là 6:30.Vậy...là ai nấu ăn ở dưới?

Nhỏ đứng dậy,mở cánh cửa nhẹ nhàng.Thấy ở dưới có 4 bóng người nhưng vì không bật đèn nên nhỏ không thấy 4 người đó là ai.Nhỏ rón rén đi qua phòng nó và gõ cửa nhẹ nhàng.

\*Cốc cốc cốc\*

Khoảng 3 phút sau,nó hé cửa nhìn ra.

-...-Nó nhìn nhỏ đang đứng ở trước cửa

-Chị...có người ở dưới nhà.Hình như là 4 người.-Nhỏ nói nhỏ

-...-Nó ngạc nhiên

-Có cần đánh tụi nó không?-Nhỏ cười

-Điều tra.-Nó nói

-Còn chị Lục?-Nhỏ hỏi

-Cho nó ngủ.-Nó nói-Qua kêu chị Lam.

-Ok!-Nhỏ nói-Còn chị?

-Xuống kiểm tra.-Nó đi ra khỏi phòng rồi khóa phòng lại.Nó đang mặc một bộ đồ ngủ hết sức....dễ thương?Nó hôm nay đeo miếng bịch mắt trắng,không mang găng tay. (Đồ ngủ của nó trên hình :v tại không biết tả :v )

Trong khi nhỏ bước qua phòng Lam thì nó đi xuống phòng khách.

Căn phòng khách chỉ có một chút ánh sáng.Nó nhìn xung quanh.Không thấy bóng dáng của ai.Nó ngủ thấy mùi đồ ăn từ nhà bếp liền đi vào.

Trên bàn có rất nhiều món ăn như bánh waffle, ngũ cốc, pancake, sandwich, cháo, cà phê, nước cam, .... Nó đứng nhìn. Có tổng cộng là 8 phần. Mà nhà nó có 4 người. Vậy... 4 người còn lại chính là....

- Em làm gì dậy sớm thế? - Một giọng nói vang lên, đó chính là hấn. Hấn đang ôm nó.

- Trộm - Nó ngẩng đầu lên nhìn hấn

- À.... có người đưa anh chìa khóa nhà em. - Hấn nhìn nó

- .... - Nó suy nghĩ. Ngoài gia đình nó với nó ra thì không ai có chìa khóa căn biệt thự này. Khoan đã... còn một người... - Topaz?

- Đúng! - Hấn cười - Em đoán hay lắm.

- Làm gì? - Nó hỏi

- Chỉ là qua chăm sóc tụi em xíu thôi! - Hấn nói

- Còn 3 người kia? - Nó hỏi

- Đi đánh thức rồi. - Hấn cười - Mà em hơi lùn thì phải. Đứng tới cái cổ anh.

- ... - Nó nhìn hấn - Lùn kệ người ta.

- Haha! - Hấn cười rồi bế nó lên

- Buông ra!! - Nó vùng vẫy

- Không thì sao? - Hấn cười rồi bế nó ngồi vào bàn ăn - Ngồi ăn đi con mèo!

- ... - Nó đỏ mặt - Ủ... - Đồ ngủ của em khá dễ thương. - Hấn nhìn

- Hết đồ nên mượn tạm đồ của Lục. - Nó nói - Có vấn đề?

- Không. Chẳng qua nhìn em khá dễ thương. - Hấn cười

- ... - Má nó ửng hồng lên. - Ăn... đi..

~~~~~  
Trong khi hấn với nó đang ngồi ăn thì Phú với Hoàng đi lên lầu.

- Anh qua phòng Lục, em qua phòng bạn gái em. - Hoàng cười

- Haha! - Phú cười - Ok!

Phú đứng trước một căn phòng. Trên cửa phòng có ghi chữ "Lục Room's". Phú mở cửa nhẹ nhàng. Thấy Lục vẫn còn đang ngủ, Phú rón rén bước tới.

Lục đang trùm chăn tới cổ, bên trong cô đang ôm một con gấu bông màu nâu cà phê. Phú đứng đó nhìn Lục rồi cười. Cậu bước tới bên Lục rồi thì thầm vào tai cô:

- Dậy đi em yêu. - Phú cười

- Ừm... thêm 5 phút!! - Lục nhắm mắt lại

- Dậy!! - Phú lay người Lục

- Không!! - Lục kéo chăn qua đầu

- Đừng ép tôi làm biện pháp mạnh. - Phú cười rồi kéo chăn ra. Cậu chột đỏ mặt. Lục chỉ mặc một cái áo sơ mi mỏng dài màu trắng tới đầu gối, không mặc quần short hay quần dài. Cô chỉ mặc chiếc quần nhỏ bên dưới. (Hình ở trên :v có gì coi để hình dung :v) - Em. em... mặc như vậy khi ngủ..?

- Thì sao? - Lục chột ngồi dậy, để con gấu bông đang trước mình.

- .... - Phú đỏ mặt - Hờ... hang..

- Anh mặc cỡ? - Lục cười

-Đầu...có...-Phú nói lắp

-Haha!!-Lục cười-Nhìn cái mặt anh kia!

-....-Phú nhìn Lục rồi cười-Vậy à?

-Ừ!-Lục nói

-...-Phú cười rồi bế Lục lên

-Anh...anh làm gì vậy!!!-Lục mắc cỡ-Thẹn quá hóa thù à?

-Có lẽ là thế!-Phú nhìn Lục-Xuống ăn nào!

-Chưa thay đồ!!-Lục đánh nhẹ vào ngực cậu

-Mặc vậy cũng được mà!-Phú cười ranh-Không ai để ý em đâu.Nhìn như mặc đầm.

-...-Lục mắc cỡ.

-Đi xuống ăn.-Phú bế Lục ra phòng.

~~~~~

-Wow!!-Hắn nhìn Phú đang bế Lục đi xuống-Bé công chúa đi xuống luôn à?

-Chứ gì nữa?-Phú cười

-Thả ra.-Lục mắc cỡ

-Đợi tới bàn ăn đi!-Phú bế Lục tới chỗ ngồi-Ngồi yên,ăn!

-Biết rồi!-Lục nhìn Phú rồi nhìn xung quanh-Lam với Ngân đâu?

-Ở trên phòng.Nó nói

-Ngân đâu???-Một giọng nói vang lên.đó chính là Hoàng-Trong phòng không có Ngân!!

-Phòng Lam!-Nó nói-Nhưng.....đó là phòng Lam.Không dám vào.-Hoàng nói

-Vậy giờ sao?-Phú hỏi

-Đề anh!-Một giọng nói nam vang lên ở đằng sau

-Anh tới à?-Lục quay lại nhìn người đàn ông

-Tới đón bạn gái.-Người đàn ông đó cười

-Anh với chị Lam thành cặp hả?-Lục hỏi

-Ừ!-Người đàn ông đó nói rồi đi lên-Nhóc Hoàng,đi với anh!

-Ok!!-Hoàng đi theo

~~~~~

Cách

Cửa phòng được mở ra.Trên chiếc giường có 2 người,đó chính là nhò với Lam

Phòng Lam được trang trí giống như phòng Lục nhưng chỉ khác một điều chính là phong của Lam được phủ một màu lam vì cô rất thích màu lam (:v LoL :v ahhihi :v).

Phú với người đàn ông kia nhìn rồi cười:

-Anh sẽ ẵm Lam.Còn em thì lo xử lí con Ngân!-Người đàn ông đó tới bế Lam lên.Cô đang mặc một cái đầm ngủ hình con gấu màu vàng (ảnh ở trên).Người đàn ông cười rồi thì thầm vào tai Lam-Dậy nào,Lam!

Lam vẫn không có biểu hiện gì. Ngược lại, cô đang ngủ rất ngon.

Trong khi người đàn ông đó bế Lam xuống phòng ăn thì Hoàng đứng đó nhìn nhỏ ngủ. Hoàng chợt cười rồi nằm xuống kế bên nhỏ. Nhỏ đang mặc một bộ đồ ngủ hình thỏ hết sức dễ thương. Nhỏ vì nhầm tưởng anh là con gấu bông nên ôm anh. Hoàng đỏ mặt rồi cười nhẹ. Cái ôm này khá ấm áp và nhẹ nhàng khiến anh cảm giác rất bình yên. Nên...anh ngủ khi nào mà không hay biết.

Ở dưới phòng ăn...

-2 người kia lâu quá!!-Lục nói

-Đáng lẽ giờ này phải đánh thức rồi chứ?-Phú nói

-...-Nó nhìn Lục-Chắc ngủ quên.

-Có gì chưa đồ ăn sáng lại.-Hấn noi

-Tối rồi nè!-Người đàn ông đó nói

-Thêm một người chơi trò bết công chúa nữa à?-Hấn cười

-Tình thế bất buộc!-Người đàn ông đó cười

-Vậy sao không đánh thức chị Lam?-Lục hỏi

-Bây giờ mới đánh thức!-Người đàn ông đó cười rồi hôn Lam. Một nụ hôn nồng ấm và mãnh liệt. Lam chợt mở mắt vì thiếu không khí nhưng khi Lam thấy người đàn ông đang hôn thì chợt đẩy ra

-Anh...anh làm cái quái gì thế!!!-Lam đỏ mặt rồi nhìn về phía bàn ăn-Còn trước mặt tụi nhỏ.

-Công khai rằng em là bạn gái của anh thôi!-Người đàn ông đó thả Lam xuống-Giờ em đã dậy thì vào ăn. Không anh hôn em tiếp nữa giờ.

-...Topaz!!!!-Lam hét to

Người đàn ông đó chính là Topaz. Anh lớn hơn Lam 1 tuổi và chính là bạn trai của Lam. Topaz có mái tóc màu đen huyền được cắt undercut. Anh có đôi mắt màu đen.

-....-Mọi người đều đỏ mặt khi chứng kiến màn hôn của Topaz với Lam

-Haiz..à con Ngân với bé Hoàng đâu?-Lam nhìn xung quanh-Nãy anh để Hoàng kêu con Ngân dậy.-Topaz nói

-Mà giờ chưa thấy xuống đây nữa hả?-Lục hỏi

-Nghỉ ngơi thẳng Hoàng nó không kim được quá!-Lam nói

-...-Mọi người đỏ mặt khi nghe Lam nói

-Cứ...cứ ăn trước đi. Có gì chưa lại cho 2 tụi nó!-Hấn nói lấp bắp

Và thế là ai cũng tiếp tục ăn.

~~~~~  
-Á!!!!!!-Một giọng hét vang lên làm cho mọi người đang ngồi xem phim quay đầu lại

-Chị!!!!Có tên biến thái!!!!-Nhỏ vừa chạy vừa hét

-Sao?-Lam hỏi

-Ê ê!!!Đừng đồ thừa tại tôi!-Hoàng bước ra

-Anh ấy nằm cạnh em kia!!!-Nhỏ làm nũng

-Chưa gì để dè ra rồi à?-Lam cười

-Chị!!!!-Nhỏ đỏ mặt

-Không..không có!!Em chỉ ngủ thôi!-Hoàng mắc cỡ

-Tuồng 2 đưa làm gì chứ? -Lam cười

-Cái nào của em chứa cái gì trong đó vậy? -Topaz nhìn Lam

-Chứa anh thôi! -Lam hôn lên má Topaz

-Cắt! Tụi em không trả cát xê nên chị không cần diễn sâu! -Lục nói

-Haha! -Lam cười rồi nhìn nhỏ với Hoàng- Hai đứa ăn đi. Tụi này có chừa lại 2 phần cho 2 đứa đó.

-Vâng! -nhỏ bước vào

-Ok! -Hoàng đi theo sau

~~~~~  
-Có ai dám chơi trò "True or Dare" không? -Lam cầm một chai rượu rỗng

-Cái trò sự thật hay thử thách hả? -Nhỏ hỏi

-Ừ. Nó đó! -Lam cười

-Em chơi!!! -Nhỏ với Hoàng đồng thanh

-Choi! -Hắn nói

-Em cũng thế! -Lục nói rồi hỏi Phú- Anh có chơi không?

-....-Phú suy nghĩ rồi trả lời-Choi!

-Choi không Di? -Hắn hỏi

-...-Nó gật đầu

-Vậy em cũng chơi!! -Hắn cười

-Anh có chơi không? -Lam hỏi Topaz

-Không! -Topaz nói- Nhảm.

-....-Lam nhìn Topaz-Choi đi mà~

-Không! -Topaz nói

-Giận!! -Lam quay mặt sang chỗ khác

-Thôi mà vạ!! Đừng giận anh!! -Topaz thấy vậy liền xin lỗi

-....-Lam vẫn quay mặt sang chỗ khác

-Đi mà!! Anh xin lỗi!!! -Topaz ôm lấy Lam

-....-Lam vẫn không nói gì

-Được thôi! Anh sẽ dùng biện pháp mạnh! -Topaz bế Lam lên

-Buông ra!!! -Lam nói to- Mấy đứa cứ chơi đi! Anh với chị phải "chơi" 1 trò chơi. -Topaz cười rồi nói với Lam- Em sẽ phải chăm sóc cho anh rồi!

-...-Mọi người đỏ mặt, kể cả Lam.

Sau đó, Topaz bế Lam lên phòng. Bỏ mặc tụi nó với tụi hần ở dưới.

-À...um...chúng ta chơi thôi!! -Lục nói rồi quay cái chai rượu. Sau vài giây, chai rượu hướng về phía nhỏ. Lục thấy vậy liền cười- True or Dare?

-Hm... True!! -Nhỏ nói

-Hồi nãy em với Hoàng có "chơi" với nhau không? -Lục cười (Lục y hệt Lam =]] chị nào em nấy)

-Không!!!-Nhỏ mắc cỡ

-Thật không?-Lục cười ranh

-Thật!!!!-Nhỏ nói to

-Tạm tin!Tối lượt em quay chai!-Lục cười.Nhỏ liền quay cái chai rượu.Và....chai rượu đó hướng về Phú

-True or Dare?-Nhỏ hỏi

-Dare!!Anh sẽ chơi như 1 thằng đàn ông!-Phú nói

-Vậy...thách anh cường hôn chị Lục trong phòng 2 phút!!Nhớ là một nụ hôn mãnh liệt!-Nhỏ cười.Đây là cách nhỏ trả thù

-Cái...cái...gi...??-Lục ngạc nhiên

-Cho anh xin lỗi trước!-Phú cười rồi ôm lấy eo Lục rồi bắt đầu hôn.Cô cố gắng đẩy cậu ra nhưng thất bại.Lục định la lên thì lưỡi của cậu luồn vào phía trong.Đây là một nụ hôn kiểu Pháp.Sau 2 phút,cậu buông người cô ra

-....-Lục đỏ mặt

-Haha!!!Trả thù chị!-Nhỏ cười

-Ngân!!!-Lục hét to-Tối chị sẽ trả thù lại em!

-Vậy anh bắt đầu quay chai đây!!-Phú lấy cái chai rượu rỗng rồi quay một vòng.Chai rượu dừng lại,hướng về phía...nó-True or Dare?

-...-Nó suy nghĩ.Nếu chọn true thì không được,còn nếu chọn dare thì sao?Lỡ....ép hôn như nhỏ vừa làm??Hít một hơi thật sâu rồi nó nói-Dare...

-Vậy....em hãy nói yêu Huy!-Phú cười.Cậu biết...mặc dù nó thích hấn nhưng mà không dám nói.

-....-Nó im lặng.-True...

-Vậy thì em có yêu Huy không?-Phú cười

-....-Nó chính thức hết đường thoát-C...c...c...ó...

-Hi hi!!-Nhỏ cười-Chị cũng biết mắc cỡ nữa!

-...-Nó đỏ mặt.Còn riêng về phần hấn thì hấn cảm thấy rất hạnh phúc.

Sau một hồi chơi True or Dare,hấn quyết định đi mua nước.

~~~~~  
Bầu trời trong xanh,hấn đang cầm 1 cái bịch ni lông chứa vài lon nước bước về căn biệt thự Lâm Hoàng.Chợt...

\*Ầm\*

Những lon nước lăn đi mọi hướng.Một vũng máu tươi.Một chiếc oto.Trong chiếc xe ấy,có một người đàn ông và một cô gái:

-Thưa cô chủ,đã làm xong nhiệm vụ!-Người đàn ông đó nói

-Đưa vào bệnh viện.Với cú tông này cũng đủ làm cho anh Huy mất trí nhớ!-Cô gái đó cười-Ta phải trả thù.Tại Di mà ta mất đi tất cả.Gia đình,em gái,bạn thân và thậm chí cả anh Huy.Nhưng ta sẽ phải cướp lại hết!Hãy chờ ta đây,Di à!

-Vâng thưa cô chủ!-Người đàn ông đó nói

-Gọi tôi là Nguyệt!-Cô gái đó chính là Dương Minh Nguyệt

-Vâng!-Người đàn ông đó bước ra đi vào vào ghế sau

~~~~~  
-2 tiếng rồi!!Huy đâu?-Phú sốt ruột-Chả lẽ gặp phải chuyện gì?

-Không biết nữa!-Hoàng nói rồi chợt điện thoại hấn rung-Alo.

-Thằng Huy nó đang ở bệnh viện!!-Người ở đầu dây bên kia nói

-Cái gì???Con tới ngay!!-Hoàng cúp máy-Anh Huy đang ở bệnh viện!!

-Hả???-Lục hốt hoảng-Vậy chúng ta phải đi thăm!!

Sorry vì mình up trễ < có lẽ mình sẽ đóng truyện sau 2,3 chương nữa.Tại mình cạn kiệt ý tưởng rồi < Biết vậy mình viết ít thôi =]]] Nhưng mình có ý tưởng cho truyện mới > Nhưng...thứ 4 tuần này mình sẽ học thêm lại để chuẩn bị vào lớp 9 nên...mình sẽ ít up truyện lại < Ahuhu :v Ta hận cái lớp 9!!!

Hiện giờ,tay mình rất là nhức nên mình viết không liên tục được! =]] Không biết ăn ở sao mà toàn gặp chuyện xui :v

Cảm ơn vì mấy bạn đã ủng hộ mình trong thời gian gần đây :> Yêu mấy bạn nhất!!!

Mưa (trời mưa lại rồi :v)

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đau....

Bệnh viện X...

Hắn đang nằm trong phòng bệnh.Kế bên hắn là một cô gái.Đó chính là Nguyệt.Hắn chợt mở mắt ra.

-Cô là ai?Tôi là ai?-Hắn hỏi.Hắn đã bị mất trí nhớ

-Anh là Nguyễn Đỗ Gia Huy!Còn em là Dương Minh Nguyệt,bạn gái của anh!-Nguyệt cười.Chính Nguyệt đã bày ra cái trò này

-....-Hắn im lặng

-Anh rất yêu em.Rất yêu em.-Nguyệt cười

-....-Hắn nhìn Nguyệt

-Nhưng anh biết...anh đã gần mất đi những kí ức đẹp về em!-Nguyệt meo mào

-Anh xin lỗi!-Hắn chợt kéo Nguyệt,ôm vào lòng.

Ở bên ngoài phòng bệnh...nó đang đứng nhìn.Trái tim nó chợt đau.Nó không muốn đứng ở đây nữa.Nó bước đi.Mặc dù nó biết tất cả vụ này Nguyệt đã chuẩn bị kĩ càng..

Nó bị Nguyệt lợi dụng.Nguyệt đã tạo chứng cứ hoàn hảo và đổ lỗi lên nó và làm cho ba mẹ Huy tin.Trong tay cô,có một chiếc điện thoại chứa 1 cuộc video.Trong video đó,có người đã cài trang thành nó và lấy xe tông hắn.Chỉ có tội nó với Hoàng.Phụ mới tin nó.Nhưng...nó vô vọng.....

~~~~~  
1 tuần sau đó.....

-Anh ơi!-Nguyệt ôm chặt tay hắn

-Sao hả em?-Hắn cười nhìn Nguyệt

-Em đói quá!-Nguyệt làm nũng

-Biết rồi!-Hắn cười rồi dẫn Nguyệt vào nhà hàng X...

Nhỏ với Hoàng đang bước ra khỏi nhà hàng X thì chạm mặt Nguyệt với hắn.Hoàng thấy vậy liền giận dữ hét to:

-Cô!!Là một con hồ ly!-Hoàng chửi Nguyệt

-Em đang làm gì hả??-Hắn nhìn Hoàng

-Anh đã bị ả dụ dỗ!!-Hoàng tức giận

-Nguyệt là người anh yêu!-Hắn trợn mắt nhìn Hoàng

-Híc híc...-Nguyệt giả vờ khóc

-Thôi,nín đi nào!-Hắn lau nước mắt

-Đi thôi Hoàng!Chứng nào anh ta nhớ lại thì sẽ hối hận!!-Nhỏ kéo tay Hoàng đi

-Hừ...nín đi em yêu!-Hắn nói Nguyệt

-Sao bọn họ không đồng tình cho em quen anh!-Nguyệt giả vờ tỏ ra vẻ tội nghiệp

-Anh sẽ xin ba mẹ cho chúng ta đính hôn,được chưa?-Hắn cười

-Anh nhớ nha!-Nguyệt cười rồi kéo tay hắn vào nhà hàng

Tại biệt thự Lâm Hoàng.

-Em đã gặp ả với hắn trên đường!Em rất muốn chặt đầu con nhò đó cho rồi!!-Nhỏ nghiêng răng-Và làm cho hắn hối hận cả đời!!!

-...-Lục gục xuống.

-Nó đã nhốt trong phòng được 1 tuần rồi!-Lam chột khóc-Dì mà chị quen...không bao giờ như vậy!!Không bao giờ bỏ ăn!Không bao giờ tự nhốt trong phòng với đồng cacao nóng!

-Nín đi Lam!-Topaz ôm Lam

-....-Nhỏ chột khóc

Thật ra,sau vụ ở bệnh viện.Nó về nhà,tự nhốt mình trong căn phòng với hàng chục ly cacao nóng.Nó cũng không bao giờ ra khỏi căn phòng...~~~~~

(Lời kể của nó)

Hôm nay là đã tròn ngày thứ 7 mà tôi không gặp anh.Tôi cứ nhốt mình trong căn phòng.Tôi phải uống hàng chục,thậm chí cả hàng trăm ly cacao nóng để tâm sự với mẹ....Lần đầu tiên,tôi như vậy.

Tiềm thức của tôi bây giờ không còn màu đen,mà chỉ còn màu xám.Mẹ tôi đứng trước tôi.

-Con!Con không sao chứ?Sao con cứ tự mình làm như vậy?-Mẹ ôm chặt tôi

-...-Tôi không nói gì

-Mẹ biết con đã bị dụ vào kế hoạch nhưng mà con phải cười lên chứ?-Mẹ tôi nhìn tôi

-Không cười được nữa mẹ ơi!-Tôi chột khóc.-Lần đầu tiên con cảm thấy mình thật yếu ớt.Vì một thằng con trai mà con phải bỏ ăn bỏ ngủ.Con đã thật sự rất yêu Huy.Nhưng giờ anh ấy đã thuộc về người khác..Mẹ ơi!Con muốn chết đi cho rồi!

-Con không được chết!Con còn Ngân với Lục mà?-Mẹ tôi cười-Giờ con cứ ra khỏi phòng đi!Có mọi người ở đó!Con hãy mạnh mẽ lên!

Tôi chột mở mắt,khuôn mặt đầy nước mắt của tôi.Có lẽ..tôi nên nghe lời mẹ tôi!

Tôi cố gắng đứng dậy,mở cửa bước ra!

(Kết thúc)

~~~~~

Cạch

Tất cả mọi người nhìn lại thì thấy nó.Nó đã không còn như xưa.Ôm yếu,xanh xao.

-Mày có sao không??-Lục chột đứng dậy

Nó cảm thấy quá mệt mỏi.Nó muốn ngủ.Một giấc ngủ thật là dài.Nó chột ngất xuống.

-Di!!!-Lam chạy tới

-Gọi cấp cứu!!Mau!!-Nhỏ hét

Dưới màn đêm,có tiếng xe cấp cứu.Bên trong có một con người lụy vì tình.Một con người không còn....niềm vui...

~~~~~  
-Di!!Con có sao không?-Bà Hoàng bước vào

-...-Nhỏ nhìn mẹ nhỏ-Mẹ....

-Nói,ai làm cho con tôi bị vậy?-Bà Hoàng chọt hét to

-....-Mọi người trong phòng đều im lặng

-Tại..anh hai cháu!-Hoàng lên tiếng!

\*Chát\*

-Mẹ!!Anh Hoàng là người vô tội!!-Nhỏ hét to-Đừng có tát anh.

-...-Bà Hoàng chọt khóc

-Nín đi bà..-Ông Vũ ôm lấy bà Hoàng rồi nhìn nhỏ-Thằng đó là con trai của ai?

-Công ty bất động sản Gia Lâm...-Lục nói nhỏ

-Tôi sẽ đi nói trực tiếp!-Ông Vũ bước đi

-Đ..đ.ùng...-Nó yếu ớt lên tiếng

-Di!!Con không sao chứ?-Bà Hoàng chạy lại,nắm tay nó

-Bôi bỏ xú là được!-Nó cười

-Bố phải tìm thằng đó xử lí mới được!-Ông Vũ nói

-Anh ấy không có tội...-Nó nói-Nhưng mà...ba mẹ anh đã tát chị mà?-Nhỏ nói

-Cái gì?--Bà Hoàng ngạc nhiên-Con hãy kể đầu đuôi sự việc cho mẹ!

Sau khi kể xong,bà Hoàng chọt nghiêng răng!

-Con nhỏ đó không sợ vụ lần trước à?-Bà Hoàng giận dữ-Biết vậy cho gia đình đó phá sản luôn cho rồi!

-....-Mọi người im lặng

\*Reng..reng..\*

-Alo?-Hoàng mở điện thoại lên hỏi.Đầu dây bên kia có người nói gì đó làm Hoàng ngạc nhiên.Sau khi nghe xong,Hoàng nói nhỏ:

-Tuần sau...Huy đính hôn với Nguyệt....-Hoàng thả điện xuống

Căn phòng trở nên im lặng....

-Cho con một ly cacao nóng!-Nó lơ mơ nói

-Không được!Chị đã uống quá nhiều!Bác sĩ đã dặn là không được uống nữa!!-Nhỏ nói

-Xin...em đây...-Nó nói

-...-Nhỏ nhìn thấy ánh mắt của nó liền đi ra ngoài.Sau đó đem ly cacao nóng vào.Nó uống xong rồi ngủ

-Mẹ hi vọng con bé sẽ vượt qua!-Bà Hoàng lắc đầu

-Còn nếu thằng đó làm gì nữa,tôi sẽ làm cho 2 tập đoàn đó...-Ông Vũ nắm chặt tay

-Hi vọng...-Lam thờ dài

(Lời kể của nó.)

Đã là ngày thứ 3 sau khi tôi xuất viện. Từ vụ lần đó, tôi đã không còn cảm xúc. Tôi dường như đã trở thành một cái máy.

Tôi đang đi dạo xung quanh thì dừng lại ở một cửa hàng chụp ảnh. Bên trong tôi thấy..anh với một người con gái khác. Tôi đứng ở ngoài nhìn...Có vẻ anh đang có một khoảng thời gian rất hạnh phúc...

Nguyệt đứng bên trong thấy tôi đang nhìn ở ngoài liền hôn lên môi anh..Anh cũng đáp trả lại...một nụ hôn mãnh liệt đáng lẽ dành cho tôi....

Tôi nhìn thấy cảnh tượng đó xong..mọi cảm xúc của tôi chính thức đổ vỡ....Không khóc...không cười....như một người bị câm....

Từ đó....tôi đã hứa với lòng là tôi không mở miệng nói một lần nữa...

Mẹ tôi đã nói rằng tôi không nên như vậy...nhưng tôi đã làm trái ý bà...Tôi biết...bà chỉ muốn tốt cho tôi...

Tôi hít một hơi thật sâu rồi bước về căn biệt thự....

\*Cách\*

Tôi bước vào nhưng tình cờ tôi nghe được cuộc trò chuyện đáng lẽ tôi không nên nghe....

-Anh Huy đã mời chúng ta tới dự buổi tiệc đính hôn...-Hoàng gục đầu xuống-Chúng ta có nên đi không?

-Anh nghĩ tại ai mà làm chị em bị như vậy!-Nhỏ chọt khóc-Giờ chị như một con robot kìa. Thậm chí còn lạnh hơn xưa....

-....-Hoàng im lặng

-Di...-Lam chọt thấy tôi đứng ngoài.

-...-Tôi nhìn mọi người rồi gật đầu.Mọi người dường như hiểu ý tôi nói gì-Em...có chắc..?-Topaz lo lắng

-...-Tôi gật đầu

-...-Mọi người im lặng.Tôi mặc kệ,bước vào căn phòng của tôi

Phòng của tôi bây giờ chỉ còn một màu đen.

Tôi đang ngồi,tay cầm 2 tấm hình.Tôi chọt nhìn một hồi.Không khóc.Tôi rất muốn khóc nhưng tôi có cảm giác rằng...tôi đã hết nước mắt...

Tôi chọt cất hai tấm hình vào học bàn.Tôi đứng dậy,ngắm nhìn Mặt Trăng đang soi sáng ở ngoài kia.Tôi..bây giờ chấp nhận việc mình đi gặp tử thần....

Một tuần sau...

Vào đúng ngày đính hôn của anh,tôi đã diện một bộ đồ từ trên xuống dưới một màu đen.Mọi người khi thấy vậy cũng không nói gì....

Tại lễ đường....

Xung quanh rất đông người.Chắc là ai cũng muốn Nguyệt với anh đính hôn với nhau.Khi tôi bước vào,ai cũng chỉ chỏ vào tôi và nói rằng tôi mang điềm xui đến tại vì trên người tôi chỉ còn một màu đen.....

Nhỏ thấy vậy liền kéo tay tôi vào lễ đường.Tôi chọn ngồi hàng cuối để tránh chạm mặt anh.

\*Cách\*

Cánh cửa mở ra,anh bước vào với vẻ mặt đầy hạnh phúc.Anh dường như rất mong chờ lễ đính hôn này.....Đằng sau là Nguyệt với một bộ đồ cười...Mặt cô cũng rất hạnh phúc...

Sau một hồi đọc bài của vị chủ trì ( ? không biết nói sao mà nói chung là người đọc bài này nọ như con có đồng ý bla bla bla :v ),vị ấy nói:

-Có ai không đồng ý cho cuộc đính hôn của hai người này không?

-Chúng tôi!!-Nhỏ,Lục,Hoàng,Phú,Lam với Topaz đứng lên-Tôi không chấp nhận

-Hoàng!!!Anh đã mời bạn của em tới đây để mừng cuộc vui nhưng mà tại sao em lại làm như vậy??-Hấn trợn mắt nhìn

-Anh đã sai lầm khi chọn nhầm cô dâu!-Hoàng nói to rồi chỉ vào tôi-Đáng lẽ Di mới là người đứng đây!!

-Anh chỉ yêu mình Nguyệt!!-Hấn nói-Em mà còn nói về cô gái tên Di Di gì đó nữa thì từ nay anh luôn cho rồi!!

Đến cả tên tôi anh cũng không nhớ vậy..tôi ở đây làm gì??Ngay khi tôi thấy anh gật đầu đồng ý cho cuộc đính hôn này,khi thấy anh bảo vệ Nguyệt,khi thấy anh hôn Nguyệt,trái tim tôi dường như đã tan nát....Giờ,trái tim tôi đã đóng băng....Một lớp băng đầu nổi đau và nổi bất hạnh....

Tôi đứng lên,khum người xuống tỏ ý xin lỗi rồi tháo miếng bịch mắt màu đen xuống.Mọi người ngạc nhiên khi thấy con mắt kia của tôi.Tôi chợt lấy móc con dao mini trong túi ra,đâm vào con mắt ấy...

-Chị!!Chị đáng làm gì hả??-Nhỏ ngạc nhiên rồi khóc-Em xin chị,đừng khổ sở vì hấn ta nữa!!

Tôi không cảm thấy đau,mà còn cảm thấy rất bình yên.Tôi rút con dao ra khỏi con mắt,mặc kệ con mắt tôi chảy máu,tôi bước ra.

Anh dường như khi thấy con mắt tôi rồi ôm đầu ngồi gục xuống.Dường như anh đã nhớ cái gì đó....

~~~~~

Mưa.Ông Trời chẳng thương tôi.Mặt tôi đầy nước mưa với máu.Tôi cảm thấy thanh thản quá...Lòng tôi giờ...chẳng còn gì để bận tâm..Tôi đang rất hạnh phúc....

Dưới màn mưa dày đặc,tôi không xác định được phương hướng nên đã đi ra giữa đường lớn.Tôi chợt nghe thấy giọng nói gọi tên tôi.Giọng nói rất quen thuộc,một giọng nói mà tôi rất muốn nghe từ 2 tuần trước...

-Di!!Em ở đâu!!Anh xin lỗi vì đã nhớ trễ!!-Anh đang chạy theo tôi

Tôi không thấy được anh.Thị giác của tôi ngày càng mờ.Chợt,tôi cảm giác có ai đang nắm lấy tay tôi.Hơi ấm quen thuộc ấy...

-Em làm gì thế?Sao tự hành hạ bản thân?-Anh ôm lấy tôi.Vai anh đã thấm máu của tôi...

-...-Tôi không nói gì.Dường như tôi đã rất mệt...

-Cho anh xin lỗi...-Anh ôm chặt tôi vào

Tôi bây giờ chẳng hiểu tại sao tôi lại rất hạnh phúc khi được anh ôm.Tôi muốn kéo dài cái khoảng khắc này....

Tôi chợt nghe thấy tiếng xe đang tới.Đây là lần cuối cùng...tôi cứu anh...

Tôi chợt đẩy anh ra.Anh rất ngạc nhiên.Anh nhìn tôi đang đứng đó.Tôi chợt cười và nói to làm cho anh nghe thấy!

-Cảm ơn vì đã anh đã ở bên em!-Tôi cười-Em hạnh phúc lắm...

Bíp bíp Tiếng còi xe vang lên,tôi không hề tránh ra,vẫn đứng đó dưới mưa.

-Di!!!-Anh kêu tên tôi!Có lẽ đây là lần cuối cùng nghe anh kêu tên tôi

Rầm

Tôi chợt cảm thấy rất nhẹ nhàng.Tôi chỉ nhớ là anh đang ôm tôi dưới mưa.Áo anh đầy máu của tôi.

Cảm ơn anh vì đã đến với tôi...cảm ơn anh vì đã yêu tôi...cảm ơn anh vì đã gọi tên tôi...cảm ơn anh...vì mọi thứ anh đã làm cho tôi....Cảm ơn anh...vì đã khiến tôi hạnh phúc sau những năm tháng đầy nỗi buồn.....Cảm ơn anh.....

Đã tới lúc...tôi gặp thần chết.....Hi vọng...tôi gặp ba mẹ mình ở bên đó.....

Chương này viết rất nhanh tại vì mình đã suy nghĩ từ 3 hôm trước =]] ahihi

Có vẻ chap này hơi buồn? mà chương này mình lười kể dài dòng,tóm tắt nhanh cho gọn. :v

Wow!!! :v 30 phút trước,mình đăng chương 16.Và bây giờ mình đăng chương 17 =]] thần thánh :v ahihi

Sau khi Huy nhớ lại kí ức thì nói với mọi người ở lễ đường rằng tôi đã bị dụ bởi Nguyệt và tuyên bố yêu Di.Sau thông báo đó,Nguyệt đã bị tổng vào tù vì

tội tông người xông bỏ chạy mà còn đổ lỗi cho người khác :> Gia đình Nguyệt giờ bán vé số luôn :v ahihi =]] mình tốt dễ sợ :v

Buồn..(vì khi viết chương này,mình có cảm xúc rất mãnh liệt khi nhập vai Di :v)

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Hiện tại và tương lai

(Lời kể của Di)

Tôi chắc giờ đang ở Thiên Đường tại vì xung quanh tôi không phải một màu đen hay xám mà một màu trắng tinh khiết,cái màu mà tôi thích nhất.

Tôi đi xung quanh,lần này không thấy ai,kể cả mẹ tôi.Tôi đi thêm vài bước thì có một người mặc áo choàng đen,tay cầm một cây lưỡi hái,tay cầm một cái đồng hồ.Đó chính là thần chết.Tôi bước lại gần.Tôi thấy ông đang canh thời gian của ai đó.Kim chỉ đúng con số 0,một linh hồn bay lên.Đó là một linh hồn của một cô gái trẻ.Chẳng phải...đó chính là Nguyệt?Có lẽ là thế.Linh hồn đó thấy tôi liền ngạc nhiên:

-...Cậu...chết rồi....?-Nguyệt chỉ vào tôi

-Có lẽ.-Tôi nói

-Tôi đã hiểu tại sao anh Huy lại yêu cậu!Cậu sẵn sàng hi sinh vì anh ấy.Cậu làm mọi thứ vì anh ấy bằng cả tấm lòng Còn tôi..chỉ làm bằng thủ đoạn...-
Nguyệt nói-Tôi xin lỗi

-Và...cậu đã tự tử?-Tôi hỏi

-Ừ....Ba mẹ tôi đã bỏ tôi đi.Em gái tôi với bạn thân tôi cũng bỏ tôi.Anh Huy cũng bỏ tôi...-Nguyệt chột khóc

-Họ chỉ cần một lời xin lỗi từ cô thôi!-Thần chết nói

-...-Nguyệt im lặng-Có thể...cho tôi thấy họ lần cuối không?

-1 phút!-Thần chết nói rồi búng tay một cái.Một chiếc màn hình TV (chế =]]) hiện lên.Trên màn hình ấy có cả 4 người đang khóc.

-Ba,mẹ!!-Nguyệt nói nhỏ

-Họ có vẻ rất buồn khi cô ra đi!-Tôi nói

-Tôi tưởng....-Nguyệt gục đầu

-Họ không ghét cô!Họ chỉ làm thế vì tình thế bắt buộc đi.-Tôi nói

-...-Nguyệt im lặng rồi hít một hơi thật sâu-Cảm ơn..

-Đó là nghĩa vụ của tôi!-Tôi nói

-Mà tôi tưởng cô bị mù chứ?-Nguyệt hỏi-Ai dè cô có con mắt 2 màu...

-Từ nhỏ rồi!-Tôi nói-Nhưng tôi tự hào về nó

-Nhưng cô đã....-Nguyệt nói nhỏ

-Tôi tự nguyện đâm con mắt đó!-Tôi cười

-...-Nguyệt nói

-Thời gian đã hết!-Thần chết nói

-Tạm biệt cô nha!-Nguyệt cười-Và cảm ơn!

-Ừ!-Tôi vẫy tay chào Nguyệt

Nguyệt từ từ biến mất.Giờ chỉ còn tôi và thần chết

-Ông không kêu tôi đi?-Tôi hỏi

-Ta có việc cần nói với con!-Thần chết nói rồi cở cái mũ đã che khuôn mặt của ông ra

-..Ba...-Tôi ngạc nhiên...Thần chết là ba ruột của tôi

-Ta là ba con...-Ông nói-Ta xin lỗi con vì đã khiến con như vậy...

-Con bỏ qua...mà xin lỗi mẹ con chưa?-Tôi hỏi

-392 lần,cộng thêm lần này là 393 lần!-Mẹ tôi bước ra

-Mẹ!-Tôi chạy lại ôm chầm mẹ tôi

-Sao con phải ra nông nỗi này?-Mẹ tôi xoa đầu tôi-...-Tôi im lặng

-Haiz...con bé này cứng đầu y hệt ba nó!-Mẹ tôi cười

-Biết rồi!-Ba tôi nói

-Con có biết khi con chết ai cũng buồn hết không?-Mẹ tôi nói

-Con biết...-Tôi nói nhỏ

-Con nên quý trọng mạng sống!-Ba tôi nói

-...-Tôi gật đầu

-Đề ba đưa con đi coi cái này!-Ba tôi nắm tay tôi

-Cầm làm con bé bị thương nữa nha!-Mẹ tôi nói

-Ok vợ yêu!-Ba tôi cười rồi kéo tôi tới một không gian khác

-Mẹ tha lỗi cho ba?-Tôi hỏi

-Ừ!-Ba tôi nói-Vậy con có tha lỗi cho ba không?

-Sau lần làm con mém chết trong bụng mẹ,làm con có đôi mắt 2 màu,con đồng ý!-Tôi cười

-Tại sao?-Ba tôi ngạc nhiên

-Con thích đôi mắt 2 màu đó.Nhờ nó mà có ba mẹ nuôi!-Tôi nói

-...-Ba tôi im lặng rồi nói-Tới rồi!

Một không gian rất quen thuộc.Đó chính là một hành lang trong bệnh viện.Có 7 người đang ngồi ở đó.Chẳng phải đó là mọi người..? Mẹ,ba,Ngân,Lục,Phú,Hoàng và anh....Tôi chột đi tới,đụng vào vai anh nhưng cánh tay tôi xuyên qua người anh..

-Con nên nhớ,con đang ở trạng thái linh hồn.Con không thể đụng được mọi người.-Ba tôi nói

-Họ đang làm gì ở đây?Mà sao mặt ai cũng buồn vậy?-Tôi hỏi

-Con đang ở trong phòng cấp cứu.Họ đang chờ có kết quả nhưng đã 4 tiếng trôi qua.-Ba tôi nói

-...-Tôi im lặng

-Con rất quan trọng đối với mọi người.-Ba tôi vỗ vai tôi

-...-Tôi gật đầu

-Hiện giờ tình trạng của con đang rất nguy hiểm.-Ba tôi nói

-Con không biết nữa.Con không biết là con có cần sống tiếp không.-Tôi nói

-Con hãy nhìn mọi người một lát nữa đi!-Ba tôi nói

Sau một hồi, anh chợt đứng lên, đứng trước ba mẹ nuôi tôi:

-Cháu xin lỗi!Đều là lỗi tại con!-Anh cúi đầu

-Đáng lẽ cái hôm con thông báo đính hôn với con gái kia là bác đã ngăn chặn rồi.Nhưng...Di nó không đồng ý...-Mẹ Hoàng nói nhỏ

-...-Anh im lặng-Con..xin lỗi..

Chát

Ba nuôi tôi tát cho anh một cái

-Nó đã cứu mày 2 lần mà mày trả ơn nó như vậy hả??-Ba Vũ nói

-...-Anh im lặng

-Thôi đi ba!-Nhỏ lên tiếng,mặt đầy nước mắt-Đó là quyết định của chị!

-Đúng đấy bác.Bác nên bình tĩnh lại!-Hoàng nói

-...-Ba Vũ chợt im lặng.

-Con tin chắc là Di nó sẽ sống!-Lục nói-Con tin!

-Con cũng vậy!-Phú nói-Di rất mạnh mẽ!-Nó không mạnh mẽ như các con biết đâu!-Mẹ Hoàng nói-Lúc mà Lam nhập viện,nó cũng như vậy.Mất sức sống,lúc nào cũng ở trong phòng ít ra ngoài.Nhưng mà khoảng sau 3 ngày nó khỏi.Nó thực chất là một người rất yếu đuối nhưng nó đã tạo một lớp vỏ lạnh lùng,mạnh mẽ ở ngoài!..-

-...-Ai cũng im lặng

-Con thấy sao?-Ba tôi chợt hỏi tôi

-...-Tôi im lặng

-Vậy..con có muốn sống lại một lần nữa không?-Ba tôi ân cần hỏi

-Có lẽ..-Tôi nói-Khi thấy mọi người như vậy,con không muốn làm phụ lòng mọi người.

-Được!-Ba tôi lấy cái đồng hồ ra rồi chỉnh ngược thời gian

Cạch

Cánh cửa mở ra,một vị bác sĩ bước ra

-Bác sĩ,con tôi sao rồi?-Mẹ Hoàng đứng dậy hỏi

-Con bé móm nữa là đi...nhưng vì con bé có ý chí vững nên chúng tôi đã cứu được-Bác sĩ nói-Và có một điều kì diệu xảy ra với con bé.Con mắt nó đã hồi phục lại.Nhưng vẫn giữ cái màu mắt lại.

-Cảm ơn bác sĩ nhiều!-Ba Vũ nói

-Mời các vị đi tới phòng hồi sức để gặp con bé.-Vị bác sĩ nói xong rồi bước đi nhưng chợt dừng lại-À còn một việc nữa...con bé bị mất trí nhớ...nên các vị hãy cẩn thận và chăm sóc nó.

-Được thưa bác sĩ!-Mẹ Hoàng nói

-Ba?-Tôi hỏi ba tôi

-Món quà khá tuyệt phải không?-Ba tôi cười

-Ba làm lành con mắt của con?-Tôi hỏi

-Ừ!Thấy con khá thích đôi mắt hai màu đó nên ba đã làm cho nó lành lại!-Ba tôi xoa đầu tôi

-Cảm ơn ba!-Tôi chạy lại ôm ông

-Nhưng vì giúp người chết hồi sinh nên con phải bị mất trí nhớ!-Ba tôi xoa đầu tôi

-...-Tôi nhìn ông

-Nhưng ba chỉ giữ một phần kí ức về vụ cacao nóng của mẹ con thôi!-Ba tôi cười-Mẹ con sẽ làm con nhớ lại tất cả!

-Con yêu ba nhất!-Tôi cười

-Đã đến lúc về rồi!Con nên đi thôi!-Ba tôi cười

-Tạm biệt ba!-Tôi cười

-Con nhớ hạnh phúc nhé!-Ba tôi cười

Xung quanh tôi chợt một màu đen.Tôi cảm thấy buồn ngủ.Có cảm giác như tôi đang mất đi những kí ức,kỉ niệm đẹp lẫn xấu của tôi....

Tôi hi vọng...anh sẽ cho tôi một kí ức đầy màu hồng chứ không phải một kí ức đầy đen....

Tôi hi vọng...anh yêu tôi hơn lúc trước...

Tôi hi vọng....tôi với anh có 1 tương lai tốt đẹp...

(Kết thúc)

~~~~~  
Nó chợt mở mắt ra.Trong căn phòng chỉ có 1 người.Một người có mái tóc màu đen huyền...

-Em dậy rồi à?-Người đàn ông đang nói chính là Topaz-Anh là ai?-Nó ngỡ ngàng hỏi

-Em bị mất trí nhớ!-Topaz nói-Anh là Topaz

-Mất trí...-Nó nói nhỏ

-Anh phải đưa em đi một nơi trước khi mọi người tới!-Topaz tới chỗ nó,cồng nó lên

-Tại sao?-Nó hỏi

-Lúc trước em có nhờ anh với chị Lam!-Topaz đứng trước cửa sổ-Bám chặt nhé.

Chợt,Topaz xông ra ngoài,anh đạp xuống đất.

-Em có cảm giác rằng anh rất quen thuộc-Nó nói

-Sớm muộn gì em cũng nhớ thôi.-Topaz cồng nó đi tới một chiếc oto-Ngồi vào

Topaz chợt thả nó xuống,nó bước vào chiếc oto.Trong chiếc oto đó có một người con gái với mái tóc màu đen huyền, chính là Lam

-Chị là ai?-Nó hỏi

-Haha!Không ngờ sau khi mất trí nhớ,em dễ thương quá!Chị là Lam.-Lam cười-Vậy em chuẩn bị đi chưa?

-Đi đâu?-Nó hỏi

-Mỹ!-Lam cười-Hồi trước em đã nói với chị và Topaz

-...-Nó im lặng-Chắc em phải đi.

-Ừ!-Lam cười rồi nói với Topaz-Hướng ra sân bay.

-Ok!-Topaz gật đầu

-Đồ của em chị sắp xếp hết rồi!Không ngờ phòng em nó dễ thương đến vậy!-Lam cười-Cacao nóng của em đây

-Cảm ơn!-Nó lấy rồi uống hết cacao-Em ngủ xủ

-Dựa vào vai chị mà ngủ-Lam cười

Và sau đó,nó đã dựa vào vai Lam để vào tiềm thức.Trong tiềm thức,mẹ cô đã khơi gợi rất nhiều kí ức,từ nhỏ đến lớn,từ tốt đến xấu.Nên nó dễ dàng nhớ lại trước khi lên máy bay hướng tới Mỹ...

~~~~~

-Di đâu??-Hắn ngơ ngác nhìn xung quanh phòng

-Bắt cóc?-Phú hỏi

-Nãy bác sĩ nói là Di bị mất trí nhớ.Nên nó không thể đi đâu lung tung được.-Lục nghi ngờ

Reng...reng...

-Alo?--Nhỏ mở máy lên

-Mẹ nhờ con một chuyện được không?-Bà Hoàng nói-Topaz với Lam đã đưa Di qua Mỹ.Nghe nói đó là điều mà chị con muốn trước khi gặp tai nạn.

-Vậy giờ sao?-Nhỏ hỏi

-Chúng ta nên tạm để chị con bên Mỹ 3 năm.Sau đó mới về nước được.-Bà Hoàng nói-Có gì con kể với Lục nhưng không được nói cho ai khác!

-Vâng!-Nhỏ nói rồi cúp máy rồi nhìn Lục-Lục,ra đây em nói cái!

Lục đi theo nhỏ.Bỏ lại 3 người con trai trong phòng bệnh

-Có thể là mất tích rồi!-Hoàng nói

-Hoặc là bắt cóc tổng tiền.-Phú nói

-Im coi!!-Hắn hét to

-Tại mày hết mà!-Phú nói

-Lúc ở trước nhà hàng với ở lễ đường,em đã nói anh rồi!Mà anh vẫn làm cho Di bị vậy!-Hoàng nói-...-Hắn im lặng

-Có tin rồi!-Lục bước vào

-Sao?-Phú hỏi

-Di....nó đi rồi!-Lục nói.Tất nhiên lí do này do cô bịa

-Đi đâu?--Hắn ngạc nhiên

-Trốn chứ gì nữa!-Lục nói

-Trốn ở đâu?-Hoàng hỏi

-Ai biết!-Nhỏ nói-Giờ tìm cũng không được

-Hết cách rồi à?-Hắn hỏi

-Giờ chỉ hi vọng vào nó thôi!-Lục thờ dãi

-Chắc vậy!-Nhỏ nói

~~~~~

3 năm sau....

Tụi nó với tụi hắn bây giờ đã trưởng thành hơn và đẹp hơn (ahili=]]).Hắn giờ đã trở thành tổng giám đốc (tổng giám đốc hình như là chức cao nhất :v cái này nghe theo lời bạn mà không biết đúng không :v) của công ty bất động sản Gia Lâm.Hoàng thì trở thành giám đốc (chức nhỏ hơn tổng giám đốc) công ty.Phú thì trở thành người đứng đầu của tập đoàn đá quý Crystal.Lục thì trở thành người mẫu kiêm giám đốc của Black&White.Nhỏ thì trở thành giám đốc của tập đoàn Lâm Hoàng.Lam là tổng giám đốc và Topaz trở thành người mẫu nổi tiếng của Black&White.Nhưng còn nó thì....trở thành một tổng giám đốc bí ẩn của Lâm Hoàng vì rất ít khi lộ mặt nên có người đồn rằng tổng giám đốc có thể là nam nhân thông minh,cũng có người đồn rằng là một nữ nhân xinh đẹp tài giỏi.Và chính nhờ nó nên Lâm Hoàng thậm chí còn mạnh hơn lúc xưa. (khúc này hơi lặp lại từ nên đọc hơi dễ ngán? :v)

Hắn lúc nào cũng không ngừng nghỉ việc tìm nó suốt 3 năm nhưng điều thất bại do nó rất giữ kĩ thân phận.Nhỏ với Hoàng,Lục với Phú đã yêu nhau được 3 năm.Họ đang trong thời kì đầy sự lãng mạn.

Lam với Topaz đã kết hôn được 2 năm thì Lam đã sinh ra một cậu bé khôi ngô tuấn tú tên Trần Minh Trí.Cậu bé bây giờ đã được 1 tuổi.

Tại Mỹ.....

Trong một căn nhà nhỏ đầy sự ấm áp và tiếng cười của trẻ con,nó vừa đọc báo vừa uống ly cafe.Nó bây giờ đã trở thành một cô gái đầy sự quyết rũ chết người.Vẫn một màu bạch kim trên tóc,vẫn chiếc bạch mắt ấy,vẫn một khuôn mặt lạnh đậm ấy nhưng cơ thể nó tôn lên nét quyết rũ làm cho mọi chàng trai dễ dàng rơi vào lưới tình...

-Em chừng nào về Việt Nam?-Lam đang ngồi đối diện nó.

-Có thể là ngày mai xuất phát.-Nó vẫn nhìn vào tờ báo

-Em đặt vé rồi phải không?-Lam cười

-Nhờ chồng chị đặt vé rồi!-Nó đặt tờ báo xuống

-Em chuẩn bị xong chưa?-Lam hỏi

-Rồi!-Nó gật đầu rồi nghe thấy tiếng gì đó.-Con chị thức rồi!

--Em vẫn như cũ!-Lam cười rồi đứng dậy bước lên lầu

~~~~~  
Sân bay Tân Sơn Nhất.....

Vẫn như ngày xưa,khi nó quay trở lại,ai cũng xì xào nhìn nó.Nó mặc kệ,đi ra ngoài bắt một chiếc taxi tới đại một cái khách sạn nào đó vì nó muốn tạo một sự bất ngờ dành cho mọi người....

Việt Nam,một đất nước đầy kỉ ức và kỉ niệm của nó.Từ thời thơ ấu tới tuổi 18 đầy tình yêu và bi kịch.Nó vẫn yêu đất nước này.Một đất nước có bạn bè,tình thương,tình yêu và có hân....Nó đã trải qua bao nhiêu bi kịch và một vài lần đi gặp ba ruột nó...nhưng nó vẫn yêu thương cái đất nước này...

Tại nơi đây,nó sẽ làm lại cuộc đời nó.

Cuốn sách mang tên "Cuộc đời" đã bị nó xé bỏ.Bây giờ,là lúc nó viết lại cuốn sách này....không còn một màu đen...chỉ còn lại màu hồng của hạnh phúc....

Một trang mới sẽ mở ra tại nơi đây.....

-----  
Kỉ lục!!!!1 ngày ra 3 chương :v hú yeah!!

Cảm ơn mấy bạn đã ủng hộ truyện này và đây chính là end của truyện...

Giờ thôi :v chưa end đâu!!!! Ahiih=]] mình thích giống với mọi người ghê!! :v Còn khoảng 1,2 chương nữa mình sẽ end :v nhưng mình thích tới chương 20 mình end cho số nó đẹp :>

Nhưng....mình thấy...có 20 chương à :v ít quá!!!nhưng mà mình hết ý tưởng :v có thể mình sẽ ra truyện mới trước khi nhập học chính thức tại vì tới lúc đó mình sẽ cắt máy tính và ít onl điện thoại lại.

Giờ mình nghĩ lại,ít chương mà nhiều truyện...cũng được :v tại đam mê của mình là viết tiểu thuyết.Thậm chí trong giờ học mình còn lén viết nữa =]] Nhưng vì đam mê này mà mình hi sinh hơi bị nhiều =]] mất bài mất vở =]] thậm chí bị điểm thấp :v nhưng mà mình cũng bắt kịp lại :v Mình đã đọc tiểu thuyết được 2 năm và mình rất thích truyện của Minh Hiểu Khuê với Diệp Lạc Vô Tâm,toàn truyện đầy cảm xúc <: đọc mà muốn khóc :v và nhờ 2 chị ấy mà mình có cảm hứng :v mặc dù khác nước :v

Cảm ơn vì đã ủng hộ truyện của mình.Chắc ngày mai ra 2 chương quá :v

Vui (đang rất rất vui =]] )

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 21: Tìm thấy nhau

Tại khách sạn X....

Nó đang ngồi làm việc trên chiếc laptop của nó.Mới đi có một ngày mà hàng chục mấy tên hacker muốn phá khóa của mấy tệp tài liệu quan trọng trong laptop nó.Nhưng...nhờ nhỏ mà những tệp tài liệu ấy được an toàn.

Nó đang nhìn laptop rồi gõ một vài phút chợt cái điện thoại nó vang lên.Trên điện thoại nó ghi 2 chữ "Thư kí".Lúc ba Vũ nhường cái ghế tổng giám đốc cho nó,thư kí riêng của ba nó,Minh,đã rất xem thường nó tại vì nhìn nó rất nhỏ tuổi.Nhưng sau một thời gian,Minh đã thấy khả năng của nó.Và bây giờ,Minh rất ngưỡng mộ nó.

-Alo?-Nó bắt máy

-Thưa tổng giám đốc,ngày mai có cuộc họp giữa các cổ đông lớn.-Minh nói

-Ở đâu?-Nó hỏi

-Việt Nam.-Minh nói-Cũng may mà tổng giám đốc về kịp.

-Địa điểm?-Nó hỏi

-Tại công ty bất động sản Gia Lâm.-Minh nói

-...-Nó im lặng.

-Tổng giám đốc?-Minh hỏi

-Chuẩn bị cho tôi 1 cặp lens đen.-Nó nói

-Vâng!-Minh nói-Mai tôi sẽ qua khách sạn đón tổng giám đốc.

-Cảm ơn!-Nó cúp máy

Trong thời gian bên Mỹ,nó lúc nào cũng theo dõi mọi người.Có lần,công ty bất động sản Gia Lâm bị khủng hoảng kinh tế nhưng nhờ nó mà đã đưa công ty lên lại vị trí hàng đầu.Tất nhiên,nó ăn tên để giúp.Không ngờ nó giúp hẳn 3 lần mà 2 lần đã gần mất mạng.Nó thờ dài.Chẳng phải nó đang lụy tình?

Nó gấp cái laptop lại.Đứng lên,bước tới gần cửa kính.Màn đêm.Một bầu trời đầy sao.Nó thờ dài.Không biết hẳn còn tìm nó hay không.Lỡ...hẳn bỏ cuộc và quen một người khác...?Nó uống một ngụm cacao nóng.Tối nay,nó sẽ đi gặp mẹ.

~~~~~  
Kết

Một chiếc oto đang được đậu trước nó.Một người con trai với một bộ vest tuxedo đen bước ra.Đó là Minh,thư kí của nó.

-Có vẻ tổng giám đốc cũng không đổi khẩu vị nhỉ?-Minh cười

Trong lúc điều hành công ty,nó luôn luôn mặc một bộ vest trắng.Rất tinh tế và thanh lịch.

-Ừ!-Nó nói-Chuẩn bị cặp lens chưa?

-Đây!-Minh đưa cho nó một hộp đựng lens.-Và tôi đã chuẩn bị một phòng riêng tại công ty Gia Lâm cho tổng giám đốc như thường lệ.

-Ừ.-Nó bước vào xe

~~~~~  
Công ty bất động sản Gia Lâm....

Nó đang ngồi trong xe.Đeo lens vào con mắt màu hổ phách của nó rồi lấy chiếc kính mát từ trong túi ra đeo lên.Nó mở cửa bước ra.Hàng ngàn con mắt nhìn nó.Nó hôm nay thả mái tóc màu bạch kim,mặc bộ vest trắng.Nó hôm nay mang một đôi giày cao gót xám.Chỉ một màu trắng tinh tế trên người nó.

-Mời tổng giám đốc bước vào.-Minh nói làm mọi người ngạc nhiên.Nó là một tổng giám đốc trẻ tuổi nhất.Một người tài giỏi.Một người bí ẩn.-Ừ!-Nó bước vào

Ở đằng sau nó,có 2 cô gái.

-Xi...toàn hồ ly!-Cô gái có mái tóc màu đen nói

-Mày tới trễ!-Cô gái có mái tóc màu nâu khò nói

-Nhìn thấy ả ta không?Hình như là nhân viên mới tuyển.-Cô gái với mái tóc màu đen cười-Phải cho ả ta nếm mùi mới được!

-Đó không phải là...-Cô gái đứng bên cạnh đang nói thì tiếng chuông vang lên.Tới giờ vào làm

---

Phòng họp.....

-Tất cả có mặt đầy đủ chưa?-Một giọng đàn ông vang lên,đó chính là hấn.

-Rồi!-Mọi người nói

-Còn tập đoàn Lâm Hoàng?-Hấn hỏi

-Có tôi!-Minh bước vào

-Ai chà...thì là tổng giám đốc là một nam nhân!-Một người phụ nữ cười

-Tôi chỉ là thư kí!-Minh cười

-Thư kí?-Mọi người ngỡ ngàng.

-Đúng Tổng giám đốc sẽ nói cho tôi qua bluetooth!-Minh ngồi xuống.-Cuộc họp bắt đầu.

-À..ừ...-Hấn giật mình.Bao lâu nay hấn tưởng sẽ gặp lại nó.Hấn tưởng nó là người đứng đầu nhưng....hấn đã sai

Tại phòng bên cạnh,nó đang ngồi nhìn màn hình.Nó đọc vài thông tin về thị trường qua chiếc bluetooth.Nó không bao giờ lộ mặt ra.Mỗi lần đi dự mấy cuộc họp,người ta tưởng nó là nhân viên bình thường nên nó rất dễ dàng không dính những tin đồn.Nó lúc nào cũng ngồi một phòng riêng biệt và giao cho Minh tham dự mấy cuộc họp giống như thế này.Có những việc quan trọng thì nó mới nói với Minh nghe qua bluetooth.

Thời gian trôi qua khá nhanh nên cuộc họp kết thúc một cách ổn thỏa.Nó nhét chiếc laptop vào chiếc túi xách của nó rồi nó bước ra ngoài.

---

-Ái chà chà,xem ai đây?-Một giọng nói vang lên phía sau nó.Nó quay lại nhìn,một cô gái tóc đen với khuôn mặt đầy son phấn

-...-Nó im lặng nhìn rồi bước đi

-Nhân viên mới mà không chào hỏi đàn chị?Thật là vô lễ-Người con gái đó cười-Không biết tại sao công ty lại nhận một người như cô.Hay là cô là hồ ly?

-...-Nó vẫn bước về phía trước

-Con nhỏ chết tiệt này!-Người con gái đó chạy lại nắm tóc nó-Đề tao dạy cho mày một bài học!

-...-Nó quay lại,đá một cú vào mặt người con gái đó.

-Chết tiệt!!-Người con gái đó ôm lấy khuôn mặt-Mày làm hỏng nhan sắc của tao!

-...-Nó nhìn

-Tao phải giết mày!-Cô gái đó móc ra một con dao mini hướng về phía khuôn mặt nó.Nó nhanh chóng né.Khuôn mặt không có vết trầy nhưng chiếc kính mắt đã gãy làm lộ ra khuôn mặt của nó.Cô gái đó ngạc nhiên nhưng rồi lấy con dao đâm vào bụng nó.Nó kịp thời nắm tay lại và bẻ ngược tay cô gái đó.-Á....-Cô gái đó hét

-....-Nó nhìn cô gái đó

-Tổng giám đốc!!-Minh chạy lại

-Tổng...giám đốc....?-Cô gái đó ngạc nhiên.Đó không phải là nhân viên mới,đó chính là tổng giám đốc đầy quyền lực.Nó chọt thả tay cô gái đó ra.Cô gái đó quý xuống-Xin...xin lỗi....

-Đuổi việc cô ta!Vì tội đem vũ khí nguy hiểm khi đang làm việc!-Nó nói với Minh

-Tôi sẽ thông báo lại với tổng giám đốc công ty này!-Minh nói

-...-Nó bước ra ngoài-Tôi về trước.

- Vâng!-Minh gật đầu

Nó ngồi trong chiếc xe oto và chạy thẳng về khách sạn.

-Ai đang làm loạn?-Hắn bước ra

-Thưa tổng giám đốc,cô gái này đã mang theo vũ khí nguy hiểm!-Minh nói rồi nhìn vào cô gái đó

-Thư khí của tôi không thể làm vậy!-Hắn lắc đầu

-Cô ta đã dùng vũ khí vào tổng giám đốc của chúng tôi!-Minh nhìn hắn

-...-Hắn im lặng rồi nhìn vào người con gái đang quỳ ở dưới.

-Em...xin lỗi...em tưởng là nhân viên mới...-Cô gái đó khóc

-Sa thải!Tìm cho tôi một thư kí nam!-Hắn nói

-Vâng!-Một người trong công ty vâng lời!

-Không phải tại em...mà là cô ả có mái tóc màu bạch kim...-Cô gái đó cố gắng giải thích

-Màu bạch kim???-Hắn ngạc nhiên

-V...âng...-Cô gái đó nói

-Người con gái đó có đôi mắt màu gì?-Hắn hỏi

-Một...màu đen...-Cô gái đó nói nhỏ

-....-Hắn đã tưởng chính là nó nhưng sau khi nghe nói một màu đen...hắn mất hi vọng

-Anh biết tổng giám đốc của chúng tôi?-Minh cười

-Nhầm người.-Hắn thờ dài

-Đi?-Minh cười

-Anh...biết?-Hắn ngạc nhiên

-Chỗ này không nói được!-Minh nói

~~~~~  
Tiệm cafe A.....

-Anh biết Đì?-Hắn hỏi

-Chính xác là quen được 3 năm-Minh uống một ngụm latte.

-Cô ấy đang ở đâu?-Hắn hỏi

-Đang ở đây!-Minh cười-Tại Việt Nam này

-Cô ấy là người đứng đầu tập đoàn Lâm Hoàng?-Hắn hỏi

-Đúng nhưng vẫn giữ ẩn thân phận.-Minh nhìn hắn

-Nhưng thư kí tôi nói là cô ấy có một màu mắt.-Hắn nói

-Dùng lens thôi.-Minh cười

-Anh biết?-Hắn hỏi

-Ừ!-Minh cười-Anh tìm cô ấy à?-Tôi tìm cô ấy 3 năm rồi!-Hắn nhìn Minh

-Cô ấy theo dõi theo anh cũng 3 năm rồi!-Minh nhìn ra ngoài cửa

-...-Hắn im lặng-Cô ấy...

-Đúng!-Minh nói-Cô ấy luôn theo dõi mọi người.Có vẻ mọi người rất quan trọng.

-...-Hắn im lặng-Cô ấy ở đâu?

-Từ từ.Đừng vội!-Minh cười-Cô ấy muốn dành cho mọi người một bất ngờ nên mới vậy.

-Nhưng tôi đã biết rồi.-Hắn nói-Có sao không?

-Ai biết.-Minh cười-Mà tôi nhớ có một lần cô ấy nói là có một người gọi cô ấy là một con mèo.Một con mèo nóng nảy.Tôi nghe xong rồi cười.

-À...tôi đó chứ ai.-Hắn cười-Cô ấy như một con mèo.Dễ thương,ngốc nghếch,tính tình thất thường,lâu lâu lười.

-Có vẻ anh rất yêu cô ấy!-Minh cười

-Đúng.Tôi yêu cô ấy không cần lí do-Hắn uống một ngụm cafe

-Chứ không phải trả ơn sau 2 lần cứu mạng sống anh với cứu công ty anh à?-Minh nói

-Không....mà cứu công ty?-Hắn ngạc nhiên-Cô ấy là người đó?

-Ừ!-Minh cười-Cô ấy có vẻ rất thích anh.

-.....-Hắn im lặng

-Địa chỉ đây.-Minh đưa một tờ giấy kèm một cái chìa khóa-Cái chìa khóa này là chìa khóa dự phòng.Đừng làm mất.

-Cảm ơn!-Hắn cười

-Không có chi!Đó là việc tôi phải làm mà!-Minh cười rồi đứng dậy,bước ra ngoài.

~~~~~  
Sau khi tắm xong,nó bước ra ngoài với một cái áo choàng tắm ( nó có thói quen tắm xong rồi mặc áo choàng tắm ra ngoài rồi mới mặc đồ =]] ) bước ra ngoài lấy đồ.

Bước ra,nó cảm thấy ngoài nó ra còn một người trong phòng này.Căn phòng này là chỉ có mình nó với Minh là có chìa khóa.Nhưng...Minh không bao giờ dám tự tiện vào phòng của nó.

Nó đi vào phòng ngủ,nhìn xung quanh.Không có ai.Nó đi tới trước tủ quần áo.Mở tủ ra thì có ai đó ôm nó.

-Tìm được rồi!-Người đằng sau nói

-..Huy?-Nó ngạc nhiên-Sao anh tìm thấy em?

-Không cần biết.-Hắn vui mặt vào tóc nó-Tóc em thơm quá

-...-Nó đỏ mặt

-Sao em dám nói cho Minh biết về con mắt của em?-Hắn nhéo má cô

-Ó ỉ ầu (có gì đâu) -Nó mặc kệ hắn nhéo má cô-..uông a (buông ra )

-Nhưng anh tưởng em muốn giữ bí mật về con mắt đó chứ?-Hắn bế cô lên,tiếng về cái ghế sofa

-Minh là người đặc biệt!-Nó nói

-Hơn anh?-Hắn bực

-Có lẽ.-Nó nhìn hắn

-Hừ!-Hắn ném nó xuống ghế sofa

-Anh làm cái gì vậy!!-Nó hét

-Phạt em!-Hắn cười đều-Hình như em không mặc cái gì ngoài cái áo choàng đó.

-...-Nó đỏ mặt

-Đề anh ngắm em!-Hắn nói

-Biến thái!-Nó lấy tay che người nó lại

-Anh nhớ em!-Hắn ôm chầm nó

-....-Nó im lặng

-...-Hắn kéo dây áo choàng ra.

-K...k...hông..-Nó đẩy anh ra.

-Vì sao?-Hắn bực tức-Em thích Minh?

-Không phải!!-Nó nói

-Chứ vì sao Minh có chìa khóa phòng em?Vì sao em nói về đôi mắt đó với hắn?-Hắn la

-...-Nó im lặng

-Vậy ra...em thích Minh!-Hắn nhếch mép

-Không phải!-Nó hét

-Chứ vì sao?-Hắn lấy tay bóp lấy cái cằm nó

-....-Nó bực tức rồi lấy chân đá anh

-Em không yêu anh?-Hắn buồn bã nói

-...-Nó nhìn hắn.-Chết tiệt!!Minh là gay.Nghe rõ không??Minh là GAY!!!

-....-Hắn im lặng

-Em tôn trọng anh ấy nên mới không nói!Giờ anh còn ép em!-Nó quát-Giờ anh muốn sao???Chà lẽ công bố cho toàn thế giới biết?Người ta công nhận giới tính thứ 3 rồi nên mình phải biết tôn trọng!!

-Anh...-Hắn nhìn nó

-Xin lỗi cái gì.Anh còn dám hù dọa em sau 3 năm không gặp.Anh tin nổi không?-Nó dẩy dẩy cái thái dương-Em yêu anh đó được chưa!

Nói xong,nó bước vào phòng ngủ,khóa cửa lại.

Hắn ngạc nhiên.Lần đầu tiên nó quát hắn.Lần đầu tiên nó nói hơn 10 câu với hắn.Lần đầu tiên nó nói yêu hắn...Hắn chợt có nhiều cảm xúc.Hắn thấy tội lỗi vì hù dọa nó.Hắn cũng cảm thấy hạnh phúc khi nghe nó nói lời yêu.Nhưng mà giờ....nó giận hắn thật rồi...

Hắn phải nghĩ cách xin lỗi nó mới được.

Bây giờ là chiều,nó từ lúc cãi nhau với hắn thì bụng nó chưa nhét một thứ nào vô.Nó len lén mở cửa ngó ra ngoài.Nhìn xung quanh thấy không có hắn nên nó bước ra,tiến vào nhà bếp.

Trên bàn có một tô cháo hào yêu thích của nó với 1 tờ giấy note vàng kẻ bên...

"Gửi Di

Cho anh xin lỗi vì đã làm em giận.Đều do lỗi tại anh không tìm hiểu nguyên nhân trước.

Hì vọng em tha lỗi cho anh.Trên bàn là món em yêu thích do anh tự tay nấu.Mong em thích.

Huy,chồng yêu của em<3 "

Nó đặt tờ giấy xuống bàn,ngồi xuống ăn.

Một tô cháo hào. Vẫn mùi vị thơm ấy. Vẫn mùi vị ngon ấy. Nhưng tình yêu đã làm cho món cháo này ngon hơn...

Một hương vị tràn ngập hạnh phúc....

-----  
Giả như có một người bạn trai như Huy =]] mà loại đàn ông đó tuyệt chủng rồi :v

Có thể hôm nay mình ra 1 chương. Tại mình không có thời gian. Mai mình đi học (thêm) nên mình phải chuẩn bị nhiều thứ (tại mình có thói quen là phải chuẩn bị đầy đủ =]] ) nên mong mấy bạn tha lỗi cho mình :<

Nếu có ai hỏi là mình để ava là hình ai thì đó chính là ava là hình mình với con bạn thân :> (Mie <3 ). Tạm thời mình sẽ không nói mình là nhỏ nào trong ảnh =]] mình xấu lắm :v Ahihi =]]

Chán ( mai đi học thêm lại nên chán =]] chưa nghỉ hè được bao nhiêu :< )

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 22: Màu hồng (End)

(Lần này mình sẽ nhập vai Di cho nó vui :>)

Tôi mở mắt ra, nhìn cái đồng hồ. Bây giờ là 7:30am. Tôi ngồi dậy, vươn vai vài cái. Chợt, tôi có cảm giác có người bên. Quay sang nhìn, thấy anh đang nằm ngủ. Tôi giật mình. Anh ngủ cạnh tôi suốt một đêm...? Tôi chợt đỏ mặt rồi nhấc chăn lên. Không có vết màu đỏ... tôi yên lòng. Anh chợt khẽ cử động rồi đưa tay về phía tôi..

-Dậy sớm thế?-Anh nhắm mắt, nói. Anh chợt cảm thấy có gì đó-Ủa...cái gì mềm..

Tôi chợt đỏ mặt, lấy chân đã anh làm cho anh lăn xuống giường. Tôi liền chạy vào nhà tắm.

Anh chợt đứng dậy sau cú đá đó. Anh đưa tay mình lên nhìn rồi cười.

-Khá bự.-Anh cười rồi đi xuống phòng ăn chuẩn bị bữa sáng ( không biết ai đầu độc anh này =]] có lẽ là Lục :v )

~~~~~  
Tôi đang thu dọn hành lý của mình. Sau khi thu dọn xong, tôi ngắm mình trước gương. Áo thun đen với chiếc quần legging đen. Bên hông có cái áo sơ mi sọc caro đen được cột. Giày thì mang đôi boot đen. Tôi lấy miếng bịch mặt đen của mình ra rồi đeo vào. Thời trang của tôi vẫn một màu đen.

Tôi kéo cái vali to đựng của tôi ra. Một mùi thơm ở trong nhà bếp. Tôi bước vào, ngồi xuống nhìn anh nấu.

Trông anh cũng đảm đang. Nhìn thấy anh như vậy, tôi vui lắm.

-Có rồi nè!-Anh bưng một đĩa sandwich tới trước mặt tôi

-Cảm ơn.-Tôi lấy một cái rồi cắn

-Ngon không?-Anh ngồi trước mặt tôi

-...-Tôi gật đầu.-Ăn không?

-Ăn chứ!-Anh cười rồi hôn tôi. Lưỡi của anh luồn vào miệng tôi. Miệng tôi đang lấp đầy bánh sandwich nhưng ăn đã lấy hết. Sau khi lấy xong, anh cười. Khá ngon

-..Dơ...-Tôi đỏ mặt. Không ngờ anh ăn một cách...

-Mà nó ngon. Có vị ngọt nữa.-Anh cười với tôi-Ăn đi. Anh đi chuẩn bị.

~~~~~  
\*Kết\*

Mở cửa bước ra,tôi ngấm nhìn căn biệt thự Lâm Hoàng.3 năm rồi mà vẫn không có gì đổi mới.

-Em chuẩn bị gặp mọi người chưa?-Anh hỏi tôi

-Ừ!-Tôi nhìn anh

-Đi thôi!-Anh cười,nắm lấy tay tôi

\*Cách\*

Tôi bước vào.Nhìn xung quanh vẫn như cũ.

Một mùi hương đầy hạnh phúc...

Tôi đi tới cái sofa.Ngồi xuống,ngẩng đầu lên trần nhà.Bông hoa tuyết.Nhìn vẫn đẹp.Tôi ngồi ngay ngắn lại rồi suy nghĩ.Sao không thấy tụi nó?Đáng lẽ giờ này phải gặp tụi nó rồi chứ.

-Á!!!!

Tôi nghe thấy tiếng hét của em gái tôi từ phòng giặt ủi,tôi liền quay đầu lại.

-Cứu!!!

Tôi cũng nghe thấy tiếng của Lục

-Help me!!Hai giọng nói này là của Hoàng với Phú.

-Có chuyện gì?-Anh hỏi

-Anh hai!!-Hoàng chạy lại,ôm lấy anh

-C...c.ó.....gián.....!!!-Phú ôm Hoàng

-Gián?-Tôi hỏi

-Chị!!!!-Nhỏ chạy lại,ôm tôi-Chị về rồi!!

-Mây về rồi!!!-Lục đứng sau lưng tôi-Vậy thì...bắt 2 con gián dùm tao đi!

-.....-Tôi nhìn tụi nó rồi bước đi vào phòng giặt ủi.

Tôi nhìn xung quanh.Thấy trên tường có 2 con gián,tôi nắm lấy bộ râu của nó rồi ném ra ngoài cửa sổ.Có con gián mà sợ!

-Xong rồi!-Tôi bước ra

-Yeah!!-Nhỏ nhảy lên-Chị về rồi!Lâu rồi không thấy chị!!

-Ừ!-Tôi cười-Lâu rồi.

-Lại đây ôm cái coi!-Hoàng cười

-Giờ trò với vợ anh à!-Anh cốc đầu Hoàng

-Đâu có!-Hoàng ôm lấy vết thương-Chẳng qua lâu ngày không gặp chị dâu thôi.

-.....-Tôi mắc cỡ.

-Haha!Giỏi lắm-Phú cười lớn

-Giờ tụi em đi soạn đồ đi!-Anh nhìn tụi nó

-Chỉ?-Nhỏ hỏi

-Bí mật!-Anh cười rồi ngồi xuống kế bên tôi

-.....-Lục nhìn Phú-Ok!

-Nhanh nha!-Anh nằm xuống đùi tôi



Tụi nó liền chạy lên lầu.Bỏ lại tôi với anh

-Mấy hôm nay anh kì!-Tôi sờ tóc anh-Sén súa.

-Nhớ em nó vậy!-Anh nhìn vào mắt tôi

-Sén.-Tôi cười nhẹ

-Gần đây em hay cười.-Anh cười

-Thay đổi.-Tôi nhìn ra ngoài cửa

-Vi anh?-Anh chợt ngồi dậy

-Có lẽ.-Tôi nói

-Em biết không?Em ra dáng một phụ nữ rồi!-Anh ôm tôi

-Lớn rồi.-Tôi ngẩng đầu lên nhìn anh

-Một người phụ nữ gợi cảm.-Anh nhìn tôi

-...-Tôi mắc cỡ

-3 vòng của em ngày càng chuẩn đấy!-Anh châm chọc

-...-Tôi trợn mắt nhìn anh-Cút

-Haha!-Anh cười-Anh yêu em,Đi!

Anh bắt đầu hôn tôi.Một nụ hôn kiểu Pháp kéo dài 2 phút.Lưỡi tôi với lưỡi của anh đang hòa quyện với nhau.Nóng.Một cảm giác nóng không thể tả.Tôi rất hạnh phúc khi biết rằng anh vẫn còn yêu tôi.Thậm chí còn mãnh liệt hơn ngày xưa.

~~~~~  
-Wow!!!-Nhỏ hét lên-Mát quá!!!

-Lâu rồi không được đi du thuyền!-Lục cười

Đúng thế,chúng tôi đang trên con du thuyền riêng của anh.Chẳng hiểu tại sao anh lại kêu tụi tôi đi vào buổi chiều.

Biển màu cam vàng do sự phản chiếu của ánh hoàng hôn.Nhìn rất thơ mộng.Tôi đứng ngay lang cang Gió.Rất thoải mái.-Thích không?-Anh lại đứng kế bên tôi

-Thích.-Tôi nhìn anh

-Còn một món quà nữa.-Anh cười rồi bước vào khoang lái với Hoàng và Phú.

-Mấy anh đang làm gì vậy?-Nhỏ hỏi tôi

-Không biết.-Tôi lắc đầu

-Lỡ mấy ông troll tiếp thì sao?-Lục suy nghĩ

-Troll?-Tôi ngạc nhiên

-Chị không biết đâu.-Nhỏ kể-Hồi lúc chị bên Mỹ á.Anh Phú với Hoàng kêu tụi em bịch mắt lại để tụi ông chuẩn bị một bất ngờ.Ai dè,tháo băng bịch mắt ra,mấy ông dọa ma.

-...-Tôi nhìn

-Sau đó,tao với con Ngân giận quá đánh mấy ông.-Lục cười

-...-Tôi vẫn nhìn tụi nó.

-Mà cái này không biết có troll không nữa?-Nhỏ hỏi

-Ai biết.-Lục nói

Tự nhiên có 3 người đàn ông tới chỗ tại tôi.Tay mỗi người cầm một cái khăn để bịt mắt.

-Mấy anh làm gì vậy??.-Nhỏ phản kháng

-Theo lời dặn của ông chủ,chúng tôi phải làm theo.-Một người đàn ông nói

-...-Lục suy nghĩ-Được thôi

Tôi,nhỏ với Lục không thấy được gì.Chẳng hiểu anh đang bày cái trò gì.Tôi chợt nghe thấy tiếng bước chân tới.

-1....2.....3!!!-Khi anh đếm tới số 3,những dải băng bịt mắt được tháo ra.Tôi nhìn xuống,anh đang quỳ.Tay cầm một chiếc hộp đựng nhẫn.

-Lấy anh,nhé?-.Anh cười

-...-Tôi chợt muốn khóc.Khóc vì hạnh phúc.Tôi rất vui.Tôi đã mong muốn anh cưới tôi.Giờ,tất cả đã thành sự thật.-Em đồng ý.

-...-Anh cười rồi lấy nhẫn đeo vào tay tôi.Một chiếc nhẫn đính 1 viên Citrine.Anh đứng dậy rồi ôm lấy eo tôi-Anh cũng vậy

Thế là anh hôn tôi dưới ánh mắt của tụi nó.

-Ế???.-Nhỏ hỏi.Tôi dừng nụ hôn lại,nhìn em gái tôi.Hoàng thay vì quỳ xuống cầu hôn một kiểu lãng mạn thì Hoàng đeo nhẫn đính 1 viên Amethyst.-Sao anh không quỳ xuống như anh Huy?

-Anh không thích.-Hoàng ôm nhỏ-Thay vì quỳ xuống,anh thích trực tiếp hơn.

-Sao anh biết em đồng ý?-.Nhỏ ôm anh

-Dù em có đồng ý hay không,anh cũng kết hôn với em.-Hoàng nhìn nhỏ

-Em yêu anh!-Nhỏ nhón chân lên,hôn anh.

-Anh cũng yêu em.-Hoàng đáp trả lại

Thế là có 2 cặp chuẩn bị kết hôn.Còn...Lục?

-Nhấn đâu?-.Lục nhìn Phú

-Anh không thích dùng lời nói.-Phú cười-Anh thích làm để chứng minh anh yêu em.

-...-Lục dường như hiểu gì đó liền cố gắng bỏ chạy.Nhưng...cô thất bại.Cậu đã kịp bế cô lên-Bỏ ra.

-Thôi nào.Động phòng trước khi cưới nhá!-Phú cười ranh rồi bế cô vào khoang phòng ngủ-Cứu tao với,Di!!-Lục nhìn tôi

-Tự chịu.-Tôi cười

-Bạn bè như mày!-Lục phồng má lên nhìn tôi.Sau đó,Lục với Phú biến mất.

-Wow.Không ngờ anh Phú trực tiếp hơn em!-Hoàng cười

-Vậy mới là bạn của anh!-Anh cười nhìn tôi

Bùm..bùm

Trên bầu trời,xuất hiện những chùm pháo bông đầy đủ màu sắc.Ai cũng nhìn lên bầu trời để ngắm những màn pháo bông đặc sắc ấy.

Hôm nay là ngày đáng nhớ nhất của tôi và của mọi người.

~~~~~  
-Không!!!-Tôi hét lên

-Thôi mà chị!!Đã mua rồi.Với lại hôm nay là ngày cưới của chúng ta mà!Chị thử mặc đầm một bữa đi!-Nhỏ năn nỉ

Hôm nay là ngày cưới của tụi tôi.Chẳng hiểu tại sao mà cưới chung.Nhỏ đang mặc một váy cưới hồng chiết eo nhỏ,cúp ngực gọi cảm thương thấy trong những bộ phim cổ tích.Tóc nhỏ được búi lên với một chiếc vương miện bạc nhỏ.Lục thì mặc một chiếc váy cưới đuôi cá được xếp tầng hồng bồng. Tóc cô thì được tạo kiểu như kiểu tóc Elsa ( ɿ chắc các bạn biết kiểu tóc đó) kèm với một chiếc màn trắng.Còn tôi thì mặc chiếc váy cưới mùa xuân của

hãng Zuhair Murad. Váy cưới mùa xuân của Zuhair Murad khiến người ta liên tưởng tới trang phục kiêu sa của những nàng công chúa hoặc váy đầm của nữ thần. Những chiếc váy cưới của Zuhair Murad sáng tạo các kiểu đầm cưới ăn theo những xu hướng thời trang mới đang được yêu thích như váy mullet, váy peplum.... Tóc tôi được thả. Trên đầu tôi thì có một chiếc vương miện màu bạc giống như của nhỏ.

-Tao biết mày ghét mặc đầm nhưng hôm nay là ngày qua trọng.-Lục nói với tôi-Mày muốn làm cho Huy thất vọng hả?

-...-Tôi im lặng. Tôi không muốn làm Huy thất vọng về tôi.-Được

-Nhưng chị cần tháo miếng bịt mắt của chị ra!-Nhỏ nói

-Con mắt.-Tôi nói

-Không sao.Đeo lens.-Nhỏ đưa tôi một hộp lens đen.

-...-Tôi suy nghĩ một hồi rồi gật đầu

~~~~~  
-Hôm nay chúng ta có mặt ở buổi lễ này để chúc phúc cho 3 cặp. Xin hãy dành một tràng vỗ tay!-Anh MC nói

-Bravo!!-Mọi người tại lễ đường đều đồng thanh

Cách

Mọi người đều nhìn. Chúng tôi bước vào. Tay tôi với tay nhỏ đều khoác lên tay ba Vũ. Lục thì khoác tay bác Trần.

Chúng tôi từ từ bước vào. Đứng trước, có 3 người đàn ông. 3 người đó đều mặc một bộ vest trắng với một chiếc nơ đen ở cổ.

3 người đàn ông đó chìa tay ra, nắm lấy tay tôi

-Giao cho con 2 đứa con gái của bác. Nhớ chăm sóc nó tốt!-Ba Vũ nhìn anh với Hoàng

-Vâng!-Anh với Hoàng cười

-Nhớ cho bác 1 đứa cháu để bế!-Bác Trần nhìn Phú-Vâng thưa bác!-Phú gật đầu

Ba Vũ với bác Trần bước về phía chỗ ngồi.

-Các con có chịu ở bên nhau.....-Cha xứ nói

Trong khi Cha xứ nói, tôi rất hồi hộp. Anh nhìn thấy tôi như vậy liền nắm tay tôi rồi cười. Tôi thấy mình không còn hồi hộp nữa.

-Con đồng ý!-Anh, Phú với Hoàng đồng thanh.

-Vậy còn các con?-Cha xứ nhìn tôi

-...-Hít một hơi thật sâu. Tôi cười, nhìn anh trong bộ vest lịch lãm ấy-Con đồng ý

-Giờ ta tuyên bố, các con trở thành vợ chồng với nhau. Mời các chú rể hôn cô dâu.-Cha xứ cười

Anh ôm lấy eo tôi, đặt lên môi tôi một nụ hôn. Tôi đáp trả lại. Sau 1 phút, chúng tôi ngừng.

-Chị ơi!! Ném hoa không?-Nhỏ cười.

-Ừ!-Tôi với Lục đồng thanh

3 chúng tôi đưa lưng về phía mọi người. Chuẩn bị ném bó hoa trên tay.

Chẳng hiểu tại sao mà có người đồn rằng nếu một người chụp được bó hoa mà cô dâu ném thì người đó sẽ kết hôn tiếp theo. Tôi thấy lời đồn đó rất nhảm.

-1...2...3...Ném!!!-Lục hét

Chúng tôi ném bó hoa về sau. Quay lưng lại, thấy những cô gái đang xúm nhau để bắt được bó hoa đó. Sau một vài phút thì có 3 người bắt được. Tôi thấy có 2 cô gái rất quen thuộc. Cực kì quen.

-Như!Ngọc!-Nhỏ cười

À...là bạn với em gái của Nguyệt...Lâu rồi không gặp.Nhìn họ vẫn như xưa.

-Hi!-Nhiều cười-Công nhận lời đồn đúng thật.Chị sắp kết hôn.

-Wow!!Em biết nó có thật mà!!-Nhỏ cười

-Chị thì đang có bạn trai.Chứ chưa kết hôn!-Ngọc nói

-Chưa chắc đâu!-Lục cười-Nhìn đằng sau đi

Ngọc nhìn đằng sau liền ngạc nhiên.Một người đàn ông đang bước tới,quỳ xuống.

-Ngọc,đồng ý làm vợ anh nhé?-Người đàn ông đó mở chiếc hộp nhỏ ra.Một chiếc nhẫn vàng,không đính thêm kim cương hay những viên ngọc.

-Em...em...đồng ý...-Ngọc chợt khóc.Người đàn ông đó đeo nhẫn vào tay Ngọc rồi đứng dậy,ôm lấy cô.

Hôm nay là một ngày cưới hạnh phúc nhất của mọi người.

~~~~~  
-Giờ ai cũng hạnh phúc hết,anh nhỉ?-Tôi ngồi trên chiếc ghế sofa,nhìn anh đọc báo.

-Ừ.-Anh vẫn nhìn vào tờ báo

-...-Tôi ngắm anh.Nhìn anh rất đẹp trai và lịch lãm.-Em đi tắm

Tôi đứng dậy vào phòng tắm.

Tôi với anh không như nhỏ với Lục.Nhỏ với Hoàng có tuần trăng mật tại Hawaii.Lục với Phú đi Pháp.Còn tôi với anh thì...ở lại khách sạn X.Không đi tuần trăng mật,không đi du lịch.Tôi thờ dài,nhìn mình trong gương.Một đôi mắt hai màu.Nhìn rất đẹp.Tắm xong,tôi nhìn xung quanh.Cái choàng tắm đâu? Chẳng lẽ...ở ngoài..?Tôi đỏ mặt.Vậy tôi phải đi ra ngoài lấy trong khi ở trong tình trạng khỏa thân?Nhìn kỹ một lần nữa,có một cái khăn trắng.Tôi đành lấy cái khăn đó,quấn lên người rồi bước ra.

Không có ai trong phòng.Tôi yên tâm,hướng về cái tủ quần áo.Mở ra,tôi chợt đỏ mặt.Sao toàn...những món đồ ngủ gọi cảm không thể?Ai..bày trò?Tôi tìm,vẫn không có một cái áo hay một cái khăn bình thường.Tôi thờ dài.

\*Cách\*

Tôi quay lại,thấy anh đang cười.Tôi nhìn lại bản thân,thấy trên người chỉ quấn một cái khăn mỏng.

-Em định quyết rũ anh hả?-Anh bước lại

-K..kh...ông...c...ó...-Tôi lắp bắp nói

-Chứ sao mặc như vậy?-Anh đứng trước mặt tôi

-Hết đồ...-Tôi nhìn ra chỗ khác

-Sao không mặc mấy bộ trong tủ?-Anh cười ranh.Tôi chợt nhận ra,mấy món đồ đó là do anh sắp xếp.

-Anh chơi em!-Tôi nhìn thẳng vào mắt anh

-Đêm tân hôn nên thế!-Anh chợt bế tôi lên-Nhìn em có vẻ chuẩn bị rồi.

-...-Cơ thể tôi chợt nóng lên

Anh đặt tôi xuống chiếc giường cỡ kingsize.Anh liền hôn tôi.Lưỡi anh lượn vào miệng tôi.Tôi cũng đáp trả lại.Anh chợt kéo cái khăn tẩm ra.Một cơ thể đầy đặn,quyến rũ hiện ra trước mặt anh.Tôi chợt lấy tay che mặt lại.Anh liền hôn ngay cổ tôi.Hickey.Anh để lại trên cổ tôi một cái hickey.

-Anh đánh dấu rồi!-Anh cười-Em là của anh.

-...-Tôi đỏ mặt

Tôi và anh đã quấn quýt lấy nhau vào tối hôm đó.Tôi rất vui.Tôi rất hạnh phúc.Một sự hạnh phúc không thể tả.Tôi yêu anh,anh cũng yêu tôi.Cả hai đã hòa thành 1.Giờ,tôi không còn 1 mình suốt cuộc đời nữa.

Và thế giới của tôi là một màu hồng của sự hạnh phúc.

End.

-----

Đây là end của truyện Con nhỏ lạnh lùng kia, anh yêu em! :3

Đây là truyện đầu tay mình viết nên có rất nhiều lỗi. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ

Khúc cuối chương mình không biết viết sau nên đành viết đại =]]

Khi mình viết truyện này, các bạn đã ủng hộ hết mình. Mình rất vui.

Đôi lúc mình lười nên mình sẽ ra truyện chậm =]] Bệnh lười bẩm sinh :v Ahihi =]]

Sau đây là đôi lời của mình

Khi mới viết, mình đã tưởng sẽ không có người nào đọc. Nhưng, mình vẫn quyết tâm viết hết truyện. Lâu lâu khi không có ý gì để viết, mình thường sẽ ngồi chơi. Nhờ bạn mình nhắc mình nên mình mới viết tiếp =]] Khi thấy các bạn bình chọn hay cmt, mình đều vui. Có lần, mình bị khủng hoảng tinh thần thì mình không ra chương mới. Nhưng nhờ thằng bạn nó tâm sự nên mình ra 1 ngày 3 chương cho các bạn. Và giờ, mình nhận ra, không có ai ở một mình. Bạn bè xung quanh, gia đình ở bên mình. Những lúc mình cần đều có họ. Đôi khi mình giận cá chém thớt lên truyện =]] ahiji :v Nhưng, mình rất vui khi các bạn ủng hộ tới cùng.

Gửi Mie, con bạn thân khốn nạn kia :v cảm ơn vì mày đã cho tao chút xíu ý tưởng :v có một vài lần tao với mày cãi nhau. Nhưng khi tao nghĩ lại, đều do lỗi của tao không hiểu chuyện. Mày lúc nào cũng ở bên tao :v và tao rất mến mày =]] (cảm nói tao les :v ) Nhưng sau khi mày học xong 1 năm nữa, mày qua sang cái đất nước tên U.S.A (hay Úc =]] ) để du học. Tao không biết khi mày qua bên bên có nhớ tới tao không =]] nên tao viết tặng truyện này cho mày. Trong đồng nhân vật thì tao nghĩ Lục là hợp với mày nhất tại mày có gu thời trang độc =]] mày bựa, mày vui tính :v Nhớ nha mày =]] qua bên nhớ lâu lâu gọi cho tao < Cái này là viết tặng mày trước một năm. Mong mày đọc =]] Không tao chém :v

Về phần tác giả, tác giả là một đứa con gái chả nữ tính, cực ghét con trai =]] không điệu, không cao, không thích đầm váy, suốt ngày ôm dt với máy tính chơi game, là một otaku. Học tạm được =]] Giọng như nam Thích mấy nhạc EDM. Là một con cực kì cuồng mèo :v Cực bần bựa với khủng :v Họ Nguyễn tên Thy, tên đệm Anh. Cái tên mà bị bạn chọc là "anh" Thy =]] làm như mình là con trai :v

Làm nhảm đủ rồi =]] Nói chung lại là cảm ơn tất cả các bạn. Mình yêu các bạn nhất :3

Anh Thy (tên thật =]] )

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 23

-----

Đây là phần ngoại truyện ngắn! Nên đừng ném đá dưới mọi hình thức =]]

-----

-Nè, sao không nói với anh là phòng hồi bữa anh vào là phòng Lục? -Anh đang ngồi xoa tóc nó.

-Không thích! -Nó đang ngồi trên chiếc sofa tại biệt thự Lâm Hoàng

-Chúng ta đã là vợ chồng với nhau rồi sao không kể với anh? -Hắn nói

-Bí mật! -Nó đứng dậy.

-Haiz... -Hắn thờ dài. Sau khi cười xong, nó luôn kể cho anh mọi thứ trừ căn phòng của nó. Giống như, nó đang có một bí mật cần giấu

-Anh muốn biết trong căn phòng đó có gì à? -Hoàng chạy tới, ngồi cạnh hắn. Sau khi cười, Hoàng với nhỏ, Lục với Phú sẽ ở tại căn biệt thự Lâm Hoàng. Còn nó với hắn sẽ ở tại khách sạn X.

-Ừ! Nhưng vợ anh không nói gì hết! -Hắn dấy dấy thái dương

-Em nghe vợ Ngân của em nói là chưa có ai vào được phòng Di. -Hoàng kể -Hình như chị Lam vào rồi.

-Lam? -Hắn ngạc nhiên

-Lúc mà Di bỏ bệnh viện vào ngày hôm ấy á,Lam vào phòng nó để dọn đồ.Khi ra,Lam chỉ cười rồi bỏ đi.-Hoàng kể

-Hình như bên trong có gì đó bí mật.-Hấn ngồi suy nghĩ

-Mà căn phòng đó chỉ có mình Di có chìa khóa.-Hoàng nói

-Vậy sao Lam vào được?-Hấn hỏi

-Lén lấy.-Hoàng cười-Sao anh không thử?

-Hm...cũng nên.-Hấn cười-Để tôi anh lên lấy.

-Hi hi!Vậy mới là anh của em!-Hoàng cười

-Biết rồi nhóc!-Hấn đứng dậy,đi ra ngoài.

~~~~~  
Khách sạn X... Tại phòng của nó.

Phòng của nó đã được nó mua.Chỉ có nó với hấn mới có chìa khóa.

Hấn từ từ bước vào phòng ngủ.Thấy nó đang ngủ liền ren rén đi tới.Trong túi của nó,có một chiếc chìa khóa.Hấn nghĩ đó là chìa khóa phòng nó nên bỏ vào túi.Hấn cẩn thận bước ra.

Cách

Nó nghe tiếng đóng cửa chợt ngồi dậy.Hình như có người mới vào đây.Nó đứng dậy,kiểm tra lại túi.Nó giật mình,cái chìa khóa phòng đâu?Nó chợt nghĩ lại.Là hấn lấy.Nó chợt lấy cái áo khoác,mặc vô và bước ra.

Biệt thự Lâm Hoàng...

-Lấy được cái khóa rồi!Không biết có phải là khóa phòng nó không nữa?-Hấn đứng trước cửa phòng nó,lấy cái khóa nhét vào ổ

Cách

Cánh cửa phòng nó mở ra,hấn bước vào.Tối.Hấn thấy tối.Anh lần mò tìm công tắc điện.

Bụp

Căn phòng sáng lên.Hấn ngạc nhiên.

Căn phòng được phủ một màu trắng.Cách bày trí giống như phòng của nhỏ.Nhưng có một vấn đề.Phòng của nó...toàn mèo.Ở đâu cũng có mèo.Gấu bông mèo,hình mèo,đồng hồ mèo,gà giường mèo....

Hấn chợt cười.Không ngờ nó lại dễ thương đến vậy.Xung quanh toàn mèo,không có một chỗ nào là không có mèo.

-Học...học...-Nó chạy lên,đứng trước phòng.Thấy hấn đứng cười.Nó chợt thở dài-Muộn rồi.

-A..em hả?Không ngờ em..-Hấn cười

-Dễ thương?-Nó hỏi

-Ừ.-Hấn nhìn nó-Bộ em cuồng mèo lắm hả?

-...-Nó gật đầu.

-Haha!-Hấn ôm nó-Hèn gì em không cho người khác vào phòng.

-Ừ...-Nó nói

-Mà nè...-Hấn noi

-Hả?-Nó hỏi

-...-Hấn cười ranh rồi bế nó lên giường.

-Hôm qua làm rồi!Không làm nữa!!-Nó đẩy anh ra

-Không đủ.-Anh cười

-Chán anh luôn!-Nó thở dài

-...-Anh hôn nó-Anh yêu em

-Em biết rồi.-Nó cười

Làm cả đời,làm sao chưa đủ?

~~~~~
Và thế là 1 năm sau...nó sinh ra một đứa con gái.Một bé gái có mái tóc màu vàng óng.Đôi mắt màu nâu khói.Nguyễn Hoàng Hồng Mai (ahaha =]]])

Lục sinh sớm hơn nó nửa năm.Một bé gái tên Dương Bích Phương.Bé có mái tóc màu đen huyền,đôi mắt màu xanh lam.

Nhỏ sinh sau nó một tháng.Một bé trai có mái tóc màu nâu khói với đôi mắt màu đen huyền.Cậu bé tên Lâm Minh Kiên.

Cuộc sống dường như là vậy.Có lẽ đây là cái kết hạnh phúc của tụi nó.

Ngoại truyện mình không có ý tưởng nên mình viết rất rất rất ngắn :< mong các bạn tha lỗi.

Haiz...mình cũng bó tay mình luôn :v chắc phải đi trị bệnh lười mới được :v

Hyt (biệt danh khác của mình)

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Thy:Chào mừng tới chuyên mục nhằm nhí của mị.Mị là Thy cute dễ thương =]].Sau đây chúng ta có 2 vị khách mời đặc biệt tham gia chương trình phỏng vấn.Mời Thiên Di và Gia Huy!!!!

Di:Chào.

Huy:Hi. *cười*

1/

Thy:Bạn cảm thấy như thế nào khi quen lẫn nhau?

Di:Hạnh phúc

Huy:Hm...như Di

2/

Thy:Bạn thấy đối phương như thế nào?

Di:Đẹp,lich lãm

Thy:Rất trung thực,còn Huy?

Huy:Như mèo.

Di:Tại sao?

Huy:Tại vì em ngốc nghếch,dễ thương,tính cách thất thường,lâu lâu lười.

Di:... *đỏ mặt*

3/

Thy:Bạn cảm thấy khi nào đối phương đẹp nhất?

Di:Hm....lúc nấu ăn

Huy:Trên giường *cười đều*

Di:... *đỏ mặt*

4/

Thy:Có bao giờ hai bạn ghen?

Di:C...có..

Huy:Tất nhiên.

Thy:Vậy ghen về chuyện gì?

Di:...Yêu người khác..

Huy:Đôi xử tốt với người ta còn hơn mình.

5/

Thy:Lúc mới gặp nhau,bạn nghĩ gì về nhau?

Huy:Đánh nhau giỏi.Thú vị.Đẹp.Dễ thương.Lạnh lùng.Ngầu.

Di:Khốn nạn

Huy:Về nhà anh xử em sau.

Di:... *mắc cỡ*

6/

Thy:Bạn cảm thấy lúc nào mình mềm yếu nhất?

Di:Câu hỏi hơi khó.Có lẽ là lúc bị bệnh hay lúc bị phản bội..

Huy:Lúc bị Di bỏ rơi.

Thy:Có vẻ hai bạn đã trải qua một khoảng thời gian khó khăn.

7/

Thy:Bạn thích ai nhất?

Huy:Mấy cô nàng chân dài tới nách.*Cười đều*

Di:... *Liếc Huy*Mèo

Huy:Mấy cô vòng 1 bự và có kinh nghiệm trên giường. *Lườm Di*

Di:Topaz *Lườm lại Huy*

Huy:Nguyệt *Nhìn*

Di:Hoàng *Nhìn lại*

Huy:Cô tiếp tân ở khách sạn. *Cười*

Di:Anh bảo vệ *uống một ngụm nước*

Thy:Stop stop!!!Đủ rồi đấy má!Giờ khai thật đi.

Huy:Vợ yêu *ôm lấy eo Di*

Di:Huy khốn nạn *Cười*

8/Thy:Bạn thấy điểm nào của đối phương là đẹp nhất?

Di:Khuôn mặt với ngực

Huy:3 vòng. *Cười*

Di:....

9/

Thy:Bạn có vui khi sinh Mai?

Di:Có.

Huy:Nhìn con gái thấy đẹp hơn vợ.

Di:....

10/

Thy: Tên mà bạn đặt trong danh bạ? Ý là số điện thoại của đối phương được đặt đặt tên ra sao á.

Huy:Vợ yêu <3

Di:Ông chồng khốn nạn

Huy:....

11/

Thy:Bạn được đối phương gọi bằng những biệt danh gì?

Di:Vợ yêu,mèo con nóng nảy,Di Di,bé yêu,....

Huy:Khốn nạn,chồng,huy.

Thy:Và bạn muốn đối phương gọi mình như thế nào?

Di:Mèo con.. *mặc cỡ*

Huy:Chồng yêu,cục cưng,Huy đẹp trai....

Thy:Bỏ tay 2 vợ chồng nhà này.

12/

Thy:Bạn thích màu gì nhất?

Di:trắng

Huy:đen

13/

Thy:Bạn thích cái gì nhất?

Huy:Hm.....hơi khó nói

Di:Hoa tuyết

Thy:Rất hay.Còn Huy?

Huy:....tất cả mọi thứ của Di?

Thy:Bỏ tay.

14/

Thy:Nếu được quay về quá khứ thì bạn chọn lúc nào?

Huy:Mất trí nhớ

Di:Nhà kho

15/

Thy:Bạn có thấy Nguyệt đáng yêu?

Di:Bỏ cái tính chảnh với ta đây.

Huy:Không.

16/

Thy:Bạn thấy vào ngày cưới,đối phương như thế nào?

Di:Như một thiên thần.

Huy:Như một tiên nữ.

17/

Thy:Câu hỏi này là về Huy.Bạn thấy Di mặc đầm có đẹp không?

Huy:Cực kì đẹp.Mà tiếc là Di ghét mặc đầm.

Thy:Vậy bạn có muốn thấy nhìn vợ bạn mặc không?

Huy:Muốn chứ sao.

Di:.....

Thy:Hôm nào chịu khó mặc để cho chồng ngắm nhá Di.Ahihi :v

18/

Thy:Bạn tự cảm thấy mình như thế nào?

Di:Bình thường

Huy:Men.Lịch lãm.Ga lăng.Đẹp trai.Giàu có.

19/

Thy:Bạn cảm thấy truyện này như thế nào

Di:Bình thường

Huy:Tạm

20/

Thy:Câu hỏi cuối cùng.Bạn có yêu đối phương không?

Di:Có

Huy:Tất nhiên.Mà câu hỏi này ai cũng biết.Sao hỏi thế?

Thy:Yêu là phải công khai cho mọi người biết.Giống như là thả nắm tay công khai hơn là yêu nhau trong thầm lặng.Yêu là thế. :))

Sau đây mình sẽ kể cho mấy bạn nghe một câu truyện có thật.

Tôi tên X. Tôi là học sinh cấp 2 tại A. Tôi đã tin vào tình yêu sét đánh. Anh là một người lớn hơn tôi 1 tuổi. Anh là một siêu quậy. Khi tôi nhìn thấy anh đứng trên sân khấu khi bị phạt, tôi đã thích anh. Anh không đẹp nhưng cũng không xấu. Trông mắt tôi, anh là nhất. Yêu thầm anh được 2 tháng thì tôi quyết định viết thư tỏ tình. Anh từ chối. Có người nói rằng anh đã từng bị bỏ đá. Trong tim anh, hình ảnh của cô gái đó vẫn còn. Tôi từ bỏ. Bạn bè tôi cũng khuyên tôi không nên nhớ về anh. Thế là 1 năm trôi qua. Tôi với anh cũng không gặp nhau, cũng tránh mặt nhau. Tôi cũng không còn yêu anh. Tôi từ đó cũng không tin vào tình yêu nữa. Yêu từ cái nhìn đầu tiên? Tôi không tin. Giờ, tôi nhìn mọi người tôi thấy ai cũng bình thường, không có gì đặc sắc. Tôi từng bị thất tình nhiều lần. Nên bây giờ, tôi ghét con trai. Bạn bè ai cũng có thần tượng. Tôi không. Bạn bè ai cũng khen người kia đẹp trai. Tôi thấy bình thường. Tôi chẳng hiểu tại sao.

Giờ tôi nhận ra rằng, tôi nhìn mọi thứ xung quanh tôi, đều tẻ nhạt đến nỗi lạ kì. Tôi từ đó cố gắng lạc quan lên. Tôi đã hình thành 2 con người trong tôi. 1 là con người trẻ con. 2 là con người sống nội tâm...

Các bạn có thể nói đó là câu chuyện về mình cũng được. Nếu không tin có thật thì thôi.

Vậy tới đây là hết rồi <: mong các bạn sẽ gặp lại mình trong bộ truyện mới sắp tới :>

P/S: Truyện mới có mức độ ảo tung chảo nên mấy bạn nào quá nghiêm túc vui lòng không đọc để tránh tình trạng ném đá giấu tay :v

Bạn đang đọc truyện *Con Nhỏ Lạnh Lùng Kia, Anh Yêu Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.